

แนวทางการดำเนินการทางกฎหมายต่อประเทศไทยในการเข้าเป็นภาคี
อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

นางสาวชนิกานต์ ณ พิบูล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและเพิ่มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นเพิ่มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

DIRECTIONS FOR THE LEGAL PROCESS CONCERNING THAILAND' S BECOMING A
PARTY TO THE INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF ACTS
OF NUCLEAR TERRORISM 2005

Miss Chonnikarn Napikul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Law's Program in Laws

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการดำเนินการทางกฎหมายต่อประเทศไทยในการ
เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการ
ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

โดย

นางสาวชนนิกานต์ ณ พิบูล

สาขาวิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์วิทิต มันทาภรณ์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้มหาวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะนิติศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ดา ธนิตกุล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศารทูล สันติवासะ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์วิทิต มันทาภรณ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ธเนศ สุจารีกุล)

ชนนิกันต์ ณ พิบูล : แนวทางการดำเนินการทางกฎหมายต่อประเทศไทยในการเข้าเป็น
ภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005.
(DIRECTIONS FOR THE LEGAL PROCESS CONCERNING THAILAND' S
BECOMING A PARTY TO THE INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE
SUPPRESSION OF ACTS OF NUCLEAR TERRORISM ,2005)
อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศ.วิจิต มันทารณ, 303 หน้า.

ปัจจุบันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายได้เพิ่มและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็น
เป็นการก่อการร้ายในลักษณะรูปแบบใด การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ก็ถือว่าเป็น
ภัยอันตรายอย่างหนึ่ง ซึ่งหากเกิดขึ้นแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่มวลมนุษยชาติอย่าง
มาก ดังนั้นประเทศทั้งหลายร่วมกับสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่าง
ประเทศ (IAEA) จึงต้องร่วมมือกัน เพื่อป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำที่เป็นการก่อ
การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ โดยอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์
ค.ศ.2005 เป็นความพยายามล่าสุดในการดำเนินการเพื่อการป้องกันและปราบปราม ต่อต้านการ
ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงลักษณะ องค์ประกอบ และความหมายของการ
กระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ รวมทั้งแนวโน้มที่ประเทศไทยจะให้สัตยาบันเข้าเป็น
ภาคี รวมทั้งศึกษากฎหมายและการปฏิบัติจากประเทศสมาชิกที่ได้เป็นภาคี ตลอดจน
ผลกระทบด้านกฎหมาย และการดำเนินการอื่น ๆ หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญานี้

ผลจากการศึกษาพบว่าอนุสัญญาฉบับนี้ยังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติบางประการเป็นต้น
ว่า ขาดการกำหนดค่านิยมของการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ซึ่งยังคงเป็นปัญหาเช่นเดียวกับ
อนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาขอบเขตการกระทำ
ความผิด และการบังคับใช้อนุสัญญา ทั้งนี้หากประเทศไทยจะดำเนินการเข้าเป็นภาคีใน
อนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นจะต้องดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายในให้สอดคล้อง
ต่อไปกับการกระทำความผิดที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาต่อไป

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์..... ลายมือชื่อนิติ.....
ปีการศึกษา...2555..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

#5285964634 : MAJOR LAWS

KEYWORDS : NUCLEAR TERRORISM / TERRORISM / NUCLEAR

CHONNIKARN NAPIKUL: DIRECTIONS FOR THE LEGAL PROCESS CONCERNING THAILAND' S BECOMING A PARTY TO THE INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF ACTS OF NUCLEAR TERRORISM 2005. ADVISOR :PROF.VITIT MUNTAPORN, 303 pp.

At the present time , terrorism in any form is a vital problem for the international community. Nuclear terrorism is quite a recent phenomenon which may cause tremendous calamity to humanity. For this reason, the international community together with the United Nations and International Atomic Energy Agency(IAEA) have cooperated to prevent, suppress, and counter nuclear terrorism. The Convention for The Suppression of Acts of Nuclear Terrorism (2005) is the most recent achievement of the international community to fight nuclear terrorism.

This Thesis is aimed at examining the meaning and components of nuclear terrorism as stipulated in the Convention. Besides, this thesis also aims to appraise the possibility for Thailand to become party to this Convention , including its effects on Thai law.

According to this thesis, there are some practical problems in the Convention, such as the definition of “ terrorism ” , the meaning of the offence, and the scope of the Convention. Therefore , if Thailand intends to ratify this Convention, amendment of existing domestic law is needed.

Field of Study : Law..... Student's Signature .....

Academic Year :2012..... Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณา ความช่วยเหลือ และกำลังใจจากบุคคลหลายท่าน ในลำดับแรกผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์วิทิต มั่นตากรณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งท่านได้ให้แนวคิด คำแนะนำ แก้ไข ปัญหาและแก้ไขข้อบกพร่อง ในการเขียนและเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ท่านยังสละเวลา อันมีค่าอย่างยิ่งของท่านรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้เขียน และท่านยังมีความเมตตา เอาใจใส่ ตลอดจนชี้แนะแนวทางและให้ข้อคิดแก่ผู้เขียนทำให้ผู้เขียนสามารถเรียบเรียง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผศ .ดร.ศารทูล สันติวาสะ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ารับเป็น ประธานสอบวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้เขียน ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ของผู้เขียนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้คำแนะนำการ เขียนให้รัดกุมถูกต้องมากขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ธเนศ สุจารีกุล ที่ได้กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แก่ผู้เขียน ตลอดจนให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่างๆ ในการนำมา ปรับปรุงวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ชาติวี อรรถจารีนันท์ และกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้ ให้คำแนะนำ ข้อสังเกตต่างๆ และเอื้อเฟื้อข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แก่ผู้เขียนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อบิดามารดาที่เคารพรักยิ่งของข้าพเจ้า คุณอภิชาติ ณ พิบูล คุณมยุรี ณ พิบูล ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้กำเนิด ให้ความรัก ความเมตตา และเลี้ยงดูอบรมสั่ง สอนผู้เขียนเป็นอย่างดี คอยเป็นกำลังใจ และอยู่เป็นครอบครัวที่อบอุ่น รวมทั้งให้กำลังใจทรัพย์ และผลักดันให้ข้าพเจ้าทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนน้องชาย คุณณัฐภัทร์ ณ พิบูล ที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้เขียนเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆและพี่ๆที่เรียนคณะนิติศาสตร์ สาขากฎหมายระหว่าง ประเทศทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ และความช่วยเหลือต่างๆจากบุคคลหลายท่าน อีกทั้งเป็น กำลังใจให้แก่ผู้เขียนเสมอมา ผู้เขียนใคร่ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 สมมติฐานของการวิจัย.....	8
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	9
1.5 วิธีการวิจัย.....	9
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย.....	9
บทที่ 2 อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์	
ค.ศ. 2005.....	11
2.1 ประวัติความเป็นมาของการก่อการร้าย.....	11
2.2 ความเป็นมาของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่	
ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.....	23
2.3 ขอบเขตการบังคับใช้อนุสัญญา.....	30
2.4 สาระสำคัญของอนุสัญญา.....	31
2.4.1. การใช้คำนิยามถ้อยคำในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบ	
ปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005.....	31
2.4.2 ลักษณะ หรือ องค์ประกอบของการกระทำความผิด.....	35

	หน้า
2.4.2.1 การกระทำอันเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ มีรายละเอียดดังนี้.....	35
2.4.2.2 ผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ.....	43
2.4.3 ข้อยกเว้นของการบังคับใช้อนุสัญญาฯ.....	47
2.4.3.1 ความผิดที่เกิดขึ้นในรัฐเดียว.....	47
2.4.3.2 การดำเนินการของกองทัพในภาวะขัดกันทางอาวุธที่ตกอยู่ภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ.....	48
2.4.3.3 การดำเนินการโดยกองกำลังทหารรัฐภาคีรัฐใดรัฐหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ทางการของตน (มาตรา 4(2)).....	48
2.5 พันธกรณีของรัฐสมาชิกเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....	49
2.5.1 การตรากฎหมายสารบัญญัติเพื่อกำหนดโทษการกระทำความผิดอนุสัญญาฯ.....	49
2.5.2 การตรากฎหมายวิธีสารบัญญัติเพื่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ.....	52
2.5.3 เขตอำนาจศาลในการดำเนินคดี.....	53
2.5.3.1 เขตอำนาจศาลตามหลักดินแดน (Territoriality Principle).....	53
2.5.3.2 เขตอำนาจศาลตามหลักสัญชาติ (Personality Principle).....	54
2.6 พันธกรณีแห่งอนุสัญญาระหว่างรัฐภาคี.....	56
2.6.1 การให้ความช่วยเหลือในด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน.....	56
2.6.2 ความร่วมมือในทางอาญา.....	60
2.6.3 การโอนตัวนักโทษ.....	62
2.6.4 ด้านข่าวกรอง.....	64
2.7 การดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น.....	66
2.8 บทบาทและหน้าที่ของทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ.....	66
2.8.1 มาตรการต่อวัสดุกัมมันตรังสี และอุปกรณ์อย่างปลอดภัย (Nuclear Safety).....	68

	หน้า
2.8.2 หลักความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก.....	68
2.8.3 หลักการแจ้งข้อมูล.....	70
2.9 การแก้ไขอนุสัญญาฯ.....	70
บทที่ 3 ข้อท้าทายและแนวทางปฏิบัติของประเทศสมาชิก.....	74
3.1 ข้อท้าทายของประเทศที่เป็นรัฐสมาชิก	75
3.1.1 คำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....	75
3.1.2 มาตรการลงโทษ.....	94
3.1.3 มาตรการให้ความช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน.....	99
3.1.4 มาตรการความร่วมมือทางอาญา.....	109
3.1.5 มาตรการเฝ้าระวังภัย.....	116
3.1.6 มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร.....	125
3.1.7 มาตรการรักษาวัสดุแก๊สมันตรังสี.....	133
3.2 แนวทางปฏิบัติของประเทศสมาชิก.....	141
บทที่ 4 มาตรการเกี่ยวกับการอนุวัติการกฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับ การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005.....	154
4.1 กระบวนการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อ การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับ มาตรา 190.....	156
4.1.1 มาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.....	156
4.1.2 มาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2554.....	160
4.2 มาตรการทางกฎหมาย.....	161
4.2.1 คำนิยามการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....	161
4.2.2 มาตรการเพื่อกำหนดโทษการกระทำ ความ ผิด.....	181
4.2.3 มาตรการให้ความช่วยเหลือในด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน.....	185

	หน้า
4.2.4 มาตรการให้ความร่วมมือทางอาญา..... ..	191
4.2.5 มาตรการโอนตัวนักโทษ.....	196
4.2.6 มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร..... .	204
4.2.7 มาตรการรักษาวัสดุที่มีอันตรายดี	206
4.3 แนวปฏิบัติของไทยเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....	215
4.3.1 การจัดตั้ง หน่วยงานที่มีบทบาทการดำเนินการเกี่ยวกับการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....	216
4.3.2 การดำเนินการของหน่วยงาน.....	217
4.4 มาตรการในด้านอื่นๆ.....	222
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	225
5.1 บทสรุป.....	225
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	231
รายการอ้างอิง.....	236
ภาคผนวก ก.....	245
ภาคผนวก ข.....	251
ภาคผนวก ค.....	276
ภาคผนวก ง.....	283
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	303

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางอธิบายประเทศสมาชิกที่ลงนามและให้สัตยาบันของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 ของประเทศที่นำมาวิเคราะห์ 4 ประเทศ.....	76
2	ตาราง สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง คำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....	92
3	ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการลงโทษ.....	98
4	ตาราง ตาราง สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค .ศ. 2005 เรื่อง มาตรการให้ความช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน.....	107
5	ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการให้ความช่วยเหลือทางอาญา.....	114
6	ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการไอนตัวนักโทษ.....	122
7	ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการข่าวกรอง.....	131
8	ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี.....	139
9	ตารางเปรียบเทียบฐานความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ค.ศ. 2005กับประมวลกฎหมายอาญา.	178

ตารางที่		หน้า
10	ตารางเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับประมวลกฎหมายในเรื่องโทษ	184
11	ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับพระราชบัญญัติการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551.....	190
12	ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับ ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.	194
13	ตารางแสดงประเทศที่มีสนธิสัญญาไอนตัวนักโทษกับประเทศไทย.....	199
14	ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับ พระราชบัญญัติการไอนตัวนักโทษ พ.ศ. 2527.....	203
15	ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์กับ พระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528.....	205
16	ตารางเปรียบเทียบฐานความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับ ร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.	212
17	ตารางสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พศ ... และพันธกรณีของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005.....	233

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพปฏิกิริยาฟิชชัน.....	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การก่อการร้าย ถือเป็นภัยคุกคามที่น่าสะพรึงกลัวเป็นอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน นับตั้งแต่เหตุการณ์ผู้ก่อการร้ายจี้เครื่องบินและบังคับพุ่งเข้าชนตึก World Trade Center ณ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 ที่ผ่านมา สถานการณ์ดังกล่าวทำให้นักวิเคราะห์ห้อนาคตทั่วทั้งโลกประเมินสถานการณ์ในศตวรรษที่ 21 ว่าเป็นศตวรรษแห่งอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย (Century of Transnational Crime and Terrorism) เหมือนกันกับศตวรรษที่ 20 ที่ถูกมองว่าเป็นศตวรรษแห่งสงครามเย็น และศตวรรษที่ 19 ที่ถูกมองว่าเป็นศตวรรษของการล่าอาณานิคม

หลังจากเหตุการณ์ 11 กันยายน 2544 ดังกล่าวข้างต้น หรือเป็นที่รู้จักกันในรหัสสั้นๆ ว่า 9/11 เกิดขึ้นแล้ว ทั้งประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา ยังคงตกเป็นเป้าหมายของการก่อการร้ายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคร่าชีวิตผู้บริสุทธิ์ไปเป็นจำนวนมากและการก่อการร้ายได้เปลี่ยนรูปแบบไปมาก ซึ่งก่อนปี ค.ศ 1990 นั้น การก่อการร้ายโน้มเอียงไปทางการต่อสู้เพื่อปลดปล่อยอิสรภาพ หรือการต่อสู้เพื่อเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านทุนนิยม แต่ในปัจจุบันมักมีเรื่องศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง การก่อการร้ายในปัจจุบันนั้นมักจะใช้ระบบเครือข่ายเชื่อมโยงหลายกลุ่ม และมีเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ทำให้เกิดสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยที่กลุ่มผู้ก่อการร้ายจะช่วยเหลือกันในการเชื่อมต่อระบบข้อมูลและสนับสนุนซึ่งกันและกันในการโจมตีต่าง ๆ มีการใช้ประโยชน์จากการกระจายกันทางภูมิศาสตร์และการกระจายอำนาจกันนั้นเห็นได้อย่างชัดเจน เพราะผู้ก่อการร้ายสามารถกระทำการได้อย่างปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความยุ่งยากในกระบวนการค้นหาและจับกุมผู้ก่อการร้าย¹

รูปแบบใหม่ของการก่อการร้าย คือ ผู้ก่อการร้ายจะไม่แสดงความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง อาทิเช่น ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2003 ผู้ก่อการร้ายได้ระเบิดรถเมลล์ใน

---

¹ Jacqueline Ann Carberry , “ Terrorism : A Global phenomenon Mandating a Unified international Response ”, Indiana Journal of Global Legal Studies 685 (1999) : 10

ประเทศอิสราเอล ในวันต่อมามีการระบุดังกล่าวแต่ไม่มีกลุ่มผู้ก่อการร้ายแสดงตนรับผิดชอบว่าเป็นการกระทำของตน²

นอกจากนั้นยังมีการใช้อาวุธที่คาดเดาได้ยาก อาทิเช่นการใช้ระเบิดพลีชีพ และการใช้ระเบิดรถยนต์ (Car bomb) เป็นต้น เป็นการยากลำบากในการจับผู้กระทำผิดมาลงโทษ และดำเนินการกับผู้มีส่วนร่วมคิด เหตุการณ์อันเป็นที่ประจักษ์ที่ผ่านมา เช่น การเกิดระเบิดในเมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2545 การเกิดระเบิดรถไฟในกรุงมาดริด ประเทศสเปน เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2547 การเกิดระเบิดในกรุงลอนดอนเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2548 รวมไปถึงการเกิดสงครามในอัฟกานิสถานที่เริ่มต้นขึ้นหลังจากตึก World Trade Center ถูกถล่มได้ไม่นาน และยังคงมีความต่อเนื่องจนมาถึงปัจจุบัน ตามมาด้วยสงครามอิรักภาค 2 ที่ปัจจุบัน ยังคงหาจุดจบไม่พบ และยังคงมีความรุนแรงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การประกาศการต่อสู้ปราบปรามกลุ่มก่อการร้ายภายใต้การนำของประเทศสหรัฐอเมริกาและพันธมิตร ทำให้เกิดการแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจนระหว่างประเทศกลุ่มพันธมิตรกับกลุ่มก่อการร้ายอิสลามหัวรุนแรง ซึ่งมี โอซามะ บิน ลาดินเป็นผู้นำ ฝ่ายพันธมิตรพยายามหาประเทศสมาชิกร่วมอุดมการณ์เดียวกันเพิ่มมากขึ้น ฝ่ายก่อการร้ายก็พยายามหาสมาชิกร่วมอุดมการณ์ในลักษณะเดียวกันเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ดังจะเห็นได้จาก กลุ่มก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในหลายๆ ประเทศ ซึ่งมีเครือข่ายโยงใยถึงกันหมด สภาพการต่อสู้ดังกล่าวจึงไม่แตกต่างจากสงครามเย็นในศตวรรษที่ 20 เพียงแต่มีความรุนแรงมากกว่า อาวุธทันสมัยกว่า และการต่อสู้ที่เกิดขึ้นไม่ใช่การต่อสู้ระหว่างรัฐต่อรัฐที่รู้ว่าฝ่ายตรงข้ามเป็นใครโดยชัดเจน แต่เป็นการต่อสู้ระหว่างรัฐกับกลุ่มที่ไม่ใช่รัฐ (non- state) ทั้งยังไม่ทราบอย่างชัดเจนอีกด้วยว่า กลุ่มก่อการร้ายดังกล่าวอยู่ที่ไหน และเป็นใคร การก่อการร้ายแบบใหม่มีความรุนแรงมากกว่าและก่อให้เกิดความสูญเสียชีวิตจำนวนมาก ยิ่งกว่านั้นผู้ก่อการร้ายรุ่นใหม่ยังมีเงินทุนและได้รับการฝึกฝนที่ดีกว่าผู้ก่อการร้ายรุ่นก่อน นอกจากนี้การก่อการร้ายแบบใหม่ยังมีความตั้งใจที่จะได้มาและใช้อาวุธทำลายล้างสูง (Weapon of Mass Destruction) ซึ่งรวมถึงอาวุธเคมี ชีวภาพและ นิวเคลียร์ จึงเห็นได้ว่าการก่อการร้ายเป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อโลกทั้งในระดับยุทธศาสตร์ และยุทธวิธี

สภาพการณ์เช่นนี้สร้างความวิตกและความหวาดกลัวไปทั่วทั้งโลก จนทำให้องค์การสหประชาชาติต้องเข้ามามีส่วนในการแก้ปัญหา ไม่ว่าจะเป็นการพยายามออกกฎระเบียบ

² Yorum Schweitzer , Denying Responsibility and liability, [Online] 4 Oct 2001. Available from: <http://www.ict.org.il>

ต่างๆ เช่น อนุสัญญา หรือพิธีสาร ที่กึ่งบังคับให้ประเทศสมาชิกต้องปรับแก้กฎหมายภายในให้สอดคล้อง แนวปฏิบัติต่างๆ ในการป้องกันปราบปรามและสืบสวนสอบสวนกลุ่มก่อการร้าย หรือการรวมกลุ่มกันของประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันเพื่อสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันอย่างเหนียวแน่น

ปัจจุบันการก่อการร้ายมีการพัฒนาอาวุธและเทคโนโลยีที่จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นสืบเนื่องมาจากการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่งของวิทยาศาสตร์ การสื่อสารและเทคโนโลยี การร่วมมือกันของผู้มีอุดมการณ์และความเชื่อในแนวเดียวกัน การกระทำการก่อการร้ายโดยมุ่งทำลายชีวิตและทรัพย์สินของผู้บริสุทธิ์อย่างไม่จำกัดวิธีการ และด้วยสาเหตุปัจจัยที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม หรือศาสนา ทั้งนี้ล้วนมีวัตถุประสงค์ในทำนองเดียวกัน เพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน และทำลายเศรษฐกิจสังคมโดยรวม

นอกจากนี้ในเรื่องพลังงานนั้น มนุษย์นำพลังงานมาใช้ในการดำรงชีพตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันโดยพลังงานที่มนุษย์ใช้เป็นพลังงานอย่างง่าย เช่น การนำเศษไม้มาเผา ต่อมามีการใช้พลังงานลม และมาสู่การทำกังหันน้ำ กังหันลม เมื่อมาถึงยุคอุตสาหกรรมจึงได้มีพลังงานน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน เพื่อใช้ในกิจการต่าง ๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ยานพาหนะ และการผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นต้น โดยความต้องการพลังงาน ในปัจจุบันเราต้องเผชิญกับปัญหาขาดแคลนพลังงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากน้ำมัน จึงทำให้เกิดการแสวงหาพลังงานอื่น ๆ ทดแทนซึ่งพลังงานนิวเคลียร์ก็เป็นหนึ่งในทางเลือกดังกล่าว พลังงานนิวเคลียร์เป็นวิธีการผลิตกระแสไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่ไม่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่อาจนำมาซึ่งผลข้างเคียงของกัมมันตรังสีที่อันตรายที่ต้องอาศัยการจัดเก็บอย่างปลอดภัยยาวนานหลายศตวรรษ จากความต้องการในการใช้พลังงานทดแทนนี้เองทำให้เกิดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะอนุญาตให้นำพลังงานนิวเคลียร์มาได้แต่ต้องเป็นในทางสันติเท่านั้น และนอกจากนี้การใช้พลังงานนิวเคลียร์จะต้องไม่มีวัตถุประสงค์ในการทหารร่วมด้วย แต่อย่างไรก็ตามไม่มีการรับรองใด ๆ ที่จะรับประกันได้ว่ารัฐต่าง ๆ จะนำเอาพลังงานนิวเคลียร์มาเป็นพลังงานทางเลือกใหม่เท่านั้น และในปัจจุบันประชาคมโลกจะให้ความสำคัญและเล็งเห็นถึงภัยดังกล่าว ร่วมกันสร้างพันธกรณีระหว่างรัฐออกมาเพื่อคุ้มครองและการไว้ในครอบครอง การผลิตและการใช้วัสดุนิวเคลียร์ดังกล่าวออกมามากมาย อาทิเช่น Convention on Physical Protection of Nuclear Materials , The Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NNPT or NPT) , International Convention for the suppression of Acts of Nuclear Terrorism เป็นต้น แต่ความกังวลเกี่ยวกับภัยจากนิวเคลียร์ก็

ยังไม่ลดลงไปแต่อย่างใดและในปัจจุบัน หลายประเทศก็ยังคงมีอาวุธนิวเคลียร์และก็ยังไม่ลดลง จะเห็นได้จากอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส จีน และรัสเซีย หรือเรียกอีกอย่างว่า Nuclear weapon state รวมถึงประเทศที่ถูกจับตามองจากสังคมโลกอย่างเกาหลีว่าอาจมีการสะสมอาวุธนิวเคลียร์ และวัสดุสารตั้งต้นในการผลิตเป็นอาวุธนิวเคลียร์นำมาซึ่งความวิตกกังวลว่าอาจเกิดความไม่มั่นคงปลอดภัยต่อประชาคมโลกว่าอาจมีการพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านนิวเคลียร์จนกระทั่งสามารถพัฒนาเป็นอาวุธนิวเคลียร์เพื่อใช้ในการต่อรองทางการเมืองและทางทหารกับประเทศมหาอำนาจหรือนำไปเป็นอาวุธในการก่อการร้ายได้

ปัญหาและภัยคุกคามนิวเคลียร์นั้นสามารถแยกออกได้สองประการ กล่าวคือ ประการแรก เป็นปัญหาการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ที่ผู้กระทำความผิดอาจเป็นรัฐเอง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเมื่อรัฐต่าง ๆ ยังคงมีการสะสมวัสดุนิวเคลียร์หรืออาวุธนิวเคลียร์ไว้ในครอบครอง ภายใต้ข้ออ้างที่ว่าเป็นการมีไว้ในครอบครองหรือนำไปใช้ในทางสันติเท่านั้น ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วย่อมเห็นว่าการครอบครองอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างร้ายแรงดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความตาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายอย่างร้ายแรงก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมได้ นอกจากนี้แล้วในประการที่สองอาจเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์โดยที่ผู้กระทำความผิดคือปัจเจกชน กลุ่มผู้ก่อการร้าย หรือองค์กรผู้ก่อการร้ายต่าง ๆ ที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลกซึ่งประสบปัญหาเกี่ยวกับการติดตามตัวผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรผู้ก่อการร้ายระหว่างประเทศที่ผ่านมา นั่นคือ ปัญหาในการติดตามตัวผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรผู้ก่อการร้ายที่กระทำความผิดเหล่านั้น มาสู่กระบวนการพิจารณาคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดได้อย่างจริงจัง

อย่างไรก็ตามแม้ว่าในปัจจุบันจะยังไม่ปรากฏว่าเกิดเหตุการณ์การก่อการร้ายดังกล่าวขึ้นก็ตาม แต่มีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าได้มีการประเมินสถานการณ์ของผู้ก่อการร้ายว่าอาจมีแผนการในการก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. อาจมีการขโมยวัสดุนิวเคลียร์ หรืออาวุธนิวเคลียร์ไปครอบครอง เพื่อนำไปใช้เป็นอาวุธการก่อการร้ายและที่กังวลมากกว่านั้น คือ อาจมีการซื้อขายอาวุธนิวเคลียร์ให้กับผู้ก่อการร้ายต่าง ๆ

2. อาจมีการขโมยหรือซื้อวัสดุที่ทำให้เกิดฟิชชัน* เพื่อนำไปผลิตเป็นอาวุธนิวเคลียร์ หรือยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีหลักประกันใดๆ รับรองว่านักวิทยาศาสตร์หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านนิวเคลียร์ จะไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่มผู้ก่อการร้าย

3. การโจมตีสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่าง ๆ โดยมุ่งหวังให้เกิดการแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสีในบริเวณโดยรอบ ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันยังไม่มีกรณียืนยันชัดเจนถึงผลกระทบในระยะยาวว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบต่ออนามัยของประชาชนได้รับรังสีอย่างไร แต่จากการเหตุการณ์ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทิ้งระเบิดเมืองฮิโรชิมา และเมืองนางาซากิ ซึ่งการทิ้งระเบิดประมาณสองเมืองนั้นก็ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในระยะยาว อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมของทั้งพืชและสัตว์ในบริเวณที่มีการทิ้งระเบิด เนื่องจากการระเบิดประมาณนั้นต่างจากระเบิดธรรมดาตรงที่มีการแพร่กระจายกัมมันตรังสีออกมาด้วยนั่นเอง³

4. อาจมีการใช้วัสดุกัมมันตรังสีเพื่อทำให้เกิดระเบิด⁴ โดยมุ่งหวังให้มีการกระจายของสาร กัมมันตรังสี⁵

นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์โรงไฟฟ้าระเบิดที่ทรีไอต์แลนด์ และเชอร์โนบีลซึ่งเกิดจากความบกพร่องของตัวเครื่องเนื่องจากการที่จะได้พลังงานนั้น จะมีสารตั้งต้นซึ่งก็คือแร่ยูเรเนียม หรือพลูโตเนียม แยกออกเป็นธาตุที่เล็กลงจากการยิงนิวตรอน ซึ่งจะให้นิวตรอนออกมา

---

* การฟิชชัน เรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า การแบ่งแยกนิวเคลียส (fission : nuclear fission) หมายถึง การที่นิวเคลียสของธาตุหนักบางชนิดแบ่งแยกออกเป็นนิวเคลียสของธาตุที่เบากว่าอย่างน้อยสองชนิดที่มีขนาดใกล้เคียงกัน พร้อมกับปลดปล่อยนิวตรอน 1 ถึง 3 อนุภาค รังสีแกมมา และพลังงานออกมา การฟิชชันจึงถือเป็นรูปแบบหนึ่งของพลังงานนิวเคลียร์ การฟิชชันมีความเกี่ยวข้องกับอาวุธนิวเคลียร์ หรือ ระเบิดนิวเคลียร์ เนื่องจากเป็นพลังงานที่ได้มาจากการระเบิดแบบฟิชชัน ซึ่งได้รับพลังงานจากปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิชชัน เมื่อนิวเคลียสของธาตุหนัก เช่น ยูเรเนียม หรือพลูโตเนียม แยกออกเป็นธาตุที่เล็กลง จากการยิงด้วยนิวตรอน ซึ่งจะให้นิวตรอนออกมาเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้เกิดพลังงานออกมาจากปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิชชัน ต่อไปเป็นลูกโซ่ แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงมีการเรียกชื่ออาวุธนิวเคลียร์ ว่าระเบิดอะตอม หรือ A-bomb แม้ว่าการเรียกเช่นนี้อาจไม่ถูกต้อง เนื่องจากพลังงานที่ให้ออกมาจากระเบิดอะตอมเป็นพลังงานที่ได้ออกมาจากแรงยึดเหนี่ยวของอะตอม เป็นปฏิกิริยาเคมี ในขณะที่ปฏิกิริยานิวเคลียร์แท้ที่จริงแล้วให้พลังงานออกมาจากแรงยึดเหนี่ยวของนิวเคลียสภายในอะตอม แต่ทั้งนี้ในปัจจุบันก็ยังคงใช้คำว่าระเบิดอะตอมอยู่ และยอมรับกันว่า หมายถึงอาวุธนิวเคลียร์ และส่วนใหญ่มักจะหมายถึง อาวุธจากปฏิกิริยาฟิชชันอย่างเดียว

³ Charles D. Ferguson, *The Four Faces of Nuclear Terrorism* (London: Routledge, 2005) p. 1-2

⁴ อนิรุทธิ์ ทรงจักรแก้ว, “นโยบายทางอาญาเกี่ยวกับนิวเคลียร์และรังสี,” (นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2550). หน้า 2-3

⁵ บทความสมาคมนิวเคลียร์แห่งประเทศไทย, ระเบิดกัมมันตรังสี (Dirty Bomb), [ออนไลน์] 14 มิถุนายน 2555 , แหล่งที่มา: <http://www.nst.or.th/article/article0124.htm>

เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิชชันต่อไปเป็นลูกโซ่ ในแท่งโคบอลต์ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็มี การกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยตามทบวงปรมาณูระหว่างประเทศหรือ IAEA ซึ่งปัญหา เหล่านี้ที่เกิดจากตัวเครื่อง หรืออุปกรณ์ เราสามารถแก้ไขปรับปรุงได้

แต่สิ่งทั้งหลายๆ ประเทศกังวลตอนนี้ก็คือการก่อการร้ายของผู้ก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์นั่นเอง เนื่องจากในต่างประเทศมีหลายคดีที่ผู้ก่อการร้ายได้พยายามลักขโมยสารตั้งต้น ไม่ว่าจะเป็นแร่ยูเรเนียม พลูโตเนียม อย่างเช่น พวกอัลกออิดะ มีการติดต่อซื้อขายแร่ยูเรเนียมจาก รัสเซีย และมีการสะสมสารกัมมันตรังสี และย้ายถิ่นมาที่อัฟกานิสถานเพื่อสร้างอาวุธนิวเคลียร์ หรือกลุ่มก่อการร้ายโอมชินริเคียว ซึ่งเป็นกลุ่มก่อการร้ายในญี่ปุ่น มีการซื้อตัวนักวิทยาศาสตร์ของ รัสเซียเพื่อสอนการทำอาวุธและมีการซื้อฟาร์มที่ออสเตรเลีย เพื่อทดลองปฏิกิริยาของแร่ยูเรเนียม⁶ จะเห็นได้ว่า แนวโน้มของการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์มีมากขึ้น และยังมีการสอนทำระเบิดอย่าง ง่ายในอินเทอร์เน็ตโดยใช้สารตั้งต้นไม่ว่าจะเป็นแร่ยูเรเนียม พลูโตเนียม

แม้ประเทศไทยจะไม่ใช่ว่าประเทศที่มีอาวุธนิวเคลียร์แต่ประเทศไทยก็มีแร่ยูเรเนียม มีเตาปฏิกรณ์ปรมาณู มีการนำสารกัมมันตรังสีเข้ามารวมถึงสารรังสี ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ในกาวิจัย และการแพทย์รักษาโรคผู้ป่วย และจากข้อมูลของกระทรวงพลังงานที่จะตั้งโรงไฟฟ้าพลังงาน นิวเคลียร์ในอนาคตได้ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า ขบวนการก่อการร้ายนั้นมีทั่วโลกและสำหรับในประเทศไทยภาคใต้ก็มักเกิดเหตุการณ์ก่อการร้าย มีการวางระเบิดกันบ่อยครั้ง ดังนั้น จึงมีความเสี่ยงที่จะ เกิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ได้

ดังนั้น จากความวิตกกังวลถึงเหตุการณ์ร้ายแรงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์จึงนำมาซึ่งการร่วมมือกันสร้างข้อตกลงอันเป็นการต่อสู้ หรือตัดทอนกำลัง ผู้ก่อการร้ายในทุกรูปแบบต่างๆ ผ่านทางอนุสัญญาการก่อการร้าย อันนำมาซึ่งการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติของประชาคมโลก

โดยในปี ค.ศ. 1996 เลขาธิการสหประชาชาติได้เตรียมรายงานการดำเนินการ ตามข้อมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ 50/53⁷ กล่าวคือ เป็นการพิจารณาทบทวนกฎหมาย ระหว่างประเทศและได้ข้อสรุปว่า จำเป็นที่ต้องเพิ่มรายละเอียดสนธิสัญญาระหว่างประเทศหรือ

⁶ Aum Shinrikyo, Al Qaeda, and the Kinshasa Reactor, Implications of Three Case Studies for Combating Nuclear Terrorism., [online] 14 June 2012, Available from: www.rand.org

⁷ Elagab omer & Elabab Jeehaan, International law Documentary Relating to Terrorism, third edition ,(New York : Cavendish Publishing ,2007) pp.346- 347

โดยวิธีการอื่นๆ หรือในกรณีที่กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมพอซึ่งเลขาธิการสหประชาชาติเสนอให้มีการเพิ่มการป้องกันการก่อการร้ายที่อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงขึ้นมาเพิ่มเติม หลังจากนั้นรัสเซียก็ได้เสนอร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์และได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ โดยได้มีข้อมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ 51/21⁸ วันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1996 แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad hoc committee) เพื่อทำการพิจารณาร่างอนุสัญญาฉบับดังกล่าวและพร้อมกันนี้สหพันธรัฐเซียได้ให้ความสนใจที่แจ้งในบันทึกคำอธิบายร่างอนุสัญญาดังกล่าวที่ว่า อนุสัญญาดังกล่าวด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัสดุนิวเคลียร์ปี ค.ศ. 1980 ซึ่งเป็นหนึ่งในอนุสัญญากับการปราบปรามการก่อการร้ายในกรอบของสหประชาชาติยังมีช่องโหว่หลายประการที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการก่อการร้าย อาทิเช่น การสกัดกั้นผู้ก่อการร้าย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจำกัดความผิดฐานนิวเคลียร์ไว้โดยตรง ด้วยเหตุนี้จึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และอันตรายอันเกิดจากการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ การหามาตราการป้องกันการก่อการร้ายให้มีประสิทธิภาพ และอนุสัญญาฉบับนี้ยังเป็นเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศที่ต่อต้านผู้ก่อการร้าย ซึ่งได้ออกมาโดยเฉพาะที่เรียกว่า “เครื่องมือบังคับก่อน” (Pre-emptive instrument) ซึ่งแตกต่างจากอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายฉบับอื่น ๆ ในกรอบสหประชาชาติจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือป้องกันการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั่นเอง

ดังนั้น เมื่อมีการก่อการร้ายระหว่างประเทศไม่เพียงแต่จะมีวัตถุประสงค์ในการก่อความไม่สงบ หรือ สร้างความโกลาหลในประเทศใดประเทศหนึ่งเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ในบางประการเท่านั้น แต่ยังขยายถึงทรัพย์สิน เสรีภาพ และชีวิตของผู้บริสุทธิ์อีกด้วย ด้วยเหตุนี้เองทุกประเทศจึงมีความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันแก้ปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศอย่างจริงจังซึ่งการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินจากการก่อการร้ายทุกรูปแบบ รวมไปถึงการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินจากการก่อการร้ายในทุกรูปแบบ รวมถึงเสรีภาพ และความปลอดภัยของมนุษย์ เพื่อที่จะรักษาและดำรงไว้ซึ่งการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของ

⁸ United Nations, Report of the Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, Document No.A/59/766 dated 4 April 2005, [online] 22 Dec 2011, Available from: http://www.iaea.org/publication/Document/Treaties/unga040405_csant.pdf

ประชาคมโลก รวมทั้งทำให้กฎหมายภายในของรัฐต่าง ๆ มีสภาพบังคับอย่างจริงจัง โดยวิธีการลงโทษขั้นรุนแรงมาเป็นเครื่องมือ

อนุสัญญาฯ นี้ เปิดให้มีการลงนามที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ 14 กันยายน 2548 ถึง 31 ธันวาคม 2549 ทั้งนี้ ในช่วงการประชุม High-Level Plenary Meeting ของสมัชชา

สหประชาชาติ สมัยสามัญที่ 60 ในเดือนกันยายน 2548 นี้ สหประชาชาติ กำหนดจัด Treaty Event ขึ้นในช่วงระหว่างวันที่ 14-16 กันยายน 2548 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก โดยเชิญชวนให้บรรดาประเทศต่าง ๆ ลงนาม และให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติสนธิสัญญาที่เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้เก็บรักษา ซึ่งจะเน้นถึงสนธิสัญญาที่ครอบคลุมถึงประเด็นปัญหาที่มีความเกี่ยวพันกัน อาทิ การต่อต้านการก่อการร้าย การปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร การข่มขู่รังแก บังหลวง สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม และการลดอาวุธ ตามแนวทางของรายงานคณะผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงว่าด้วยภัยคุกคาม ความท้าทาย และการเปลี่ยนแปลง โดยอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์เป็นหนึ่งในบรรดาสนธิสัญญาที่เปิดให้มีการลงนาม คณะกรรมการเพื่อพิจารณาการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายระหว่างประเทศได้มีมติเห็นชอบให้ไทยลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 ในวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2548⁹ แต่ยังไม่ได้นำไปดำเนินการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบว่ามีกฎหมายภายในรองรับเพียงพอหรือไม่ ก่อนเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติการให้สัตยาบันสารต่อไป

1.2 สมมติฐานของการวิจัย

หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 ประเทศไทยจะต้องมีการวิเคราะห์กฎหมายที่มีอยู่และปรับปรุงกฎหมายบางประการตลอดจนมาตรการอื่นๆ ด้วย เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และป้องกันวัสดุนิวเคลียร์ให้ปลอดภัย อนุวัติการให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญา

⁹ อารีย์วาทินี, การลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005, [ออนไลน์], 14 มิถุนายน 2555, แหล่งที่มา : <http://www.ryt9.com/s/cabt/15429>

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปของการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์และเพื่อให้ทราบถึงหลักการ หลักกฎหมายและพันธกรณีต่างๆ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005

2. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคทางด้านกฎหมายและนโยบายในการปฏิบัติตามพันธกรณีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

3. เพื่อที่ประเทศไทยจะได้ปรับปรุง ตรากฎหมายและศึกษาถึงกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ศึกษาหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ศึกษาหลักการ หลักกฎหมาย และพันธกรณีต่างๆ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคทางด้านกฎหมายและนโยบายในการปฏิบัติตามพันธกรณี

1.5 วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการค้นคว้าวิจัยเอกสารโดยเป็นการศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวบทกฎหมาย อันได้แก่ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 มติของสำนักงานปรมาณูระหว่างประเทศ มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ รวมถึงพันธกรณีของประเทศไทยที่ต้องปฏิบัติตามและดำเนินการต่างๆ ของประเทศไทยด้วย

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย

1.) ทำให้ทราบถึงลักษณะและองค์ประกอบของการกระทำผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

2.) ทำให้ทราบและเข้าใจถึงพันธกรณีต่าง ๆ ภายใต้อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

3.) ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคทางด้านกฎหมายและนโยบายในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

4.) ประเทศไทยได้ปรับปรุง ตรากฎหมายและศึกษาถึงกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

บทที่ 2

อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

ในบทนี้จะทำการศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของการก่อการร้ายและวิวัฒนาการตั้งแต่ยุคก่อนที่จะมีกฎบัตรสหประชาชาติไปจนถึงยุคที่มีกฎบัตรสหประชาชาติ โดยจะศึกษาถึงความเป็นมาของอนุสัญญา หลักการตามที่ได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 สาระสำคัญของอนุสัญญาฯ และกลไกในการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฯ อันมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ประวัติความเป็นมาของการก่อการร้าย

ยุคก่อนที่จะมีกฎบัตรสหประชาชาติ

ปัญหาการก่อการร้ายนั้นมิใช่ปัญหาที่เพิ่งเริ่มเกิดขึ้นในศตวรรษที่ผ่านมา แต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้วอย่างน้อย 2000 ปี โดยหากย้อนกลับไปในยุคของอียิปต์โบราณก็จะพบว่าเริ่มมีการก่อการร้ายแล้ว โดยในยุคนี้มักมีการนำเอาการก่อการร้ายมาใช้เป็นเครื่องมือในทางการเมืองเพื่อโค่นล้มผู้ปกครอง จนกระทั่งในยุคนี้ได้มีการตกลงกันไว้ในอนุสัญญาสันติภาพระหว่าง อียิปต์กับพวกฮิตไทท์ (Egyptian Hittite Peace Convention) ขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งตัวผู้ก่อการร้ายที่เป็นศัตรูทางการเมือง ซึ่งหลบหนีไปอยู่ยังอีกประเทศหนึ่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนส่งกลับมาดำเนินคดีในรัฐหรือแคว้นของตน¹ หลังจากนั้นในยุคโรมัน ซึ่งเป็นยุคหนึ่งที่มีการใช้ความรุนแรงในการปกครอง ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้การก่อการร้ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อการร้ายที่มีลักษณะเป็นการลอบสังหาร (Assassination) ได้ถูกนำมาเป็นเครื่องมือในทางการเมืองเช่นเดียวกับยุคอียิปต์โบราณ ยกตัวอย่างเช่น มีการก่อการร้ายโดยการลอบสังหารเพื่อทำการล้มล้างเปลี่ยนแปลงการปกครอง² นอกจากนั้นแล้วยังพบกลุ่ม Sicari และ Zealots ชาวยิวที่ต่อต้านจักรวรรดิโรมันที่เข้ายึดครองปาเลสไตน์³ เป็นต้น

---

¹ พรชัย ตำนานวิวัฒน์, "การก่อการร้ายระหว่างประเทศ ช้อยกเว้นความผิดทางการเมือง(ศึกษาเฉพาะกรณีความหมายตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา)", วารสารอัยการ, 175 (กันยายน 2535) :29-30

² Robert A. Friedlander, "Terrorism", Encyclopedia of Public International Law Installments 9: International Relation and Legal Cooperation in General Diplomacy and Consular Relation, 371(1986).

³ สุรชาติ บำรุงสุข, "การก่อการร้ายในศตวรรษที่ 21," จุลสารความมั่นคงศึกษา 4 (เมษายน 2549):7.

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในอดีตที่ผ่านมา แม้ในช่วงเริ่มต้นนั้นการก่อการร้ายในยุคแรกๆ นั้นมักเกิดขึ้นในลักษณะของผู้ที่ครองอำนาจในรัฐ หรือผู้ที่กำลังจะเข้ายึดครองอำนาจ กำลังก่อให้เกิดความหวาดกลัวขึ้นแก่ประชาชน ซึ่งจะเห็นได้ว่ามักเป็นลักษณะของการก่อการร้ายที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับทางการเมืองเป็นสำคัญ⁴ แต่อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าการก่อการร้ายมีจุดประสงค์ในด้านอื่นๆที่ไม่ใช่ทางการเมืองด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น จุดประสงค์ในด้านศาสนา ดังจะเห็นได้จากการก่อการร้ายที่มีจุดประสงค์มาจากลัทธิคัลลิ่งศาสนาต่างๆ สถานการณ์ดังกล่าวนี้เริ่มมีมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 โดยกลุ่มศาสนาอิสลาม ที่ใช้ชื่อกลุ่มว่า ผู้ลอบสังหาร (the Assassins)⁵ หรือนิกาย Thugees ในอินเดียซึ่งมีความเชื่อเกี่ยวกับการจับมนุษย์มาสังเวจเจ้าแม่กาลี เป็นต้น⁶ ซึ่งจะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งในปัจจุบันเองก็ยังคงมีการก่อการร้ายโดยมีจุดประสงค์ในด้านศาสนาในลักษณะนี้อยู่⁷ ด้วยเหตุนี้เองการก่อการร้ายในลักษณะนี้จึงถือได้ว่าเป็นจุดกำเนิดของการก่อการร้ายโดยกลุ่มบุคคล (Terrorist group) นั่นเอง

แนวความคิดของการก่อการร้ายที่ชัดเจนมากที่สุด เริ่มมีขึ้นในยุคแห่งการปฏิวัติฝรั่งเศส ในปีค.ศ. 1789 ถึง ค.ศ. 1794 (The French Revolution and The Jacobin Reign of Terror) การก่อการร้ายในยุคนี้เป็นการนำเอาการก่อการร้ายมาใช้เป็นวิธีการในการบริหารปกครองประชาชนของผู้นำประเทศฝรั่งเศส⁸ กล่าวคือ เป็นการนำเอาความหวาดกลัวมาใช้ในการบริหารปกครองบ้านเมืองของผู้นำ ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับการแสวงหาอำนาจทางการเมืองที่ได้มีการใช้การก่อการร้ายเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การมีอำนาจ ซึ่งจากยุคแห่งการปฏิวัตินี้ดังกล่าว ได้มีการนำเอาคำว่า “ Terrorism” มาใช้ในภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรก โดย Edmund Burke นักปรัชญาการเมืองและรัฐบุรุษชาวอังกฤษ โดยอ้างอิงมาจากคำในภาษาฝรั่งเศสที่ว่า Regime de la Terreur

⁴ กาญจนย์ลักษณ์ พหลโยธิน, “ลัทธิการก่อการร้ายและการก่อการร้ายในทศวรรษของไซเวียต,” วารสารรวมคำแหง 8 (พ.ศ. 2524- พ.ศ. 2525): 78.

⁵ เรื่องเดียวกัน

⁶ เรื่องเดียวกัน

⁷ พงศธร บุญอารีย์, กฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2540), หน้า 107

⁸ กาญจนย์ลักษณ์ พหลโยธิน, “ลัทธิการก่อการร้ายและการก่อการร้ายในทศวรรษของไซเวียต,” วารสารรวมคำแหง 8 (พ.ศ. 2524- พ.ศ. 2525): 81.

Reign of Terror ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกระบอบการปกครองของฝรั่งเศสหลังการปฏิวัติในปี ค.ศ. 1789⁹ ดังนั้นเมื่อพิจารณาแล้วก็จะพบว่า ลักษณะของการก่อการร้ายในยุคแรกๆ นี้ จะมีความหมายที่ค่อนข้างแคบ กล่าวคือ เมื่อกล่าวถึงการก่อการร้ายก็หมายถึงการใช้ความรุนแรงเป็นหลัก

แนวคิดลักษณะนี้ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในศตวรรษต่อๆ มา จากการใช้การก่อการร้ายเป็นเครื่องมือในการปกครองรัฐ มาเป็นการใช้การก่อการร้ายเพื่อวัตถุประสงค์ในการล้มล้างผู้นำประเทศแทน แนวคิดในลักษณะนี้เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 ซึ่งผู้นำประเทศและราชวงศ์หลายพระองค์ได้ตกเป็นเหยื่อของการลอบสังหาร เช่น การลอบสังหาร Archduke Franz Ferdinand ของออสเตรียในวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 1914 ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่นำมาสู่การเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง การลอบสังหารนายกรัฐมนตรียุโรปของสเปน ในปี ค.ศ. 1921 และการลอบสังหารรัฐมนตรียุโรปของประเทศเยอรมันในปีต่อมาซึ่งการก่อการร้ายในรูปแบบนี้ถือเป็นการก่อการร้ายในแนวใหม่กล่าวคือ มีความครอบคลุมการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบ และการกระทำต่อเป้าหมายโดยไม่จำกัด เพื่อสร้างความหวาดกลัวต่อประชาชนหมู่มาอันจะนำไปสู่สิ่งที่ตนต้องการเท่านั้น ดังนั้นการก่อการร้ายในยุคใหม่จึงมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันทำให้กำหนดความหมายของการก่อการร้ายได้ค่อนข้างกว้างขวางยากที่จะให้คำจำกัดความที่แน่นอน

จากพัฒนาการของการก่อการร้ายและความรุนแรงของการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องนี้ การป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงจึงจะต้องมีการดำเนินการโดยอาศัยความร่วมมือจากนานาประเทศทั่วโลก ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการเรียกร้อยในเวทีการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยกฎหมายอาญาครั้งแรกที่กรุง Warsaw ในปี ค.ศ. 1927 (The First Conference for the Unification of Penal Law) ในการนี้ถือได้ว่าการประชุมดังกล่าวมีการบรรจุประเด็นที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายไว้เป็นครั้งแรกในการประชุมระหว่างประเทศ¹⁰ โดยได้มีการพิจารณาการกระทำดังกล่าวในฐานะของกฎหมายระหว่างประเทศด้วย แต่อย่างไรก็ตามในการประชุมครั้งนี้ก็ยังมิได้มีการกำหนดลักษณะของการก่อการร้ายเอาไว้แต่อย่างใด คงมีเพียงแต่การยอมรับหลักการที่จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดดังกล่าว และถือได้ว่าการก่อการร้าย

⁹ กาญจนย์ลักษณ์ พหลโยธิน, "ลัทธิการก่อการร้ายและการก่อการร้ายในทศวรรษของไซเวียต," วารสารรวมคำแหง 8 (พ.ศ. 2524- พ.ศ. 2525): 79

¹⁰ M. Cherif Bassionuni & Ved P. Nanda, Eds, A Treatise on International Criminal Law. Vol. 1 Crimes and Punishment (Springfield: ILL., Thomas, 1973), pp. 494-496.

เป็นความผิดสากลที่นานาประเทศต้องให้ความร่วมมือกันปราบปราม ภายใต้หลักการ
“International Use of Means Capable of Bringing forth a Danger”

ต่อมาในการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยกฎหมายอาญาในครั้งที่ 6 ในปี ค.ศ. 1935 ที่กรุง Copenhagen ที่ประชุมได้มีการเสนอให้ประเทศต่าง ๆ ร่วมมือกันในการปราบปราม การก่อการร้ายอย่างเป็นรูปธรรม โดยได้มีการทำรายงานร่างข้อตกลงในการปราบปรามการก่อการ ร้าย รวมทั้งสิ้น 18 มาตรา เพื่อให้มีการบรรจุไว้ในกฎหมายอาญาของประเทศต่างๆ¹¹

จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1937 ในการประชุมสันนิบาตชาติที่ Geneva ได้มีมติเมื่อ วันที่ 27 พฤษภาคม ให้สมัชชาสันนิบาตชาติจัดการประชุมระหว่างประเทศเพื่อหามาตรการและ จัดทำร่างอนุสัญญา เพื่อแก้ไขปัญหการก่อการร้ายระหว่างประเทศโดยในที่สุดก็ได้มีการจัดตั้ง คณะกรรมาธิการเพื่อทำหน้าที่ยกร่างอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษการก่อการร้าย (Convention for the Prevention and punishment of Terrorism) ซึ่งในอนุสัญญาว່ว่าด้วยการ ต่อต้านการก่อการร้ายของสันนิบาตชาติ (League of Nations) ในปี ค.ศ. 1937 นี้ ได้มีการ พยายามกำหนดความหมายของการก่อการร้ายเอาไว้ในข้อ 1 วรรคสองของอนุสัญญา “การก่อ การร้าย หมายถึง การกระทำในทางอาญาที่มุ่งกระทำโดยตรงต่อรัฐและมีความประสงค์หรือมุ่งผล ว่าจะเป็นทำให้เกิดความหวาดกลัวต่อจิตใจของประชาชน หรือกลุ่มบุคคลหรือสาธารณชน ทั่วไป” แต่อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าเสียดายว่าร่างอนุสัญญาฉบับนี้เป็นอันตกไป เนื่องจากมีเพียง อินเดียเท่านั้นที่ทำการให้สัตยาบัน¹² ซึ่งภายหลังจากที่เกิดสงครามโลกครั้งที่สอง มาตรการต่างๆ ของสันนิบาตชาติดังกล่าวก็ได้ยุติลงไปพร้อมกับการล้มเหลวและสิ้นสุดไป

ยุคกฎบัตรสหประชาชาติ ได้มีการสร้างกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการก่อการร้ายสากลขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยการยกร่างอนุสัญญาขององค์การ สหประชาชาติที่เกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งในแต่ละอนุสัญญาร่างขึ้นโดยมุ่งเน้นให้ ความสำคัญกับการกระทำความผิดในเฉพาะเรื่องที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์ และ ความมุ่งหมายของอนุสัญญานั้นๆ ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้มีประสิทธิผล

¹¹ วรรค โอบาสันท์, “มาตรการทางกฎหมายในการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ,” (นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544), หน้า 18.

¹² มานะ วิวัฒน์พงษ์, “บทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงกับการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ: มุมมองทางกฎหมาย,” (นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545), หน้า 282.

ตามการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลานั้นๆ ซึ่งอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการก่อการร้ายในปัจจุบันมีทั้งหมด 13 ฉบับ ดังต่อไปนี้

(1) อนุสัญญาว่าด้วยการกระทำความผิดและการกระทำบางประการอื่นๆ บนอากาศยานที่กำลังปฏิบัติการ ค.ศ. 1963 (Convention on Offences and Certain Other Acts Committed On Board Aircraft “Tokyo Convention”, 1963) ลงนามที่โตเกียววันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2506¹³

(2) อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ค.ศ.1970(Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft “Hague Convention” 1970) ลงนามที่กรุงเฮกวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2513¹⁴

(3) อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ค.ศ. 1971(Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation “Montreal Convention”, 1971) ลงนามที่มอนทรีออล วันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2514¹⁵

(4) อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษต่ออาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองในทางระหว่างประเทศรวมทั้งตัวตัวแทนทางการทูต ค.ศ. 1973 (Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons 1973) ลงนามที่นิวยอร์ก วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2516¹⁶

---

¹³ United Nations, Treaty Series Vol. 706, [online] 5 October 2010, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv1.pdf>.

¹⁴ McGill, CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL SEIZURE OF AIRCRAFT, SIGNED AT THE HAGUE, ON 16 DECEMBER 1970, [online] 15 June 2012, Available from: www.mcgill.ca/files/iasl/hague1970.pdf

¹⁵ United Nation, Treaty Series, Vol. 974, [online] 1 June 2012, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv3.pdf>

¹⁶ United Nation, Treaty Series, Vol.1035, [online] 5 October 2010, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv4.pdf>.

(5) อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการต่อต้านการจับตัวประกัน ค.ศ. 1979 (International Convention Against the Taking of Hostages “Hostages Convention”, 1979) ลงนามที่นิวยอร์ก วันที่ 17 ธันวาคม 2522¹⁷

(6) อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ ค.ศ. 1980 (Convention of the Physical Protection of Nuclear Material (“Nuclear Materials Convention”, 1980) ลงนาม ณ กรุงเวียนนา วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2523¹⁸

(7) พิธีสารว่าด้วยการปราบปรามการกระทำรุนแรงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ณ ท่าอากาศยาน ซึ่งให้บริการเกี่ยวกับการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. 1988 (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airport Serving International Civil Aviation, 1988)¹⁹ ลงนามที่มอนทรีออล วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541²⁰

(8) อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินเรือสมุทร ค.ศ. 1988 (Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, 1988) ลงนามที่กรุงโรม วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2531*

(9) พิธีสารเพื่อปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายต่อความปลอดภัยของชาวซาลาสถานที่ตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts

---

¹⁷ United Nation, Treaty Series, Vol. 1316, [online] 5 October 2010, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv5.pdf>.

¹⁸ United Nation, Treaty Series, Vol. 1456, [online] 5 October 2010, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv6.pdf>.

¹⁹ United Nation, The Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, [online] 1 June 2012, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv7.pdf>

²⁰ United Nation, The Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, [online] 1 June 2012, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv8.pdf>.

* ปัจจุบันมีพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำที่ผิดกฎหมายโดยใช้ความรุนแรงต่อท่าอากาศยานที่ให้บริการในการบินพลเรือนสากล Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation (Extends and supplements the Montreal Convention on Air Safety), (14 February 1988)

Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf 1988)* ลงนามที่กรุงโรมวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2531

(10) อนุสัญญาว่าด้วยการทำเครื่องหมายวัตถุระเบิดพลาสติกเพื่อการตรวจสอบ ค.ศ. 1991 (Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection 1991) ลงนามที่มอนทรีออล วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2534²¹

(11) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการใช้ระเบิดก่อการร้าย ค.ศ. 1977 (International Convention for the Suppression of Terrorist Bombing 1997) ลงนามที่นิวยอร์ก วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2540²²

(12) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามเครือข่ายทางการเงินของการก่อการร้าย ค.ศ. 1999 (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism 1999) ลงนามที่นิวยอร์ก วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2542²³

(13) อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 (International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005) ลงนามเมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นอนุสัญญาฉบับล่าสุดในกรอบของสหประชาชาติ²⁴

อนุสัญญานี้เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศในกรอบของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ฉบับล่าสุด มีวัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำ การก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องกับนิวเคลียร์ ไม่ว่าจะเป็นวัสดุนิวเคลียร์ อุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดระเบิด

---

* ประกอบอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินเรือสมุทร ค.ศ. 1988 (supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, 1988)

²¹ Untreaty, The International Civil Aviation Organization Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection, [online] 1 June 2011, Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv10.pdf>.

²² UNODC, General Assembly resolution 52/164 annex, [online] 14 Jan 2011, Available from: www.unodc.org/unodc/terrorism_convention_terrorist_bombing.html.

²³ United Nation, General Assembly resolution 54/109 annex, [online] 4 Feb 2011, Available from: www.un.org/law/cod/finterr.htm.

²⁴ United Nation, General Assembly resolution 59/290 annex, [online] 6 Mar 2011, Available from: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/Res/59/290.

นิวเคลียร์หรือแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสี หรือสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ โดยกำหนดการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับอนุสัญญาฯ นี้ไว้ กล่าวคือ เป็นการมีไว้ในครอบครอง การผลิตวัสดุ กัมมันตรังสีหรือการมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์โดยมีเจตนาเพื่อให้มี อันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรืออุปกรณ์ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือใช้วัสดุนิวเคลียร์ ใช้อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือกระทำการ โจมตีสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกาย อย่างร้ายแรงหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อข่มขู่บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลหรือบังคับรัฐบาลหรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใด อย่างหนึ่ง โดยรัฐภาคีมีพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ ในการดำเนินการให้มีมาตรการที่เหมาะสม ภายใต้หลักกฎหมายภายใน กล่าวคือ กำหนดให้การกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าวเป็น ความผิดตามกฎหมายภายใน และดำเนินการเพื่อให้รัฐตนมีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีและ ลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างเหมาะสม หรือหากไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดก็ จะต้องดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังรัฐที่มีเขตอำนาจด้วยและนอกจากนี้ยัง จะต้องร่วมมือระหว่างรัฐภาคีในการหามาตรการป้องกัน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึง พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งจำเป็นในการดำเนินคดีอาญาระหว่างกันด้วย

ซึ่งเมื่อพิจารณากฎเกณฑ์และหลักการสำคัญในอนุสัญญาฯ และพิธีสารแต่ละ ฉบับดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นการกำหนดลักษณะของการกระทำที่เป็น ความผิดเฉพาะแตกต่างกันไปตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ แต่ละฉบับ ซึ่งการกระทำดังกล่าวมักเป็น การกระทำที่มักใช้ความรุนแรงหรือก่อให้เกิดความหวาดกลัว หรือก่อให้เกิดหรือในประการที่น่าจะ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประชาชนทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามในอนุสัญญาฯ และพิธี สารดังกล่าวไม่มีการบัญญัติว่าเป็นการก่อการร้ายแต่อย่างใด เพียงแต่กำหนดให้เป็นการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ ไว้เท่านั้น ซึ่งสาระสำคัญของอนุสัญญาฯ และพิธีสารดังกล่าวข้างต้นล้วน แล้วแต่มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดให้การก่อการร้ายในรูปแบบต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ เป็น ความผิดทางอาญา
- 2) สร้างพันธกรณีของรัฐภาคีในการร่วมมือกันป้องกันและปราบปรามการก่อการ ร้ายโดยการกำหนดให้การกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ เป็นการกระทำ ความผิดอาญาตาม

กฎหมายภายในและมีการกำหนดบทลงโทษอย่างเหมาะสมรวมทั้งมีการกำหนดมาตรการต่างๆในการให้รัฐภาคีมีเขตอำนาจเหนือการกระทำคามผิดนั้นๆ เพื่อให้รัฐภาคีสามารถนำตัวผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาไปสู่กระบวนการยุติธรรมภายใต้กฎหมายภายในของรัฐ และหากรัฐภาคีไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดรัฐภาคีก็มีพันธกรณีที่จะต้องดำเนินการแดนส่งตัวผู้กระทำความผิดโดยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไปยังรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3) สร้างกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างรัฐภาคีในเรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การดำเนินคดีอาญา การส่งผู้ร้ายข้ามแดน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐภาคีในการปราบปรามการก่อการร้ายในแต่ละรูปแบบตามที่กำหนดไว้ในแต่ละอนุสัญญา

ในยุคสหประชาชาตินี้เหตุการณ์สำคัญที่สุดที่ทำให้นานาชาติตื่นตัวต่อการร่วมมือกันปราบปรามการก่อการร้ายมากขึ้นก็คือเหตุการณ์การก่อการร้ายในประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 อันสร้างความตื่นตระหนกไปทั่วโลกภายหลังจากนั้นในวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2544 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้รับรองข้อมติที่ 56/1 และในการเดียวกันนี้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติก็ได้ทำการรับรองข้อมติที่ 1368 (2001)²⁵ ประณามการก่อการร้ายในสหรัฐอเมริกาดังกล่าว โดยถือว่าการกระทำนั้นเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ พร้อมทั้งเรียกร้องให้ประชาคมโลกร่วมกันนำตัวผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ให้การพำพิงแก่ผู้กระทำความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ต่อมาเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2544 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้รับรองข้อมติที่ 1373 (2001)²⁶ โดยได้ประกาศว่า "บรรดาการกระทำ วิธีการ หรือการปฏิบัติการต่างๆ ของการก่อการร้ายนั้น ขัดกับหลักการและวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติเกี่ยวกับการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคง " และในข้อมตินี้ยังมีการกำหนดมาตรการต่างๆ ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ซึ่งประกอบไปด้วยมาตรการทางการเงิน การเมือง การตรวจคนเข้าเมือง การแลกเปลี่ยนข่าวกรอง และการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวกับต่อต้านการก่อการร้าย โดยให้ประเทศสมาชิกรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามข้อมติดังกล่าว ให้คณะมนตรีความมั่นคงฯ ทราบภายใน 90 วัน

²⁵ Security Council, Resolution 1368 (2001)

²⁶ Security Council, Resolution 1373 (2001)

จากนั้นวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2544 คณะมนตรีความมั่นคงฯ ได้ตั้งคณะกรรมการต่อต้านการก่อการร้าย (Counter-Terrorism Committee : CTC) ซึ่งประกอบด้วยประเทศสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงฯทุกประเทศ โดยมีสหราชอาณาจักรเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่ติดตามผล และให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อมติฯ อย่างใกล้ชิด ในเวลาต่อมาองค์การกำลังพันธมิตรสหรัฐฯ ได้ใช้กำลังทหารโจมตีอัฟกานิสถานในวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2544

หลังจากนั้นในวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2544 นายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ และนาย Han Seung-soo ประธานสมัชชาฯ สมัยสามัญ ครั้งที่ 56 ได้ออกแถลงการณ์ในลักษณะยอมรับว่าเป็นไปในกรอบของข้อมติคณะรัฐมนตรีความมั่นคงฯ ที่ 1368 (2001) และ 1373 (2001) ที่ระบุถึงเจตนารมณ์ของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ที่จะต่อสู้กับภัยจากการก่อการร้ายทุกวิถีทาง (by all means) และยืนยันสิทธิป้องกันตนเองตามมาตรา 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

หลังจากนั้นในช่วงปลายเดือนตุลาคม พ.ศ. 2544 คณะกรรมการว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย (Counter-Terrorism Committee : CTC) ได้จัดทำ guidelines ซึ่งเกี่ยวกับการรายงานการปฏิบัติตามข้อมติดังกล่าว เวียนให้ประเทศสมาชิกถือปฏิบัติ และจะจัดทำรายชื่อ contact points ของประเทศสมาชิก ภายในวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 พร้อมทั้งได้มีการกำหนดให้ประเทศสมาชิกเสนอรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อมติฯ ให้ CTC ทราบภายในวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2544 โดยรายงานฯจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินการไปทั้งที่เป็นมาตรการด้านกฎหมายและมาตรการด้านบริหาร ช่องว่างของกฎหมาย หรือกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ แผนดำเนินการเพื่อลดช่องว่าง ดังกล่าว และความต้องการในเรื่องความช่วยเหลือด้านการเงินและเทคนิคด้วย ทั้งนี้ ข้อมูลของแต่ละประเทศจะถูกเวียนให้ทราบในฐานะเอกสารของคณะมนตรีความมั่นคงฯ แต่อย่างไรก็ตาม CTC ไม่มีอำนาจในการตัดสินว่า ประเทศใดปฏิบัติตามข้อมติฯ ครบถ้วนหรือไม่ ต้องขึ้นกับคณะมนตรีความมั่นคงฯ จะเป็นผู้ทำการตัดสินและพิจารณาว่า จะมีมาตรการลงโทษใดต่อประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามข้อมติ

เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการก่อการร้ายจากในอดีตมาจนถึงยุคของกฎบัตรสหประชาชาติในปัจจุบันก็จะพบว่า การก่อการร้ายได้มีการพัฒนารูปแบบไปจากการใช้กำลังทางกายภาพไปสู่การใช้กำลังในลักษณะอื่น กล่าวคือจะเห็นได้ว่าการก่อการร้ายในอดีตส่วนใหญ่มักจะมีลักษณะการใช้กำลังทางกายภาพโดยมุ่งใช้ความรุนแรงเป็นหลัก ดังเช่น วิธีการที่ผู้ก่อการร้ายนิยมกระทำในอดีตยกตัวอย่างเช่น การจับบุคคลเป็นตัวประกัน (taking-hostage) การลักพาตัว

(kidnapping) การลอบวางระเบิด (bombing) หรือ การกระทำต่ออากาศยานเช่น การจี้อากาศยาน (hi-Jacking) เป็นต้น แต่ในปัจจุบันพบว่าการก่อการร้ายมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ มีการใช้กำลังลักษณะอื่นที่ไม่ใช่กำลังทางกายภาพร่วมด้วย เช่น การก่อการร้ายที่มีลักษณะเป็นการก่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (computer crimes) หรือ การก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์) อันสืบเนื่องมาจากการที่โลกมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นอันเป็นดาบสองคมที่ทำให้มีการนำเอาเทคโนโลยีเหล่านั้นมาใช้ในทางที่ผิดเช่น การก่อการร้าย เป็นต้น นอกจากนี้แล้วพัฒนาการของคอมพิวเตอร์ยังทำให้ การก่อการร้ายมีการพัฒนาไปเป็นการก่อการร้ายที่มีลักษณะข้ามชาติ (transitional) รวมไปถึงมีการขยายรูปแบบไปเป็นการก่อการร้ายในลักษณะที่เป็นองค์กรมีเครือข่ายแบ่งแยกหน้าที่กันทำอีกด้วย จะเห็นได้ว่าความรุนแรงของการก่อการร้ายได้มีการพัฒนาขึ้นในหลายๆด้านว่าจะเป็นในด้านวิธีการ รูปแบบในการก่อการร้าย เครื่องมือ หรือ อาวุธ ซึ่งล้วนแต่มีความรุนแรงมากขึ้น และใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามากขึ้น นอกจากนี้แล้ว อิทธิพลที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ อุดมการณ์ ความเชื่อทางศาสนา เพราะไม่เพียงแต่กระทำตามหลักการของศาสนาเพียงอย่างเดียวแต่กลับกลายเป็นความต้องการที่จะแสดงอนุภาพของตนให้เป็นที่ประจักษ์ทั่วโลก²⁷ แม้ว่า อาจเป็นเรื่องยากที่กลุ่มการก่อการร้ายจะพัฒนาความรู้ของตนจนสามารถผลิตอาวุธนิวเคลียร์ได้เองเช่นเดียวกับรัฐ แต่ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าจะไม่เกิดขึ้นเลย ซึ่งความรุนแรงของอาวุธนิวเคลียร์ในอดีตทำให้เกิดความเสียหายมาก ชาติแรกที่เกิดขึ้นก็คือ ญี่ปุ่น โดยสหรัฐได้ทิ้ง ระเบิด “ Little Boy ” ที่เมืองฮิโรชิมา เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ตามด้วย นางาซากิ วันที่ 9 เดือนเดียวกันเป็นการใช้อาวุธนิวเคลียร์ครั้งแรก ในสงคราม คร่าชีวิตผู้คนที่ยุโรปตาย ราว 140,000 ศพ นางาซากิ 70,000 ศพ รวมกว่า 210,000 ศพ บาดเจ็บป่วยไข้ ทรมานด้วยพิษแก๊มมันตรังสี เสียชีวิตสังเวกภายหลังอีกจำนวนมาก แม้จะยังไม่ปรากฏว่าเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เช่น การขโมยอาวุธนิวเคลียร์ การขโมยหรือซื้อวัสดุที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาฟิชชันเพื่อนำไปทำเป็นอาวุธนิวเคลียร์ หรือ การโจมตีสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์โดยมุ่งหวังให้เกิดการแพร่กระจายของแก๊มมันตรังสีในบริเวณโดยรอบ หรือทำให้เกิดระเบิดโดยมุ่งหวังให้มีการกระจายสารแก๊มมันตรังสี²⁸ ดังนั้นจึงนำมาซึ่งความคิดริเริ่มในการยกวางอนุสัญญาอันเป็นการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งคงมีเพียงอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ปี ค.ศ.1980 (Convention on the Physical Protection of Nuclear Material 1980)หรือ CPPNM ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะ

²⁷ Jonathan R. white ,Terrorism and Introduction (Canada : Wadsworth Thomsom Learning ,2001) p .17

²⁸ CFO, the atomic of Hiroshima, [online] 25 Apr 2011, Available from: <http://www.cfo.doe.gov/me70>

เห็นถึงเจตนารมณ์ของอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ ปี ค.ศ.1980 พบว่า อนุสัญญาดังกล่าวมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะต่อต้านการกระทำ ความผิดกฎหมายเกี่ยวกับวัตถุนิวเคลียร์ และการป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นเท่านั้น โดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์และการกำหนดการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาครอบคลุมไปถึงการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ อนุสัญญานี้ได้สร้างระดับการคุ้มครองทางกายภาพที่จำเป็นต่อวัตถุนิวเคลียร์ที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของความสันติในขณะที่มีการลำเลียงระหว่างประเทศ และยังมีกำหนดมาตรการต่อต้านการกระทำผิดทางกฎหมายเกี่ยวกับวัตถุนิวเคลียร์เพื่อความสันติ

เมื่อมีการใช้ภายในประเทศก็เก็บ ลำเลียงภายในรัฐนั้นโดยผ่านทางน้ำหรืออากาศระหว่างประเทศ โดยในอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ ปี ค.ศ.1980²⁹ มีการกำหนดให้การกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดอย่างจงใจดังต่อไปนี้ เป็นความผิดตามอนุสัญญา

1 การกระทำโดยปราศจากอำนาจอันทำให้ได้รับ มีไว้ในครอบครอง ใช้ โอน ดัดแปลง ยักย้ายถ่ายเท และกำจัด วัตถุนิวเคลียร์ และทำให้เกิด หรืออาจทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน

2 การลักหรือการปล้นวัตถุนิวเคลียร์

3 การลักลอบหรือขโมย เพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุนิวเคลียร์

4 การกระทำที่เป็นการขู่เข็ญ หรือใช้กำลัง หรือรูปแบบของการขู่เข็ญอื่น ๆ เพื่อกระทำการดังกล่าว

5 การคุกคามว่าจะกระทำการดังกล่าว

6 การใช้วัตถุนิวเคลียร์ เพื่อทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน

7. การลักหรือปล้นวัตถุนิวเคลียร์ เพื่อบังคับให้บุคคลธรรมดา นิติบุคคลองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐ เพื่อให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ

---

²⁹ Gavin Cameron, Nuclear Terrorism: Weapons for Sale of Theft?, [online] 12 July 2011, Available from: <http://usinfo.state.gov/journals/its/0305/ijpe/cameron.htm>

8 การพยายามกระทำคามผิดใน3 ข้อแรก³⁰

นอกจากนี้แล้วยังมีการกำหนดพันธกรณีที่รัฐภาคีจำเป็นต้องดำเนินการที่เหมาะสมในการสร้างมาตรการต่อต้านการกระทำคามผิดในกฎหมายของตน และกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งโฆษณานโยบายที่ห้ามการขโมย ปล้น นำพาอาวุธในขณะลำเลียงระหว่างประเทศด้วย แต่เราก็จะพบว่าก็ยังไม่มียกเว้นภัยเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์โดยตรง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุผลและความจำเป็นที่สำคัญในการจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

2.2 ความเป็นมาของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

ในปี ค.ศ.1996 เลขานุการใหญ่แห่งสหประชาชาติได้เตรียมรายงานการดำเนินการตามข้อมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ที่ 50/53 กล่าวคือเป็นการพิจารณาบทบัญญัติกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับการก่อการร้ายระหว่างประเทศและได้ข้อสรุปว่าจำเป็นที่ต้องเพิ่มรายละเอียดสนธิสัญญาระหว่างประเทศหรือโดยวิธีการอื่นๆ ในกรณีที่กฎหมายที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ ซึ่งในการนี้เลขานุการฯได้เสนอให้เพิ่มการป้องกันการก่อการร้ายที่มีการใช้อาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูงขึ้นด้วย

ร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ได้ถูกเสนอโดยสหพันธ์รัฐรัสเซีย และได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการกฎหมายของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ และได้มีข้อมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ที่ 52/210 วันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ.1996 ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad Hoc Committee) เพื่อทำการพิจารณาร่างอนุสัญญาฉบับดังกล่าวและพร้อมกันนี้สหพันธ์รัฐรัสเซียได้ทำความเข้าใจในบันทึกคำอธิบายร่างอนุสัญญาฯ ดังกล่าวว่า อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ปี ค.ศ. 1980 มีช่องโหว่หลายประการที่เกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นถึงเจตนารมณ์ของอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ ปี ค.ศ.1980 พบว่าอนุสัญญาดังกล่าวมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะต่อต้านการกระทำคามผิดกฎหมายเกี่ยวกับวัตถุนิวเคลียร์ และการป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นเท่านั้น โดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์และการกำหนดการกระทำคามผิดตามอนุสัญญาครอบคลุมไปถึงการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์อาทิเช่น

³⁰ ICSC, Convention on the Physical Protection of Nuclear Material 1980, [online] 20 Oct 2011, Available from: <http://apecthai.org/apec/th/profile1.php?continentid=2&country=T6>

การสกัดกั้นผู้ก่อการร้าย และการจำกัดผลต่อเนื่องจากการก่อการร้าย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดฐานความผิดกรณีการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ด้วยเหตุนี้เอง อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ปี ค.ศ.1980 เพียงลำพังจึงไม่สามารถขจัดอันตรายอันเกิดจากการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ได้

ดังนั้น ร่างอนุสัญญาฉบับนี้ จึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และอันตรายอันเกิดจากการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ การหามาตรการป้องกันการก่อการร้ายดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการสร้างกลไกทางกฎหมายขึ้นเพื่อช่วยประสานงานเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายในทุกชั้นระหว่างประเทศสมาชิก นอกจากนี้สหพันธรัฐรัสเซียยังได้กล่าวอ้างต่อไปอีกว่า ร่างอนุสัญญาฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในทางกฎหมายระหว่างประเทศที่ต่อต้านกิจกรรมของผู้ก่อการร้าย ซึ่งได้ออกแบบมาโดยเฉพาะอันถือได้ว่าเป็นกฎหมายที่มีการร่างออกมาเพื่อป้องกันการกระทำที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต หรือที่เรียกว่า “เครื่องมือบังคับก่อน” (pre-emptive instrument) นั้นเอง เพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่มีลักษณะเช่นนี้เป็นการโดยตรง ซึ่งถือได้ว่าเป็นลักษณะพิเศษของอนุสัญญาฉบับนี้ ที่ทำให้แตกต่างจากอนุสัญญาปราบปรามการก่อการร้ายในกรอบของสหประชาชาติฉบับอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอนุสัญญาที่ร่างขึ้นจากเหตุการณ์การก่อการร้ายที่ได้เกิดขึ้นแล้วในช่วงเวลานั้นๆ

ในการประชุมของคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad Hoc Committee) ว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายครั้งที่ 35 ได้บรรลุข้อตกลงเพื่อการลงนามบนพื้นฐานของสมาชิกประเทศ โดยได้มีการอนุมัติอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ (International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism) อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 13 เมษายน ค.ศ.2005 ในระหว่างการประชุมทั่วไปของสมัชชาครั้งที่ 91 โดยมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ 59/290 ซึ่งอนุสัญญาฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันการก่อการร้ายฉบับแรกที่ผ่านมาการอนุมัตินับตั้งแต่ที่มีเหตุการณ์ก่อการร้ายวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

- ที่มาของอนุสัญญา กระบวนการของการเจรจาพร้อมหลายฝ่าย

สหพันธรัฐเซีย ได้เสนอร่างอนุสัญญา นิวเคลียร์ ในปี 1996³¹ ต่อคณะกรรมการเฉพาะกิจของวาระประชุมช่วงที่ 1 ที่ก่อตั้งขึ้นในปี 1996 มติสมัชชาใหญ่ 51/210 “ มีสาระสำคัญ

³¹ A/AC.252/L.3

คือการพัฒนาไปพร้อมๆ กับการให้คำยินยอมในปี 1997 และ 1999 มีอนุสัญญา 2 ฉบับโดย เกี่ยวกับการก่อการร้าย การวางระเบิด และการปราบปรามการก่อการร้ายเกี่ยวกับการทุจริตทาง การเงิน³²

มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ 51/210 (1997) เกี่ยวกับการยอมรับ มาตรการปราบปรามการก่อการร้ายในทางระหว่างประเทศ ได้รับการผลักดันในขั้นตอนนี้ เนื่องจากภาษาที่ใช้ค่อนข้างมีความชัดเจนและแน่นอน และคำสั่งที่มอบให้คณะกรรมการเฉพาะ กิจ จัดตั้งขึ้น ในบทนำสมัชชาฯ ได้กล่าวนำ มติสมัชชาใหญ่เรียกร้องให้รัฐทำความเข้าใจ คำนี้ถึงความ เป็นไปได้ในอนาคต “ รายละเอียดของการประชุมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการก่อการร้ายสากล และตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างเครื่องมือทางกฎหมายที่เหมาะสม” และยังระบุว่า คณะกรรมการเฉพาะกิจจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน ในอนุสัญญาการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ ระเบิด และ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เพื่อเสริมตรา สารระหว่างประเทศที่มีอยู่และเชื่อมโยงถึงการพัฒนารอบทางกฎหมายที่ครอบคลุมอนุสัญญา ระหว่างประเทศ³³

ประเด็นแรก ทุกรัฐตระหนักถึงความสำคัญของอนุสัญญา และประเด็นที่ สองได้ย้ำเตือนให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และ พัฒนามาตรการที่เหมาะสม และได้เน้นย้ำว่าต้องให้ความสำคัญของคำจำกัดความของคำว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เพื่อเพิ่มมุมมองต่อมาตราที่ เกี่ยวข้อง การพัฒนาขอบข่ายของอนุสัญญามาจัดการกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และ ประเด็นปัญหาที่แตกต่างในร่างอนุสัญญา

หลังจากนั้นคณะกรรมการเฉพาะกิจและคณะทำงานได้สรุปเพื่อแสดงให้เห็นถึง ข้อตกลงทั่วไปเกี่ยวกับการประชุมร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ ใช้นิวเคลียร์ และประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณาในตัวอนุสัญญาที่ควรแก้ไขแยกออกมา³⁴

ผลสรุปการประชุมของคณะกรรมการเฉพาะกิจสรุปว่า การประชุมอนุสัญญา เพื่อ ปราบปรามการ ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ได้รับการยอมรับและคณะกรรมการเฉพาะกิจสามารถ พยายามที่แก้ปัญหาในอนุสัญญาที่ค้างอยู่ให้มีการครอบคลุม หลังจากที่ใช้เวลาถึง 6 ปีนับแต่

³² A/RES/52/164

³³ A/RES/210

³⁴ A/59/37

เริ่มต้น ในการทำงานของคณะกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์³⁵ โดยความมุ่งมั่นพยายามที่จะแก้ปัญหาของร่างอนุสัญญานี้

การประชุมครั้งแรกในปี 1997 คณะกรรมการเฉพาะกิจได้ประชุมเพื่อร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และมีการนำเสนอโดยสหพันธรัฐรัสเซีย³⁶ ในการประชุมครั้งที่ 2 สหพันธรัฐรัสเซียได้แสดงความคิดเห็นในเอกสารเพิ่มเติม โดยอธิบายรายละเอียดและเนื้อหาของร่างตัวแทนของรัสเซียยังเสนอถึงความต้องการที่จะสร้างความเข้มแข็ง การป้องกัน และอุดช่องว่างที่มีอยู่ในนั้น

ระบบกฎหมายระหว่างประเทศสำหรับการต่อสู้กับการก่อการร้าย ในความเห็นสำหรับ อนุสัญญาเกี่ยวกับการป้องกันทางกายภาพต่อวัสดุนิวเคลียร์ (CPPNM)³⁷ มีจำนวนช่องโหว่มาก การประชุมใหม่อาจจะสามารถแก้ไขการประชุมใหม่นี้อาจจะแก้ไขกิจการของรัฐและเพิ่มบทบัญญัติที่สำคัญที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการวางแผนการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพเพื่อการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ รวมถึงการป้องกันทางกายภาพ และขยายความคุ้มครองเพื่อปกป้องวัสดุที่เพื่อวัตถุประสงค์ทางทหารซึ่งอาจตกเป็นเป้าหมายของการก่อการร้าย การใช้วัสดุนิวเคลียร์ การควบคุมปัญหาของการปราบปรามการกระทำโดยตรงที่เป็นภัยคุกคามที่พิเศษเนื่องจากการทำงานของวัสดุนิวเคลียร์ อุปกรณ์ และควรมีการสร้างการควบคุมเกี่ยวกับเขตอำนาจอาชญากรรมให้มากกว่านี้³⁸

คณะกรรมการเฉพาะกิจมีหน้าที่ตัดสินใจ ในการประชุมครั้งแรกที่เชิญ IAEA มาร่วมทำงาน ซึ่งได้ทำงานในช่วง 1997-1998 และในการประชุมช่วงที่ 2 คณะกรรมการได้รับเอกสารอย่างเป็นทางการจากเลขานุการ IAEA ซึ่งมีรายละเอียดทางด้านเทคนิคและกฎหมายเกี่ยวกับคำนิยามที่มีในร่างอนุสัญญาในการประชุม ประเด็นที่ทับซ้อนกันระหว่างร่างอนุสัญญาและCPPNM คือการป้องกันวัสดุนิวเคลียร์และความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ

³⁵ A/60/37

³⁶ A/AC.252/L.3/Add.1

³⁷ INF/CIR/274/Rev.

³⁸ Statement by A.V. Zmeyevskiy, Representative of the Russian Federation in the Sixth Committee of the 51st Session of the UN General Assembly, on agenda item 151, "Measures to Eliminate International Terrorism", Unofficial translation, October 3, 1996 (informal distributed document).

คณะกรรมการวิชาการเฉพาะกิจ แม้จะมีการทำงานเฉพาะของตนแต่ก็ยังไม่พร้อมที่จะเริ่มทำงาน ในการเป็นสมาชิกครั้งแรกที่มีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาพื้นฐานที่ได้รับการปรับการทำงาน³⁹ ไม่ว่าจะมีความต้องการแท้จริงในการที่จะสร้างตราสารระหว่างประเทศใหม่ จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดขอบเขตของการใช้อย่างระมัดระวัง ในฐานะเครื่องมือทางกฎหมาย คณะผู้แทนของรัสเซียได้เน้นย้ำตราสารที่มีระหว่งองค์กรระหว่างประเทศไม่ได้มีการครอบคลุมเพียงพอที่จะรวมถึงการก่อการร้ายและนอกจากนี้ยังไม่มีมาตรการป้องกันและปราบปราม ใน CPPNM กฎหมายนิวเคลียร์เป็นเครื่องมือใช้เพื่อสันติ ดังนั้นเราไม่ควรรวมวัสดุนิวเคลียร์ที่ใช้ในทางทหาร และ สถานปฏิบัติการพลเรือนซึ่งอาจเป็นเป้าหมายของการก่อการร้าย นอกจากนี้ใน CPPNM ไม่สามารถบอกความแตกต่างระหว่างการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์และการกระทำผิดทางอาญาได้

ร่างอนุสัญญานี้ ตามที่มีการเสนอจะเห็นถึงความครอบคลุมที่เกี่ยวข้องกับวัสดุนิวเคลียร์ และยังคงอยู่บนพื้นฐานกฎหมายอาญา และการต่อต้านการก่อการร้ายที่มีการร่วมมือระหว่างประเทศ

คณะผู้แทนหลายคนได้โครงสร้างระบบกฎหมายที่ครอบคลุมการต่อสู้การก่อการร้ายทุกชนิด แต่คำนิยามของการก่อการร้ายยังเป็นปัญหาพื้นฐาน และต้องได้รับการแก้ไข พวกเขา รู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะหลีกเลี่ยงระบอบการปกครองตามกฎหมายที่ขัดแย้งกันหรือ บทบัญญัติ ที่คาบเกี่ยวกันซึ่งอาจเป็นบ่อนทำลายประสิทธิภาพของเครื่องมือที่มีอยู่

ความเห็นของเลขาธิการปรมาณู ซึ่งถูกอ้างถึงหลายครั้ง ส่วนใหญ่กังวลในเรื่อง คำนิยามของคำศัพท์ทางเทคนิคที่ใช้ในทางกฎหมายนิวเคลียร์ที่มีอยู่ในร่างการประชุมที่มุ่งให้เข้าใจคำศัพท์เหล่านั้นและหลีกเลี่ยงความขัดแย้งของคำจำกัดความที่คล้ายๆ กัน หรือคำที่คล้ายกันเครื่องมืออื่นๆ เช่น CPPNM ความเสี่ยงได้ถูกนำเสนอโดย IAEA และนำมาซึ่งการอภิปรายเกี่ยวกับประเภทของตราสารที่จะพัฒนา อย่างเช่น ข้อเสนอแนะที่ดีกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมพิธีสารเพื่อ CPPNM ให้สมบูรณ์แยกออกจากกัน

ภายหลังเมื่อมีการคุมคามของอาวุธนิวเคลียร์ที่เป็นไปได้ของผู้ก่อการร้ายที่โจมตี IAEA ได้กล่าวว่าการโจมตีในวันที่ 11 กันยายน 2001 ในสหรัฐอเมริกา คณะกรรมการที่นำชุดนโยบายตัดสินใจในเดือนกันยายน 2001 ของการประชุม⁴⁰ และเพียงระยะเวลาสั้นๆ ภายหลัง

³⁹ A/53/37 Supplement

⁴⁰ IAEA Document GOV/2001/50

อธิบดีเสนอ การตั้งค่าที่สอดคล้องกันของมาตรการที่เป็นรูปธรรมสามารถดำเนินโดยไม่ชักช้า ตั้งแต่บัดนั้นมา IAEA มีการตรวจสอบปัญหานี้อย่างเป็นทางการและเป็นระบบและนำแผนปฏิบัติการระยะยาว

วัตถุประสงค์สำคัญคือการได้สร้างมาตรการที่ป้องกันทางกายภาพและป้องกันการซื้อ การค้าที่ผิดกฎหมายของวัสดุกัมมันตรังสี การควบคุมและมาตรการฉุกเฉิน อย่างไรก็ตามหน่วยงานไม่ได้ตัดสินใจที่จะดำเนินการริเริ่มใหม่ในเขตข้อมูลเชิงบรรทัดฐาน แต่การแก้ไข CPPNM มุ่งเน้นที่การขยายการคุ้มครองซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยรัฐจำนวนมากตั้งแต่ปี 1996 แล้วได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมตั้งแต่มีความจำเป็นที่ชัดเจนเพื่อเสริมสร้างระบบการป้องกันทางกายภาพโดยไม่ชักช้า และความเกี่ยวข้องของจรรยาบรรณในการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยของแหล่งที่มาของสารกัมมันตรังสีในเขตข้อมูลนี้คือการได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้ในช่วงท้ายของปี 2004⁴¹ หลังจากที่มีการทำงานที่ยาวนานมาก

สำหรับการริเริ่มทั้งหมดนี้ IAEA ได้เลือกวิธีการที่ถูกต้องทางด้านเทคนิคและในทางปฏิบัติในธรรมชาติประกอบด้วยข้อกำหนดอย่างต่อเนื่องและถูกต้องของความเป็นไปได้ของการคุกคามและความเสี่ยงที่เกิดจากการก่อการร้ายที่มีศักยภาพและเสนอมาตรการที่สอดคล้องกับรัฐ แต่ไม่มีความพยายามที่จะพัฒนาคำจำกัดความเกี่ยวกับคำนิยามทางกฎหมายหรือทางการเมือง

ก่อนที่จะสรุปการทำงาน หลังจากช่วงที่ 8 ของการประชุมครั้งที่ 35 ของคณะกรรมการเฉพาะกิจก็ได้กล่าวถึงการแก้ไขเพื่อนำเสนอร่างที่สมบูรณ์ โดยคณะกรรมการ Bureau ได้จัดการประชุมอย่างไม่เป็นทางการกับสมาชิก นอกจากนี้คณะทำงานของคณะกรรมการที่ 6 ของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติรับผิดชอบในการดำเนินการกิจการทางกฎหมายและเทคนิคที่เกี่ยวข้องในการร่างตัวอักษร แต่ความจริงคือข้อตกลงของเนื้อหาใช้นั้นใช้เวลานานเนื่องจากการขาดการยอมรับ การสนับสนุนโดยสหพันธรัฐรัสเซียและประเทศอื่นๆ และความสำคัญที่กำหนดโดยประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ การโจมตีที่ดำเนินการในปี 2004 อาจได้รับปัจจัยที่ทำให้มันเป็นไปได้ที่จะทำลายการหยุดชะงักและจะสรุป การทำงานของร่างอนุสัญญา⁴²

⁴¹ IAEA, GOV/2004/50

⁴² IAEA, Bulletin 4/1/2002

อนุสัญญาฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสร้างกรอบความร่วมมือในทางระหว่างประเทศอันเป็นการขยายความร่วมมือในระหว่างประเทศสมาชิกในการต่อต้านการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และเป็นการป้องกันการแพร่ขยายของอาวุธที่มีอานุภาพการทำลายล้างสูง (Weapon Mass Destruction : WMD) ด้วย อย่างไรก็ตามอนุสัญญาฉบับนี้มีโครงสร้างเช่นเดียวกับอนุสัญญาเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายในกรอบของสหประชาชาติฉบับอื่นๆ เช่น อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการใช้ระเบิดก่อการร้าย (International Convention for the Suppression of Terrorist Bombing) , อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามเครือข่ายทางการเงินของการก่อการร้าย (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism (9 December 1999) เป็นต้น กล่าวคือ แต่ละอนุสัญญาเรียกร้องให้รัฐสมาชิก

1. กำหนดให้การกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำผิดกฎหมายอาญาตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี และมีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสม เพื่อให้รัฐภาคีสามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีได้

2. ใช้มาตรการในทางปฏิบัติทั้งหมดในการเตรียมการและป้องกันการกระทำ ความผิดที่อาจเกิดขึ้นตามอนุสัญญาดังกล่าว

3. ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีกับผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญา ตลอดจนสร้างกรอบความร่วมมือกันระหว่างรัฐภาคีในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารระหว่างกันด้วย

อนุสัญญา ฉบับนี้ยังมีลักษณะพิเศษแตกต่างกับอนุสัญญาก่อการร้าย ฉบับอื่นๆ อีก กล่าวคือ เนื่องจากวัสดุนิวเคลียร์นั้นสามารถให้พลังงานที่มีอานุภาพในการทำลายล้างสูง อาจก่อให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้างทั้งต่อมนุษย์ ทรัพย์สิน รวมไปถึงสิ่งแวดล้อม ดังนั้นในอนุสัญญานี้จึงมีการกำหนดฐานความผิดไว้เพียงแต่ผู้ก่อการร้ายได้ทำการมีไว้ในครอบครอง หรือใช้วัสดุนิวเคลียร์เพื่อใช้ในการก่อการร้าย หรือเพียงแต่มีเหตุการณ์ปรากฏว่าได้มีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุกัมมันตรังสีในการก่อการร้าย หรือข่มขู่จะทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ก็ถือได้ว่าเป็นการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญานี้แล้ว ไม่จำเป็นต้องรอให้ผู้ก่อการร้ายนำเอาวัสดุนิวเคลียร์ หรือสารตั้งต้นทางนิวเคลียร์ไปผลิตเป็นอาวุธนิวเคลียร์ หรือระเบิดนิวเคลียร์เพื่อนำมาใช้ในการก่อการร้ายก่อนแต่อย่างใด กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ อนุสัญญานี้ไม่ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องเป็นการก่อการร้ายถึงขั้นที่ผู้ก่อการร้ายนำเอานิวเคลียร์ไป

ผลิตเป็นอาวุธเพื่อใช้ในการโจมตี เพียงแต่ดำเนินการมีไว้ในครอบครอง ผลิต หรือใช้ที่ก่อให้เกิด ความเสียหาย หรือเพื่อเป็นการข่มขู่บุคคล นิติบุคคล รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศก็ถือได้ว่าเป็น กระทำผิดฐานก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฯ นี้แล้ว เนื่องด้วยเหตุผลที่ว่า หากรอให้ถึง ขั้นที่ผู้ก่อการร้ายใช้อาวุธนิวเคลียร์ซึ่งมีอำนาจการทำลายล้างสูงมากกว่าอาวุธอื่นแม้กระทั่งระเบิด ในการโจมตีก่อน ก็เป็นการยากที่จะทำการเยียวยาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้

อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้มีการเปิดให้มีการลงนามที่สำนักงานใหญ่แห่ง สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 2005 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2006⁴³ ซึ่งในระหว่างการประชุม High-Level Plenary Meeting สมัยที่ 60 ของสหประชาชาติใน ระหว่างวันที่ 14 -16 กันยายน ค.ศ. 2005 สหประชาชาติได้กำหนดจัด Treaty Event ขึ้น ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์กโดยให้บรรดารัฐสมาชิกต่างๆลงนามและให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติ โดยสนธิสัญญาฉบับนี้เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้เก็บรักษาไว้ ปัจจุบันมีรัฐ สมาชิกจำนวน 115 รัฐ⁴⁴ ที่ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้รวมทั้งประเทศไทย และมี 79 รัฐ⁴⁵ ที่ได้ให้ สัตยาบันแก่อนุสัญญาฉบับนี้ ปัจจุบันอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 2007 เกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เป็นกระบวนการทำความผิดทางอาญา และมี บทลงโทษทางอาญาที่เหมาะสม

2.3 ขอบเขตการบังคับใช้ออนุสัญญา

ขอบเขตการบังคับใช้ออนุสัญญาฉบับนี้ได้มีความเชื่อมโยงและตระหนักถึง สาระสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันทางกายภาพต่อวัสดุนิวเคลียร์ ค.ศ. 1980 (Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980)^{*} กล่าวคือ ใน อนุสัญญาฉบับนี้ได้มีการกำหนดค่านิยมเพิ่มเติมจากอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันทางกายภาพ ต่อวัสดุนิวเคลียร์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัสดุนิวเคลียร์และสถานที่ ให้มีความครอบคลุมถึงการพัฒนา

⁴³ บทความสมาคมนิวเคลียร์แห่งประเทศไทย, การลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005, [ออนไลน์], 15 มิถุนายน 2012, แหล่งที่มา: <http://www.nst.or.th/article/article143/article1451.htm>

⁴⁴ CNS, Inventory of International Nonproliferation Organizations & Regimes, [online], 15 June 2012, Available from: <http://cns.miis.edu/inventory/index.htm>

⁴⁵ United Nation treaty collection, International convention for the suppression of acts of nuclear terrorism, [online] 15 June 2011, Available from: http://treaties.un.org/Pages/ViewDetailsIII.aspx?&src=UNTSO&mtdsg_no=XVIII~15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants

^{*} Preamble of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005. "... Bearing in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980,..."

และใช้วัสดุนิวเคลียร์ไปในทางที่สันติ รวมไปถึงการใช้วัสดุนิวเคลียร์ในกองทัพด้วย แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงการสร้างอาวุธนิวเคลียร์ที่ไม่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของรังสี หรือการที่รัฐหรือองค์กรของรัฐจะใช้อาวุธนิวเคลียร์ โดยในอนุสัญญาฉบับนี้ได้กำหนดขอบเขตของการบังคับใช้ อนุสัญญาซึ่งรัฐภาคีมีพันธกรณีที่จะต้องกำหนดให้การกระทำที่เป็นการคุกคาม หรือการ ดำเนินการเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เป็นการกระทำทางอาญาและมีบทลงโทษทาง อาญาที่เหมาะสม

2.4 สารสำคัญของอนุสัญญา

2.4.1 การใช้คำนิยามถ้อยคำในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อ การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

(1.1) วัสดุกัมมันตรังสี (Radioactive material)

หมายถึง วัสดุนิวเคลียร์และสารกัมมันตรังสีอื่นๆ ที่มีนิวเคลียร์ไม่เสถียรและมีการ สลายตัวเพื่อลดระดับพลังงานโดยการปลดปล่อยรังสีออกมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการ สูญเสียชีวิต การบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อม⁴⁶

ความหมายที่ใช้มีเฉพาะในอนุสัญญานี้ ไม่ได้มีอยู่ในอนุสัญญานิวเคลียร์ฉบับ อื่น อย่างไรก็ตามยังมีความหมายที่อธิบายในข้อบังคับสำหรับความปลอดภัยในการขนส่งวัสดุ กัมมันตรังสี⁴⁷ แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามถ้อยคำที่เสนอโดย IAEA⁴⁸

(1.2) วัสดุนิวเคลียร์ (Nuclear material)

หมายความถึง พลูโทเนียม ยกเว้นพลูโทเนียมซึ่งมีความเข้มข้นของไอโซโทป พลูโทเนียม-238 หรือเกินร้อยละ 80 และยูเรเนียม-233 และยูเรเนียมเสริมสมรรถนะด้วยไอโซโทป

⁴⁶ Article 1(1) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“Radioactive material” means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

⁴⁷ Regulations for the Safe Transport of Radioactive Material. IAEA Safety Standards Series, No. TS-R-1 (ST-1, amended) 1996 Edition (amended) paragraph 236, page 12.

⁴⁸ A/AC.252/1998/L.5

ยูเรเนียม-238 หรือยูเรเนียม-233 เหมือนกับที่มีอยู่ตามธรรมชาตินอกจากที่มีอยู่ในสภาพของสินแร่หรือกากแร่และวัสดุใดๆ ที่มีวัสดุดังกล่าวข้างต้นอย่างหนึ่งอย่างใด หรือทั้งสองอย่างเป็นส่วนผสมอยู่ และสำหรับยูเรเนียมเสริม สมรรถนะด้วยไอโซโทป-235 หรือยูเรเนียม-233 ให้หมายถึงยูเรเนียม-235 หรือยูเรเนียม-233 อย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่างเป็นส่วนผสมอยู่ โดยมีอัตราส่วนของปริมาณรวมของไอโซโทปดังกล่าวต่อปริมาณของไอโซโทป- 238 สูงกว่าอัตราส่วนของไอโซโทปยูเรเนียม-235 ต่อไอโซโทปยูเรเนียม-238 ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ⁴⁹

(1.3) สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ (Nuclear facility)

หมายถึง เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์⁵⁰ ซึ่งรวมถึงเครื่องปฏิกรณ์ที่ติดตั้งบนเรือ * ยานพาหนะ เครื่องบิน หรือวัตถุอวกาศดังกล่าว หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ และโรงงานหรือ ยานพาหนะที่ใช้สำหรับการผลิต เก็บรักษา แปรสภาพ หรือขนส่งวัสดุกัมมันตรังสี**

ความหมายที่เฉพาะเจาะจงในอนุสัญญานี้กว้างมากเมื่อเทียบกับคำนิยามที่ใช้ในอนุสัญญานิวเคลียร์อื่น ๆ โดยมีกาให้ความหมายแรกๆโดยรัสเซียในร่างการประชุมอยู่บนพื้นฐานของความหมายมาตรา 1.1. (h) ของอนุสัญญากรุงเวียนนา 1963 ความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับ

⁴⁹ Article 1(2) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005. "Nuclear material" means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue or any material containing one or more of the foregoing; Whereby "uranium enriched in the isotope 235 or 233" means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature."

⁵⁰ Article 1(3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

"Nuclear facility" means: (a) Any nuclear reactor, including reactors installed on vessels, vehicles, aircraft or space objects for use as an energy source in order to propel such vessels, vehicles, aircraft or space objects or for any other purpose;

* เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ หรือ เครื่องปฏิกรณ์ปรมาณู (Atomic Reactor or Nuclear Reactor)" เป็นอุปกรณ์ที่ผลิตนิวตรอน อาศัยปฏิกิริยาลูกโซ่ที่สามารถควบคุม และรักษาปฏิกิริยา ให้คงที่ได้ โดยทั่วไปเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ จะประกอบไปด้วยส่วนประกอบต่างๆ มากมาย แต่ ส่วนสำคัญที่ใช้ในการผลิตพลังงานนิวเคลียร์ก็คือ "แท่งควบคุม (Control Rod)", "เชื้อเพลิงนิวเคลียร์ (Nuclear Fuel)" และ "ต้นกำเนิดนิวตรอน (Neutron Source)" แต่อย่างไรก็ตามเชื้อเพลิงที่ใช้ในเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย ซึ่งก็คือเชื้อเพลิงชนิด The Highly Enriched Uranium (HEU) นั้น เป็นเชื้อเพลิงที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงในการโจรกรรมของผู้ก่อการร้าย ทั้งนี้เนื่องมาจาก เชื้อเพลิงชนิดนี้ เป็นแร่ยูเรเนียม ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ง่ายกว่าแร่พลูโตเนียมนั่นเอง โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน Office of Global Threat Reduction <http://nnsa.energy.gov/nuclear_nonproliferation/1550.htm>.

** เช่น การนำเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูกำลังมาใช้เพื่อขับเคลื่อนเรือดำน้ำ หรือเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ เป็นต้น

ความเสียหายโรงไฟฟ้านิวเคลียร์เพียงแต่เพิ่ม "เครื่องปฏิกรณ์ที่ติดตั้งบนเรือหรืออากาศยาน" ซึ่งยังไม่รวมการแก้ไขเพิ่มเติมใน CPPNM

ซึ่งควรจะมีการแก้ไขเพิ่มเติม CPPNM ในข้อ 1 ใหม่ ความหมายของคำว่า "สถานปฏิบัติการนิวเคลียร์" ซึ่งจะแตกต่างจากที่ใช้ในอนุสัญญากรุงเวียนนา 1963 และอนุสัญญานี้ สถานปฏิบัติการนิวเคลียร์ หมายถึงสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งอาคารและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวัสดุนิวเคลียร์ที่ผลิต การประมวลผล การใช้งานการจัดเก็บ หรือจำหน่าย หากเสียหายหรือถูกรบกวนด้วยเช่นสิ่งอำนวยความสะดวกอาจนำไปสู่การแพร่ของรังสี หรือกัมมันตภาพรังสีที่มีปริมาณมาก⁵¹

(1.4) อุปกรณ์ (Device)

หมายถึง อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีอันอาจก่อให้เกิดการสูญเสียต่อชีวิต การบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม⁵² ยกตัวอย่างเช่น ระเบิดนิวเคลียร์ อาวุธนิวเคลียร์ ขีปนาวุธห้วงนิวเคลียร์ เป็นต้น ซึ่งความหมายที่ใช้นี้เป็นความเห็นของ IAEA ที่ใช้ในข้อตกลงเกี่ยวกับการป้องกัน อย่างไรก็ตามก็มีการเจรจาสำเร็จในการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ใช้ศัพท์ทางเทคนิคคือคำว่า Dirty bomb⁵³ ซึ่งที่ผ่านมาในอดีตก็มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมีการนำวัสดุกัมมันตรังสีมาทำเป็นระเบิดก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์อาทิเช่น Case Adullah al Muhajir เดือนมกราคม ปี 2002 ประเทศอเมริกาได้จับกุมนาย Adullah al Muhajir หนึ่งในสมาชิกกลุ่ม Al -Qaeda ในข้อหา

⁵¹ International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism by Odette Jankowitsch-Prevor, para 30 page 15 (b) Any plant or conveyance being used for the product, storage, processing or transport of radioactive material."

⁵² Article 1(4) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

"Device" means:

(a) Any nuclear explosive device; or

(b) Any radioactive material dispersal or radiation-emitting device which may, owing to its radiological properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment."

⁵³ Odette Jankowitsch-Prevor, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism, [online] 25 Oct 2012 Available from: www.oecd-nea.org/law/nlb/nlb-76/007_029.pdf -

เตรียมการวางแผนที่จะก่อการร้ายในสหรัฐด้วยวัสดุกัมมันตรังสี (Radiological Device) หรือระเบิดสกปรก (Dirty Bomb) ติดกับระเบิดธรรมดา⁵⁴

(1.5) สถานปฏิบัติการของรัฐ หรือของรัฐบาล (State or government facility)

หมายถึง สถานปฏิบัติการของรัฐ หรือของรัฐบาล รวมถึงบรรดาสถานปฏิบัติการถาวรหรือชั่วคราว หรือยานพาหนะซึ่งได้ใช้หรือมีไว้ในครอบครองโดยผู้แทนของรัฐ สมาชิกของรัฐบาล , สถานีวิทยุ โทรทัศน์ หรือผู้พิพากษา หรือโดยข้าราชการ หรือลูกจ้างของรัฐ หรือบรรดาเจ้าหน้าที่อื่นๆ หรือโดยลูกจ้างหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่ได้กระทำไปในหน้าที่ของตน⁵⁵

ในส่วนของความหมายข้างต้นไม่ได้บัญญัติไว้ในร่างครั้งที่ 1 โดยใช้ความหมายที่ได้บัญญัติในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ระเบิด⁵⁶

(1.6) การใช้กำลังทางทหารของรัฐ (Military forces of a State)

หมายถึง กองกำลังทหารของรัฐซึ่งถูกจัดตั้งขึ้น , ถูกฝึกฝน หรือถูกจัดให้มีขึ้นภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น เพื่อจุดประสงค์สูงสุดของชาติในการป้องกันการรุกราน หรือเพื่อความมั่นคง รวมไปถึงการกระทำการควบคุม การบังคับบัญชา และความรับผิดชอบในหน้าที่ของผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมกองกำลังทางทหารดังกล่าวด้วย⁵⁷

⁵⁴ Time, The 'Dirty Bomb' Suspect: Lots of Questions, Few Answers, [online] 15 Feb 2011, Available from : <http://www.time.com/time/nation/article/0,8599,261119,00.html#ixzz1T2GGQN3L>

⁵⁵ Article 1(5) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005. “

“State or government facility” includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State members of a Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.”

⁵⁶ Odette Jankowitsch-Prevor, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism, [online] 25 Oct 2012 Available from: www.oecd-nea.org/law/nlb/nlb-76/007_029.pdf -

⁵⁷ Article 1(6) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism

“Military forces of a State” means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons action in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

จะเห็นได้ว่าในอนุสัญญาฯนี้มีการกำหนดคำนิยามไว้แต่เพียงในเรื่อง วัสดุ กัมมันตรังสี วัสดุนิวเคลียร์ สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ อุปกรณ์(ที่ทำให้เกิดการระเบิด เกิดการแพร่กระจายของนิวเคลียร์ หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี) สถานปฏิบัติการของรัฐหรือของรัฐบาล และการใช้กำลังทางทหารของรัฐไว้เท่านั้น มิได้มีการบัญญัติคำนิยามของ “การก่อการร้าย” อาวุธนิวเคลียร์” หรือ “การก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ ” เอาไว้โดยตรง เป็นบรรทัดฐานเดียวกันในการตีความแต่อย่างใดด้วยเหตุนี้จึงอาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการตีความถ้อยคำดังกล่าวที่แตกต่างกัน อันจะส่งผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามอนุสัญญาได้

ความหมายที่ใช้ในความเป็นจริงค่อนข้างจำกัด และถูกสร้างมาเฉพาะที่เป็นไปได้ ซึ่งจะทำให้ความหมายที่กว้างเพื่อใช้สำหรับการตกลงที่เป็นไปได้ในอนุสัญญานิวเคลียร์ อย่างไรก็ตาม คำเหล่านี้มีความหมายเฉพาะในอนุสัญญาที่เกี่ยวกับนิวเคลียร์ เริ่มแรกของการแปลความหมายนั้นเป็นปัญหาที่ยากและมีประเด็นที่ซับซ้อนในการเจรจา ร่างอนุสัญญาที่เสนอโดยสหพันธ์รัสเซียได้อธิบายและเสนอคำที่ใช้ในคำศัพท์ทางเทคนิคนิวเคลียร์เช่น "เชื้อเพลิงนิวเคลียร์" "กากกัมมันตรังสี" และ "สารกัมมันตรังสี" การตัดสินใจจากการแก้ไขเอกสารจำนวนมากก็ได้รับการยอมรับ ในระหว่างการทำงานโดยคณะผู้แทนต่าง ๆ และคณะกรรมการ ซึ่งดูเหมือนว่าจะได้รับความสนใจที่จะร่างอนุสัญญา⁵⁸ ตัวอย่างเช่น ความคิดเห็นที่แตกต่างกันจนกระทั่งได้ข้อสรุปควรจะขยายความหมายถึงความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมที่กล่าวถึงในวรรค 1 และ 4 ของมาตรา 1 โดยคณะผู้แทนบางคนคิดว่าความเสียหายนี้อาจถือได้ว่าเป็นภัยในการที่จะทำให้เกิดความตาย "หรือ" ความเสียหายมากต่อทรัพย์สิน "

อย่างไรก็ตามความตั้งใจของผู้เสนออนุสัญญาไว้เริ่มแรกคือรัฐภาคีควรออกมาตรการและกฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับนี้⁵⁹

2.4.2 ลักษณะ หรือ องค์ประกอบของการกระทำความผิด

2.4.2.1 การกระทำอันเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ มีรายละเอียดดังนี้

1) การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสีหรือมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ในการก่อการร้าย กล่าวคือ เป็นการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี หรือมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุ

⁵⁸ A/AC.252/1998/WP.36

⁵⁹ A/AC.252.L.3 Add.1.

กัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสี ในการก่อการร้าย ซึ่งมีการกำหนดลักษณะของการกระทำไว้ 2 ประการคือ

ประการแรก โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรืออันตรายแก่กายอย่างร้ายแรง หรือ

ประการที่สอง โดยมีเจตนาทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อม⁶⁰

จะเห็นได้ว่า ลำพังแค่การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสีหรือการมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสี ดังนี้ยังไม่ถือว่าเป็นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฉบับนี้แต่อย่างใดเนื่องจากการมีไว้ในครอบครอง หรือ การผลิตดังกล่าวจำเป็นต้องมีเจตนา ที่จะก่อให้เกิดความตายหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรงหรือ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมร่วมด้วย จึงจะเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญานี้

ฐานความผิดในประเด็นนี้ของอนุสัญญาฯ ถือได้ว่ามีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายฉบับอื่นของสหประชาชาติ กล่าวคือ อนุสัญญาฯ ฉบับนี้ กำหนดฐานความผิดไว้เพียงแต่ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองวัสดุกัมมันตรังสี หรือมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยการมีไว้ในครอบครองดังกล่าวมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิต หรือการบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อมก็ถือได้ว่าผู้นั้นกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญานี้แล้ว เห็นได้ชัดเจนว่าอนุสัญญาฉบับนี้มุ่งป้องกันตั้งแต่ที่มีการมีไว้ในครอบครอง วัสดุกัมมันตรังสี หรือ อุปกรณ์ดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงขั้นลงมือใช้แต่อย่างใดแตกต่างจากอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายฉบับอื่น โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มักเน้นลงโทษการใช้วัตถุนั้นในการก่อให้เกิดความตายหรือบาดเจ็บเป็นหลัก⁶¹

⁶⁰ Article 2 (1)(a)(i), (ii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

"1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

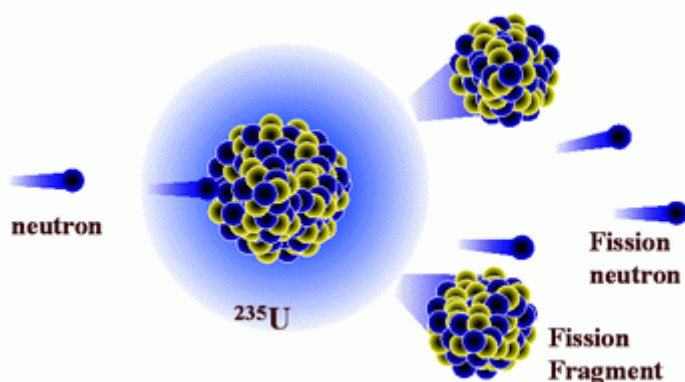
(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment

⁶¹ สัมภาษณ์, ว่าที่ ร.ต.ทรงศักดิ์ ทองไชย, หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ, 5 พฤศจิกายน 2553

ดังนั้นแม้อาจพิจารณาได้โดยนัยว่าอนุสัญญาฯ ต้องการเปิดช่องให้รัฐภาคีสามารถใช้ดุลยพินิจในการตีความ แต่หากรัฐภาคีละเลยไม่ตีความอย่างรัดกุม หรือมีการตีความที่เข้มงวดแตกต่างกันไป ก็อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ได้⁶²

การที่อนุสัญญาฯ ฉบับนี้ กำหนดให้การมีไว้ในครอบครองหรือการผลิตวัสดุนิวเคลียร์ที่มีเจตนาก่อให้เกิดความตายหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ นั้น ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากว่าวัสดุกัมมันตรังสีเป็นสสารที่ประกอบขึ้นจากวัสดุนิวเคลียร์และสารกัมมันตรังสีอื่นๆ ซึ่งอะตอมมีนิวเคลียสที่ไม่เสถียร จึงมีการปล่อยรังสีแกมมา หรือ อนุภาคต่างๆ ออกมาจากนิวเคลียส

โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัสดุนิวเคลียร์ (Nuclear material) ซึ่งหมายความถึงพลูโทเนียม และยูเรเนียมเสริมสมรรถนะด้วยไอโซโทป-235 หรือยูเรเนียม-233 โดยมีอัตราส่วนของปริมาณรวมของไอโซโทปดังกล่าวต่อปริมาณของไอโซโทป-238 สูงกว่าอัตราส่วนของไอโซโทปยูเรเนียม-235 ต่อไอโซโทปยูเรเนียม-238 ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ⁶³ ซึ่งวัสดุนิวเคลียร์เหล่านี้เองสามารถแปรสภาพไปเป็นอาวุธนิวเคลียร์ที่มีอำนาจการทำลายล้างสูงได้ กล่าวคือ เมื่อนิวเคลียสของพลูโทเนียมและยูเรเนียมแตกออกเป็นธาตุที่เล็กกลง จากการยิงด้วยนิวตรอน เรียกว่า ผลผลิตฟิชชัน (fission product) โดยให้นิวตรอนและพลังงานจำนวนมากออกมา และอาจนำไปสู่การเกิดระเบิดนิวเคลียร์แบบฟิชชัน พลังงานที่ได้ออกมาจำนวนมากนี้คืออาวุธจากปฏิกิริยาฟิชชัน หรือที่รู้จักกันในชื่อ อาวุธนิวเคลียร์นั่นเอง

ภาพที่ 1 ปฏิกิริยาฟิชชัน

⁶² Odette Jankowitsch-Prevor, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism, [online] 25 Oct 2012 Available from: www.oecd-nea.org/law/nlb/nlb-76/007_029.pdf -

⁶³ Article 1(2), of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

นิวเคลียสของยูเรเนียม-235 ยิ่งด้วยนิวตรอน จะแตกออก เป็นนิวเคลียสที่เล็กลง เรียกว่า ผลผลิตฟิชชัน (fission product) โดยให้นิวตรอน และพลังงานจำนวนมากออกมา⁶⁴

ดังนั้นแล้ว การที่วัสดุกัมมันตรังสีดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงพลังงานและสามารถปล่อยรังสีออกมาได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ก่อการร้ายอาจนำเอาคุณสมบัติพิเศษดังกล่าวของวัสดุ กัมมันตรังสีไปใช้ในการผลิตเป็นอาวุธนิวเคลียร์อย่างหยาบ * ระเบิดนิวเคลียร์ หรือผลิตโดยมีเจตนานำไปใช้ในลักษณะที่เป็นระเบิดสกปรก (Dirty Bomb)⁶⁵ เพื่อให้เกิดการแพร่กระจายรังสีขึ้น โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือโดยมีเจตนาทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมได้

ซึ่งมีเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ที่มีการกระทำที่ถือเป็นการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ อาทิเช่น Case Adullah al Muhajir เดือนมกราคม ปี 2002 ประเทศอเมริกา ได้จับกุมนาย Adullah al Muhajir หนึ่งในสมาชิกกลุ่ม Al -Qaeda ในข้อหาเตรียมการวางแผนที่จะก่อการร้ายในสหรัฐด้วยวัสดุกัมมันตรังสี (Radiological Device) หรือระเบิดสกปรก (Dirty Bomb) ติดกับระเบิดธรรมดา

2) การใช้วัสดุกัมมันตรังสีหรือใช้อุปกรณ์ไม่ว่าในทางใดในการก่อการร้าย กล่าวคือ การกระทำที่มีลักษณะของการใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีการกำหนดลักษณะของการกระทำไว้ 3 ประการคือ

ประการแรก โดยเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง

ประการที่สอง โดยมีเจตนาทำให้เกิดความเสียหายที่เป็นรูปธรรมแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือ

⁶⁴ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ, ศัพท์นิวเคลียร์ ฉบับประชาชน, (กรุงเทพฯ : งานเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารจัดการด้านพลังงานปรมาณู สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ, 2549) หน้า.18

* Dirty bomb เป็นระเบิดแบบธรรมดาที่บรรจุสารกัมมันตรังสี กล่าวคือ เมื่อเกิดการระเบิดขึ้น จะทำให้สารกัมมันตรังสีกระจายออกมา ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน http://www.nst.or.th/article/article_0135.htm

⁶⁵ บทความสมาคมนิวเคลียร์แห่งประเทศไทย, อาวุธนิวเคลียร์, [ออนไลน์], 15 มิถุนายน 2012, แหล่งที่มา : <http://www.rmutphysics.com/CHARUD/specialnews/6/nuclear1/index2.htm>

ประการที่สาม โดยมีเจตนาบังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดๆ

เช่นเดียวกับความผิดในข้อหนึ่ง นั่นคือ เพียงแค่การใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรือใช้อุปกรณ์ ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี นั้นยังไม่ถือเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯนี้แต่อย่างใด ดังนั้นการใช้หรือการทำลายดังกล่าวจะถือว่าเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯนี้ นั้นต้องมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือเป็นการใช้หรือทำลาย อย่างไรก็ตามจากการกำหนดการกระทำตามความผิดตามอนุสัญญาฯ ในข้อ 1)และ ข้อ 2) จะเห็นได้ว่าการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฯนี้ผู้ก่อการร้ายไม่จำเป็นต้องมีการผลิตอาวุธนิวเคลียร์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้ายโดยตรงแต่อย่างใด เพียงแต่ผู้ก่อการร้ายมีไว้ในครอบครอง หรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี มีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการระเบิดหรือ แพร่กระจายของนิวเคลียร์ไม่ว่าจะด้วยประการใดก็ตาม โดยการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตนั้นมีเจตนาให้มีผู้บาดเจ็บอย่างร้ายแรงหรือเสียชีวิต หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ดังนั้นก็ถือเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตาม อนุสัญญาฯ แล้ว

วิเคราะห์ประเด็นปัญหา

1.1 ประเด็นปัญหาในการกำหนดขอบเขตของความผิดตามอนุสัญญา

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นว่าอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ได้มีการกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี หรือมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือโดยมีเจตนาทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม⁶⁶ นั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าบทบัญญัติในส่วนนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ โดยสามารถแยกอธิบายออกเป็นสองส่วนดังต่อไปนี้คือ

⁶⁶ Article 2(1)(b)(i),(ii) and (iii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

"1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

ประการแรก “การมีไว้ในครอบครองวัสดุนิวเคลียร์ หรือการมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือโดยมีเจตนา ทำให้เกิด

ความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ” เนื่องจากอนุสัญญา ฯ ฉบับนี้มิได้ขยายความหรือให้คำจำกัดความต่อไปว่า การมีไว้ในครอบครองอย่างไรจึงจะสามารถสังเกตเห็นได้ ว่า ผู้นั้นมีเจตนาที่จะมีไว้ในครอบครองเพื่อก่อให้เกิดความตาย บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมแล้ว ซึ่งในประเด็นนี้อาจไม่เกิดปัญหามากนักหากเป็นการมีไว้ในครอบครองวัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ ฯ ดังกล่าวโดยกลุ่มหรือองค์กรผู้ก่อการร้าย แต่หากการมีไว้ในครอบครองดังกล่าวนั้น กระทำโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นที่มีใช้องค์กรก่อการร้าย การพิสูจน์ว่าการมีไว้ในครอบครองดังกล่าวนี้มีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความตายหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมหรือไม่นั้น ย่อมก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้พอสมควร ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่มีได้เป็นการมีไว้ในครอบครองโดยกลุ่มหรือองค์กรผู้ก่อการร้าย ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่เป็น การมีไว้ในครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ การมีไว้ในครอบครองจรวดหัวรบนิวเคลียร์ การมีไว้ในครอบครองระเบิดนิวเคลียร์ซึ่งย่อมเห็นได้ว่าการที่ไว้ในครอบครองดังกล่าวมีลักษณะเป็นการมีไว้ในครอบครองอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างอย่างสูง สามารถก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิต การบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง และเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมได้เป็นวงกว้างมากกว่าที่จะเป็นการมีไว้ในครอบครองเทคโนโลยีทางด้านนิวเคลียร์เพื่อนำไปใช้ในเชิงสันติ

ประการที่สอง “การกำหนดให้การผลิตวัสดุนิวเคลียร์เป็นความผิดคือ ย่อมเป็นการยากที่จะพิสูจน์ว่าการผลิตดังกล่าวเป็นการผลิตที่มีเจตนาก่อให้เกิดความตาย บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม” ในกรณีนี้เช่นเดียวกับกับการมีไว้ในครอบครองวัสดุนิวเคลียร์ หรือการมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิด

(b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment; or

(iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.

นิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือโดยมีเจตนาทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่ได้ให้คำขยายความเพิ่มเติมแต่อย่างใดว่าการผลิตอย่างไร จึงจะถือได้ว่ามีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้ายตามอนุสัญญา ฯ ซึ่ง “วัสดุกัมมันตรังสี” ตามที่อนุสัญญา ฯ ได้ให้ความหมายไว้ใน มาตรา 1 ก็คือ วัสดุนิวเคลียร์อันได้แก่พลูโทเนียมรวมไปถึงสารกัมมันตรังสีอื่น ๆ ซึ่งกินความหมายค่อนข้างกว้างดังที่ได้อธิบายรายละเอียดไว้แล้วในบทที่สอง ดังนี้แม้อาจพิจารณาได้โดยนัยว่าการที่อนุสัญญา ฯ บัญญัติไว้เช่นนี้ก็เพื่อต้องการเปิดช่องให้รัฐภาคีสามารถใช้ดุลพินิจในการตีความได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากรัฐภาคีละเลยไม่ตีความอย่างรัดกุม หรือมีการตีความที่เข้มงวดแตกต่างกันไป ก็อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามอนุสัญญา ฯ ได้ ดังนั้นจึงถือเป็นหน้าที่ของรัฐภาคีเองที่จะต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ โดยจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีในอนุสัญญาอย่างเคร่งครัด ตลอดจนดำเนินคดีต่อผู้ที่กระทำความผิดตามอนุสัญญา ฯ อย่างเด็ดขาด โปร่งใส และเที่ยงธรรม เพื่อประโยชน์สูงสุดในการบังคับใช้อนุสัญญา ฯ อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การกระทำอื่นที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ได้แก่

3.1) การกระทำที่มีลักษณะเป็นการคุกคามดังต่อไปนี้

3.1.1) การข่มขู่ภายใต้สถานการณ์อันเชื่อได้ว่า มีการคุกคามเพื่อใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรือใช้อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุอุปกรณ์ที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสี หรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดการเสียชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายที่เป็นรูปธรรมแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือบังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการ หรืองดเว้นกระทำการใดๆ

3.1.2) การแสดงความต้องการมีวัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์หรือสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ โดยการคุกคาม ภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีการคุกคามโดยใช้กำลัง⁶⁷

⁶⁷ Article 2 (2)(a), (b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

2. Any person also commits an offence if that person:

3.2) การพยายามกระทำความผิดตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ 1) และ 2)

ข้างต้น⁶⁸

3.3) การกระทำอันเป็นการเข้าร่วมในการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในข้อ 1), 2) และ 3) ข้างต้น หรือการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิด(ผู้ใช้)ตามที่ระบุไว้ในข้อ 1) 2) และ 3) ข้างต้น หรือมีส่วนในการช่วยเหลือไม่ว่าทางใดในการกระทำความผิดสำหรับการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือ ความผิดหลายกรรมตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ 1), 2) และ 3) ข้างต้น โดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีความมุ่งประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมเช่นว่านั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนา หรือเป็นการกระทำโดยจุดมุ่งหมายที่จะขยายการกระทำความผิดทางอาญาหรือความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่ม หรือการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำ ความผิดหรือการกระทำที่เกี่ยวข้อง⁶⁹ นั่นคือ เป็นการกระทำขององค์กรก่อการร้าย ขบวนการก่อการร้ายหรือ กลุ่มก่อการร้ายต่างๆ นั่นเอง

เมื่อพิจารณาถึงความผิดของการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์สามารถแยกองค์ประกอบการกระทำความผิดออกเป็นสองประการ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านจิตใจและองค์ประกอบทางการกระทำ อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าแม้อนุสัญญาฉบับนี้จะเป็นอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการก่อการร้ายในกรอบของสหประชาชาติ แต่ก็ได้มีการให้คำนิยาม

(a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or

(b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.”

⁶⁸ Article 2 (3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005“...Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.”

⁶⁹ Article 2 (4)(a), (b) and (c) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“4. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1,2 or 3 of the present article; or

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article by a group of persons acting with a common purpose such contribution shall be international and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.”

“การก่อการร้าย” หรือ “การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์” เอาไว้เป็นการเฉพาะแต่อย่างใดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คงมีแต่เพียงการกำหนดให้การกระทำอันเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ ไว้ในมาตรา 2 เป็นความผิดฐานก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

2.4.2.2 ผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ

เมื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของผู้ที่จะกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์นั้น คงหนีไม่พ้นกลุ่ม Non-state Actor ซึ่งก็คือ บรรดาองค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่ไม่ใช่รัฐต่างๆ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีศักยภาพพอที่จะกระทำการก่อการร้าย โดยการมุ่งโจมตีสถานปฏิบัติการที่ใช้นิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับวัสดุนิวเคลียร์ต่างๆ ประกอบกับกลุ่มบุคคลเหล่านี้มีแหล่งเงินทุนที่อาจซื้อ จัดหา หรือผลิต อาวุธนิวเคลียร์เพื่อใช้ในการก่อการร้ายได้ ซึ่งแม้ว่าไม่มีการรายงานเพื่อยืนยันการกระทำของกลุ่มบุคคลดังกล่าวที่ชัดเจน แต่ก็เป็นการศึกษาให้ความสำคัญ และไม่ประมาทการกระทำของกลุ่มผู้ก่อการร้ายเหล่านี้ซึ่งในอดีตมีตัวอย่างที่เห็นได้หลายคดี

ในอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ได้กำหนดให้บุคคลที่จะต้องรับผิดชอบอนุสัญญาฯ นั้นได้แก่บุคคลที่กระทำการดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่มีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม⁷⁰ หรือ
2. ผู้ที่มีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม⁷¹ หรือ

⁷⁰ Article 2(1)(a)(i),(ii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(iii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;...”

⁷¹ Ibid.

3. บุคคลที่ใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการที่ใช้นิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ⁷² หรือ

4. บุคคลที่การกระทำภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการ ช่มชู้ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด รวมทั้งการช่มชู้ว่าจะใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย หรือ การ แสดงความต้องการที่จะมีวัสดุนิวเคลียร์โดยการคุกคามว่าจะใช้กำลัง⁷³

การกระทำอันเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้ นอกจากบุคคลที่เป็นผู้ลงมือกระทำ ความผิดข้างต้นแล้ว ในอนุสัญญาฯ ยังกำหนดให้บุคคลบางประเภทต้องรับผิดชอบเป็นผู้ลงมือกระทำความผิดเอง โดยถือเป็นผู้ลงมือกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เช่นเดียวกัน ได้แก่บุคคลที่กระทำการดังต่อไปนี้

---

⁷² Article 2(1)(b)(i), (ii) and (iii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment; or

(iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.”

⁷³ Article 2 (2)(a), (b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

“2. Any person also commits an offence if that person: (a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or (b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.”

1. บุคคลที่พยายามกระทำความผิดตามอนุสัญญา⁷⁴ ให้ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดด้วย จะเห็นได้ว่า การบัญญัติให้ผู้พยายามกระทำความผิดตามอนุสัญญา เป็นผู้กระทำความผิด โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้วหรือไม่ ก็ต้องรับผิดแสดงให้เห็นได้ว่า อนุสัญญามุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเจตนาในการกระทำการความผิดเป็นสำคัญโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงผลสำเร็จด้วยเหตุที่ว่า การก่อการร้ายนั้นกระทบต่อสันติภาพและความมั่นคงในทางระหว่างประเทศ และยังเป็น การก่อการร้ายด้วยอาวุธนิวเคลียร์ซึ่งโดยลักษณะของนิวเคลียร์เองมีอานุภาพในการทำลายล้างสูง หากรอให้มีการกระทำความผิด หรือรอให้การกระทำนั้นสำเร็จเสียก่อน อาจยากเกินกว่าที่จะเยียวยาได้ อนุสัญญานี้ได้มีการกำหนดฐานความผิดไว้เฉพาะบุคคลที่กระทำความผิดถึงขั้นเป็นการพยายามกระทำความผิดแล้วเท่านั้น หากอยู่เพียงในขั้นตอนเตรียมการกระทำความผิด ก็ยังไม่ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาแต่อย่างใด ซึ่งแม้ว่าการพิจารณาความผิดในขั้นเตรียมการจะทำการพิสูจน์ได้ยาก แต่หากพิจารณาถึงความร้ายแรงของภัยที่จะเกิดขึ้นหากมีการลงมือกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์แล้ว ควรจะมีมาตรการใน ป้องกันและปราบปรามอย่างทุกวิถีทางเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อมิให้ผู้ก่อการร้ายกระทำการดังกล่าว ดังนี้แล้วหากอนุสัญญานี้มีการกำหนดฐานความผิดให้ครอบคลุมไปถึงการเตรียม การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ อนุสัญญานี้ก็จะมีมาตรการที่รัดกุมมากยิ่งขึ้น

2. บุคคลที่เข้าร่วมในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญา⁷⁵

3. บุคคลที่จัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญา⁷⁶

4. บุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะในทางใด ในการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญา โดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีความมุ่งประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมเช่นว่านั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนา หรือเป็นการกระทำโดย

⁷⁴ Article 2(3) of International Convention of the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

“...Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.”

⁷⁵ Article 2(4)(a) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

“...Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article.

⁷⁶ Article 2(4)(b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“...Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article.”

จุดมุ่งหมายที่จะขยายการกระทำความผิดทางอาญา หรือความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่ม หรือการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำความผิด หรือการกระทำที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ กรณีที่เจตนาช่วยเหลือในการกระทำความผิดของกลุ่มผู้ก่อการร้ายต่างๆ นั้นเอง บุคคลในนี้ก็คือ บุคคลธรรมดา บุคคลตามกฎหมายอาญาอาญาระหว่างประเทศ และไม่เป็นไปตามกฎหมายแพ่ง⁷⁷

วิเคราะห์ปัญหาในการกำหนดขอบเขตการกระทำความผิด ในขั้นตอนการจะลงโทษ

ปัญหาในการกำหนดขอบเขตการกระทำความผิดในอนุสัญญา ฯ ประการต่อมา ก็คือโดยทั่วไปขั้นตอนที่กฎหมายจะลงโทษบุคคลใดนั้นจะเริ่มพิจารณาตั้งแต่มีการลงมือกระทำ ความผิดเป็นต้นไปจนกระทั่งผลแห่งการกระทำความผิดสำเร็จ เว้นเสียแต่ว่าในบางความผิด กฎหมายบัญญัติให้การเตรียมการในความผิดบางฐานซึ่งมีความร้ายแรงเป็นความผิด โดยไม่ จำต้องขึ้นลงมือกระทำความผิดหรือถึงขั้นความผิดต้องสำเร็จแต่อย่างใด หรือนอกจากนี้การ สมคบกันกระทำความผิดที่มีลักษณะของการกระทำบางอย่างที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าจะ กระทำความผิด ทั้งนี้การกำหนดให้การกระทำที่ยังไม่ถึงขั้นลงมือกระทำ ความผิดเป็นความผิด นั้น ก็เพื่อให้รัฐดำเนินการป้องกันภัยอันตรายที่อาจจะมีเกิดขึ้นนั่นเอง เช่นเดียวกับ ในอนุสัญญา ฯ ฉบับนี้ ซึ่งนอกจากจะได้กำหนดให้ผู้กระทำ ความผิดตามอนุสัญญา ฯ ต้องรับผิดชอบตามอนุสัญญา ฯ แล้ว ยังได้กำหนดให้บุคคลที่พยายามกระทำ ความผิดต้องรับผิดชอบเสมือนเป็นผู้กระทำ ความผิด รวมไปถึงบุคคลที่กระทำการในฐานะตัวแทน หรือตัวการ หรือผู้สนับสนุนการ กระทำ ความผิดดังกล่าว ย่อมต้องรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้กระทำ ความผิดเองด้วย

การที่อนุสัญญา ฯ ฉบับนี้ไม่ได้กำหนดเพียงผู้ที่ลงมือกระทำ ความผิดเท่านั้นที่ จะต้องรับโทษ แต่ขยายการลงโทษไปถึงผู้ที่พยายามกระทำ ความผิด รวมไปถึงผู้ที่เป็นตัวการ ตัวแทน หรือผู้สนับสนุนการกระทำ ความผิดดังกล่าวก็ต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำ ความผิด ด้วย ดังนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตความรับผิดได้ กล่าวคือ หากแต่ละรัฐมิได้มีการบัญญัติความผิดตามอนุสัญญา ฯ ไว้เป็นความผิดเฉพาะ ก็จะต้องปรับใช้ บททั่วไปซึ่งโดยหลักแล้วในการกำหนดโทษในแต่ละฐานความผิดตามกฎหมายภายในนั้น มักจะ มีการกำหนดโทษตามความหนักเบาของลักษณะการกระทำ เช่น จะมีการกำหนดโทษสำหรับ

⁷⁷ Odette Jankowitsch-Prevor, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism, [online] 25 Oct 2012 Available from: www.oecd-nea.org/law/nlb/nlb-76/007_029.pdf -

การพยายามกระทำความผิด หรือการเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด เบากว่าความร้ายแรงของโทษที่ได้รับหากเป็นการลงมือกระทำความผิด ซึ่งในแต่ละรัฐย่อมมีการกำหนดโทษในการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าวที่แตกต่างกันออกไปอาจก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในทางปฏิบัติ ดังนั้นหากรัฐภาคีแต่ละรัฐละเลยในส่วนนี้อาจทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ นี้ด้อยลงไปได้สำหรับกรณีดังกล่าวนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายภายในของประเทศไทยด้วย เช่นกัน

2.4.3 ข้อยกเว้นของการบังคับใช้อนุสัญญาฯ

เดิมที่มีรัฐสมาชิกหลายรัฐเห็นว่าบทบัญญัติในอนุสัญญานี้ไม่ควรกำหนดให้การใช้หรือชู้ว่าจะใช้อาวุธนิวเคลียร์เป็นการกระทำความผิดกฎหมายเนื่องจากรัฐสมาชิกควรมีความสามารถในการใช้อาวุธนิวเคลียร์ หรือชู้ว่าจะใช้อาวุธนิวเคลียร์ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงมีการเสนอขอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาฯ ในประเด็นดังกล่าว แต่ด้วยความจำเป็นเพื่อให้ร่างอนุสัญญาฯ ในขณะนั้นบรรลุข้อตกลงประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจจึงได้ขอให้บรรดาประเทศต่างๆ ถอน ข้อเสนอการแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาฯ ดังกล่าวก่อน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อนุสัญญาฯ ฉบับนี้มีการกำหนดข้อยกเว้นการบังคับใช้อนุสัญญาฯ ไว้สามประการ อันมีรายละเอียดดังจะกล่าวต่อไปนี้

2.4.3.1 ความผิดที่เกิดขึ้นในรัฐเดียว

เนื่องจากอนุสัญญาฯ ฉบับนี้เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศ ดังนั้นการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นความผิดที่อยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศด้วย ด้วยเหตุนี้เองอนุสัญญาฯ นี้จะไม่บังคับใช้ในกรณีที่มีความผิดได้กระทำขึ้นในรัฐเดียว ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเป็นพลเมืองของรัฐนั้น และอยู่ในดินแดนของรัฐนั้นนอกจากนี้ จะต้องไม่อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลของรัฐภาคีอื่นตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ⁷⁸ กล่าวคือเป็นเรื่องที่อยู่นอกรอบของอนุสัญญาฯ ในกรณีที่ เป็นการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในประเทศ เนื่องจากประเทศอื่นไม่มีเขตอำนาจศาลเหนือการกระทำ เช่นว่านั้น ดังนั้นกรณีนี้รัฐจึงไม่มีหน้าที่ที่จะดำเนินการภายใต้อนุสัญญาฯ นี้

⁷⁸ Article 3 of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005. Article9, paragraph 1 or 2, to exercise jurisdiction, except that provisions of articles 7, 12, 14, 15, 16 and 17 shall, as appropriate, apply in those cases."

2.4.3.2 การดำเนินการของกองทัพในภาวะขัดกันทางอาวุธที่ตกอยู่ภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

ข้อยกเว้นของการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ประการที่สองคือ กรณีที่เป็นการดำเนินการของกองทัพในภาวะขัดกันทางอาวุธที่ตกอยู่ภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (International Humanitarian Law: IHL) เนื่องจากโดยหลักแล้วเมื่อเกิดการสู้รบระหว่างประเทศ ขึ้น ในทางความสัมพันธ์ระหว่างรัฐคู่สงคราม กฎเกณฑ์บางเรื่องของกฎหมายระหว่างประเทศจะถูกแทนที่ด้วยกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ⁷⁹

2.4.3.3 การดำเนินการโดยกองกำลังทหารรัฐภาคีรัฐใดรัฐหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ทางการของตน (มาตรา 4(2))⁸⁰

หากเป็นการปฏิบัติการโดยการใช้อำนาจของกองกำลังทหารของรัฐใดรัฐหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ทางการของตนภายในรัฐนั้น ก็ไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญาฉบับนี้ เช่นเดียวกัน กล่าวคือโดยหลักแล้วการปฏิบัติการโดยการใช้อำนาจของกองกำลังทหารของรัฐใดรัฐหนึ่งจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงภายในประเทศของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้หากมีความเสียหายเกิดขึ้นก็จะต้องพิจารณาถึงความรับผิดชอบของรัฐที่เกี่ยวข้องต่อไป อาทิเช่นหากเป็นการใช้กำลังของรัฐภายในประเทศของตนเอง แต่มีการขยายขอบเขตเป็นวงกว้างและมีความรุนแรงอย่างมากจนลุกลามกลายเป็นการคุกคามต่อสันติภาพหรือความมั่นคงในทางระหว่างประเทศไป ดังนี้แล้วอาจเป็นเรื่องของการกระทำผิดกฎหมายในฐานะการคุกคามต่อสันติภาพของภูมิภาคได้ ซึ่งการใช้กำลังในลักษณะนี้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายภาคสงคราม ในส่วนที่เรียกว่ากฎเกณฑ์ในการทำสงคราม (jus in bello) ซึ่งเป็นกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่ใช้บังคับต่อกรณีพิพาทหรือการปะทะกันด้วยกำลังอาวุธที่มีไซในระดักระหว่างประเทศ ดังนั้นการฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ในเรื่องนี้จึงเป็นการกระทำผิดกฎหมาย โดยรัฐที่ต้องรับผิดชอบนั้นอาจต้องได้รับการลงโทษทางอาญาในระดับระหว่างประเทศได้⁸¹

⁷⁹ Article 4(2). The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

⁸⁰ Ibid.

⁸¹ จตุรงค์ ธีระวัฒน์. กฎหมายระหว่างประเทศ(หน่วยที่ 6-10). เอกสารการสอนมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชานิติศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 1(โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548). น. 7-15.

2.5 พันธกรณีของรัฐสมาชิกเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

2.5.1 การตรากฎหมายสารบัญญัติเพื่อกำหนดโทษการกระทำตามอนุสัญญาฯ

รัฐภาคีมีพันธกรณีที่จะต้องกำหนดให้ความผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 ของอนุสัญญาฯ เป็นความผิดอาญาร้ายแรงและมีการกำหนดโทษที่เหมาะสม ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี⁸² กล่าวคือ ตามอนุสัญญาฯ กำหนดให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดให้การกระทำตามผิดตามอนุสัญญาฯ เป็นความผิดตามกฎหมายภายในและมีบทลงโทษที่เหมาะสม เพื่อให้รัฐภาคีสามารถที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ได้เองตามกระบวนการกฎหมายภายในของตน โดยความผิดตามที่อนุสัญญาฯ กำหนดว่าเป็นความผิดนั้น มีฐานความผิดดังต่อไปนี้

1. การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้อันตรายถึงชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม
2. การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้อันตรายถึงชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม⁸³ หรือ
3. การใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย

⁸² Article 5 (a), (b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

“Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

(a) To establish as criminal offences under its national law the offences set forth in article 2;
 (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of these offences.”

⁸³ Article 2(1)(a)(i),(ii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

“1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;...”

โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการใด⁸⁴ หรือ

4. การกระทำภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด รวมทั้งการข่มขู่ว่าจะใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย หรือ การแสดงความต้องการที่จะมีวัสดุนิวเคลียร์โดยการคุกคามว่าจะใช้กำลัง⁸⁵

5. การพยายามกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1-3 ข้างต้น)⁸⁶

6. การกระทำที่เป็นการเข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1-5 ข้างต้น)⁸⁷

---

⁸⁴ Article 2(1)(b)(i), (ii) and (iii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“1. Any Person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment; or

(iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain doing an act.”

⁸⁵ Article 2(2)(a), (b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

“2. Any person also commits an offence if that person:

(a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or

(b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.”

⁸⁶ Article 2(3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“...Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.”

⁸⁷ Article 2(4)(a) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear terrorism 2005.

“...Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article.”

7. การกระทำอันเป็นการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1-5 ข้างต้น)⁸⁸

8. มีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะในทางใดในการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1-5 ข้างต้น) โดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีความมุ่งประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมเช่นว่านั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนา หรือเป็นการกระทำโดยจุดมุ่งหมายที่จะขยายการกระทำความผิดทางอาญาหรือความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่มหรือการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำความผิด หรือการกระทำที่เกี่ยวข้อง⁸⁹

ดังนั้น รัฐภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้จะต้องออกกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับฐานความผิดตามอนุสัญญาได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น โดยกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดอาญาที่ร้ายแรงตามกฎหมายภายในของรัฐนั้นๆ ด้วย รวมทั้งต้องมีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำความผิดดังกล่าวในแต่ละฐานความผิด ซึ่งการกำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำความผิดดังกล่าวย่อมขึ้นอยู่กับดุลพินิจของรัฐภาคีแต่ละรัฐในการพิจารณาและกำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำความผิดแต่ละฐาน ด้วยเหตุนี้แต่ละรัฐก็ย่อมการกำหนดความรุนแรงในเรื่องของการกำหนดบทลงโทษที่หนักเบาแตกต่างกันออกไปและอาจส่งผลให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาในเรื่องการกำหนดขอบเขตความผิดตามอนุสัญญา หรือปัญหาการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เป็นต้นนอกจากนี้แล้ว ในอนุสัญญาฯ ยังกำหนดให้รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรับเอามาตรการที่อาจจำเป็นหรือที่เห็นว่าเหมาะสมในการบัญญัติกฎหมายภายใน อันเป็นการรับรองการก่ออาชญากรรมภายในขอบเขตของอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่บุคคลเหล่านั้นกระทำโดยเจตนา หรืออาจคาดหมายได้ว่าจะก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชนทั่วไป หรือในกลุ่มของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือต่อบุคคลที่มีสถานะพิเศษ โดยที่จะต้องไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่อาจยกเป็นข้อแก้ตัวในข้อพิจารณาเกี่ยวกับทางด้านการเมือง อุดมการณ์, ลัทธิต่างๆ, เชื้อชาติ, ชนกลุ่มน้อย, การเคร่งศาสนา หรือประการอื่น

⁸⁸ Article 2(4)(b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“...Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1,2 or 3 of the present article.”

⁸⁹ Article 2(4)(c) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“...In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1,2 or 3 of the present article by a group of persons acting with 3 common purpose such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.”

ที่ทำงานเดียวกัน รวมไปถึงการถูกลงโทษโดยลงความเห็นว่าคุณคนนั้นเป็นผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะชั่วร้ายเป็นสันดานติดตัว⁹⁰

2.5.2 การตรากฎหมายวิธีสารบัญญัติ เพื่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญา

การกระทำความผิดตามอนุสัญญา มาตรา 2 เป็นการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายภายในอันเป็นพันธกรณีในการตรากฎหมายสารบัญญัติเพื่อกำหนดความผิดและโทษตามอนุสัญญาแล้ว รัฐภาคียังมีพันธกรณีที่จะต้องมีการตราวิธีสารบัญญัติในการดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาด้วย กล่าวคือ หากรัฐภาคีที่พบตัวผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอยู่ในอาณาเขตของตน แต่ไม่ประสงค์ที่จะส่งตัวบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดน และไม่ว่าการกระทำความผิดนั้นเกิดขึ้นในอาณาเขตของตนหรือไม่ รัฐภาคีมีพันธกรณีโดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ที่จะต้องส่งเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีตามกระบวนการกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น⁹¹ ซึ่งในอนุสัญญานี้ตามมาตรา 9 ได้กำหนดให้รัฐภาคี ดำเนินมาตรการเท่าที่จำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือความผิดตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาตามมาตรา 2 ซึ่งได้กระทำขึ้นในดินแดนของรัฐนั้น หรือกระทำความบเรื่อหรือ อากาศยานที่จดทะเบียนในรัฐนั้น อันเป็นเขตอำนาจศาลตามหลักดินแดน และนอกจากนี้ในอนุสัญญายังได้กำหนดให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเพื่อกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือความผิดดังกล่าว กรณีที่คนชาติของรัฐนั้นเป็นผู้กระทำความผิดหรือเมื่อความผิดนั้นได้กระทำต่อคนชาติของรัฐนั้น หรือความผิดนั้นได้กระทำต่อรัฐ รัฐบาลของรัฐนั้น รวมไปถึงการกระทำต่อเอกอัครราชทูต ตัวแทนทางการทูต หรือกงสุลของรัฐนั้นด้วย หรือหากความผิดนั้นได้กระทำโดยบุคคลไร้สัญชาติซึ่งมีถิ่น

⁹⁰ Article 6 of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.”

⁹¹ Article 11 of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 9 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities of the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State....”

พำนักปกติอยู่ในรัฐนั้น รวมทั้งกรณีที่มีการพยายามที่จะบังคับรัฐนั้นๆ ให้กระทำการใดๆ หรือละเว้นที่จะกระทำการใดๆ หรือกรณีที่มีความผิดนั้นกระทำขึ้นบนเรือหรืออากาศยานที่รัฐบาลของประเทศนั้นโดยสารถอยู่ อันเป็นเขตอำนาจศาลตามหลักสัญชาติตนเอง

นอกจากนี้ในอนุสัญญาฯยังมีการกำหนดให้รัฐภาคีมีมาตรการที่เหมาะสมและให้หลักประกันในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่ถูกควบคุมตัวว่า จะได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดีของรัฐ รวมไปถึงจะได้รับสิทธิอันควรได้รับตามกฎหมายภายในของรัฐนั้น อันเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายภายในซึ่งส่งผลดีต่อประเทศไทย

2.5.3 เขตอำนาจศาลในการดำเนินคดี

เมื่อมีการกระทำความผิดตามอนุสัญญาเกิดขึ้น ย่อมก่อให้เกิดพันธกรณีของรัฐที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ในการนำเอาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีและลงโทษ ดังนี้แล้วการดำเนินคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดจะมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์แห่งสนธิสัญญาหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการพิจารณาของศาลภายในแต่ละรัฐที่มีเขตอำนาจดังกล่าว ซึ่งในหัวข้อนี้จะทำการศึกษาถึงเขตอำนาจศาลภายในของรัฐ ตามอนุสัญญาฯที่กฎหมายระหว่างประเทศได้ให้การรับรองไว้ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังต่อไปนี้

2.5.3.1 เขตอำนาจศาลตามหลักดินแดน (Territoriality Principle)

เนื่องจากรัฐทุกรัฐย่อมมีอำนาจอธิปไตย (Sovereignty) เหนือดินแดนของตนโดยรัฐย่อมมีอำนาจที่จะออกและบังคับใช้กฎหมายเหนือบุคคล ทรัพย์สิน และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในดินแดนของรัฐไม่ว่าบุคคลนั้นๆ จะเป็นคนชาติของรัฐนั้นหรือไม่ก็ตาม หากการกระทำนั้นได้เกิดขึ้นในดินแดนของรัฐแล้วศาลภายในก็สามารถใช้เขตอำนาจศาลตามหลักดินแดนเพื่อดำเนินคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดนั้นได้โดยการใช้อำนาจของรัฐ⁹² ตามหลักดินแดนมี 2 ลักษณะคือ

- การใช้เขตอำนาจรัฐเหนือการกระทำความผิดอาญาที่เริ่มต้นกระทำในรัฐนั้น แต่ผลของการกระทำไปสิ้นสุดในดินแดนของรัฐอื่น
- การใช้เขตอำนาจรัฐเหนือการกระทำความผิดอาญาที่ได้กระทำลงสมบูรณ์ และ สิ้นสุดในดินแดนของรัฐนั้น ทั้งนี้แม้ว่าโดยองค์ประกอบของความผิดหรือการกระทำความผิด

⁹² จุมพต สายสุนทร, กฎหมายระหว่างประเทศ เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2550)

นั้นจะ ได้เริ่มต้นกระทำในรัฐอื่นก็ตามอนุสัญญาฯนี้ได้กำหนดเขตอำนาจศาลเหนือดินแดน⁹³ ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเท่าที่จำเป็น เพื่อกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือความผิดก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เมื่อ

- 1) ความผิดนั้นได้กระทำในดินแดนของรัฐนั้น หรือ
  - 2) ความผิดนั้นได้กระทำบนเรือ หรือ อากาศยานที่จดทะเบียนในรัฐนั้น
- แต่ทั้งนี้ต้องไม่ใช่กรณีที่การกระทำความผิดเกิดขึ้นในรัฐนั้นรัฐเดียว

2.5.3.2 เขตอำนาจศาลตามหลักสัญชาติ (Personality Principle)

นอกจากรัฐจะมีเขตอำนาจศาลตามหลักดินแดนตามที่ได้กล่าวมาในข้อ 2.5.3.1 รัฐยังมีเขตอำนาจศาลตามหลักสัญชาติอีกด้วย โดยสามารถแยกพิจารณาออกได้สองกรณี ดังต่อไปนี้

- กรณีที่หนึ่ง สัญชาติของผู้กระทำความผิด กล่าวคือ รัฐเจ้าของสัญชาติย่อมมีสิทธิที่จะใช้อำนาจเหนือบุคคลที่มีสัญชาติของรัฐตน ทั้งนี้โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นจะอยู่ ณ ที่ใด และ

- กรณีที่สอง สัญชาติของผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม กล่าวคือ เป็นไปตามหลักที่ รัฐเจ้าของสัญชาติมีหน้าที่ที่จะต้องมีความคุ้มครองแก่คนชาติของตน ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะอยู่ ณ ที่ใด นั่นคือ แม้ว่าบุคคลนั้นจะอยู่นอกดินแดนของรัฐนั้นก็ตาม ด้วยเหตุนี้เอง ศาลภายในของรัฐนั้นจึงมีเขตอำนาจดำเนินคดีและลงโทษผู้กระทำผิดซึ่งเป็นชาวต่างชาติที่ทำให้คนชาติของตนได้รับความเสียหาย แม้ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นนอกดินแดนของรัฐก็ตาม

ซึ่งในอนุสัญญาฯ ได้กำหนดเขตอำนาจศาลเหนือหลักสัญชาติ ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเท่าที่จำเป็น เพื่อกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือความผิดก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เมื่อ

⁹³ Article 9(1) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State; or

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed;...”

- 1) กรณีที่คนชาติของรัฐนั้นเป็นผู้กระทำความผิด⁹⁴
- 2) ความผิดนั้นได้กระทำต่อคนชาติของรัฐนั้น หรือ
- 3) ความผิดนั้นได้กระทำต่อรัฐ หรือ รัฐบาลของรัฐนั้น รวมไปถึงการกระทำต่อเอกอัครราชทูต ตัวแทนทางการทูต หรือกงสุลของรัฐนั้นด้วย
- 4) ความผิดนั้นได้กระทำโดยบุคคลไร้สัญชาติซึ่งมีถิ่นพำนักปกติอยู่ในรัฐนั้น
- 5) กรณีที่มีการพยายามที่จะบังคับรัฐนั้นให้กระทำการใดๆ หรือละเว้นที่จะกระทำการใดๆ
- 6) กรณีที่ความผิดนั้นกระทำขึ้นบนเรือหรืออากาศยานที่รัฐบาลของประเทศนั้นโดยสารอยู่⁹⁵

จะเห็นได้ว่าอนุสัญญาได้มีการกำหนดวิธีการเพื่อจัดตั้งเขตอำนาจรัฐเหนือการกระทำความผิดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดความแน่นอนในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด กล่าวคือ การกระทำที่เป็นความผิดตามอนุสัญญาต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศได้ แม้ทั้งสองประเทศจะไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันก็ตาม

---

⁹⁴ Article 9(1) (c) of International Convention for the Suppression Acts of Nuclear Terrorism 2005. "The offence is committed by a national of that State."

⁹⁵ Article 9(2) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.
 "2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
 (a) The offence is committed against a national of that State; or
 (b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or
 (c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or
 (d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or
 (e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State."

2.6 พันธกรณีแห่งอนุสัญญาระหว่างรัฐภาคี

2.6.1 การให้ความช่วยเหลือในด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

หลักการของกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ *Aut iudicare aut edere*, (การส่งผู้ร้ายข้ามแดน) ซึ่งร้องขอให้รัฐภาคีที่ไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตราสารระหว่างประเทศเพื่อจัดตั้งเขตอำนาจของตนสำหรับการดำเนินคดีและตัดสินบุคคลดังกล่าวภายใต้การออกกฎหมายนี้ ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักการพื้นฐานของตราสารระหว่างประเทศต่อลัทธิก่อการร้าย หลักการดังกล่าวถูกรับรองโดยคณะรัฐมนตรีความมั่นคงในการแก้ปัญหา 1373(2001) ในการที่จะตัดสินใจนอกเหนือจากประการอื่น ที่ทุกรัฐจะต้องปฏิเสธการให้ที่หลบภัยแก่ผู้วางแผนทางการเงิน ผู้วางแผน ผู้สนับสนุน หรือกระทำการก่อการร้าย หรือจัดหาที่หลบภัยให้⁹⁶

รัฐแต่ละรัฐย่อมมีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน (Territorial principle) ในการดำเนินกิจการภายในของตนและโดยปกติแล้วรัฐไม่อาจบังคับใช้กฎหมายแห่งรัฐนอกอาณาเขตแห่งรัฐนั้น ดังนั้นผู้กระทำความผิดอาญาในรัฐนั้นจึงมักหลบหนีไปอาศัยอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง ด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้น เพื่อให้มีการส่งตัวบุคคลนั้นมาดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลนั้นในดินแดนของรัฐที่ทำการร้องขอให้ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจึงถือเป็นกลไกความร่วมมือในทางอาญาระหว่างประเทศที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่อาจหลบหนีไปซ่อนตัวอยู่ในอีกประเทศหนึ่งได้ รัฐต่างๆ จึงได้มีการวางหลักการพื้นฐานและขั้นตอนในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน⁹⁷ ให้เป็นหลักปฏิบัติระหว่างกัน ซึ่งโดยปกติจะอาศัยสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่รัฐทำระหว่างกัน แต่หากในกรณีที่ไม่มีการทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันไว้ กรณีนี้ก็สามารถดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ โดยอาศัยหลักต่างตอบแทน⁹⁸ ซึ่งในอนุสัญญาฉบับนี้ได้ใช้หลักการดำเนินคดี หรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยอาศัยหลักต่างตอบแทนรวมอยู่ด้วย กล่าวคือเพื่อให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่จำเป็นในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาระหว่างรัฐภาคีตามอนุสัญญานี้ และเพื่อเป็นการขยายความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

⁹⁶ Odette Jankowitsch-Prevor, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism, [online] 25 Oct 2012 Available from: www.oecd-nea.org/law/nlb/nlb-76/007_029.pdf -

⁹⁷ จุมพต สายสุนทร, กฎหมายระหว่างประเทศ เล่ม 2, หน้า 12

⁹⁸ ประสพสุข บุญเดช, การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ, (กรุงเทพฯ: ศาลอุทธรณ์พิมพ์, 2548) หน้า 40.

ระหว่างกัน อนุสัญญาฯ นี้จึงได้กำหนดให้ความผิดตามมาตรา 2⁹⁹ ของอนุสัญญาฯ เป็นความผิดที่สามารถทำการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ กล่าวคือ หากมีการกระทำความผิดตามที่อนุสัญญาฯ ได้กำหนดไว้ รัฐภาคีมีหน้าที่ที่จะต้องให้ความร่วมมือระหว่างในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะปฏิเสธไม่ทำการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่ได้ แม้จะไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันก็ตาม ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าตามอนุสัญญาฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดฐานก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฯ เป็นข้อยกเว้นที่ไม่ต้องส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน เนื่องจากความร้ายแรงของการกระทำความผิดนั้นเอง โดยในอนุสัญญาฯ นี้ได้มีการให้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งสามารถแยกออกเป็น 3 กรณีดังต่อไปนี้

1) กรณีที่รัฐผู้รับและรัฐผู้ส่งมีการทำสนธิสัญญาว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน¹⁰⁰

กล่าวคือ หากรัฐภาคีทั้งสองฝ่ายมีการทำสนธิสัญญาว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันไว้แล้ว ดังนี้ก็ถือว่าการผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 ของอนุสัญญาฯ นั้น ได้นำเข้าไปรวมไว้ในความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ ก่อนหน้าที่อนุสัญญาฯ นี้จะมีผลบังคับใช้ แต่อย่างไรก็ตามหากรัฐภาคีทั้งสองฝ่ายต้องการที่จะทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันขึ้นมาในภายหลังเพิ่มเติม

ในการนี้อนุสัญญาฉบับนี้ได้มีการกำหนดไว้ว่ารัฐภาคีทั้งสองดังกล่าวจะต้องทำการรวมความผิดตามอนุสัญญาฯ เช่นว่านั้นเอาไว้ในสนธิสัญญาว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่จะทำขึ้นภายหลังนั้นด้วย

2) กรณีที่รัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน

กล่าวคือ หากเป็นกรณีที่กฎหมายภายในของรัฐภาคีรัฐใดรัฐหนึ่งได้มีการกำหนดไว้ว่าจะทำการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่กันได้ก็ต่อเมื่อมีการทำสนธิสัญญาว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้าม

⁹⁹ รายละเอียดดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 1.1 ข้อย่อยที่ (2.1) “การกระทำอันเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ”

¹⁰⁰ Article 13(1) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

“Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.”

แดนระหว่างกันก่อน ดังนั้นหากรัฐที่ถูกร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากรัฐภาคีรัฐหนึ่ง ซึ่งรัฐทั้งสองมิได้มีการทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันเอาไว้กรณีเช่นนี้รัฐที่ได้รับการร้องขออาจเลือกพิจารณาให้อนุสัญญาฯนี้เป็นบรรทัดฐานทางกฎหมายของการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามความผิดทางอนุสัญญาฯก็ได้ ทั้งนี้โดยให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดไว้โดยกฎหมายของรัฐที่ถูกร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน¹⁰¹

3) กรณีที่รัฐภาคีมิได้กำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน

กล่าวคือ หากเป็นกรณีที่รัฐภาคีมิได้กำหนดให้สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นเงื่อนไขสำคัญ ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันนั้น ในกรณีนี้รัฐภาคีต้องยอมรับว่าการกระทำตามความผิดทางอนุสัญญาฯนี้เป็นความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้โดย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดไว้โดยกฎหมายของรัฐที่ถูกร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน¹⁰²

นอกจากอนุสัญญาฉบับนี้จะกำหนดให้ความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ นั้นรวมอยู่ในความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่กันได้ตามสนธิสัญญาที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคีก่อนที่อนุสัญญาฯนี้จะมีผลบังคับใช้ อนุสัญญาฉบับนี้ยังกำหนดให้รัฐภาคีดำเนินการรวบรวมความผิดตามอนุสัญญาฯนี้เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่จะทำการตกลงกันในภายหน้าด้วย

ความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ 4 ประการ กล่าวคือ

ประการแรก ต้องเป็นความผิดทางอาญาทั้งประเทศผู้ขอและประเทศผู้รับคำขอ

¹⁰¹ Article 13(2) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

“When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State”

¹⁰² Article 13(3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005 “States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.”

ประการที่สอง มีโทษตามกฎหมายให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุก หรือให้ปราศจากเสรีภาพเป็นระยะเวลาเกินกว่า 1 ปี

ประการที่สาม ต้องไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับการเมือง และ

ประการสุดท้าย จะต้องไม่ขาดอายุความตามกฎหมายของประเทศที่ร้องขอแล้ว อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้วก็จะพบว่า การส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีข้อยกเว้นในบางประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับความผิดที่เกี่ยวกับการเมืองซึ่งยังคงเป็นปัญหาอยู่มากในทางปฏิบัติตามอนุสัญญา

อย่างไรก็ดีในอนุสัญญาฉบับนี้ห้ามมิให้ถือว่าความผิดตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาเป็นความผิดทางการเมือง หรือเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมือง หรือเป็นความผิดที่เกิดจากมูลเหตุจูงใจทางการเมือง และนอกจากนี้ยังมีการกำหนดให้รัฐภาคีไม่สามารถนำข้อยกเว้นของการส่งผู้ร้ายข้ามแดนมาเป็นข้ออ้างในการปฏิเสธที่จะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 2 ของอนุสัญญานี้อีกด้วยดังนั้นหากมีการร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือขอความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน รัฐที่ถูกร้องขอก็จะไม่สามารถที่จะปฏิเสธการส่งตัวโดยยกข้ออ้างเกี่ยวกับการเมืองดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นได้¹⁰³ จะเห็นได้ว่าอนุสัญญานี้มีการกำหนดวิธีการเพื่อจัดตั้งเขตอำนาจรัฐเหนือการกระทำความผิดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดความแน่นอนในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด กล่าวคือ การกระทำที่เป็นความผิดตามอนุสัญญาต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศได้ แม้ทั้งสองประเทศจะไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันก็ตาม โดยอาศัยหลักต่างตอบแทนจึงส่งผลดีต่อประเทศไทยในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพราะประเทศไทยอาจจะต้องปรับปรุงกฎหมายในส่วนนี้เพื่อรองรับอนุสัญญานี้ด้วยและการที่บทบัญญัติกำหนดให้ความผิดตามอนุสัญญาเป็นความผิดที่รัฐสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่อาจได้ทำขึ้นระหว่างรัฐภาคี ซึ่งส่งผลให้การนำตัวผู้ที่ได้กระทำความผิดมาลงโทษได้ง่ายขึ้น

---

¹⁰³ Article 15 of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005 “ None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.”

2.6.2 ความร่วมมือในทางอาญา

ด้วยสังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสื่อสารคมนาคมทันสมัย ในแง่มุมหนึ่งกลับช่วยการกระทำผิดเป็นไปในแนบเนียนยิ่งขึ้น หรือช่วยให้ผู้ก่อการร้ายหลบหนีผิดไปต่างประเทศสะดวกขึ้น รวมทั้งบางครั้งพยานหลักฐานต่างๆ ที่จะพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยกลับไปตกอยู่ในเขตอำนาจของรัฐต่างประเทศ เสีย ซึ่งการที่แต่ละรัฐหวงแหนอำนาจอธิปไตยของตน แต่กลับปล่อยให้ผู้ก่อการร้ายหลบหนีไป หรือไม่มีลักษณะผ่อนผันในการที่จะได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่อยู่ในรัฐต่างประเทศ ย่อมไม่สมควร และเป็นอันตรายต่อสังคมส่วนรวม ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกฎหมายหลักเฉียงกรลงโทษไม่ว่าจะหลบหนีไปอยู่ดินแดนอีกรัฐหนึ่ง หรือรอดพ้นจากการถูกลงโทษเพราะเหตุพยานหลักฐานมีอยู่ในรัฐต่างประเทศโดยอำนาจอธิปไตยของรัฐต่างประเทศคุ้มครอง รัฐต่างๆ จึงร่วมมือกันให้มีการติดตามจับกุมผู้กระทำผิดที่หลบหนีออกนอกประเทศมาลงโทษได้ หรือช่วยเหลือกันให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่มีอยู่ในต่างประเทศและนำมาพิจารณาพิพากษาคดีลงโทษผู้กระทำผิด

ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันกับประเทศทั้งหลายที่ไม่ยินยอมให้รัฐต่างประเทศมาใช้อำนาจตุลาการในเขตอำนาจได้ และด้วยความจำเป็นที่มีขึ้นดังกล่าว ประกอบกับปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของไทยกับรัฐต่างประเทศขยายขอบเขตออกไปเกือบทุกสาขา ความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาปัจจุบันประเทศไทยก็เริ่มให้ความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ เช่น ที่ผ่านมามีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งประเทศไทยก็ได้ทำไว้กับประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ เบลเยียม ตลอดจนจนเรื่องการทำสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญาระหว่างประเทศเพื่อเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีและกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องในทางอาญา

ตามปกติแล้วหลักกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาอาจเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1 สนธิสัญญาหรืออาศัยข้อตกลงระหว่างประเทศเฉพาะคู่สัญญา ซึ่งหากสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระบุไว้โดยเฉพาะประการใดแล้ว ก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังที่ระบุไว้ในข้อตกลงนั้นๆ

2 อาศัยหลักถ้อยที่ถ้อยอาศัยต่อกัน (Reciprocity) กล่าวคือ แม้จะไม่มีสนธิสัญญาหรือข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาต่อกัน แต่เมื่อประเทศหนึ่งได้ขอความช่วยเหลือทางอาญาแก่ประเทศหนึ่งแล้ว ประเทศหลังนี้ก็จะให้ความช่วยเหลือทางอาญาแก่ประเทศแรกในเรื่องเดียวกันเป็นทำนองตอบแทนหากประเทศแรกร้องขอ¹⁰⁴

ในอนุสัญญาฯนี้ได้กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องมีมาตรการในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐภาคีในการสืบสวนสอบสวนทางอาญา หรือในกระบวนการพิจารณาความอาญาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯรวมไปถึงการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐภาคีในการให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานต่างๆที่จำเป็นต่อการพิจารณาคดี แต่ทั้งนี้ในการดำเนินการให้ความร่วมมือดังกล่าว รัฐภาคีจะต้องไม่ส่งพยานหลักฐานนอกเหนือไปจากที่ได้รับการร้องขอมา นอกจากนี้ในกรณีที่มีสนธิสัญญาหรือข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญาระหว่างกันอยู่แล้วก็ให้ถือว่าปฏิบัติตามหลักการในสนธิสัญญานั้นแต่ในกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ก็สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นๆ นั่นเอง¹⁰⁵

อย่างไรก็ตามในกรณีที่เป็นการร้องขอความช่วยเหลือโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยอาศัยเหตุ 2 ประการดังต่อไปนี้เข้ามาพิจารณา จะไม่ถือว่าเป็นพันธกรณีของรัฐที่ได้รับคำขอที่จะต้องปฏิบัติตามแต่อย่างใด กล่าวคือ

1) การร้องขอนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดำเนินคดี หรือลงโทษผู้ที่กระทำความผิดตามลักษณะทางเชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ชาติกำเนิดของเผ่าพันธุ์ หรือความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น¹⁰⁶

¹⁰⁴ วรวิทย์ ฤทธิพิศ. “ความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาว่าด้วยการสืบพยานหลักฐานในศาลไทย” นิตยสารกระทรวงยุติธรรม.ดุสิตพาหะ เล่ม 5, 39 (กันยายน-ตุลาคม 2535) :134-135

¹⁰⁵ Article 14 1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their national law.

¹⁰⁶ Article 16 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been

2) การร้องขอนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือมีการลงโทษ ในการกระทำความผิดในอันที่จะก่อให้เกิดความสูญเสียต่อสถานะของบุคคลนั้น¹⁰⁷

จะเห็นได้ว่าอนุสัญญาได้มีการกำหนดวิธีการในการให้ความร่วมมือทางอาญาไว้ อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดความแน่นอนในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด กล่าวคือ การกระทำที่เป็นความผิดตามอนุสัญญาต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดน อาศัยความร่วมมือของประเทศทั้งสอง ประเทศ แม้ทั้งสองประเทศจะไม่ได้ทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันก็ตาม โดยอาศัยหลักต่างตอบแทน จึงส่งผลดีต่อประเทศไทยในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตลอดจนความร่วมมือทางอาญา เพราะ ประเทศไทยอาจจะต้องปรับปรุงในส่วนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือทางอาญา ส่งผลดีต่อไทยในการปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายด้วย และเป็นอนุสัญญาที่มีบทบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้ประเทศภาคีที่มีขีดความสามารถไม่เพียงพอในการปฏิบัติตามอนุสัญญาได้ โดยลำพังสามารถขอรับความช่วยเหลือและความร่วมมือจากประเทศต่างๆ และองค์การระหว่างประเทศ จึงถือเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอันดีแก่ประชาคมระหว่างประเทศ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติตามอนุสัญญาของประเทศภาคีต่างๆ สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.3 การโอนตัวนักโทษ

อนุสัญญานี้ได้กำหนดให้รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอให้มีการโอนตัวนักโทษที่ถูกกักขังหรือนักโทษที่รับโทษอยู่ในเขตอำนาจของรัฐนั้น สามารถที่จะดำเนินการโอนตัวนักโทษไปยังรัฐที่ร้องขอเพื่อนำตัวนักโทษผู้นั้นไปให้การเพิ่มเติมในทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี หรือเพื่อเป็นการช่วยเหลือให้ได้พยานหลักฐานเพิ่มเติมสำหรับการสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องร้องดำเนินคดี แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของอนุสัญญาที่ว่า บุคคลนั้น (นักโทษที่ถูกร้องขอให้มีการโอนตัว) ได้รับความยินยอมโดยรู้ข้อเท็จจริงและโดยสมัครใจและเจ้าพนักงานของรัฐภาคีทั้งสองมี

---

made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

¹⁰⁷ Article 15 None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

ความเห็นตรงกันตามเงื่อนไขที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม¹⁰⁸ โดยเมื่อได้มีการโอนตัวนักโทษแล้ว รัฐที่รับโอนตัวนักโทษมีพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวนักโทษไปไว้ในที่คุมขังเว้นแต่จะได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบหมายเป็นอย่างอื่น และจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีโดยไม่ชักช้าในการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังสถานที่ที่ได้ตกลงกันได้¹⁰⁹ ในการโอนตัวนักโทษ ห้ามมิให้รัฐที่รับการโอนตัวนักโทษ (รัฐผู้ร้องขอ) เรียกร้องให้รัฐที่โอนตัว นำบุคคลผู้กระทำความผิดหรือนักโทษดังกล่าวไปเริ่มกระบวนการในการขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพื่อมีการส่งนักโทษนั้นคืนอีก และในระหว่างที่มีการโอนตัวบุคคลดังกล่าว บุคคล ที่ถูกโอนตัวไปนั้นต้องได้รับการนับระยะเวลารับโทษในรัฐที่ได้โอนตัวไปสำหรับระยะเวลาที่ถูกควบคุมในรัฐที่ตนได้รับการโอนตัวมา นอกจากนี้ห้ามมิให้บุคคลซึ่งถูกโอนตัวไปถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพของตน ในอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นได้รับการโอนตัวมาสำหรับการกระทำหรือความผิดที่มีขึ้นก่อนการเดินทางออกนอกอาณาเขตของรัฐที่โอนตัวผู้นั้น ไม่ว่าจะมีความผิดใด เว้นแต่รัฐภาคีจะโอนตัวบุคคลนั้นตามไปด้วย¹¹⁰

---

¹⁰⁸ Article 17(1) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005. “A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested of purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met

(a) The person freely gives his or her informed consent; and

(b) The competent authorities of both State agree, subject to such conditions as those State may deem appropriate.”

¹⁰⁹ Article 17(2) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

2 For the purposes of the present article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred

¹¹⁰ 3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred

จะเห็นได้ว่าอนุสัญญานี้มีภารกิจให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา หรือจำเลยโดยกำหนดหลักประกันความชอบธรรมในการดำเนินคดี และการกำหนดคดีของผู้ต้องหา หรือจำเลยไว้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนที่นานาประเทศให้การยอมรับ ซึ่งเป็นผลดีต่อประเทศไทยในการที่หากจะเข้าเป็นภาคีนั้นต้องวิเคราะห์ปรับปรุงกฎหมายให้รองรับตัวอนุสัญญานี้ และทำให้ไม่มีการลงโทษนักโทษรุนแรงเกินการกระทำที่เขาทำผิด ต้องลงโทษผู้กระทำผิดด้วยความยุติธรรม

2.6.4 ด้านข่าวกรอง

กลไกตามกฎหมายระหว่างประเทศในการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์นอกจากการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาระหว่างรัฐภาคีแล้ว อนุสัญญานี้ได้กำหนดให้รัฐภาคีร่วมมือโดยดำเนินมาตรการต่างๆและปรับกฎหมายภายในหากจำเป็น เพื่อป้องกันและต่อต้าน เกี่ยวกับการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ทั้งภายในและภายนอกอาณาเขตของตน รวมถึงมาตรการต่าง ๆ ซึ่งห้ามการกระทำผิดกฎหมายภายในอาณาเขตของตนโดยบุคคล กลุ่ม และองค์กรต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นการส่งเสริม ยุยง จัดการด้านการเงิน โดยรู้หรือ ให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคหรือข้อสนเทศโดยรู้หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำผิดเหล่านั้น¹¹¹ และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนตามกฎหมายภายในเกี่ยวกับข้อสนเทศที่ถูกต้องและได้รับการพิสูจน์ยืนยันแล้วและในลักษณะตามเงื่อนไขที่ระบุ ณ ที่นี้ และโดยประสานมาตรการทางปกครองและมาตรการอื่นๆ ที่ดำเนินไปตามความเหมาะสมเพื่อ ตรวจ ป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนสอบสวนเพื่อที่จะดำเนินกระบวนการทางอาญาต่อบุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อแจ้งโดยไม่ล่าช้าเกี่ยวกับการกระทำความผิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ตลอดจนการเตรียมที่จะกระทำความผิดซึ่งรัฐได้เรียนรู้และให้แจ้งองค์กรระหว่างประเทศให้ทราบด้วยตามความเหมาะสม¹¹²

¹¹¹ Article 7 (1) States Parties shall cooperate by:

(a) Taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their national law, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission within or outside their territories of the offences set forth in article 2, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or knowingly provide technical assistance or information or engage in the perpetration of those offences;

¹¹² Article 7(1) (b) Exchanging accurate and verified information in accordance with their national law and in the manner and subject to the conditions specified herein, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to detect, prevent, suppress and investigate the offences set forth in article 2 and also in order to institute criminal proceedings against persons alleged to have committed those crimes. In particular, a State Party

รวมถึงให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่สุดสอดคล้องกับกฎหมายในเพื่อปกป้องความลับของข้อมูลใด ๆ ที่ได้รับตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้จากรัฐภาคีในทางลับ หรือ ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่ออนุวัติการอนุสัญญานี้ หากรัฐภาคีได้ให้ข้อมูลแก่องค์กรระหว่างประเทศในทางลับ จะต้องมีการดำเนินการเพื่อประกันว่ามีการปกป้องข้อมูลให้เป็นความลับ¹¹³ ตามอนุสัญญานี้ รัฐภาคีไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลแก่รัฐที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ตามกฎหมายภายในหรือเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อความมั่นคงของรัฐหรือการคุ้มครองวัสดุนิวเคลียร์¹¹⁴ รัฐภาคีจะต้องแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อรับรู้การประสานงาน และข้อมูลต่างๆ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง¹¹⁵

ดังนั้นการป้องกันการรักษาความลับ รัฐภาคีที่จะร่วมมือกับฝ่ายอื่นๆ โดยเฉพาะในการแลกเปลี่ยนข้อมูลอนุสัญญานี้ได้ ช่วยให้เกิดความปลอดภัยต่อการป้องกันการรักษาความลับ ในการนี้ มาตรา 7 ให้อนุญาตให้รัฐภาคี “ใช้มาตรการที่เหมาะสมสอดคล้องกับกฎหมายของรัฐภาคีเพื่อป้องกันความลับของข้อมูลที่ได้รับมาอย่างลับๆ “ข้อมูลลับขององค์กรระหว่างประเทศ ต้องถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ”¹¹⁶

---

shall take appropriate measures in order to inform without delay the other States referred to in article 9 in respect of the commission of the offences set forth in article 2 as well as preparations to commit such offences about which it has learned, and also to inform, where appropriate, international organizations.

¹¹³ Article 7(2.) States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

¹¹⁴ Article 7(3) States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

¹¹⁵ Article 7(4) States Parties shall inform the Secretary-General of the United Nations of their competent authorities and liaison points responsible for sending and receiving the information referred to in the present article. The Secretary-General of the United Nations shall communicate such information regarding competent authorities and liaison points to all States Parties and the International Atomic Energy Agency. Such authorities and liaison points must be accessible on a continuous basis.

¹¹⁶ Inventory of International Nonproliferation Organizations and Regimes Center for Nonproliferation Studies Last Updated: 5/19/2010. Page 21

2.7 การดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น

เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นและไม่สามารถตกลงกันได้ รัฐภาคีนำอนุสัญญานี้ไปใช้ ซึ่งฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถร้องขอให้มีการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้น ซึ่งหากไม่สามารถเลือกองค์กรที่จะมาเป็นอนุญาโตตุลาการภายใน 6 เดือน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถส่งข้อขัดแย้งนี้ไปยัง International Court of Justice โดยปฏิบัติตามระเบียบของศาล¹¹⁷

2.8 บทบาทและหน้าที่ของทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ

ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency:IAEA) ได้ริเริ่มให้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1955 โดยประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติร่วมมือกันสนับสนุน ตามแผนการปรมาณูเพื่อสันติของประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ ซึ่งทบวงการฯ ได้รับการรับรองและเห็นชอบเกี่ยวกับธรรมนูญของทบวงการฯ ในที่ประชุมสหประชาชาติ ณ สำนักงานใหญ่ เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.1956 และจัดตั้งทบวงการฯ ขึ้นเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1957 มีสำนักงานอยู่ที่ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย โดยแผนการปรมาณูเพื่อสันติ ได้เสนอแนะให้ตั้งขึ้นอยู่ภายใต้ความอุปถัมภ์ขององค์การสหประชาชาติ จุดประสงค์หลัก คือ เพื่อเป็นการลดวัสดุแปรธาตุได้ (Fissionable Materials) ของแต่ละประเทศ โดยการบริจาคจากคลังสะสมของแต่ละประเทศรวมเป็นกองทุนให้ประเทศสมาชิกของทบวงการฯ ได้มีโอกาสแบ่งปันไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางสันติทั่วโลก

นอกจากนี้ ทบวงการฯ ยังดำเนินการช่วยเหลือในด้านให้อุปกรณ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ แก่ประเทศที่ต้องการ จัดส่งคณะผู้เชี่ยวชาญไปช่วยแนะนำและสำรวจ ในการจัดขอความช่วยเหลือของประเทศต่าง ๆ ให้ทุนการศึกษาแก่นักวิทยาศาสตร์จากประเทศสมาชิกเพื่อไปศึกษาอบรม ณ สถาบันของประเทศที่ก้าวหน้าในด้านพลังงานปรมาณู ในขณะเดียวกัน ทบวงการฯ ได้ดำเนินกิจการโดยวางข้อกำหนดการใช้วัตถุกัมมันตภาพรังสีให้ประเทศสมาชิก ปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยร่วมกัน พิจารณาวินิจฉัยจัดการของเสียที่ไม่ต้องการ แต่ยังคงแสดงคุณสมบัติกัมมันตภาพรังสี (Waste disposal) เพื่อความปลอดภัยของประชาชนเป็น

¹¹⁷ ARTICLE 23 of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months of the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

ส่วนรวม ทบวงการฯ ได้จัดสร้างห้องปฏิบัติการระหว่างประเทศขึ้นที่ ไชเบอร์ชดอร์ฟ (Seibersdorf) ใกล้กรุงเวียนนา เพื่อเป็นที่ทำการทดลองค้นคว้าวางมาตรฐานเกี่ยวกับวัตถุกัมมันตภาพรังสี และเป็นที่ศึกษาทดลองของนักวิทยาศาสตร์จากประเทศสมาชิก¹¹⁸

ขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ¹¹⁹ มีดังนี้

1.) การพิทักษ์ความปลอดภัยและการตรวจสอบยืนยัน (Safeguards & Verification)

ทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบด้านนิวเคลียร์ของโลกมีประสบการณ์ในด้านนี้มากกว่า 4 ทศวรรษ คณะผู้ตรวจสอบปฏิบัติหน้าที่เพื่อตรวจสอบยืนยันว่า วัสดุนิวเคลียร์ และการดำเนินงานเกี่ยวกับนิวเคลียร์ที่ถูกพิทักษ์ความปลอดภัยไว้จะไม่ถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการทหารของทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศตรวจสอบสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์และสถานปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องต่างๆ ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการพิทักษ์ความปลอดภัย ในกว่า 146 รัฐทั่วโลก ซึ่งโดยส่วนใหญ่ ระบุว่ารัฐนั้นๆ มีคำมั่นในระดับประเทศว่าจะไม่ครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ เป็นการดำเนินการที่ทบวงจะสามารถควบคุมไม่ให้รัฐนำเทคโนโลยีนิวเคลียร์ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านอาวุธ ซึ่งขึ้นอยู่กับการยอมรับของรัฐนั้นๆ ที่จะต้องยอมให้คณะผู้ตรวจสอบทางนิวเคลียร์ของทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศเข้าไปตรวจสอบคลังเก็บวัสดุนิวเคลียร์ที่ใช้ในการดำเนินงานในโครงการนิวเคลียร์ทางสันติภายในดินแดนของรัฐนั้นๆ หรืออยู่ ภายใต้เขตอำนาจของรัฐนั้นๆ หรือว่าอยู่ภายใต้การดำเนินการควบคุมของรัฐนั้นๆ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม ตามที่สนธิสัญญาว่าด้วยการไม่แพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์ได้ให้อำนาจหน้าที่ไว้

2.) ความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety & Security)

ทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศช่วยประเทศต่างๆ ปรับปรุงความปลอดภัยและความมั่นคงทางนิวเคลียร์ให้ดีขึ้น และเตรียมพร้อมเพื่อช่วยเหลือประเทศต่างๆ ในการตอบสนองต่อสถานการณ์เกี่ยวกับปัญหานิวเคลียร์ที่เกิดขึ้น และเตรียมพร้อมเพื่อช่วยเหลือ

¹¹⁸ ไอเออีพี, ข้อควรรู้: ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency: IAEA), [ออนไลน์], 12 พฤศจิกายน 2554, แหล่งที่มา: http://www.oaep.go.th/dt_news1.php?id=131

¹¹⁹ IAEA, Pillars of Nuclear Cooperation, [online] 18 Oct 2011 Available from: <http://www.iaea.org/ourwork/index.html>

ประเทศต่างๆ ในการตอบสนองของสภาการณเกี่ยวกับปัญหานิวเคลียร์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ การปฏิบัติงานจะเป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ มาตรฐานต่างๆ และแนวทางของผู้เชี่ยวชาญ วัตถุประสงค์หลักคือ คัดกรองประชาชนและสิ่งแวดล้อมจากการสัมผัสรังสีที่เป็นอันตราย เน้นการให้คำแนะนำด้านการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนิวเคลียร์ในทางสันติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และเกษตรกรรม เกิดเป็นความร่วมมือนานาชาติ ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีนิวเคลียร์ที่สำคัญ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์มากขึ้น¹²⁰

3) การส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science & Technology)

ทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ สนับสนุนผู้มีความเชี่ยวชาญทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านนิวเคลียร์ โดยให้เงินช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และเกษตรกรรม ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ นิวเคลียร์ไปประยุกต์ใช้

2.8.1 มาตรการต่อวัสดุกัมมันตรังสี และอุปกรณ์อย่างปลอดภัย (Nuclear Safety)

รัฐภาคีต้องพยายามหามาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกัน วัสดุกัมมันตรังสี โดยคำนึงตามข้อเสนอแนะและหน้าที่ของ International Atomic Energy Agency¹²¹

2.8.2 หลักความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก

เมื่อมีการยึดหรือการควบคุมของสารกัมมันตรังสีหรือสิ่งอำนวยความสะดวก นิวเคลียร์รัฐภาคี จะต้องปฏิบัติดังนี้¹²² ทำให้ วัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานปฏิบัติการนิวเคลียร์

¹²⁰ สลิลลา กลั่นเรืองแสง , ทบวงปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) กับปัญหาความชอบธรรมด้วยกฎหมายของการ คุกคามหรือการใช้อาวุธนิวเคลียร์ (กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552). หน้า 51.

¹²¹ ARTICLE 8 For purposes of preventing offences under this Convention, States Parties shall make every effort to adopt appropriate measures to ensure the protection of radioactive material, taking into account relevant recommendations and functions of the International Atomic Energy Agency

¹²² ARTICLE 18 (1) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

1. Upon seizing or otherwise taking control of radioactive material, devices or nuclear facilities, following the commission of an offence set forth in article 2, the State Party in possession of such items shall:

(a) Take steps to render harmless the radioactive material, device or nuclear facility;

ดังกล่าวไม่เป็นอันตราย ครอบครองวัตถุดังกล่าวภายใต้ความปลอดภัยของ International Atomic Energy Agency และ ปฏิบัติตามคู่มือความปลอดภัยของ International Atomic Energy Agency หลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด แล้ว จะต้องมีการคืนวัตถุ อุปกรณ์ หรือสถานปฏิบัติการนิวเคลียร์ ไปยังรัฐภาคีที่เป็นผู้ครอบครองตามกฎหมายหรือรัฐภาคีที่เป็นเจ้าของเดิม หรือที่มีการครอบครองโดยมิชอบในรัฐนั้นๆ

กรณีที่รัฐภาคีใดที่ไม่สามารถรับวัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ได้ตามกฎหมาย รัฐภาคีที่ครอบครองอยู่ตาม วรรค 3 (2) ของมาตรานี้ จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามขั้นตอนในวรรค 1 ของมาตรานี้ และวัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ดังกล่าวจะต้องถูกใช้ในวัตถุประสงค์ที่นำมาซึ่งความสันติเท่านั้น¹²³

รัฐภาคีใดที่ไม่มีกฎหมายห้ามเรื่องการครอบครอง วัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ จะต้องมีการวางมาตรการในการควบคุมวัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ และวัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ดังกล่าว จะต้องถูกใช้ในวัตถุประสงค์ในทางสันติเท่านั้น มิได้เป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐภาคีใด นอกจากนี้รัฐภาคีใดๆ ที่ครอบครองวัตถุ อุปกรณ์ หรือสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ สามารถขอความช่วยเหลือจากรัฐภาคีอื่น หรือองค์การนานาชาติที่เกี่ยวข้องได้ ตามที่ International Atomic Energy Agency ได้กำหนดไว้ โดยรัฐภาคีอื่น หรือองค์การนานาชาติที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความช่วยเหลืออย่างสุดความสามารถ¹²⁴

(b) Ensure that any nuclear material is held in accordance with applicable International Atomic Energy Agency safeguards; and

(c) Have regard to physical protection recommendations and health and safety standards published by the International Atomic Energy Agency.

¹²³ ARTICLE 18 (2) Upon the completion of any proceedings connected with an offence set forth in article 2, or sooner if required by international law, any radioactive material, device or nuclear facility shall be returned, after consultations (in particular, regarding modalities of return and storage) with the States Parties concerned to the State Party to which it belongs, to the State Party of which the natural or legal person owning such radioactive material, device or facility is a national or resident, or to the State Party from whose territory it was stolen or otherwise unlawfully obtained.

¹²⁴ ARTICLE 18 (3)(a) Where a State Party is prohibited by national or international law from returning or accepting such radioactive material, device or nuclear facility or where the States Parties concerned so agree, subject to paragraph 3 (b) of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities shall continue to take the steps described in paragraph 1 of the present article; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes

2.8.3 หลักการแจ้งข้อมูล

รัฐภาคีซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการจำหน่ายจ่ายโอน หรือ กักกันวัสดุกัมมันตรังสี เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสถานที่ทางนิวเคลียร์ ตามมาตรานี้ จะต้องแจ้งให้กับผู้อำนวยการใหญ่ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศถึงวิธีการในการควบคุมและจัดเก็บวัสดุ ถึงวิธีการจำหน่ายจ่ายโอนข้อมูลนี้แก่รัฐภาคีอื่น ๆ เนื่องจากในอนุสัญญาได้มีการรักษาวัสดุนิวเคลียร์ที่เป็นพันธุกรรมที่รัฐสมาชิกควรจะปฏิบัติจึงส่งผลดีต่อไทย การเข้าเป็นภาคีทำให้ไทยมีการคุมวัสดุกัมมันตรังสีให้ปลอดภัยและดูแลให้ปลอดภัยมากขึ้นตามมาตรฐานของทบวงการพลังงานระหว่างประเทศ (IAEA) ตลอดจนทำให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้เกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ วัสดุกัมมันตรังสี เตปฏิกิริยา รวมถึงระบบการจัดการในสถานประกอบการที่มีความปลอดภัยมั่นคง มากขึ้น และถือเป็นฉบับที่ใช้ในการกระตุ้นให้สาธารณชนและประชาคมระหว่างประเทศตระหนักถึงภัยอันตรายของวัสดุนิวเคลียร์ วัสดุกัมมันตรังสี ซึ่งมีพวกแร่ยูเรเนียมเป็นสารตั้งต้นในการผลิตระเบิดนิวเคลียร์ได้ และหันมาให้ความสนใจในการร่วมมือกันในการยุติการใช้อาวุธตามแบบเหล่านี้ อีกทั้งร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ อันเกิดจากอาวุธตามแบบเหล่านี้ให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว นอกจากนี้หากเราเข้าเป็นภาคีต้องมีการปรับปรุงมาตรฐานและมาตรการต่างๆ ตามที่ทบวงการพลังงานระหว่างประเทศกำหนดไว้ ซึ่งพ.ร.บ.ปรมาณูเพื่อนสันติยังไม่มีความหมายที่ครอบคลุม

2.9 การแก้ไขอนุสัญญา

รัฐภาคีสามารถแก้ไขอนุสัญญานี้ได้ โดยส่งการแก้ไขดังกล่าวไปผู้เก็บรักษา ซึ่งจะเป็นผู้เวียนเรื่องไปยังรัฐภาคีต่างๆ เกี่ยวกับการแก้ไขดังกล่าว¹²⁵ หากรัฐภาคีสวนใหญ่ร้องขอให้ผู้เก็บรักษาจัดการประชุมเพื่อพิจารณาการแก้ไข ผู้เก็บรักษา จะส่งจดหมายเชิญประชุม โดยการประชุมจะจัดขึ้นหลังจากการส่งจดหมายเชิญไม่น้อยกว่า 3 เดือน การแก้ไขจะมีผลบังคับใช้กับรัฐภาคีแต่ละรัฐหลังจาก 30 วัน หลังจาก วันที่รัฐภาคี 2 ใน 3 ส่งใบอนุมัติ หลังจากนั้นจะมีผลบังคับใช้ในแต่ละรัฐภาคีหลังจากรัฐภาคีนั้นๆ ได้ส่งใบอนุมัติการแก้ไขไปแล้ว 30 วัน

(b) Where it is not lawful for the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities to possess them, that State shall ensure that they are placed as soon as possible in the possession of a State for which such possession is lawful and which, where appropriate, has provided assurances consistent with the requirements of paragraph 1 of the present article in consultation with that State, for the purpose of rendering it harmless; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes

¹²⁵ ARTICLE 26 of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

1. A State Party may propose an amendment to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary, who circulates it immediately to all States Parties.

อนุสัญญา ฯ นี้จะได้รับความร่วมมือจากนานาประเทศโดยในปัจจุบันมีรัฐที่แสดงเจตจำนงเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ฯ และร่วมลงนามในอนุสัญญา ฯ ฉบับนี้รวมทั้งสิ้น 115¹²⁶ รัฐก็ตาม แต่หากพิจารณาจากรัฐที่เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าวก็จะพบว่าส่วนใหญ่รัฐที่เข้าร่วมเป็นภาคีและลงนามในอนุสัญญา ฯ ล้วนแล้วแต่เป็นรัฐที่ไม่ได้มีอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในครอบครอง ยิ่งไปกว่านั้นบางประเทศยังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ไม่มีศักยภาพพอที่จะผลิตอาวุธนิวเคลียร์อีกด้วย

แต่เมื่อได้ทำการพิจารณาถึงการลงนามในอนุสัญญา ฯ ฉบับนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า รัฐที่ได้ทำการเปิดเผยว่ามีอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในความครอบครองอย่างเป็นทางการ ทั้งแปดรัฐ ได้แก่ อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส จีน รัสเซีย ยูเครน คาซัคสถาน และเบารุส นั้นมีเพียงอังกฤษ¹²⁷ รัสเซีย¹²⁸ ยูเครน¹²⁹ คาซัคสถาน¹³⁰ และเบารุส¹³¹ เท่านั้นที่เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญานี้แล้ว ส่วนอเมริกา ฝรั่งเศส จีน ซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศมหาอำนาจที่มีศักยภาพพอที่จะผลิตอาวุธนิวเคลียร์ได้* เพียงแต่ทำการลงนามในอนุสัญญา ฯ ฉบับนี้ไว้เท่านั้น

¹²⁶ International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005, [online] 7 July 2010, Available from :http://treaties.un.org/Pages/ViewDetailsIII.aspx?src=UNTSOnline&mtdsg_no=XVIII~15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants

¹²⁷ อังกฤษเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ เมื่อวันที่ 24 กันยายน ค.ศ.2009

¹²⁸ รัสเซีย เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ เมื่อวันที่ 29 มกราคม ค.ศ.2007

¹²⁹ ยูเครน เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ เมื่อวันที่ 25 กันยายน ค.ศ.2007

¹³⁰ คาซัคสถาน เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม ค.ศ.2007

¹³¹ เบารุส เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ เมื่อวันที่ 13 มีนาคม ค.ศ.2007

* จากการเปิดเผยข้อมูลการมีอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในครอบครองพบว่า

- (1) รัสเซีย มีหัวรบนิวเคลียร์ 11,500 หัวรบ และอยู่ในคลังนิวเคลียร์สำรอง 17,000 หัวรบ
- (2) อเมริกา มีหัวรบนิวเคลียร์ 9,200 หัวรบ และอยู่ในคลังนิวเคลียร์สำรอง 5,700 หัวรบ
- (3) ยูเครน มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 1,104 หัวรบ
- (4) คาซัคสถาน มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 600 หัวรบ
- (5) ฝรั่งเศส มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 530 หัวรบ
- (6) จีน มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 735 หัวรบ
- (7) อังกฤษ มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 200 หัวรบ
- (8) เบารุส มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 34 หัวรบ

สำหรับรัฐที่มีอาชุนิวเคลียร์อย่างไม่เป็นทางการนั้น มีเพียงอินเดีย¹³² และ ปากีสถาน* เท่านั้นที่ได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ โดยที่อิสราเอล เพียงแต่ลงนามใน อนุสัญญาฯ ฉบับนี้ไว้เท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้นในสำหรับบางรัฐซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศที่ถูกจับตามองจากนานา ประเทศว่าเป็นประเทศผลิตและมียาอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในครอบครองอย่างประเทศอิหร่าน และเกาหลีเหนือ กลับไม่ได้เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ นี้แต่อย่างใด ยิ่งไปกว่านั้นทั้งสอง ประเทศดังกล่าวไม่ได้แม้แต่จะลงนามในอนุสัญญาฯ นี้ด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผ่านมา ประเทศเหล่านี้ยังมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับก่อกองการร้าย หรือขู่ว่าจะทำการก่อกองการร้ายอยู่เสมอ ๆ

ดังนั้นแล้วเมื่อรัฐที่มีอาชุนิวเคลียร์ไว้ในครอบครองอย่าง อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส จีน รวมไปถึงรัฐที่แนวโน้มที่อาจทำการก่อกองการร้ายโดยใช้นิวเคลียร์กลับไม่ได้เข้าร่วมเป็น ภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ ก็อาจส่งผลให้การบังคับใช้อนุสัญญาฯ ฉบับนี้ ขาดประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายที่แท้จริง เนื่องจากดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า สนธิสัญญาจะมีผลผูกพันเฉพาะรัฐ ภาคีในสนธิสัญญาฯ เท่านั้น¹³³ กล่าวคือ สนธิสัญญาจะผูกพันเฉพาะรัฐภาคีในอนุสัญญาเท่านั้น และจะไม่ก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ใด ๆ ต่อรัฐที่สามซึ่งมิใช่ภาคีในอนุสัญญาฯ ดังกล่าว ตาม สุภาษิตกฎหมายลาตินที่ว่า “res inter alios nec nocere nec prodesse protest”¹³⁴ เว้นเสียแต่ ว่าจะเข้าช้อยกเว้นดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น แต่เมื่อไม่ทำการพิจารณาแล้ว

อย่างไรก็ตามผลของสนธิสัญญาอาจขยายไปยังรัฐที่สามได้หากได้รับความ ยินยอมโดยชัดแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐที่สามแล้ว หรืออาจขยายไปยังรัฐที่สามได้หาก เป็นกรณีที่สนธิสัญญานั้นเป็นกฎหมายจารีตประเพณีอันได้รับการยอมรับและถือปฏิบัติกัน ใน ระดับสากล

¹³² อินเดีย เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ.2006

* จากการเปิดเผยข้อมูลการมีอาชุนิวเคลียร์ไว้ในครอบครองพบว่า

- (1) อิสราเอล มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 1,104 หัวรบ
- (2) อินเดีย มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 50 หัวรบ
- (3) ปากีสถาน มีหัวรบนิวเคลียร์ที่พร้อมปฏิบัติการได้ จำนวน 35 หัวรบ

¹³³ Article 26 of Vienna Convention on the Law of Treaties 1969.

¹³⁴ จตุรนต์ ธีระวัฒน์, กฎหมายระหว่างประเทศ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2550) หน้า.175.

จากหลักเกณฑ์ต่างๆตามที่ปรากฏในอนุสัญญา ระหว่างประเทศเพื่อปราบปราม การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 ที่ได้กำหนดถึงองค์ประกอบความผิดของการก่อการร้ายที่ ใช้นิวเคลียร์ หน้าที่ของรัฐภาคีทั้งหน้าที่ตามกฎหมายสารบัญญัติ และกฎหมายวิธีสบัญญัติ ไม่ว่าจะ เป็นการให้ความร่วมมือของรัฐภาคี ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความร่วมมือทางอาญา การโอนตัวนักโทษ ความร่วมมือด้านข่าวกรอง เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกัน ปราบปราม และ การต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ตลอดจน ข้อเสนอแนะเพื่อขยายการ ติความในอนุสัญญา แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกหลายประเทศที่ยังไม่เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา และแม้บางประเทศจะได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาแล้วก็ตามแต่ก็มิได้ให้ความสำคัญที่จะปฏิบัติ ตามพันธกรณีตามอนุสัญญาเท่าที่ควร ดังนั้นแม้ว่าอนุสัญญาจะได้กำหนดหลักเกณฑ์ เพื่อ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ซึ่งหมายถึงว่ามาตรการตามอนุสัญญายังคงไม่เพียงพอ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการ ป้องกันการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ จึงเป็นข้อท้าทายของ อนุสัญญาที่จะนำมาตรการในระดับรัฐทั้งหลายมาพิจารณาเพื่อเสริมอนุสัญญา โดยมาตรการของ บรรดารัฐทั้งหลายจะกล่าวต่อไปในบทที่ 3

บทที่ 3

ข้อท้าทายและแนวทางปฏิบัติของประเทศสมาชิก

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่าอนุสัญญาในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 ได้กำหนดถึงองค์ประกอบความผิด ของการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ หน้าที่ของรัฐภาคีทั้งหน้าที่ตามกฎหมายสารบัญญัติ และกฎหมายวิธีสบัญญัติ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความร่วมมือของรัฐภาคี ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความร่วมมือทางอาญา การโอนตัวนักโทษ ความร่วมมือด้านข่าวกรอง เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกัน ปราบปราม และการต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และจากการประเมินสถานการณ์การก่อการร้าย ก็นับมีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ และการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ ก็เป็นภัยคุกคามใหญ่โตที่สุดต่อความมั่นคงของโลก ดังนั้นประเทศทั้งหลายควรร่วมมือกันในการดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ แม้ประเทศไทยจะไม่ใช่เป้าหมาย แต่การกระทำที่เป็นการก่อการร้ายนั้นอาจส่งผลกระทบต่อไทยอันเนื่องมาจากประเทศไทยก็มีเหตุการณ์การก่อการร้าย และมีผู้ก่อการร้ายอาศัยเส้นทางเข้าออกผ่านประเทศไทย อีกทั้งยังมีสารตั้งต้นอย่างแร่ยูเรเนียม เตาปฏิกรณ์ปรมาณู ดังนั้นประเทศไทยควรพิจารณาและมองถึงปัญหาต่าง ๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาและเยียวยาความเสียหายในอนาคต

ดังนั้นบทที่ 3 จะกล่าวถึงสภาพปัญหาการกระทำที่มีแนวโน้มในการเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ข้อท้าทายของประเทศสมาชิก ซึ่งจะขอยกตัวอย่างทั้งหมด 4 ประเทศ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ อินเดีย และศรีลังกา เนื่องจากประเทศเหล่านี้ยังมีอาวุธนิวเคลียร์ และมีการคาดการณ์กันว่ามีอาวุธนิวเคลียร์ในความครอบครอง ซึ่งเป็นภาวะที่เสี่ยงต่อการเกิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ได้ และไม่เพียงเท่านั้นประเทศเหล่านี้ยังมีเหตุการณ์ที่มีแนวโน้มที่จะเกิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ซึ่งจะเห็นได้จากการที่มีการขโมยสารตั้งต้นบ้าง การพบหลักฐานการทำระเบิดอย่างง่าย เพื่อที่เราจะได้ศึกษากฎหมายที่ประเทศเหล่านี้ว่ารองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ตลอดจนแนวปฏิบัติของประเทศต่างๆ รวมถึงมาตรการที่ต้องมีเพื่อใช้ในการรองรับอนุสัญญานี้ และเป็นแนวทางให้ประเทศไทย ในการพิจารณาการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ได้

3.1 ข้อท้าทายของประเทศสมาชิก

3.1.1 คำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิเวศลิษฐ์

เมื่อกล่าวถึงการก่อการร้ายหลายคนจะนึกถึงเหตุการณ์เมื่อวันที่ 11 กันยายนในสหรัฐอเมริกาซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นชนวนจุดกระแสการต่อต้านการก่อการร้ายขึ้นทั่วโลก นำโดยประเทศสหรัฐอเมริกาผู้เสียหายโดยตรงจากเหตุการณ์ในวันดังกล่าว แม้จะมีความตกลงระหว่างประเทศมากมายที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายสากล แต่การก่อการร้ายในระดับระหว่างประเทศก็ยังมีปัญหาทางกฎหมายที่น่าคิด ปัญหาดังกล่าวคือ “ความผิดฐานก่อการร้ายขาดคำนิยามที่แน่ชัดในระดับระหว่างประเทศ” ความตกลงระหว่างประเทศแต่ละฉบับได้กล่าวถึงความผิดก่อการร้ายในรูปแบบต่างๆ โดยไม่ได้มีการให้คำนิยามกลางคำว่า “ก่อการร้าย” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือในระดับระหว่างประเทศยังขาดอนุสัญญากลางที่กล่าวถึงการก่อการร้ายโดยภาพรวม สภาวะดังกล่าวอาจทำให้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายในประเทศต่างๆ ไม่เป็นไปในทางเดียวกัน อันอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน¹ มีผู้พยายามสร้างองค์ประกอบของความผิดฐานก่อการร้ายในเชิงวิชาการ โดยจะเป็นการก่อการร้ายต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 3 ประการพร้อมกัน คือ ประการที่หนึ่ง ต้องมีการประทุษร้ายที่มีลักษณะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรืออันตรายต่อร่างกายอย่างสาหัส ประการที่สอง ต้องเป็นการกระทำโดยองค์การที่มีวัตถุประสงค์ก่อการร้าย ประการสุดท้าย ต้องมีเจตนาในการก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน

อย่างไรก็ดี คำนิยามของการก่อการร้ายกลับไปปรากฏในกฎหมายแม่แบบ (model law) ที่ร่างขึ้นโดยองค์การระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศต่างๆ ได้นำกฎหมายแม่แบบนี้ไปเป็นแนวทางในการออกกฎหมายภายในประเทศตน² แม้ไม่มีคำจำกัดความกลางคำว่า “การกระทำอันเป็นการก่อการร้าย” ในความตกลงระหว่างประเทศ แต่กฎหมายปราบปรามการก่อการร้ายในประเทศต่างๆ ทั่วโลกก็อาจเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้หากทุกประเทศนำกฎหมายแม่แบบและคำแนะนำต่างๆ ที่ร่างขึ้นโดยองค์การระหว่างประเทศไปบัญญัติเป็นกฎหมายภายในของตน³

¹ วันชัย รุจนวงศ์ และคณะ. รายงานวิจัยสมบูรณ เรื่อง การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2) (กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2548) หน้า.29

² Commonwealth Secretariat, Model Legislative provisions on measures to combat terrorism [online] 25 June 2012, Available from: http://www.thecommonwealth.org/shared_asp_files/uploadedfiles/%7B32AF830D-F83A-4432-8051-750C789531A5%7D_final_terrorism_law.pdf

ดังนั้นผู้เขียนจึงขอยกตัวอย่างประเทศที่จะศึกษาถึงกฎหมายปราบปรามการก่อการร้ายในประเทศมหาอำนาจตะวันตกบางประเทศ อันได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างอินเดีย และศรีลังกา ซึ่งประเทศเหล่านี้ต่างก็ลงนามเป็นสมาชิกของอนุสัญญานี้ดัง ตารางที่ 1 สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก ก

ตารางที่ 1 ตารางอธิบายประเทศสมาชิกที่ลงนามและให้สัตยาบันของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค .ศ.2005 ของประเทศที่นำมาวิเคราะห์ 4 ประเทศ

ประเทศ	วันที่ลงนาม	สัตยาบัน (Ratification) , ภาคยานุวัติ (Accession) , การสืบทอด (Succession)
1.สหรัฐอเมริกา	14 กันยายน 2005	-
2.อังกฤษ	14 กันยายน 2005	14 กันยายน 2009
3.อินเดีย	24 กรกฎาคม 2006	1 ธันวาคม 2006
4.อังกฤษ	14 กันยายน 2005	27 กันยายน 2007

คำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกานั้นได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์วันที่ 14 กันยายน 2005³ แต่ยังไม่ได้ให้สัตยาบัน อย่างไรก็ตามหากประเมินสถานการณ์ในประเทศ แม้ว่าในปัจจุบันจะยังไม่ปรากฏว่าเกิดเหตุการณ์การก่อการร้ายดังกล่าวขึ้นก็ตาม แต่มีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าได้มีการประเมินสถานการณ์ของผู้ก่อการร้ายว่าอาจมีแผนการในการก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

³ United Nations Treaty Collection, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism [online], 25 June 2012, Available from: http://treaties.un.org/Pages/ViewDetailsIII.aspx?&src=UNTSO&mtdsg_no=XXVIII~15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants

1. อาจมีการขโมยวัสดุนิวเคลียร์ หรืออาวุธนิวเคลียร์ไปครอบครอง เพื่อนำไปใช้เป็นอาวุธการก่อการร้าย และ ที่กังวลมากกว่านั้นคืออาจมีการซื้อขายอาวุธนิวเคลียร์ให้กับผู้ก่อการร้ายต่าง ๆ

2. อาจมีการขโมย หรือซื้อวัสดุที่ทำให้เกิดฟิชชัน⁴ เพื่อนำไปผลิตเป็นอาวุธนิวเคลียร์ หรือยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีหลักฐานใด ๆ บ่งชี้ว่านักวิทยาศาสตร์หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านนิวเคลียร์จะไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่มผู้ก่อการร้าย

3. การโจมตีสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่าง ๆ โดยมุ่งหวังให้เกิดการแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสีในบริเวณโดยรอบ ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันยังไม่มีกรณียืนยันชัดเจนถึงผลกระทบในระยะยาวว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบต่ออนามัยของประชาชนได้รับรังสีอย่างไร แต่จากการเหตุการณ์ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทิ้งระเบิดเมืองฮิโรชิมาและเมืองนางาซากิ ซึ่งการทิ้งระเบิดปรมาณูสองเมืองนั้นก็ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในระยะยาว อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมของทั้งพืชและสัตว์ในบริเวณที่มีการทิ้งระเบิด เนื่องจากการระเบิดปรมาณูนั้นต่างจากระเบิดธรรมดาตรงที่มีการแพร่กระจายกัมมันตรังสีออกมาด้วยนั่นเอง

4. อาจมีการใช้วัสดุกัมมันตรังสีเพื่อทำให้เกิดระเบิด โดยมุ่งหวังให้มีการกระจายของสาร กัมมันตรังสี ซึ่งที่ผ่านมาในอดีตก็มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมีการนำวัสดุกัมมันตรังสีมาทำเป็นระเบิดก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์ ซึ่งมีเหตุการณ์เกิดขึ้นหลายเหตุการณ์

ตัวอย่างคดี ช่วงเดือน ธันวาคม ค.ศ. 1945 นักการเมืองต่างกังวลถึงความเป็นไปได้ในการลักลอบนำเข้าอาวุธนิวเคลียร์เข้ามายังประเทศสหรัฐอเมริกา และเหตุการณ์ ในช่วงกลางยุค 1980 โรงไฟฟ้าอาจทำรายได้จำนวน 200,000 ปอนด์ และในแต่ละปี เงินจำนวนหลายหมื่นปอนด์จากโรงไฟฟ้าถูกเปลี่ยนมาเป็นโรงไฟฟ้าจากหนึ่งเป็นหลายโรงโดยดำเนินการผ่านวงจรพลังงาน อันตรายของการปล้นสารในขณะทำการขนส่งปรากฏให้เห็นชัดเจน ความร่วมมือกันอย่างจริงจังระหว่างรัฐบาลและสำนักงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปได้ในทิศทางที่ดีขึ้น⁵ และนิตยสารนิวส์วีคได้เสนอความเห็นในปี 1981 ว่า ทีมค้นหานิวเคลียร์ในยามฉุกเฉิน เกิดขึ้นหลังจากการสังหารหมู่ในการโอลิมปิกที่มิวนิกในกลางปี 1972

⁴ Ibid, page 109-111

⁵ Charles D. Ferguson, *The four faces of nuclear terrorism*, p. 89-102

จนถึงเวลานี้ไม่มีใครในรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้พิจารณาอย่างจริงจังเกี่ยวกับอันตรายที่เกิดขึ้น และการก่อการร้ายระหว่างประเทศ อย่างการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ในกรุงวอชิงตัน มีการรับรู้ถึงประสิทธิภาพของ สสารนิวเคลียร์พิเศษ เช่น แร่พลูโตเนียม หรือ แร่ยูเรเนียมที่มีความเข้มข้นสูง การพิจารณาทางการเงินของบริษัทผู้รับเหมาซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับสสารดังกล่าวอย่างเข้มงวดเป็นวิธีการป้องกันเพื่อไม่ให้สสารตกอยู่ที่ที่ไม่ควรอยู่ และก็มี การเปิดเผยว่า ยังไม่มีมาตรการในการป้องกันการโจรกรรมสสารดังกล่าว การอภิปรายนี้ได้เผยแพร่ออกไปในปี 1980 หลังจาก เอ็นบีซี ออกอากาศ รายการช่วงพิเศษซึ่งเป็นรายการเกี่ยวกับผู้ก่อการร้ายทางนิวเคลียร์โจมตีต่อสหรัฐอเมริกาเกินความจริง ในปี 1986 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกลุ่มซึ่งรู้จักกันดีว่า กองกำลังระหว่างประเทศต่อการป้องกันการก่อการร้ายได้ปล่อยรายงานซึ่งกระตุ้นรัฐที่ติดอาวุธนิวเคลียร์ให้ระวังต่ออันตรายของการก่อการร้ายและทำงานเกี่ยวกับการติดตั้งปืนนิวเคลียร์ซึ่งเชื่อมโยงกับการกระทำที่ต้องขออนุญาต ผู้เชี่ยวชาญเตือนว่า ความเป็นไปได้ต่อการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์กำลังเพิ่มขึ้นและเป็นผลให้สังคมอุตสาหกรรมและเมืองเผชิญกับหายนะ

หลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ที่ได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001 ซึ่งได้มีการกำหนดคำนิยาม ใน Title 18 ของ US. Code, section 2331⁶ ได้ให้คำนิยามของ “การก่อการร้ายระหว่างประเทศ” หมายถึง “การกระทำที่เป็นการใช้ความรุนแรง หรือเป็นอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอาญาของสหรัฐอเมริกาหรือรัฐใด หรือได้กระทำอาชญากรรมในเขตอำนาจศาลของสหรัฐหรือรัฐอื่น โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน หรือมีเจตนาเพื่อข่มขู่ บังคับและเพื่อสร้างอิทธิพลให้เหนือนโยบายของรัฐบาล หรือมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดการทำลายล้างอย่างรุนแรง การลอบสังหาร การลักพาตัว รวมไปถึงการกระทำที่เป็น การสมรู้ร่วมคิด การจัดหาสถานที่เตรียมการ หรือการให้ที่หลบภัย ที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจหรือนอกเหนือเขตแดนของประเทศสหรัฐอเมริกา ” และให้คำนิยาม “การก่อการร้ายภายในประเทศ” ไว้ว่า หมายถึง “การกระทำที่เป็นอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ ที่เกิดขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมายอาญาของสหรัฐอเมริกา หรือรัฐใด ๆ โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่

⁶ United States Code (26 November 2001) Title 18; Chapter 113b.

(1) the term “international terrorism” means activities that

(a) involve violent acts or acts dangerous to human life that are a violation of the criminal laws of the United States or of any State, or that would be a criminal violation if committed within the jurisdiction of the United States or of any State, or that would be a criminal violation if committed within the jurisdiction of the United States or of any State

ประชาชน หรือมีเจตนาเพื่อข่มขู่ บังคับและเพื่อสร้างอิทธิพลให้เหนือนโยบายของรัฐบาล หรือมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดการทำลายล้างอย่างรุนแรง การลอบสังหาร การลักพาตัว และเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายในเขตอำนาจของประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ใน Title 22 of the United State Code, section 2656 f ⁷ ได้ให้คำนิยามของการก่อการร้าย (terrorism) เอาไว้ว่า หมายถึง การเตรียมการในการใช้ความรุนแรงในการเคลื่อนไหวทางการเมืองต่อเป้าหมายที่เป็นผู้ที่มีได้ถืออาวุธ และปฏิบัติโดยกลุ่มบุคคลหรือองค์กรลับ เพื่อที่ตั้งใจให้เกิดผลกระทบและสร้างอิทธิพลให้กับสื่อ ส่วนการก่อการร้ายสากล (International Terrorism) หมายถึง การก่อการร้ายที่เกี่ยวข้องกับพลเมืองหรืออาณาเขตที่มากกว่าหนึ่งประเทศ และคำว่า กลุ่มผู้ก่อการร้าย (Terrorist group) หมายถึง กลุ่มใด ๆ ที่มีการจัดเตรียม หรือมีกลุ่มย่อยในการเตรียมการเพื่อก่อการร้ายสากลความผิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์นั้น มีการบัญญัติใน Title 18 ของ US Code, section 2332A ดังนี้ การใช้อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงถือว่าเป็นความผิดต่อคนชาติภายในอเมริกา รวมถึงการข่มขู่ หรือพยายามที่จะสมรู้ร่วมคิดที่จะใช้อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง ต่อคนชาติอเมริกาในขณะที่คนชาตินั้นอยู่นอกอเมริกาหรือต่อใครก็ตามที่อยู่ภายในอเมริกา หรือสถานที่ใดๆของรัฐ เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและการกระทำความผิด หรือ ผลจากการกระทำความผิด มีผลกระทบต่อระหว่างรัฐหรือระหว่างประเทศ หรือ ในกรณีที่เป็นการข่มขู่พยายาม หรือสคบคิด จะต้องมีผลกระทบต่อระหว่างรัฐ ความผิดโดยคนชาติอเมริกาที่กระทำภายนอกอเมริกาโดยกระทำการ ข่มขู่คุกคาม หรือพยายาม หรือสมคบคิดที่จะใช้อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงภายนอกอเมริกา จะต้องถูกจำคุกก็ปีก็ได้หรือตลอดชีวิต หรือถ้าเป็นกรณีมีความตายเกิดขึ้น จะต้องถูกลงโทษประหารหรือจำคุก1ปีหรือตลอดชีวิต

---

⁷ United States Code Title 22; Chapter 38. section 2656 f.

(d) Definitions As used in this section

- (1) the term "international terrorism" means terrorism involving citizens or the territory of more than 1 country;
- (2) the term "terrorism" means premeditated, politically motivated violence perpetrated against noncombatant targets by sub national groups or clandestine agents;
- (3) the term "terrorist group" means any group practicing, or which has significant subgroups which practice, international terrorism;..."

มาตรา 2332B⁸ การก่อการร้ายระหว่างประเทศที่เป็นความผิดตามกฎหมายนี้ มีดังนี้ (1) ความผิดที่ผู้ใด ฆ่า ลักพาตัว กระทบการข่มขืนหรือทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธที่เป็นอันตราย แก่บุคคลอื่น หรือทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินบุคคลอื่น หรือโดยการพยายามหรือสมคบกัน เพื่อที่จะทำลายหรือความเสียหายแก่ยานพาหนะ หรือบุคคลใดๆ ต้องถูกลงโทษ การคุกคามหรือความพยายาม เพื่อคุกคามผู้อื่น ไม่ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ขัดขวางการกระทำผิดกฎหมาย

ซึ่งในสหรัฐอเมริกาได้มีบทบัญญัติที่ครอบคลุมในการกระทำความผิดการก่อการร้ายที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง อย่างเช่นคดีที่จะยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

คดีตัวอย่าง Case Adullah al Muhajir เดือนมกราคม ปี 2002 ประเทศอเมริกาได้จับกุมนาย Adullah al Muhajir หนึ่งในสมาชิกกลุ่ม Al -Qaeda ในข้อหาพยายามวางแผนที่จะก่อการร้ายในสหรัฐด้วยวัสดุแกมมันตรังสี (Radiological Device) หรือระเบิดสกปรก (Dirty Bomb) ติดกับระเบิดธรรมดา นายอับดุลลาห์ เกิดที่ บรูคลิน ไตที่ ชิคาโก ได้ถูกฝึกในป่าที่สถานโดยอัลเคดา เพื่อที่จะสร้างระเบิดแกมมันตรังสี และส่งไปอเมริกาเพื่อตรวจสอบเป้าหมายที่เป็นไปได้ ต่อมาถูกจับที่สนามบิน ระหว่างประเทศ ชิคาโก เมื่อ 8 พฤษภาคม หลังจากบินมาจากซูริค ภายใต้การจับตามองอย่างเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ FBI เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอเมริกากล่าวว่าอับดุลลาห์ถูกจับที่ปลายทางพร้อมหลักฐานซึ่งเตรียมโดย สมาชิกอาวุโสของอัลเคดาที่ถูกจับกุม อาบู ชูเบดา ซึ่งร่วมกันทำมาจากแหล่งอื่นๆ การจับกุมตัวเขาได้นั้นเป็นตัวอย่างที่ของ

---

⁸ § 2332B. ACTS OF TERRORISM TRANSCENDING NATIONAL BOUNDARIES

How Current is This?

(a) Prohibited Acts.—

(1) Offenses.— Whoever, involving conduct transcending national boundaries and in a circumstance described in subsection (b)—

(A) kills, kidnaps, maims, commits an assault resulting in serious bodily injury, or assaults with a dangerous weapon any person within the United States; or

(B) creates a substantial risk of serious bodily injury to any other person by destroying or damaging any structure, conveyance, or other real or personal property within the United States or by attempting or conspiring to destroy or damage any structure, conveyance, or other real or personal property within the United States; in violation of the laws of any State, or the United States, shall be punished as prescribed in subsection (c).

(2) Treatment of threats, attempts and conspiracies.— Whoever threatens to commit an offense under paragraph (1), or attempts or conspires to do so, shall be punished under subsection (c).

การร่วมมือกันในระดับตัวแทนระหว่างประเทศ จากข้อมูลซึ่งทางเจ้าหน้าที่อเมริกาได้ให้นั้นเชื่อว่า มีอะไรซ่อนเร้นกับผู้บุกเบิกดวงระเบิดที่ชื่อ ริชาร์ด รีด มากกว่า สลัดอากาศ 19 คนที่จี้เครื่องบิน⁹

จากคดีข้างต้น ผู้เขียน เห็นว่าผู้ก่อการร้ายยังไม่ได้ลงมือแต่มีการวางแผน พยายามให้เกิดการก่อการร้าย ก็ผิดกฎหมาย มาตรา 2332 B¹⁰ (1) ความผิดที่ผู้ใด ซ้ำ ลักพาตัว กระทำการข่มขืนหรือทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธที่เป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทำความเสียหาย แก่ทรัพย์สินบุคคลอื่น หรือโดยการพยายามหรือสมคบกันเพื่อที่จะทำลายหรือความเสียหายแก่ ยานพาหนะ หรือบุคคลใดๆ ต้องระวางโทษ ดังนั้นตำรวจสามารถจับกุมและนำตัวไปดำเนินคดี ทางกฎหมายต่อไปได้ ซึ่งกฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกาบัญญัติได้ครอบคลุมถึงการก่อการร้าย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการให้คำนิยามของการก่อการร้าย ทั้งที่เป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการก่อการร้ายในประเทศ โดยมีการกำหนดลักษณะ ของการกระทำไว้อย่างเดียวกัน กล่าวคือ ต้องเป็นการกระทำที่มีความรุนแรง หรือเป็นการกระทำ ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ โดยมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน หรือเป็น การข่มขู่หรือบังคับเพื่อสร้างอิทธิพลเหนือรัฐบาล หรือโดยมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดการทำลายล้างที่ ร้ายแรง การลอบสังหาร หรือการลักพาตัว แต่ทั้งนี้การให้คำนิยามของการก่อการร้ายระหว่าง ประเทศ กับการก่อการร้ายภายใน มีความแตกต่างกันตรงที่เขตแดนที่ใช้บังคับ กล่าวคือ การก่อ การร้ายระหว่างประเทศนั้น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนนั้นได้กระทำขึ้นในเขตอำนาจของประเทศ สหรัฐอเมริกา หรือ รัฐใด ๆ ก็ได้ แต่สำหรับการก่อการร้ายในประเทศนั้น ถือเอาเฉพาะกรณีที่มีการ กระทำนั้นเกิดขึ้นในเขตอำนาจของประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

เมื่อพิจารณาคำนิยามตามกฎหมายฉบับนี้ของสหรัฐอเมริกา ยังไม่ครอบคลุมคำ นิยามที่รวมไปถึง การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุแก๊มมันตรังสี การใช้วัสดุแก๊มมันตรังสี การ ครอบครองวัสดุแก๊มมันตรังสี แต่เป็นการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายทั่วไปเท่านั้น

⁹ TimeU.S, The 'Dirty Bomb' Suspect: Lots of Questions, Few Answers [online] 25 June 2012, Available from : <http://www.time.com/time/nation/article/0,8599,261119,00.html#ixzz1T2GGQN3L>

¹⁰ibid.

คำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษนั้นได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์วันที่ 14 กันยายน 2005 และ ได้สัตยาบันในวันที่ 14 กันยายน 2009 ¹¹ ประเทศอังกฤษนั้นเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีการการก่อการร้าย ซึ่งมีความรุนแรงในแต่ละครั้งแตกต่างกันออกไป และมีเหตุการณ์ที่เข้าข่ายในความผิดที่เป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ในหลายคดีที่เกิดขึ้นไม่มีการรายงานข่าวเกี่ยวกับการก่อการร้ายและไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ และเนื่องจากการก่อการร้ายเดิมที่ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากและยิ่งหากมีการก่อการร้ายที่ใช้วัสดุนิวเคลียร์มาทำเป็นอาวุธเพื่อใช้ทำการก่อการร้ายก็ยิ่งจะส่งผลเสียต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันไว้ก่อน จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความรัดกุมมากยิ่งขึ้น ก่อนเป็นภาคนั้น ประเทศอังกฤษ มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายคือ Terrorism Act 2000 ซึ่ง(ปัจจุบันยกเลิกแล้ว) ประเทศอังกฤษได้ออกกฎหมายต่อต้านการก่อการร้ายขึ้นในปี ค.ศ.2000 คือ The Terrorism Act 2000 (UK) โดยได้มีการให้คำนิยามของ “การก่อการร้าย”¹² ว่า หมายถึง การใช้หรือข่มขู่ว่าจะกระทำการใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับความรุนแรง

¹¹United Nations Treaty Collection, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism [online], 25 June 2012, Available from: http://treaties.un.org/Pages/ViewDetailsIII.aspx?&src=UNTSO&mtdsg_no=XXVIII-15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants

¹² Article 1 of The Terrorism Act 2000 (UK)

“1 Terrorism: interpretation

(1) In this Act “terrorism” means the use or threat of action where

(a) the action falls within subsection (2),

(b) the use or threat is designed to influence the government or to intimidate the public or a section of the public, and

(c) the use or threat is made for the purpose of advancing a political, religious or ideological cause.

(2) Action falls within this subsection if it

(a) involves serious violence against a person,

(b) involves serious damage to property,

(c) endangers a person’s life, other than that of the person committing the action,

(d) creates a serious risk to the health or safety of the public or a section of the public, or

(e) is designed seriously to interfere with or seriously to disrupt an electronic system.

(3) The use or threat of action falling within subsection (2) which involves the use of firearms or explosives is terrorism whether or not subsection (1)(b) is satisfied.

.....

(5) In this Act a reference to action taken for the purposes of terrorism includes a reference to action taken for the benefit of a proscribed organization.”

โหดร้ายต่อบุคคล หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตบุคคล เพื่อก่อให้เกิดการอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อชีวิตของผู้อื่น หรือการสร้าง ความเสียหายให้เกิดขึ้นต่อทรัพย์สินหรือสร้างความเสี่ยงต่อ พลาณามัยหรือความปลอดภัยสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งของสาธารณะ รวมไปถึงการกระทำการอัน รุนแรงต่อการเมือง ทรัพย์สิน ทั้งนี้เพื่อเป็นการใช้หรือการข่มขู่ว่าจะใช้อิทธิพลเหนือรัฐบาลของส ราชอาณาจักรรวมถึงรัฐบาลของต่างประเทศ หรือสร้างความหวาดกลัวต่อสาธารณชน หรือ สถานที่สาธารณะซึ่งรวมถึงที่อยู่นอก ประเทศอังกฤษ ด้วย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัตถุประสงค์ ทางการศาสนา และอุดมการณ์ โดยให้รวมถึงการกระทำที่เกิดขึ้นนอก ประเทศอังกฤษ โดยไม่ คำนึงว่าบุคคล ทรัพย์สิน หรือสถานที่นั้น ๆ จะถูกกระทำอยู่ ณ ที่ใด และการกระทำที่มี วัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย รวมไปถึงการทำเพื่อประโยชน์ขององค์กรด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การให้คำนิยามการก่อการร้าย ได้บัญญัติถึงลักษณะของการ กระทำที่เป็นการก่อการร้ายไว้ค่อนข้างกว้าง กล่าวคือ นอกจากจะเป็นการกระทำที่ ใช้ความ รุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายและทรัพย์สินของเอกชน และสาธารณะซึ่งครอบคลุม ไปถึงการ กระทำที่สร้างความเสี่ยงต่อ สุขภาพ ความปลอดภัยสาธารณะ ยกตัวอย่างเช่นการใช้สารพิษต่าง ๆ แก๊สพิษ หรืออาวุธชีวภาพต่าง ๆ รวมไปถึงการกระทำที่มีลักษณะเป็นการขัดขวางระบบ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบการสื่อสารต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการกำหนดให้มีผลบังคับ ใช้ไว้อย่างกว้างขวาง ทั้งต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสถานที่ของเอกชน หรือสาธารณะที่เกิดขึ้น ทั้ง ในและนอก ประเทศ แต่อย่างไรก็ตามการกระทำที่จะถือได้ว่าเป็นการก่อการร้ายตาม The Terrorism act 2000 (UK) นั้น จะต้องเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์หรือผลประโยชน์ ขององค์กรก่อการร้ายด้วย ดังนั้นหากการกระทำที่เกิดขึ้นมิได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังกล่าว ผู้กระทำก็อาจไม่มีความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ได้

หลังจาก ประเทศอังกฤษ เป็นภาคีแล้วได้มีการใช้กฎหมาย Terrorism Act 2006¹³ (ใช้จนถึงปัจจุบัน) ซึ่งมีการเพิ่มบทบัญญัติให้ขยายถึงการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายที่มี การใช้วัสดุแก๊สมันตรังสี วัสดุนิวเคลียร์ต่างๆ เพื่อทำการก่อการร้าย ดังที่ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 1 กล่าวไว้ว่า การกระทำการก่อการร้าย ซึ่งมีการห้ามการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายไม่ว่า จะเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด ซึ่งส่งผลกระทบต่อสาธารณะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งอาจเกิดจาก

¹³ Legislation.gov.uk, Terrorism Act 2006 [online] 25 June 2012 , Available from: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2006/11/contents>

การมีส่วนร่วมในการก่อการร้าย การเตรียมการ โดยกลุ่มบุคคลนั้นมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และเป็นไปโดยเจตนา หรือเป็นการกระทำที่จะขยายการกระทำความผิด หรือการกระทำที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งการเพิ่มเติมความหมายของคำนิยามในกฎหมายข้างต้นนั้นมีสาเหตุจาก การระเบิดที่ลอนดอน ในวันที่ 15 กรกฎาคม¹⁴ เหตุก่อการร้ายนี้ เป็นการก่อการร้ายที่รุนแรงที่สุดที่เกิดขึ้นในประเทศอังกฤษ และหลังจากนั้นได้มีคำขู่จากกลุ่มผู้ก่อการร้ายบนเว็บไซต์อิสลามเชื่อมกับกับการระเบิด ว่าเป็นฝีมือของ อัลกออิดะห์ที่ขู่จะล้างแค้นชาวอังกฤษที่ได้กระทำต่อคนอิสลามและคนอาหรับ ในประเทศอิรักจึงทำให้มีการทบทวนการออกกฎหมายการก่อการร้ายที่ครอบคลุมและแสวงหาฉันทามติ ตลอดจนบทบัญญัติที่มีความครอบคลุมมากถึงการแพร่กระจายของวัสดุแก๊มมันตรังสีด้วย¹⁵ นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเติมกฎหมายให้ครอบคลุมถึงวัสดุนิวเคลียร์ วัสดุแก๊มมันตรังสี ได้แก่ ห้ามทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติในการเตรียมการใด ๆ สำหรับการกระทำที่ตั้งใจของการก่อการร้าย¹⁶

ในส่วนของวัสดุแก๊มมันตรังสี หรือ อาวุธแก๊มมันตรังสี ก็มีความหวาดกลัวว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายอาจใช้ระเบิดแก๊มมันตรังสี ระเบิดแก๊มมันตรังสีประกอบด้วยแหล่งกำเนิดแก๊มมันตรังสีและตัวจุดระเบิดธรรมดา สสารแก๊มมันตรังสีที่แพร่กระจายออกไปจากการระเบิด แม้จะไม่มีควมรุนแรงเทียบเท่าการระเบิดของนิวเคลียร์แต่สามารถสร้างฝุ่นแก๊มมันตรังสีอย่างมาก มีอาวุธแก๊มมันตรังสีอื่นที่เรียกว่าอุปกรณ์ระเบิดแก๊มมันตรังสีซึ่งไม่จำเป็นต้องมีการจุดระเบิด อาวุธแก๊มมันตรังสีอาจเป็นที่สนใจของกลุ่มผู้ก่อการร้ายในลักษณะที่สามารถสร้างความหวาดกลัวและตื่นตระหนกท่ามกลางกลุ่มชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขู่ว่าเป็นสารปนเปื้อนแก๊มมันตรังสี และการปนเปื้อนจะคงอยู่พอสมควรซึ่งเป็นการขัดขวางการเข้าพื้นที่เพื่อไปจัดการกับความเสียหาย ทำให้เศรษฐกิจได้รับความเสียหายอย่างมากถึงขั้นเป็นหมิ่นล้านดอลลาร์ได้อย่าง

¹⁴ BBC News, Q&A: Terrorism laws [online] 25 June 2012, Available from: http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/4715478.stm

¹⁵ Article 5 of Preparation of terrorist acts

(1) A person commits an offence if, with the intention of

(a) committing acts of terrorism, or

(b) assisting another to commit such acts, he engages in any conduct in preparation for giving effect to his intention

¹⁶ Liberty, Alarm as terrorism bill rushed through parliament [online] 25 June 2012, Available from: <http://www.liberty-human-rights.org.uk/media/press/2005/alarm-as-terrorism-bill-rushed-through-parliament.php>

ง่ายตาย¹⁷ สสารที่ใช้เป็นอาวุธนิวเคลียร์ในตลาดมือเป็นสิ่งที่ทั่วโลกกังวลและมีความกังวลเกี่ยวกับการระเบิดขนาดเล็กที่เป็นไปได้ อาวุธนิวเคลียร์ที่รุนแรงซึ่งกระทำโดยกลุ่มผู้ก่อการร้ายในเมืองหลัก อาจทำให้มีการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก ตามเอกสารทางการทูตที่หลุดออกมา กลุ่มอัลเคดามีแนวโน้มที่จะผลิตอาวุธกัมมันตรังสี หลังจากที่มีการรวบรวมสสารทางนิวเคลียร์และหา นักวิทยาศาสตร์ที่จะสร้างระเบิดกัมมันตรังสี

นอกจากนี้ยังมีการ ห้ามทุกคนใช้สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ เพื่อกระทำการก่อการร้าย จากการเป็นที่สถานที่ที่ฝึกอบรมที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ ประเทศอังกฤษ หรือในต่างประเทศ ให้คนรู้หรือมีเหตุผลที่เชื่อว่ามันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น¹⁸ ตลอดจน ห้ามการทำหรือมีการครอบครองของอุปกรณ์สารกัมมันตรังสีใด ๆ เช่นระเบิดสปริง โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต¹⁹ มาห้ามการใช้วัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์สารกัมมันตรังสีในการโจมตีก่อการร้ายและการก่อวินาศกรรมจากโรงงานนิวเคลียร์ซึ่งทำให้เกิดการรั่วไหลของสารกัมมันตรังสี โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต²⁰

¹⁷ Charles D. Ferguson, *The four faces of nuclear terrorism*, p. 109-111

¹⁸ Article 8 Attendance at a place used for terrorist training

(1) A person commits an offence if

(a) he attends at any place, whether in the United Kingdom or elsewhere;

¹⁹ Article 9 Making and possession of devices or materials

(1) A person commits an offence if—

(a) he makes or has in his possession a radioactive device, or

(b) he has in his possession radioactive material, with the intention of using the device or material

in the course of or in connection with the commission or preparation of an act of terrorism or for the purposes of terrorism, or of making it available to be so use

²⁰ Article 10 Misuse of devices or material and misuse and damage of facilities

(1) A person commits an offence if he uses

(a) a radioactive device, or

(b) radioactive material, in the course of or in connection with the commission of an act of

terrorism or for the purposes of terrorism.

(2) A person commits an offence if, in the course of or in connection with the commission of an act of

terrorism or for the purposes of terrorism, he uses or damages a nuclear facility in a manner which

(a) causes a release of radioactive material; or

(b) creates or increases a risk that such material will be released.

การกระทำเป็นภายใต้สถานการณ์ที่ถือว่าเป็นการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี²¹ ตลอดจนห้ามกระทำการก่อการร้ายที่ให้ออมูลอันเป็นแนวทางที่ก่อให้เกิดการก่อการร้ายบนเวปไซค์²²

คดีตัวอย่าง ในเดือนมิถุนายน 2002 นาย โจส ปาดิลา ชาวอเมริกัน ถูกจับในคุก กล่าวหาว่าวางแผนโจมตีโดยใช้รังสีในเมืองชิคาโก อย่างไรก็ตาม เขาไม่ถูกตั้งข้อหาในการกระทำดังกล่าว เขาถูกตัดสินในข้อหาว่าเขาร่วมกันที่จะสังหาร ลักพาตัว และทำให้คนต่างด้าวพิการแทน

ในเดือนพฤศจิกายน 2006 หน่วยงานลับในประเทศอังกฤษ ได้เตือนว่า กลุ่มอัลเคดากำลังวางแผนใช้อาวุธนิวเคลียร์ในเมืองต่างๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยได้รับระเบิดมาจากวิธีการลับ

จากคดีข้างต้น เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงการก่อการร้ายและการป้องกันของประเทศอังกฤษไม่ให้เกิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์จริงๆ เพราะหากเกิดเหตุการณ์ข้างต้นแล้วก็จะทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก²³

คำนิยามและการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ประเทศอินเดีย

ประเทศอินเดียนั้นได้ลงนามในอนุสัญญาาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์วันที่ 24 กรกฎาคม 2006 และได้ให้สัตยาบัน .ในวันที่ 1 ธันวาคม 2006²⁴

²¹ Article 11 Terrorist threats relating to devices, materials or facilities

(1) A person commits an offence if, in the course of or in connection with the commission of an act of terrorism or for the purposes of terrorism

(a) he makes a demand

(i) for the supply to himself or to another of a radioactive device or of radioactive material;

(ii) for a nuclear facility to be made available to himself or to another; or

(iii) for access to such a facility to be given to himself or to another;

²² Article 12 Trespassing etc. on nuclear sites

(1A) In this section 'protected site' means

(a) a nuclear site; or

(b) a designated site.

(1B) In this section 'nuclear site' means

(a) so much of any premises in respect of which a nuclear site licence

²³ Sual Ben. Defining Terrorism in International Law (Oxford: University press, 2008) p. 53

อินเดียมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายคือ Prevention of Terrorism Act 2002 ซึ่งได้บัญญัติคำนิยามไว้ในมาตรา 2 การก่อการร้าย หมายถึง การกระทำที่เป็นความผิดการก่อการร้ายจะเป็นบุคคลที่คุกคามความปลอดภัยหรือกระทำการใดๆโดยการใช้ระเบิดหรืออาวุธที่ร้ายแรงอื่นๆ ที่เป็นอันตรายโดยวิธีการใดๆ ที่จะทำให้เกิดการตาย หรือ การบาดเจ็บให้กับบุคคลหรือทรัพย์สิน²⁵ หรือกรณีที่มีความครอบครองของอาวุธปืนที่ไม่มีใบอนุญาตใด ๆ วัตถุประสงค์และการกระทำนั้นทำให้เกิดสูญเสียของชีวิตมนุษย์หรือได้รับบาดเจ็บสาหัสให้กับบุคคล หรือทรัพย์สินใด ๆ การก่อการร้ายคือการก่อการร้ายบุคคลนั้นต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต นอกจากนี้ ผู้ที่สมรู้ร่วมคิดหรือพยายามที่จะกระทำหรือสนับสนุน หรือ เตรียมการก่อการร้ายหรือการกระทำใด ๆ ที่จะกระทำการก่อการร้ายต้องถูกลงโทษ รวมถึง ซ่อนเร้นหรือพยายามที่จะปกปิดการกระทำความผิดจะต้องถูกลงโทษเช่นกัน²⁶

---

²⁴ United Nations Treaty Collection, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism [online], 25 June 2012, Available from: http://treaties.un.org/Pages/ViewDetailsIII.aspx?&src=UNTSO&mtdsg_no=XVIII~15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants

²⁵ CHAPTER II Punishment for, and measures for dealing with, terrorist activities

(2) Whoever commits a terrorist act, shall,—

(a) if such act has resulted in the death of any person, be punishable with death or imprisonment for life and shall also be liable to fine;

(b) in any other case, be punishable with imprisonment for a term which shall not be less than five years but which may extend to imprisonment for life and shall also be liable to fine.

(3) Whoever conspires or attempts to commit, or advocates, abets, advises or incites or knowingly facilitates the commission of, a terrorist act or any act preparatory to a terrorist act, shall be punishable with imprisonment for a term which shall not be less than five years but which may extend to imprisonment for life and shall also be liable to fine

²⁶ Article 6. Terrorist Act A person is said to commit a terrorist act if he,—

(a) in order to, or if the effect of his actions will be to, strike terror or create a sense of fear and insecurity in the people, or any section of the people, does any act or thing by using bombs, dynamite or other explosive or inflammable substances, or such fire-arms or other lethal weapons as may be notified, or poisons or noxious gases or chemicals, in such a manner as to cause, or be likely to cause, the death of, or injury to, any person or persons, or damage to, or destruction of, property on a large scale, or a widespread disruption of supplies of services essential to the life of the community, or threatens, with the use of force public servants in order to prevent them from discharging their lawful duties; or

(b) commits a scheduled offence, the effect of which will be, or be likely to be, to strike terror, or create a sense of fear and insecurity in the people, or any section of the people, or to adversely affect harmony among different sections of the people; or

กล่าวโดยสรุป ประเทศอินเดียมีกฎหมายบัญญัติได้ครอบคลุมถึงอาวุธร้ายแรงซึ่งก็รวมถึงการใช้วัสดุกัมมันตรังสีในการกระทำการก่อการร้ายด้วย สามารถดูเป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายในการร่างพระราชบัญญัติของไทยฉบับใหม่เพื่อมารองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

คำนิยามและการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ประเทศศรีลังกา

ประเทศศรีลังกา ได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ วันที่ 14 กันยายน 2005 และได้ให้สัตยาบันในวันที่ 27 กันยายน 2007²⁷ ซึ่งถือว่าแม้จะไม่ใช่ประเทศที่มีวัสดุกัมมันตรังสีสะสมมากแต่ก็ถือว่ามีเหตุการณ์ก่อการร้ายต่างๆ ขึ้น เพื่อตอบรับมติของสหประชาชาติในการร่วมกันป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ประเทศศรีลังกา ก็ได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

การกระทำความผิดที่เป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ได้บัญญัติไว้ในกฎหมาย Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979 คำนิยามบัญญัติไว้ใน มาตรา 2²⁸ บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดทำให้บุคคลอื่นเสียชีวิตไม่ว่าจะกระทำการลักพาตัว หรือ โจมตี

²⁷ United Nations Treaty Collection, International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism [online], 25 June 2012, Available from: http://treaties.un.org/Pages/ViewDetailsIII.aspx?&src=UNTSOLINE&mtdsg_no=XVIII~15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants

²⁸ Article 2 of Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979

. (1) Any person who -

(a) causes the death of any specified person, or kidnaps or abducts a specified person, or commits any other attack upon any such person, which act would, under the provisions of the Penal Code, be punishable with death or a term of imprisonment of not less than seven years; or

(b) causes the death of any person who is a witness to any offence under this Act, or kidnaps or abducts or commits any other attack upon any such person, which act would, under the provisions of the Penal Code, be punishable with death or a term of imprisonment of not less than seven years; or

(c) commits the offence of mischief to the property of the Government, any department, statutory board, public corporation, bank, cooperative union or co-operative society or to any other public property; or

(d) without lawful authority imports, manufactures or collects any firearms, offensive weapons, ammunition or explosives or any article or thing used, or intended to be used, in the manufacture of explosives; or

(e) possesses without lawful authority, within any security area, any firearms or any offensive weapon, ammunition or explosives or any article or thing used, or intended to be used, in the manufacture of explosives; or

บุคคลใดๆ ทำให้พยานเสียหายชีวิต โดยลักพาตัว จะถูกลงโทษ รวมไปถึง การข่มขู่ การนำเข้าผิดกฎหมาย พกอาวุธปืน กระสุนนัดถูกระเบิดหรือหรือสิ่งที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด การมีอุปกรณ์ที่ไม่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นอาวุธปืน หรืออาวุธใด ๆ ที่คล้ายระเบิด หรือการมีไว้เพื่อใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด อีกด้วย

นอกจากนี้ได้บัญญัติถึงกระทำความผิดที่เป็นการก่อการร้ายโดยรวมไปถึงการพยายาม การเตรียมการกระทำการก่อการร้ายอีกด้วย ดังนี้ ผู้ใดเตรียมการกระทำใด ๆ เพื่อกระทำความผิดหรือการพยายาม หรือ สมคบในการกระทำความผิด รวมถึงการมีไว้ในครอบครอง มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวหรือเบาะแสของบุคคลที่การเตรียมการหรือพยายามที่จะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ²⁹

จากการศึกษาประเทศศรีลังกามีบทบัญญัติที่รวมไปถึง กระสุนนัดถูกระเบิดหรือหรือสิ่งที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด การมีอุปกรณ์ที่ไม่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นอาวุธปืน หรืออาวุธใด ๆ ที่คล้ายระเบิด หรือการมีไว้เพื่อใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด ถือได้ว่าครอบคลุมบทบัญญัติ แต่ถ้าตีความเคร่งครัดก็อาจจะเพิ่มเติมให้รวมถึงวัสดุภัณฑ์อันตรายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่สามารถนำมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายของไทยได้

(h) by words either spoken or intended to be read or by signs or by visible representations or otherwise causes or intends to cause commission of acts of violence or religious, racial or communal disharmony or feelings of ill-will or hostility between different communities or racial or religious groups; or

(i) without lawful authority erases, mutilates, defaces or otherwise interferes with any words, inscriptions, or lettering appearing on any board or other fixture on, upon or adjacent to, any highway, street, road or any other public place; or

(j) harbours, conceals or in any other manner prevents, hinders or interferes with the apprehension of, a proclaimed person or any other person, knowing or having reason to believe that such person has committed an offence under this Act, shall be guilty of an offence under this Act.

²⁹ Article 3 . Any person who -

(a) does any act preparatory to the commission of an offence; or

(b) abets, conspires, attempts, exhorts or incites the commission of an offence; or

(c) causes the death of any person, or commits any attack upon any person whomsoever in the course of committing any offence under this Act, which act would, under the provisions of the Penal Code, be punishable with death or with a term of imprisonment of not less than seven years,

shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to imprisonment of either description for a period of not less than five years but not exceeding twenty years where the offence is one specified in paragraph (a) or (b), or to imprisonment for life where the offence is one specified in paragraph (c).

กล่าวโดยสรุป เมื่อผู้เขียนได้ศึกษาในส่วนแนวทางกฎหมายของรัฐภาคีแล้ว จะเห็นได้ว่า การให้คำนิยามการกระทำของผู้ก่อการร้ายดังกล่าว เป็นการให้คำนิยามที่ค่อนข้างชัดเจน และมีลักษณะเป็นสากล กล่าวคือ การกระทำที่มีลักษณะเป็นการก่อการร้าย นั้นต้อง มีการกระทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต และร่างกายของมนุษย์ ทรัพย์สิน สุขภาพ ความปลอดภัย สาธารณะ สาธารณูปโภคและระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ โดยมีการกำหนดมูลเหตุจูงใจในการกระทำเอาไว้ นั่นก็คือ กระทำการโดยมีมูลเหตุจูงใจทางการเมือง ศาสนา หรืออุดมการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการกระทำนั้นได้กระทำโดยเจตนา ที่จะข่มขู่บังคับ หรือเพื่อคุกคามรัฐใดรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม

จากการกำหนดคำนิยาม “การก่อการร้าย” ใน 3 ระดับ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปลักษณะของการก่อการร้ายได้ดังต่อไปนี้

1. เป็นการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือเพื่อเป็นการบีบบังคับรัฐ หรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำการ หรือไม่กระทำการใด ๆ
2. เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต เสรีภาพ หรือชื่อเสียงของมนุษย์ รวมไปถึงก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม หรือทรัพย์สินที่สำคัญของรัฐหรือเอกชน
3. ขอบเขตของการกระทำมีความผิดฐานก่อการร้ายนั้นครอบคลุมถึง การเตรียมการการขู่เข็ญ และการสนับสนุนการกระทำไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม

แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีรัฐภาคีที่ได้มีความหมายการก่อการร้ายครอบคลุมไปถึงการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ซึ่งจากการศึกษาในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายแล้ว แม้การให้คำนิยามการก่อการร้ายของประเทศสหรัฐอเมริกา และ ประเทศอังกฤษ ได้บัญญัติถึงลักษณะของการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายไว้ค่อนข้างกว้าง กล่าวคือ นอกจากจะเป็นการกระทำที่ใช้ความรุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายและทรัพย์สินของเอกชน และสาธารณะซึ่งครอบคลุม ไปถึงการกระทำที่สร้างความเสี่ยงต่อ สุขภาพ ความปลอดภัยสาธารณะ และ โดยเฉพาะประเทศ อังกฤษ ก็ได้ปรับปรุงกฎหมาย โดยใช้ Terrorism Act 2006 (ใช้จนถึงปัจจุบัน) ซึ่งมีการเพิ่มบทบัญญัติให้ขยายถึงการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายที่มีการใช้วัสดุแก๊มมันตรังสี วัสดุนิวเคลียร์ต่างๆ เพื่อทำการก่อการร้าย สำหรับในประเทศอินเดียมีการออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการก่อการร้าย Prevention of Terrorism Act 2002 ซึ่งได้บัญญัติคำนิยามการก่อการร้าย หมายถึง การกระทำที่เป็นความผิดการก่อการร้ายจะเป็นบุคคลที่คุกคาม ความปลอดภัยหรือกระทำการใดๆโดยการใช้อาวุธระเบิดหรืออาวุธที่ร้ายแรงอื่นๆ ที่เป็นอันตรายโดย

วิธีการใดๆ ที่จะทำให้เกิดการตาย หรือ การบาดเจ็บให้กับบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือกรณีที่มีความครอบคลุมของอาวุธปืนที่ไม่มีใบอนุญาตใด ๆ วัตถุประสงค์หรือสารอื่น ๆ หรือสารที่ก่อให้เกิดความสามารถในการทำลายล้างและการกระทำนั้นทำให้เกิดสูญเสียของชีวิตมนุษย์หรือได้รับบาดเจ็บสาหัสให้กับบุคคลใดหรือทำให้เกิดความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญกับทรัพย์สินใด ๆ กระทำการกระทำการก่อการร้าย ซึ่งทั้งอินเดียและศรีลังกาก็ถูกจัดอยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งประเทศไทยสามารถดูแนวทางบทบัญญัติของรัฐภาคีเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ได้อีกแนวทางหนึ่งในการเพิ่มเติม กฎหมาย หรือ การออกพระราชบัญญัติใหม่มารองรับก็เป็นไปได้

จากอดีตจนถึงปัจจุบันการให้คำนิยามการก่อการร้ายนั้นยังคงเป็นเรื่องที่มีความยากลำบากสืบเนื่องมากจากการมีทัศนคติที่แตกต่างกันหลายประการ³⁰ เช่น ความไม่ชัดเจนของการแยกแยะความแตกต่างระหว่างผู้ก่อการร้ายกับการต่อสู้เพื่ออิสรภาพ หรือในเรื่องของการสิทธิในการกำหนดจิตใจตนเอง (Right to self determination) ซึ่งเป็นหลักการหนึ่งที่ต้องเคารพประชาชาติให้การยอมรับ โดยถือเป็นหลักในการคุ้มครองชนกลุ่มน้อยบางกลุ่มที่อาจมีความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา และภาษาที่อาจกระทำการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของตนเอง ก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้การกำหนดคำนิยามการก่อการร้ายเป็นไปอย่างยากลำบากมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

ดังนั้นแม้ว่าจะมีการให้คำนิยาม “การก่อการร้าย” ไว้ในความร่วมมือกันในระดับต่าง ๆ แต่ตราบใดที่ในปัจจุบันยังไม่มีมีการให้คำนิยาม “การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์” เอาไว้เป็นบรรทัดฐานในอันที่จะสามารถใช้เป็นหลักสากลได้และเป็นไปในทางเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติกล่าวคือ ทำให้อนุสัญญา ฯ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายรวมทั้งอนุสัญญา ฯ ฉบับนี้ ไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติเท่าที่ควร อาจทำให้มีการให้คำจำกัดความและการตีความการก่อการร้ายที่แตกต่างกันออกไปตามกฎหมายภายในของแต่ละประเทศไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันนั่นเอง สำหรับปัญหาการให้คำนิยาม “การก่อการร้าย” ดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ตามกฎหมายภายในของประเทศไทยเช่นกันซึ่งผู้เขียนได้ศึกษาและอธิบายไว้ในส่วนบทที่ 4

³⁰ Nicolas K. Laos, “Fighting Terrorism; What Can International Law Do?” *V Journal of International Affairs* No. 19(2000): 22.

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค .ศ. 2005 เรื่องคำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ไว้ ปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตาราง สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค .ศ. 2005 เรื่องคำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
คำนิยามและลักษณะการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์	<p>1. การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรงหรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม</p> <p>2. การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้</p> <p>3. การใช้ประโยชน์จากวัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้ประโยชน์หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี</p> <p>4. การกระทำภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคามโดยการข่มขู่</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการให้คำนิยามของการก่อการร้าย ทั้งที่เป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการก่อการร้ายในประเทศ โดยมีกำหนดลักษณะของการกระทำไว้อย่างเดียวกัน ใน Title 18 ของ US. Code, section 2331 Title 18 ของ US. Code, section 2332A แต่ยังไม่ครอบคลุมความหมายถึงการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี การใช้วัสดุกัมมันตรังสี การครอบครองวัสดุกัมมันตรังสี</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>Terrorism Act 2006 (ใช้จนถึงปัจจุบัน) ซึ่งมีการเพิ่มบทบัญญัติให้ขยายถึงการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายที่มีการใช้วัสดุกัมมันตรังสี วัสดุนิวเคลียร์ต่างๆ เพื่อทำการก่อการร้าย</p> <p>- การกระทำการก่อการร้าย ซึ่งมีการห้ามการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายไม่ว่าจะเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด</p> <p>- ห้ามทุกคนใช้สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ เพื่อทำการก่อการร้าย</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
	<p>5. การพยายามกระทำความผิดตามข้อ 1-4 ข้างต้น</p> <p>6. การกระทำที่เป็นการเข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ</p> <p>7. การกระทำอันเป็นการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ</p> <p>8. การกระทำอันมีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะมีความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรม</p>	<p>จากการเป็นที่สถานที่ที่ฝึกอบรมที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะในสหราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศ</p> <p>-ห้ามการใช้วัสดุแก๊สมันตรังสีหรืออุปกรณ์สารกัมมันตรังสีในการโจมตีก่อการร้ายและการก่อวินาศกรรมจากโรงงานนิวเคลียร์ซึ่งทำให้เกิดการรั่วไหลของสารกัมมันตรังสี</p> <p>(ประเทศอินเดีย) Prevention of Terr-orism Act 2002 (ใช้ในปัจุบัน) ซึ่งได้บัญญัติค่านิยมการก่อการร้าย หมายถึง การกระทำที่เป็นการก่อการร้ายจะเป็นบุคคลที่คุกคามความปลอดภัยหรือกระทำการ ใดๆโดยการใช้ระเบิดหรืออาวุธที่ร้ายแรงอื่นๆ ที่เป็นอันตรายโดยวิธีการใดๆ ที่จะทำให้เกิดการตายหรือ การบาดเจ็บให้กับบุคคลหรือทรัพย์สินหรือกรณีที่มีความครอบครองของอาวุธปืนที่ไม่มีใบอนุญาตใด ๆ วัตถุระเบิดหรือสารอื่น ๆ หรือสารที่ก่อให้เกิดความสามารถในการทำลายล้างชีวิตมนุษย์</p> <p>(ประเทศศรีลังกา) ในกฎหมาย Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979 ผู้ใดทำให้บุคคลอื่นเสียชีวิต ไม่ว่าจะกระทำการลักพาตัว หรือ โจมตีบุคคลทำให้พยานเสียชีวิต โดยการกระทำ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		ความผิดใด ๆ การข่มขู่ทางอาญาของบุคคลหรือพยาน ขหรือหรือสิ่งที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด มีอุปกรณ์ที่ไม่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นอาวุธปืน หรืออาวุธใด ๆ ที่คล้ายระเบิด หรือการมีไว้เพื่อใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด

3.1.2 มาตรการลงโทษ

เมื่อมีการกระทำที่เป็นความผิดการค้าการร้ายแล้วจะต้องนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมายภายในประเทศนั้นๆ ซึ่งจะต้องมีการบัญญัติไว้โดยเฉพาะเจาะจงและรัดกุม การลงโทษขึ้นอยู่กับการวางโทษตามกฎหมายภายใน ซึ่งจะลงโทษหนักเบาแตกต่างกันออกไปดังนี้

มาตรการลงโทษ ประเทศสหรัฐอเมริกา

เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น จำเป็นที่จะต้องนำตัวผู้กระทำความผิดบัญญัติกรณีที่มีการกระทำความผิดซึ่งมีโทษทางอาญาเกิดขึ้น ใน Title 18 ของ US. Code, section 2332 กฎหมายได้กำหนดไว้ว่า “ ผู้ใดฆ่าคนสัญชาติอเมริกันนอกประเทศอเมริกาจะต้องถูกลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต นอกจากนี้กรณีบุคคลที่อยู่นอกราชอาณาจักรพยายามที่จะฆ่าหรือ สมรู้ร่วมคิดในการฆ่า . ความผิดในกรณีที่มีความพยายามกระทำการฆ่า จะถูกจำคุกไม่เกิน 20 ปี หรือทั้งจำและปรับ ในกรณีที่สมคบคิดกันโดยบุคคลสองคนหรือมากกว่าในการลงมือกระทำการใดๆ จะต้องโทษปรับหรือจำคุกก็ปีก็ได้หรือตลอดชีวิต หรือทั้งจำและปรับ ³¹ ถือได้ว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานการค้าการร้ายแต่ยังไม่คลุมถึงการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

³¹ § 2332. CRIMINAL PENALTIES

(a) Homicide.— Whoever kills a national of the United States, while such national is outside the United States, shall—

(1) if the killing is murder (as defined in section 1111 (a)), be fined under this title, punished by death or imprisonment for any term of years or for life, or both;

มาตรการลงโทษ ประเทศอังกฤษ

เดิมกฎหมายภายในประเทศอังกฤษนั้นมีพระราชบัญญัติเฉพาะที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายโดยเฉพาะ ซึ่งมีบทบัญญัติการลงโทษ Terrorism 2000 ซึ่งบัญญัติไว้ใน มาตรา 3 ไว้ว่า ผู้ที่กระทำความผิดตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษ เมื่อมีการฟ้อง แล้วลงโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ เกี่ยวกับการลงโทษสรุปโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนเพื่อปรับไม่เกิน ตามกฎหมายสูงสุดหรือทั้งจำทั้งปรับ³²

หลังเป็นภาคี ประเทศอังกฤษ ได้ใช้กฎหมาย Terrorism ACT 2006 มีการแก้ไขกฎหมายลงโทษบางมาตรา โดยมีการเพิ่มลดโทษ เพื่อให้เหมาะสม กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติถึงการลงโทษดังนี้ หากผู้ใดมีเจตนาในการมีส่วนร่วมในการเตรียมการใด ๆ อันเป็นการกระทำการก่อการร้าย โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต³³ รวมไปถึงห้ามฝึกอบรมในกิจกรรมการก่อการร้ายหรือจากการรับการฝึกอบรม โทษสูงสุดจำคุกเป็นเวลา 10 ปี³⁴ ห้ามการทำหรือการครอบครองของอุปกรณ์สารกัมมันตรังสีใด ๆ เช่นระเบิดสปริงก โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต³⁵) นอกจากนี้ผู้ที่

(2) if the killing is a voluntary manslaughter as defined in section 1112 (a) of this title, be fined under this title or imprisoned not more than ten years, or both; and

³² Article (3) A person guilty of an offence under this section shall be liable

(a) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding ten years, to a fine or to both, or (b) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding six months, to a fine not exceeding the statutory maximum or to both.

(b) Attempt or Conspiracy With Respect to Homicide.— Whoever outside the United States attempts to kill, or engages in a conspiracy to kill, a national of the United States shall—

(1) in the case of an attempt to commit a killing that is a murder as defined in this chapter, be fined under this title or imprisoned not more than 20 years, or both; and

(2) in the case of a conspiracy by two or more persons to commit a killing that is a murder as defined in section 1111 (a) of this title, if one or more of such persons do any overt act to effect the object of the conspiracy, be fined under this title or imprisoned for any term of years or for life, or both so fined and so imprisoned. 5(3) Preparation of terrorist acts

³³ Article 5 (3) A person guilty of an offence under this section shall be liable, on conviction on indictment, to imprisonment for life.

³⁴ Article 6(5) Training for terrorism

(5) A person guilty of an offence under this section shall be liable

(a) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding 10 years or to a fine, or to both;

³⁵ Article 9 Making and possession of devices or materials

คุกคามผู้อื่นให้ได้รับสารกัมมันตรังสีก็ต้องรับโทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต³⁶ สำหรับความผิดที่มีการครอบครองเพื่อวัตถุประสงค์ใช้ในการก่อการร้ายนั้น ให้จำคุกเป็นเวลา 10 ปี แทน 15ปี³⁷ และหากมีการกระทำที่เป็นความผิดบางประการที่เกี่ยวข้องกับวัสดุนิวเคลียร์ ในมาตรา 14 “ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต”³⁸ กล่าวโดยสรุป มีบทบัญญัติการลงโทษที่รองรับอนุสัญญานี้

มาตรการลงโทษ ประเทศอินเดีย

ประเทศอินเดียได้มีการกำหนดบทลงโทษในกฎหมาย Prevention of Terrorism Act 2002 เช่น บุคคลที่มีเจตนาให้ความช่วยเหลือการก่อการร้ายจะต้องถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษปรับ บุคคลที่มีพยายามหรือเตรียมการที่จะกระทำผิด หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติกฎหมายใดๆ ต้องระวางโทษจำคุก 10 ปี หรือ จำคุกตลอดชีวิต³⁹

กล่าวโดยสรุป มีบทบัญญัติการลงโทษที่รองรับอนุสัญญานี้บางส่วน แต่ต้องเพิ่มบทบัญญัติให้ชัดเจนถึงการมี การใช้ การครอบครองวัสดุกัมมันตรังสีแล้วต้องรับโทษอย่างไรบ้าง

(3) A person guilty of an offence under this section shall be liable, on conviction on indictment, to imprisonment for life.

³⁶ Article 11 Terrorist threats relating to devices, materials or facilities

(4) A person guilty of an offence under this section shall be liable, on conviction on indictment, to imprisonment for life.

³⁷ Article 13 Maximum penalty for possessing for terrorist purposes

(1) In section 57(4)(a) of the Terrorism Act 2000 (c. 11) (10 years maximum imprisonment for possession for terrorist purposes), for “10 years” substitute “15 years”.

(2) Subsection (1) does not apply to offences committed before the commencement of this section. 14
Maximum penalty for certain offences relating to nuclear material

³⁸ Article 14(5) A person guilty of an offence under this section shall be liable, on conviction on indictment, to imprisonment for life.”

³⁹ Enhanced penalties., Prevention of Terrorism Act 2002

(1) If any person with intent to aid any terrorist contravenes any provision of, or any rule made under the Explosives Act, 1884 (4 of 1884), the Explosive Substances Act, 1908 (6 of 1908), the Inflammable Substances Act, 1952 (20 of 1952) or the Arms Act, 1959 (54 of 1959), he shall, notwithstanding anything contained in any of the aforesaid Acts or the rules made thereunder, be punishable with imprisonment for a term which may extend to imprisonment for life and shall also be liable to fine.

(2) For the purposes of this section, any person who attempts to contravene or abets, or does any act preparatory to the contravention of any provision of any law, rule or order .....

มาตรการลงโทษ ประเทศศรีลังกา

เมื่อมีการกระทำความผิดขึ้นจะต้องมีการลงโทษผู้นั้น ในประเทศศรีลังกามีการบัญญัติในกฎหมาย Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979 ซึ่งบทลงโทษนั้นได้บัญญัติ ในมาตรา 2 (2) ได้กำหนดโทษไว้ตามความรุนแรงของความผิด โดยหากผู้กระทำความผิดทำให้บุคคลอื่นเสียชีวิต ไม่ว่าจะกระทำการลักพาตัวหรือโจมตีบุคคลดังกล่าวใด ๆ ที่กระทำจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา ได้รับโทษคือประหารชีวิต หรือจำคุก หรือ ทำให้พยานเสียชีวิต ลงโทษต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต⁴⁰

กล่าวโดยสรุป เมื่อมีการกระทำความผิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์แล้วรัฐภาคีก็ได้มีการกำหนดโทษความผิดภายในกฎหมายตัวเองซึ่งความหนักเบาขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในของรัฐนั้นๆ หากพิจารณาตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ได้บัญญัติไว้แล้วในเรื่องการลงโทษเมื่อมีการกระทำที่เข้าข่ายการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์นั้นรับผิด รวมถึงการพยายาม การสมรู้ร่วมคิด และการมีส่วนร่วมให้เป็นการกระทำที่เกิดความผิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ซึ่งในอเมริกาความผิด “ ผู้ใดฆ่าคนสัญชาติอเมริกันนอกประเทศอเมริกา ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต นอกจากนี้ กฎหมายภายในประเทศสหราชอาณาจักรนั้นมีพระราชบัญญัติเฉพาะที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายโดยเฉพาะ ซึ่งมีบทบัญญัติการลงโทษ Terrorism 2006 ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 3 ซึ่งลงโทษผู้กระทำการก่อการร้าย ซึ่งทั้งประเทศอเมริกาและประเทศอังกฤษก็ถือว่าเป็นตัวอย่างรัฐภาคีที่ถือว่าเป็นประเทศพัฒนา แต่อินเดีย ศรีลังกา ถือเป็นประเทศกำลังพัฒนา และประเทศไทยสามารถดูแนวโน้มด้านกฎหมายมาเป็นแนวทางในการออกพระราชบัญญัติใหม่ได้

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการลงโทษไว้ ปรากฏตามตารางที่ 3

⁴⁰ Article 2(2) of Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979

(2) Any person guilty of an offence specified in

(i) paragraph (a) or (b) of subsection (1) shall on conviction be liable to imprisonment for life, and

(ii) paragraphs (c), (d), (e), (f), (g), (h), (i) or (j) of subsection (1) shall on conviction be liable to imprisonment of either description for a period not less than five years but not exceeding twenty years.

ตารางที่ 3 ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดาระัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการลงโทษ

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดาระัฐ
มาตรการบังคับ	1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดโทษที่เหมาะสมตามสภาพความร้ายแรงสำหรับความผิดตามอนุสัญญา	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>กฎหมายใน Title 18 ของ US. Code, section 2332 กำหนดไว้ว่า “ ผู้ใดฆ่าคนสัญชาติอเมริกันนอกประเทศ ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าเป็นการฆ่าคนโดยไม่สมัครใจ จำคุกไม่เกิน 3 ปี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีที่ถูกคนที่ยอยู่นอกราชอาณาจักรพยายามที่จะฆ่า หรือ สมรู้ร่วมคิดในการฆ่า . ความผิดในกรณีที่มีความพยายามกระทำการฆ่า จะถูกจำคุกไม่เกิน 20 ปี หรือทั้งจำและปรับ - ในกรณีที่สมคบคิดกันโดยบุคคลสองคนหรือมากกว่า มีผลกระทบต่อเจตนาของการสมคบคิด จะต้องโทษปรับหรือจำคุกที่ปรับได้หรือตลอดชีวิต หรือทั้งจำและปรับ <p>(ประเทศสหราชอาณาจักร)</p> <p>หลังเป็นภาคี สหราชอาณาจักรได้ใช้กฎหมาย Terrorism ACT 2006 มีการแก้ไขกฎหมายลงโทษบางมาตรา โดยมีการเพิ่มลดโทษ เพื่อให้เหมาะสม ดังนี้ ผู้ใดมีเจตนาในการมีส่วนร่วมในการเตรียมการใด ๆ อันเป็นการก่อการร้าย โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต , ห้ามการทำหรือการครอบครองสารกัมมันตรังสีใด ๆ เช่นระเบิด สกปรก โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต , สำหรับความผิดที่มีการครอบครองเพื่อวัตถุประสงค์ใช้ในการก่อการร้ายนั้น ให้จำคุกเป็นเวลา 10ปี</p> <p>หากมีการกระทำที่เป็นความผิดบางประการที่เกี่ยวข้องกับวัสดุนิวเคลียร์ ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>(ประเทศไทย)</p> <p>ประเทศไทยได้มีการกำหนดบทลงโทษในกฎหมาย Prevention of Terrorism Act 2002 เช่น บุคคลที่มีเจตนาให้ความช่วยเหลือการก่อการร้ายจะต้องถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษปรับบุคคลที่มีพยายามหรือเตรียมการที่จะกระทำความผิด หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติกฎหมายใดๆ ต้องระวางโทษจำคุก 10 ปี หรือ จำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979 ซึ่งบทลงโทษนั้นได้บัญญัติ ในมาตรา 2 (2) ได้กำหนดโทษไว้ตามความรุนแรงของความผิด โดยหากผู้กระทำความผิดทำให้บุคคลอื่นเสียชีวิต ไม่ว่าจะกระทำการลักพาตัวหรือโจมตีบุคคลดังกล่าวใด ๆ ที่กระทำจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา ได้รับโทษคือประหารชีวิต หรือจำคุก หรือ ทำให้พยานเสียชีวิต ลงโทษต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>

3.1.3 มาตรการให้ความช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ความช่วยเหลือในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เป็นตัวผลักดันที่ทำให้นำตัวผู้กระทำความผิดไปลงโทษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามหากไม่มีการทำสนธิสัญญากันก็อาจจะใช้วิธีทางการทูต ได้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วก็มักจะมีการทำสนธิสัญญาส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ประเทศสหรัฐอเมริกา

สนธิสัญญาที่ไทยทำกับอเมริกา ก็ได้กำหนดความผิดที่ ประเทศสาธารณรัฐอเมริกาได้มีการทำสนธิสัญญากับไทยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตั้งแต่ปี 2533 การส่งผู้ร้ายข้ามแดน⁴¹

⁴¹ Treaty between the government of the kingdom of Thailand and the government of the United State of America relating to extradition

หมายถึง ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภาคีสัญญาตกลงที่จะส่งให้แก่กันและกัน และ ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ซึ่งได้กระทำขึ้นภายนอกดินแดนของรัฐที่ร้องขอ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะส่งผู้ร้ายข้ามแดน นอกจากนี้ในสนธิสัญญายังกำหนด ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้อง เป็นความผิดที่ลงโทษได้ตามกฎหมายของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย โดยการจำคุกหรือการกักขังใน รูปแบบอื่นเป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี และ หากความผิดนั้นประกอบด้วยการเตรียม หรือการ พยายามกระทำความผิด การช่วยเหลือหรือส่งเสริม การสนับสนุน ให้คำปรึกษาหรือการเป็นผู้จัด หรือการเป็นผู้สมคบไม่ว่าก่อนหรือหลังการ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขว่าความผิดดังกล่าวลงโทษได้ตาม กฎหมายของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย โดยการจำคุกหรือกักขังในรูปแบบอื่นเป็นระยะเวลา มากกว่า 1 ปี หรือโดยการลงโทษที่หนักกว่า⁴² และไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนถ้าความผิดนั้นเป็น ความผิดทางการเมืองหรือมุ่งประสงค์ทางการเมือง หรือความผิดทางทหารโดยเฉพาะ นอกจากนี้ จะไม่มีการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวได้รับการพิจารณาคดีหรือปล่อยตัวในรัฐ ที่ได้รับการร้องขอสำหรับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และ ไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนถ้า บุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลังถูกหรือได้ถูกดำเนินคดีแล้วในรัฐที่ได้รับการร้องขอ ดังนั้นในการส่ง ผู้ร้ายข้ามแดนได้มีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาฉบับนี้เพียงพอ

มาตรการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ประเทศอังกฤษ

ในประเทศอังกฤษ มีมาตรการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ดังปรากฏใน Treaty Between The United Kingdom And Siam Respecting The Extradition Of Fugitive Criminals

ARTICLE 1 Obligation to Extradite

(1) The Contracting Parties agree to extradite to each other, subject to the provisions described in this Treaty, persons found in the territory of one of the Contracting Parties who have been proceeded against for, have been charged with, have been found guilty of, or are wanted for the enforcement of a judicially pronounced penalty for committing an extraditable offense, by the judicial authority of the Requesting State. The term "judicial authority" shall include the police and public prosecution authority for the purpose of proceeding against or charging such persons in accordance with the laws of each Contracting Party.

⁴² ARTICLE 2 Extraditable Offenses

(1) An offense shall be an extraditable offense for prosecution or for the imposition of a penalty or detention order only if it is punishable under the laws of both Contracting Parties by imprisonment or other form of detention for a period of more than one year or by any greater punishment. For the enforcement of a penalty or detention order for such an extraditable offense, extradition shall be granted if the duration of the penalty or detention order still to be served amounts to at least six months.

Sign at Bangkok, March 4, 1911. ซึ่งได้บัญญัติในมาตรา 1⁴³ รัฐภาคีที่มีส่วนร่วมในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องมีการกระทำที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในเขตอำนาจของรัฐภาคี ภายใต้สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ทำระหว่างกัน นอกจากนี้ ความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ มีดังต่อไปนี้ การฆาตกรรม หรือความพยายาม สมรู้ร่วมคิดในการฆาตกรรม การฆาตกรรม การจู่โจมการทำร้ายร่างกายทำให้ได้รับบาดเจ็บ หรือทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายอย่างสาหัส ความเสียหายต่อทรัพย์สิน โดยมาจากวัตถุระเบิด ซึ่งสามารถฟ้องร้องได้⁴⁴ นอกจากนี้ ความผิดทางอาญาจะไม่ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าเป็นความผิดในแง่ของการเมือง หรือได้พิสูจน์จากประเทศผู้ส่งว่ามีความพยายามจะลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับลักษณะทางการเมือง⁴⁵ ดังนั้นในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้มีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาฯ นี้เพียงพอแล้ว

มาตรการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ประเทศอินเดีย

นอกจากนี้ประเทศเพื่อนบ้านอย่าง อินเดียก็มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนคือ THE EXTRADITION ACT, 1962 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า สนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนหมายถึง ข้อตกลงที่ได้จัดทำโดยประเทศอินเดียกับรัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของอาชญากร ผู้ลี้ภัย และรวมถึงสนธิสัญญาใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของอาชญากรหลบหนี และมีผลผูกพันกับประเทศอินเดีย

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ได้แก่ ความผิดทั้งหมด หรือบางส่วนที่เกิดในรัฐต่างประเทศ หรือในอินเดีย แต่ผลกระทบนั้นนำมาซึ่งการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ โดยที่การส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดที่ส่งได้ในความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศที่เป็นรัฐสนธิสัญญา และเป็น

⁴³ Article 1. The High Contracting Parties engage to deliver up to each other persons over whom they respectively exercise jurisdiction who, being accused or convicted of a crime or offence committed in the territory of the one Party, shall be found within the territory of the other Party, under the circumstances and conditions stated in the present Treaty.

⁴⁴ Article 2. The crimes or offences for which the extradition is to be granted are the following:

1. Murder, or attempt, or conspiracy to murder.
2. Manslaughter.
3. Assault occasioning actual bodily harm. Malicious wounding or inflicting grievous bodily harm.
8. Malicious injury to property, by explosives or otherwise, if the offence be indictable.

⁴⁵ Article 5. A fugitive criminal shall not be surrendered if the offence in respect of which his surrender is demanded is deemed by the Party on whom the demand is made to be one of a political character, or if he prove that therequisition for his surrender has in fact been made with a view to try or punish him for an offence of a political character

ความผิดที่มีโทษจำคุกซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่า 1 ปีภายใต้กฎหมายของอินเดียหรือของรัฐต่างประเทศ⁴⁶ นอกจากนี้จะไม่มี การส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าการกระทำผิดเกี่ยวข้องกับ การเมือง และมีการพิสูจน์และตัดสินโดยผู้พิพากษา⁴⁷ ความผิดทางการเมือง กรณีที่จะไม่ส่งคนชาติเป็น ผู้ร้ายข้ามแดน หรือกรณีที่จะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ดังนั้นสรุปได้ว่าการบัญญัติในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพียงพอ รองรับอนุสัญญา ระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

---

⁴⁶ ARTICLE 3 Political and Military Offenses

(1) Extradition shall not be granted when:

- (a) the offense for which extradition is sought is a political offense ;or
- (b) it is established that extradition is requested for political purposes or
- (c) the offense for which extradition is sought is exclusively a military offense.

(2) For the purpose of this Treaty a murder or willful crime against the life or physical integrity of a Head of State of one of the Contracting Parties or of a member of that person's family, including attempts to commit such offenses, shall not be deemed to be offenses within the meaning of paragraph (1) of this Article.

2. Definitions. In this Act, unless the context otherwise requires,--

3[(a) "composite offence" means an act or conduct of a person occurred, wholly or in part, in a foreign State or in India but its effects or intended effects, taken as a whole, would constitute an extradition offence in India or in a foreign State, as the case may be;]

(d) "extradition treaty" means a treaty 1*[, agreement or arrangement] made by India with a foreign State relating to the extradition of fugitive criminals, and includes any treaty 1*[, agreement or arrangement] relating to the extradition of fugitive criminals made before the 15th day of August, 1947, which extends to, and is binding on, India;

3. Application of Act. 2*[(1) The Central Government may, by notified order, direct that the provisions of this Act, other than Chapter III, shall apply to such foreign State or part thereof as may be specified in the order.]

(2) The Central Government may, by the same notified order as is referred to in sub-section (1) or any subsequent notified order, restrict such application to fugitive criminals found, or suspected to be, in such part of India as may be specified in the order.

(b) "conviction" and "convicted" do not include or refer to a conviction which under foreign law is a conviction for contumacy, but the term "person accused" includes a person so

⁴⁷ Restrictions on surrender. 3*[(1)] A fugitive criminal shall not be surrendered or returned to a foreign State

(a) if the offence in respect of which his surrender is sought is of a political character or if he proves to the satisfaction of the magistrate or court before whom he may be produced or of the Central Government that the requisition or warrant for his surrender has, in fact, been made with a view to try or punish him for an offence of a political character;

มาตรการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ประเทศศรีลังกา

การบัญญัติเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ประเทศศรีลังกานั้นได้มีการทำสนธิสัญญากับรัฐภาคีอื่นๆหลายประเทศ และได้บัญญัติในกฎหมาย Extradition Law 1977 (ปัจจุบันยกเลิกแล้ว)

หลังจากนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติม Sri Lanka Extradition Amendment Act 1999 และใช้กฎหมายฉบับนี้มาถึงปัจจุบัน ซึ่งบทบัญญัติบางข้อได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มีความสมบูรณ์และปรับเข้าสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสาระสำคัญ ดังนี้ บุคคลที่ถูกกล่าวหาหรือได้รับการตัดสินในรัฐนั้นหรือ รัฐอื่นใด จะผิดตามกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน ในกรณีของความผิดต่อกฎหมายของรัฐสนธิสัญญาเป็นความผิดซึ่งได้บัญญัติในการจัดส่งผู้ร้ายข้ามแดน และในกรณีของความผิดต่อกฎหมายของประเทศเครื่องจักรภาพที่กำหนดเป็นความผิดที่ได้อธิบายในกฎหมายที่ตกอยู่ภายใต้คำอธิบายที่กำหนดไว้⁴⁸ นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัด ทัวไปเกี่ยวกับส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งได้บัญญัติดังนี้ บุคคลจะไม่ถูกส่งผู้ร้ายข้ามแดนหากในกรณีดังนี้ บุคคลนั้นถูกกล่าวหาว่าได้รับการตัดสินหรือเป็นความผิดของทางการเมือง ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือลงโทษเขาเนื่องมาจากเชื้อชาติศาสนาสัญชาติของเขาหรือความคิดเห็นทางการเมืองหรือ ในการพิจารณาคดีของเขาหรือลงโทษกักขังหรือถูก จำกัด ในเรื่องเสรีภาพส่วนบุคคลของเขาโดยเหตุผลของการแข่งขันของเขาศาสนาสัญชาติหรือความคิดเห็นทางการเมือง⁴⁹ ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาอย่างครอบคลุม

⁴⁸ Article 6. Extraditable offences

(1) For the purposes of this Law, any offence of which a person is accused or has been convicted in any designated Commonwealth country, or any treaty State shall be an extraditable offence, if (a) in the case of an offence against the law of a treaty State it is an offence which is provided for in the extradition arrangement;

⁴⁹ Article 7. General restrictions on extradition

(1) A person shall not be extradited under this Law to any designated Commonwealth country or to any treaty State, or be committed to or kept in custody for the purposes of such extradition, if it appears to the Minister, to the court of committal, or to the Court of Appeal upon an application made to it for a mandate in the nature of a writ of habeas corpus

(a) that the offence of which that person was accused or was convicted is an offence of a political character;

(b) that the request for extradition, though purporting to be made on account of the extraditable offence, is in fact made for the purpose of prosecuting or punishing him on account of his race, religion, nationality, or political opinions; or

นอกจากนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนย่อยมาตรา 7 (4) ซึ่งกล่าวถึงขอบเขตการกระทำให้รวมไปถึงเครื่องจักรภาพ ซึ่งได้แก่ ดังนี้ ความผิดต่อชีวิตหรือบุคคลซึ่งรวมถึงที่ได้กระทำในเครื่องจักรภาพหรือรัฐที่ทำสนธิสัญญา ความผิดซึ่งภายใต้เงื่อนไขของการจัดส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ทำโดยรัฐบาลศรีลังกากับรัฐสนธิสัญญาร้องขอไม่ได้รับการยกย่อง เป็นความผิดทางการเมือง ความผิดอยู่ในขอบเขตของการประชุมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการก่ออาชญากรรมระหว่างประเทศที่ศรีลังกาและขอประเทศเครื่องจักรภาพและบังคับผู้ทำสัญญาเพื่อดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน⁵⁰

สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของความหมายของ "รัฐต่างประเทศ" สำหรับคำว่า "ภายในเครื่องจักรภาพ" คำว่า "ภายในเครื่องจักรภาพนั้นให้ถือว่ารวมถึงฮ่องกงเขตปกครองพิเศษของสาธารณรัฐประชาชนจีน " รวมถึงเพิ่มเติมในส่วนของการกระทำให้รวมไปถึงความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวัตถุระเบิดอีกด้วย⁵¹ เมื่อพิจารณาการก่อการร้ายในบางลักษณะอาจพบว่ามีมูลเหตุจูงใจในการเมืองเป็นมูลฐานด้วยอาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ว่า บางประเทศอาจมีการวินิจฉัยว่าการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นเป็นความผิดทางการเมือง ด้วยเหตุนี้เองอนุสัญญาเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายส่วนใหญ่ที่กว้างโดยสหประชาชาติ จึงมีการบัญญัติให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ในความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา อย่างที่ผู้เขียนได้ศึกษามา ทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศ อังกฤษ ประเทศอินเดีย และประเทศศรีลังกา ซึ่งก็มีบทบัญญัติที่ได้ทำ

(c) that he might, if extradited, be prejudiced at his trial or punished, detained or restricted in his personal liberty by reason of his race, religion, nationality, or political

⁵⁰ Section 7 of the Extradition Law, No, 8 of 1977 (hereinafter referred to as the "principal enactment") is hereby amended in subsection (4) of that section by the substitution for all the words from "include" to the end of that subsection of the following :- "include-

(a) an offences against the life or person of the head of any designated Commonwealth country or treaty state ;

(b) an offence which, under the terms of the extradition arrangement made by the Government of Sri Lanka with the requesting treaty state, is not regarded as a political offence ;

(c) an offence within the scope of an international convention relating to the suppression of international crime to which Sri Lanka and the requesting designated commonwealth country or treaty state are contracting parties and which obliges contracting parties to prosecute or grant extradition for such offence ; and

(d) any related offence described in subsection (3) of section 6."

⁵¹ Article 23 Amendment of the principal enactment is hereby amended by the substitution , in the definition of "foreign state", for the words "within the Commonwealth ,", of the words "within the Commonwealth and shall be deemed to include the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China;". Amendment to the Schedule to the principal enactment

สนธิสัญญากันในเรื่องที่จะไม่ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนที่เป็นความผิดทางการเมืองขึ้น เช่นเดียวกับในในเรื่อง ความผิดทางการเมือง ซึ่งในปัจจุบันก็ไม่มีค่านิยมไว้เป็นการเฉพาะอันเป็นบรรทัดฐานสากล จึงทำให้หลายประเทศยังคงมีการตีความที่แตกต่างกันออกไป และโดยทั่วไปก็มักจะวินิจฉัยว่าความผิดตามคำร้องนั้นเป็นความผิดทางการเมืองหรือไม่นั้น เป็นอำนาจของศาลแห่งประเทศผู้รับคำขอให้มีการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน

กล่าวโดยสรุป ในมาตรการการส่งผู้ร้ายข้ามแดน อนุสัญญาที่ห้ามมิให้ถือว่าความผิดทางการเมืองเป็นความผิดที่เกิดจากมูลเหตุจูงใจทางการเมือง หรือเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมือง หรือเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับมูลเหตุจูงใจทางการเมือง ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของการก่อการร้ายที่มักมีการใช้ความรุนแรงและอาชกรรมทำต่อกลุ่มบุคคลโดยไม่เลือกว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือของประชาชนผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นหากมีการร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกันในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย รัฐที่ถูกร้องขอก็จะไม่สามารถปฏิเสธการส่งตัวโดยยกข้ออ้างเกี่ยวกับความผิดทางการเมืองดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นได้เช่น เดียวกับในความผิดร้ายแรงบางฐานที่มีสนธิสัญญาระหว่างประเทศกำหนดให้เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้โดยไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง เช่น การรุกราน อาชญากรรมข้ามชาติ ความผิดฐานเป็นประมุขของรัฐ หรือผู้นำรัฐบาล โจรสลัด การจี้เครื่องบิน อาชญากรรมสงคราม โจรสลัด การจี้เครื่องบิน การเอาคนลงเป็นทาส การกีดกันสีผิว เป็นต้น

นอกจากนี้ในรัฐภาคีที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษาแล้วนั้นจะพบว่า สหรัฐอเมริกา อังกฤษ อินเดีย และศรีลังกา ก็มีบทบัญญัติที่เพียงพอและสอดคล้องกับอนุสัญญาที่กล่าวไว้ในเรื่อง การไม่ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนกรณีที่มีโทษประหารชีวิต สืบเนื่องมาจากแนวความคิดที่ว่าโทษประหารชีวิตเป็นการตัดโอกาสที่ผู้นั้นจะได้ปรับปรุงตัว ซึ่งแม้อาจส่งผลในการยับยั้งอาชญากรรมได้ในระดับหนึ่งแต่ได้เคยมีการวิจัยเอาไว้ว่าการประหารชีวิตมิได้ส่งผลดีต่อการควบคุมอาชญากรรมในระยะยาวได้ ประกอบกับเหตุผลด้านมนุษยธรรมที่ว่า “ ประเทศผู้รับคำขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่สมควรจะส่งตัวบุคคลที่เข้ามาพึ่งอำนาจของประเทศนั้นให้ประเทศอื่นนำไปประหารชีวิต ”⁵² ด้วยเหตุนี้ในปัจจุบันหลายประเทศโดยเฉพาะในยุโรปจึงได้มีการยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติที่เป็นอุปสรรคสำหรับการให้ความร่วมมือใน

⁵² Beyleveld Deryck " Deterrence Research and Deterrence Politics " in Andrew Von Hirsch and Andrew Ashworth , *Principled Sentencing - Reading on Theory& Policy* (Oxford : Hart Publishing , 2000) pp 72-73

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน เนื่องจากความแตกต่างสำหรับโทษในการกระทำความผิดร้ายแรงเดียวกัน แต่มีการกำหนดโทษที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ โดยเฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย ถือเป็นความผิดที่ร้ายแรงในหลายประเทศมีการกำหนดโทษประหารชีวิตไว้สำหรับความผิดนี้ รวมทั้งในประเทศไทยด้วย ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่รัฐได้รับการร้องขออาจ ปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เนื่องจากความแตกต่างสำหรับโทษในการ กระทำความผิดที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายถือเป็นความผิดที่ร้ายแรงในหลายประเทศมีการกำหนด โทษประหารชีวิตไปแล้ว ทำให้เกิดอุปสรรคสำหรับการให้ความร่วมมือในการต่อสู้ผู้ร้ายข้ามแดน เนื่องจากความแตกต่างสำหรับโทษการกระทำความผิดร้ายแรงเดียวกัน แต่มีการกำหนดโทษที่ แตกต่างกันในแต่ละประเทศ โดยเฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายถือเป็นความผิดที่ ร้ายแรงในหลายประเทศมีการกำหนดโทษประหารชีวิตไว้สำหรับความผิดนี้ รวมทั้งในประเทศไทย ด้วย

ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่รัฐได้รับการร้องขออาจปฏิเสธไม่ให้ ความสำเร็จในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ดังจะเห็นได้จากกรณีที่มิบัทบัญญัติที่จะไม่ส่งผู้ร้ายข้าม แแดนในความผิดที่มีโทษประหารชีวิต ในอนุสัญญาหลายฉบับ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้าย ข้ามแดน Inter-American มาตรา 9 และอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของสหภาพยุโรป ค.ศ.1957 มาตรา 11 เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันได้มีทางออกสำหรับปัญหาดังกล่าว นั่นคือ รัฐผู้ รับคำร้องและรัฐผู้ร้องขอต่างยอมรับถึงการมีอยู่ของโทษประหารชีวิตและเพื่อให้มีความร่วมมือ ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่กันได้แม้จะเป็นความผิดที่มีโทษประหารชีวิต จึงได้มีการกำหนดให้รับ ผู้ร้องขอต้องดำเนินการบัญญัติกฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันว่า รัฐผู้ร้องขอจะไม่มีคำพิพากษา ลงโทษประหารชีวิต หรือ แม้จะมีคำพิพากษาดังกล่าวก็จะมีโทษประหารชีวิต เช่นนั้น หากรัฐที่ได้รับการ ร้องขอจะให้ความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ ซึ่งข้อตกลงที่มีบทบัญญัติดังกล่าว อาทิ เช่น สนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสหรัฐ ถึงกระนั้นก็ตาม การที่รัฐผู้ร้องขอทำการรับรอง ว่าจะไม่ประหารชีวิตผู้ร้ายที่ขอให้ส่งข้ามแดนดังกล่าว ก็อาจส่งผลให้เกิดปัญหา Double Standard ได้ เนื่องจากหากเป็นกรณีที่มีการร่วมกันกระทำความผิดเป็นขบวนการแล้วผู้ที่อยู่ใน ประเทศได้รับการลงโทษประหารชีวิต ในขณะที่ผู้ที่ร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันหลบหนีข้าม ประเทศไม่ได้รับการลงโทษประหารชีวิต เนื่องจากการทำคำรับรองดังกล่าวนั่นเอง

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการให้ความช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ไว้ ปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่อง มาตรการให้ความช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
มาตรการให้ความช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน	<p>1.กรณีที่มีรัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน</p> <p>2 .กรณีที่มีรัฐภาคีมิได้กำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน ความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้โดยทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดไว้โดยกฎหมาย</p> <p>3.ห้ามมิให้เป็นความผิดทางการเมืองหรือเป็นความผิดที่เกิดจากมูลเหตุจูงใจทางการเมือง</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>บัญญัติไว้ใน Treaty between the government of the kingdom of Thailand and the government of the United State of America relating to extradition ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภาคีสัญญาตกลงที่จะส่งให้แก่กันและกัน และความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ซึ่งได้กระทำขึ้นภายนอกดินแดนของรัฐที่ร้องขอ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องเป็นความผิดที่ลงโทษได้ตามกฎหมายของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้ไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดทางการเมืองหรือมุ่งประสงค์ทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร โดยเฉพาะ</p> <p>สรุปได้ว่ามีบทบัญญัติครอบคลุมรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้บัญญัติไว้ใน TREATY BETWEEN THE UNITED KINGDOM AND SIAM RESPECTING THE EXTRADITION OF FUGITIVE CRIMINALS March 4, 1911. รัฐภาคีที่มีส่วนร่วมในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องมีการกระทำที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในเขตอำนาจของรัฐภาคี ภายใต้สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ทำระหว่างกัน</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ชั๊นนิวเคิลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>นอกจากนี้ความผิดทางอาญาจะไม่ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนถ้าเป็นความผิดในแง่ของการเมือง</p> <p>สรุปได้ว่ามีบทบัญญัติครอบคลุมรองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ชั๊นนิวเคิลียร์</p> <hr/> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>ประเทศอินเดียมีกฎหมาย THE EXTRADITION ACT, 1962 มีสาระสำคัญดังนี้ ความผิดทั้งหมด หรือบางส่วนที่เกิดในรัฐต่างประเทศ หรือในอินเดีย แต่ผลกระทบนั้นนำมาซึ่งการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ โดยที่การส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดที่ส่งได้ ในความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศที่เป็นรัฐสนธิสัญญา ความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศที่อยู่ในบังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ด้วยความเคารพกับความผิดที่ระบุไว้ในทิศทางที่มีผลในความสัมพันธ์กับรัฐเช่นถ้าเป็นรัฐสนธิสัญญา</p> <p>นอกจากนี้ ไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนกรณีที่เป็นความผิดทางการเมือง จากที่ได้มีคำพิพากษาตัดสินแล้ว</p> <p>ดังนั้นกล่าวได้ว่ามีบทบัญญัติครอบคลุมรองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ชั๊นนิวเคิลียร์</p> <hr/> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>กฎหมายที่รองรับคือ Sri Lanka Extradition Amendment Act 1999 ใช้กฎหมายฉบับนี้มาจนถึงปัจจุบันบุคคลที่ถูกกล่าวหา หรือได้รับการตัดสินในรัฐนั้นหรือ รัฐอื่นใด จะผิดตามกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน ในกรณีของความผิดต่อกฎหมายของรัฐสนธิสัญญาเป็นความผิดซึ่งได้บัญญัติในการจัดส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>สรุปได้ว่ามีบทบัญญัติครอบคลุมรองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ชั๊นนิวเคิลียร์</p>

3 .1.4 มาตรการความร่วมมือทางอาญา

ความช่วยเหลือในทางอาญา เป็นตัวผลักดันที่ทำให้หน้าตัวผู้กระทำผิดไปลงโทษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามหากไม่มีการทำสนธิสัญญากันก็อาจจะใช้วิธีทางการทูตได้ ความร่วมมือทางอาญาถือว่าเป็นกรอบในการดำเนินความร่วมมือทางอาญาระหว่าง ประเทศ บางประเทศอาจมีความตกลงหรือมีสนธิสัญญาความร่วมมือทางอาญา (Mutual Legal Assistance Treaty-MLAT)⁵³ ซึ่งสามารถดำเนินการระหว่างผู้ประสานงานกลางหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของประเทศนั้นๆ ได้โดยตรง โดยไม่ต้องผ่านช่องทางการทูต แต่หากไม่มีความตกลงร่วมมือทางอาญาจะต้องดำเนินการผ่านช่องทางการทูตของทั้งสองฝ่าย และระบุหลักการต่างตอบแทนในคำร้องขอความร่วมมือด้วยเสมอ

มาตรการความร่วมมือทางอาญา ประเทศอเมริกา

การทำสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างอเมริกาและไทย (Treaty between the government of the United States of America and the government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters) Signed at Bangkok, March 19, 1986. ซึ่งในสนธิสัญญาได้ระบุเรื่องรัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตาม บทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการ อื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องอาญา⁵⁴ รวมถึง การสืบพยานบุคคล และการสอบปากคำบุคคล , การ จัดหาให้ซึ่งเอกสาร บันทึก และพยานหลักฐาน การส่งเอกสาร , การโอนตัวนักโทษที่ถูกคุมขังเพื่อ การสืบพยานบุคคล ⁵⁵ ซึ่งสนธิสัญญามุ่งประสงค์ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างหน่วย ราชการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐภาคีเท่านั้น ไม่ได้มุ่งประสงค์หรือทำขึ้นเพื่อให้ ความช่วยเหลือเช่นนั้นแก่เอกชน ⁵⁶ เป็นต้น ดังนั้นถึงว่ามีบทบัญญัติที่รองรับสนธิสัญญาระหว่าง ประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

⁵³ กระทรวงการต่างประเทศ, ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม[ออนไลน์], 27 มิถุนายน 2555, แหล่งที่มา : <http://www.mfa.go.th/web/202.php>

⁵⁴ Treaty between the government of the United States of America and the government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters) Signed at Bangkok, March 19, 1986.section 1

⁵⁵ Ibid., section 2

⁵⁶ Ibid

มาตรการความร่วมมือทางอาญา ประเทศอังกฤษ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาล อังกฤษ ปรารถนาที่จะอ้างไว้และ กระชับความสัมพันธ์ที่มีมาช้านาน ซึ่งผูกพันสองประเทศไว้ด้วยกัน และที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่ง กันและกันในเรื่องทางอาญาอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งได้ตกลงกันใน Treaty Between of the Kingdom of Thailand and The Government of the United Kingdom of great Britain and Northern Ireland on Mutual assistance in criminal matters⁵⁷ ดังต่อไปนี้ พันธกรณีที่จะให้ความช่วยเหลือ .. ข้อจำกัดในการปฏิบัติตามคำร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน กลาง สารของคำร้องขอสำหรับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การปฏิบัติตามคำร้องขอ เป็นต้น โดยมีบทบัญญัติที่สร้างความร่วมมือดังนี้ รัฐภาคีตกลงที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตาม บทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และ กระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องทางอาญา ความช่วยเหลือให้รวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ เรื่องต่อไปนี้ การสืบพยานบุคคล และการสอบปากคำบุคคล การจัดหาให้ซึ่งเอกสาร บันทึก และพยานหลักฐาน การให้ความช่วยเหลือให้กระทำโดยจะต้องไม่คำนึงว่าการกระทำซึ่งเป็นมูล กรณของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในภาคีผู้ร้องขอจะต้องห้าม ตามกฎหมายของภาคีผู้รับคำร้องขอหรือไม่ สนธิสัญญานี้มุ่งประสงค์เพียงเพื่อให้ความช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของภาคีเท่านั้น และ มิได้มุ่งประสงค์หรือทำขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือเช่นนั้นแก่เอกชน⁵⁸ นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัด คือ รัฐ ภาคีสืบคำร้องอาจปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอในกรณีที่ คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือน อธิปไตย ความมั่นคง หรือผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งอื่น ๆ ของภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ คำ ร้องขอนั้นเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการ ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ครอบคลุม

⁵⁷ Law Reform Commission, Office of the Council of State, Treaty Between of the Kingdom of Thailand and The Government of the United Kingdom of great Britain and Northern Ireland on Mutual assistance in criminal matters [online] 25 June 2012 , Available from: http://www.lawreform.go.th/lawreform/index.php?option=com_lawreform&task=e&Itemid=22#

⁵⁸ UNODC, Etats-Unis d' Amerique, [online] 25 June 2012, Available from: https://www.unodc.org/tldb/fr/browse_country.html?pageNum=4&node=docs&cmd=add&country=USA

มาตรการความร่วมมือทางอาญา ประเทศอินเดีย

สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างเช่น ประเทศอินเดียก็ได้จัดทำ สนธิสัญญา ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายในเรื่องทางอาญา ซึ่งมีมาตราที่กำหนดในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ คือ รัฐคู่สัญญาตกลงที่จะให้กับอีกฝ่ายหนึ่งภายใต้บทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ซึ่ง มาตรการที่มีขอบเขตกว้างขวางที่สุดของความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายในเรื่องที่ เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องทางอาญา ไม่ว่าจะ หน่วยงานที่ได้รับการร้องขอหรือที่จะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือนั้นจะเป็นศาลหรือหน่วยงานอื่นใด ⁵⁹ ซึ่งมีความประสงค์ ในทางอาญา เช่น การสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับความผิดใดๆ ที่กำหนดโดยกฎหมาย โดยการให้ความช่วยเหลือรวมถึงอีกหลายเรื่อง แต่ไม่จำกัดเฉพาะเรื่องต่อไปนี้ เช่นการสืบพยานบุคคลและการสอบปากบุคคล การจัดหาให้ซึ่ง ข้อสนเทศ เอกสาร บันทึก และพยานหลักฐาน การส่งเอกสาร รวมถึงเอกสารทางกฎหมาย การปฏิบัติตามคำร้องขอเพื่อการตรวจค้นและการยึด

นอกจากนี้ การให้รัฐคู่สัญญาแต่ละฝ่ายจัดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง อินเดียมีผู้ประสานงานกลางได้แก่ กระทรวงมหาดไทย สำหรับในไทยคือ อัยการสูงสุด หรือ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด ให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้ร้องขอเป็นผู้ ทำคำร้องขอภายใต้สนธิสัญญานี้ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการ ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

---

⁵⁹ Treaty Between of the Kingdom of Thailand and The Government of the United Kingdom of great Britain and Northern Ireland on Mutual assistance in criminal matters

Article 5. A fugitive criminal shall not be surrendered if the offence in respect of which his surrender is demanded is deemed by the Party on whom the demand is made to be one of a political character, or if he prove that the requisition for his surrender has in fact been made with a view to try or punish him for an offence of a political character

มาตรการความร่วมมือทางอาญา ประเทศศรีลังกา

ประเทศศรีลังกามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือทางอาญาไว้ในกฎหมาย Mutual Legal Assistance in Criminal Matters Act 2002⁶⁰ ได้กล่าวถึงสาระสำคัญในส่วนของการช่วยเหลือทางอาญาโดยบัญญัติไว้ว่า มาตรา 2(3) ข้อตกลงที่ได้กระทำระหว่างประเทศศรีลังกาและรัฐภาคีใด ให้คำมั่นถึงเงื่อนไขและข้อตกลงและให้บังคับตามข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้ โดยคำนึงถึงเงื่อนไขและผลกระทบที่จะมีผลต่อการกระทำนั้นๆ อีกด้วย⁶¹

นอกจากนี้สำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดทำกฎหมาย Mutual Legal Assistance in Criminal Matters Act 2002 มีการบัญญัติใน มาตรา 3 คือเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดหาและการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญาแก่ประเทศศรีลังกา ไม่ว่าจะเป็น สถานที่ของผู้ต้องสงสัยหรือพยาน การให้บริการทางเอกสาร การตรวจสอบของพยาน การได้รับเอกสารหลักฐานหรือสิ่งของอื่น ๆ การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอสำหรับการค้นหาและจับกุม การดำเนินการที่มีผลต่อการถ่ายโอนชั่วคราวของบุคคลในความดูแลให้ปรากฏเป็นพยาน การอำนวยความสะดวกของลักษณะส่วนตัวของพยาน บทบัญญัติของเอกสารและข้อมูลอื่น ๆ⁶²

⁶⁰ Article 1 of Mutual Assistance in Criminal Matters Act (No. 25 of 2002)

1. This Act may be cited as the Mutual Assistance in Criminal Matters Act, No. 25 of 2002.

⁶¹ Article 2 (3) Of Mutual Assistance in Criminal Matters Act (No. 25 of 2002)

(3) Where an agreement has been entered into between Sri Lanka and any Non-Commonwealth country, whether before or after the date of commencement of this Act, for mutual assistance in criminal matters, the Minister may, by Order published in the Gazette, declare that the provisions of this Act shall apply in respect of such Non-Commonwealth country, subject to such limitations and conditions as the Minister may, having regard to the terms of such agreement, deem expedient to specify in the Order, for the purpose only of giving effect to the terms of such agreement.

⁶² Article 3 of Mutual Assistance in Criminal Matters Act (No. 25 of 2002)

The object of this Act is to facilitate the provision and obtaining, by Sri Lanka of assistance in criminal matters including-

- (a) the location and identification of witnesses or suspects ;
- (b) the service of documents ;
- (c) the examination of witnesses ;
- (d) the obtaining of evidence, documents or other articles :
- (e) the execution of requests for search and seizure ;
- (f) the effecting of a temporary transfer of a person in custody to appear as a witness ;
- (g) the facilitation of the personal appearance of witnesses :
- (h) the provision of documents and other records :

อย่างไรก็ตามยังมีข้อยกเว้นในการการปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา 6⁶³ ดังนี้ โดยจะไม่ให้ความร่วมมือทางอาญาที่เกี่ยวกับ การร้องขอเกี่ยวกับการฟ้องคดีหรือการลงโทษบุคคลในความผิดทางการเมือง การร้องขอเกี่ยวกับการฟ้องคดีหรือการลงโทษบุคคลในส่วนของกรกระทำหรือละเว้นซึ่งหากมันได้เกิด การร้องขอเกี่ยวกับการฟ้องคดีของบุคคลสำหรับความผิดที่ผู้นั้นได้รับการปล่อยตัวหรือตัดสินไปตามกฎหมายของประเทศศรีลังกา การรักษาความปลอดภัยระหว่างประเทศอยู่บนพื้นฐานที่สอดคล้องกับการร้องขอจะอำนวยความสะดวกการฟ้องร้องหรือการลงโทษของหรือก่อให้เกิดอคติต่อบุคคลในบัญชีของเชื้อชาติภาษา ศาสนาของเขา, , วรรณะ, เพศ, ความคิดเห็นทางการเมืองหรือสถานที่ใด ๆ ที่เกิดขึ้นในศรีลังกาจะมีการบัญญัติความผิดตามกฎหมายเฉพาะทางทหารของศรีลังกา

ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ในนิวเคลียร์

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษากฎหมายข้างต้นแล้วจะเห็นได้ว่า ความร่วมมือทางอาญาเป็นกรอบในการดำเนินการช่วยเหลือทางอาญาระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะ เป็นระหว่างไทยกับต่างประเทศ ซึ่งจากการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ประเทศสหรัฐอเมริกา ก็มีบทบัญญัติในเรื่องความช่วยเหลือบัญญัติไว้ใน Treaty between the government of the United States of America and the government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters) Si ซึ่งถือว่ามีกฎหมายที่ได้การรองรับในเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ ที่ส่งเสริมให้มีการร่วมมือกัน ไม่เพียงเท่านั้น รวมถึงประเทศสหราชอาณาจักร ได้บัญญัติเรื่องความร่วมมือทางอาญาแล้วใน Treaty Between of the Kingdom of Thailand and The

(i) the location, of the proceeds of any criminal activity ;

(j) the enforcement of orders for the payment of fines or for the forfeiture of freezing of property.

⁶³ Article 6. Refusal of assistance of Mutual Assistance in Criminal Matters Act (No. 25 of 2002)

(1) A request by the appropriate authority of a specified country for assistance under this Act shall be refused, in whole or in part, if, in the opinion of the Central Authority-

(a) the request relates to the prosecution or punishment of a person in respect of an act or omission which, if it had occurred in Sri Lanka would not have constituted an offence under the law of Sri Lanka ;

(b) the request does not relate to the prosecution or punishment of a person for an offence of a political character ;

(c) the request relates to the prosecution or punishment of a person in respect of an act or omission which if it had occurred in Sri Lanka, would have constituted an offence only under the military law of Sri Lanka ;

Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland on Mutual assistance in criminal matters อินเดีย และศรีลังกา ก็มีกฎหมายรองรับเช่นเดียวกัน โดยเมื่อพิจารณาแล้ว ก็บัญญัติในเรื่อง การให้ความร่วมมือทางด้านอาญากับประเทศต่างๆ เช่น การให้ความช่วยเหลือ การให้ความร่วมมือ การสืบสวน สอบสวน การฟ้องคดี ซึ่งเมื่อพิจารณาองค์ประกอบกับความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ดังที่เมื่อมีการกำหนดไว้ ของอนุสัญญาที่ว่า 'โดยมีเจตนาบังคับบุคคล หรือ นิติบุคคล หรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการ หรืองดเว้นกระทำการใดๆ' ดังนี้จะพบว่าผู้เสียหายมิได้มีแต่เพียงรัฐเท่านั้น องค์การระหว่างประเทศก็สามารถเป็นผู้เสียหายจากการกระทำดังกล่าวได้ ดังนั้นในกฎหมายของรัฐภาคีส่วนใหญ่ก็ยังมี การบัญญัติไว้

ผู้เขียนได้ สรุปลักษณะสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการให้ความช่วยเหลือทางอาญา ดังที่ปรากฏใน ตารางที่ 4

ตารางที่ 5 ตารางสรุป ลักษณะสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการให้ความช่วยเหลือทางอาญา

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
มาตรการให้ความช่วยเหลือทางอาญา	<p>1.ให้รัฐภาคีจัดให้มีมาตรการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้มากที่สุดในการสืบสวนสอบสวนทางอาญา หรือ กระบวนวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>2.ในกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ก็สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นๆนั่นเอง</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>มาตรการให้ความช่วยเหลือทางอาญามีบัญญัติไว้ในกฎหมาย Treaty between the government of the United States of America and the government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters) Signed at Bangkok, March 19, 1986. รัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และ กระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องอาญา ความช่วยเหลือและกระบวนการที่ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้ จะไม่จำกัดช่วยเหลือ ข้อจำกัดในการปฏิบัติตามคำร้องขอ ผู้รับคำร้องขออาจ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอ ในกรณี คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งอื่น ๆ ของภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ คำร้องขอนั้นเกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมื่อ</p> <p>ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับ</p> <p>อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศสหราชอาณาจักร)</p> <p>บัญญัติไว้ใน Treaty between of the Kinddon and The Government of the United Kingdom of Great Briatain and Northern Ireland on Mutual Assistance in Criminal Matters รัฐภาคีตกลงที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องทางอาญา</p> <p>ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับ</p> <p>อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย ความผิดส่งผู้ร้ายข้ามแดนหมายถึงความผิดที่กระทำหรือละเว้นกระทำเป็นการที่ตกอยู่ภายใต้หรือเกิดขึ้นภายในเขตอำนาจของปากีสถานจะก่อให้เกิดความผิดกับกฎหมายของประเทศ รัฐอาจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอ หาก</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>พิจารณาเห็นว่า คำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนถึงความมั่นคง หรือสาธารณะประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของรัฐผู้รับคำร้องขอ รวมถึงคำร้องขอที่เกี่ยวข้องเนื่องทางการเมือง</p> <p>ดังนั้นถือว่าไม่มีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>Mutual Legal Assistance in Criminal Matters Act 2002 ได้กล่าวถึงสาระสำคัญในส่วนของความช่วยเหลือทางอาญา ข้อตกลงที่ได้กระทำระหว่างประเทศศรีลังกาและรัฐภาคีใด ให้คำนึงถึงเงื่อนไขและข้อตกลง การได้รับความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญาแก่ประเทศศรีลังกาไม่ว่าจะเป็น สถานที่ของผู้ต้องสงสัยหรือพยาน การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอสำหรับการค้นหาและจับกุม</p> <p>ดังนั้นถือว่าไม่มีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p>

3.1.5 มาตรการอินตวันักโทษ

มาตรการอินตวันักโทษ ประเทศสหรัฐอเมริกา

การอินตวันักโทษระหว่าง ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยนั้นได้มีการทำสนธิสัญญาการอินตวันักโทษระหว่างกัน ซึ่งได้ให้ความหมายดังนี้ สนธิสัญญาการอินตวันักโทษระหว่างอเมริกาและไทย ค.ศ.1988⁶⁴ ได้ให้ความหมายการอินตวันักโทษดังนี้ รัฐผู้ส่ง หมายถึง

⁶⁴ TREATY ON COOPERATION IN THE EXECUTION OF PENAL SENTENCES BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND

รัฐภาคีซึ่งมีหน้าที่จะต้องส่งรัฐผู้รับ หมายถึง รัฐภาคีที่มีหน้าที่จะต้องรับตัวนักโทษ ผู้กระทำผิด หมายถึง ผู้ที่ถูกตัดสินจากรัฐภาคีนั้นจะถูกส่งโทษฐานผิดทางอาชญากรรมถูกตัดสินไม่ว่าโทษในการจับกุม หรือ การกักขัง หรือว่าการให้สิ้นเสรีภาพ การปรับโดยมีเงื่อนไข หรือการคุมประพฤติ ตัว หรืออยู่ภายใต้การควบคุมดูแล โดยไม่ต้องมีการกักตัว⁶⁵

หลักเกณฑ์ที่จะส่งตัวนักโทษนั้น ใช้กับกรณีที่ผู้กระทำผิดถูกโอนจากการตัดสินลงโทษความผิดทางอาญาไปยังรัฐผู้รับ นอกจากนี้ผู้ถูกส่งจะต้องมีสัญชาติของรัฐที่รับ สำหรับความผิดที่ไม่สามารถโอนได้คือกรณีเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในหรือภายนอกรัฐ ความปลอดภัยต่อประมุขของรัฐ และกฎหมายความมั่นคงแห่งชาติ⁶⁶ นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่น หรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาคดีใหม่ในประเทศผู้โอน⁶⁷ และจะต้องมีคำตัดสินว่ามีการกระทำผิดอย่างน้อย 1ปี⁶⁸

กรณีของรูปแบบการคุมขัง, จำคุกหรือวิธีอื่น ๆ ของการกีดกันซึ่งเสรีภาพ ผู้กระทำผิดดังกล่าวในขณะที่มีการถ่ายโอนจะต้องได้รับโทษขั้นต่ำอย่างน้อยตามกฎหมายของรัฐที่ทำการโอน⁶⁹ การโอนอาจถูกปฏิเสธ หาก มีการพิจารณาโดยรัฐการถ่ายโอนว่าอาจเป็นอันตรายต่อ

⁶⁵ ARTICLE I--DEFINITIONS

⁶⁶ ARTICLE II--SCOPE OF APPLICATION

The application of this Treaty shall be subject to the following conditions:

1. That the offense, for which the offender to be transferred was convicted and sentenced, is one which would also be punishable as a crime in the Receiving State had the offense been committed in the Receiving State. This condition shall not be interpreted so as to require that the crimes described in the laws of the two Parties be identical in matters not affecting the character of the crimes such as the quantity of property or money taken or possessed or the presence of a jurisdictional element such as interstate criminal activity.

2. That the offender to be transferred is a national of the Receiving State.

⁶⁷ 3. That the offender to be transferred did not commit an offense:

(a) against the internal or external security of the State;

(b) against the Head of State of the Transferring State or a member of his family; or

(c) against legislation protecting national art treasures.

⁶⁸ 4. That there is at least one year of the offender's sentence remaining to be served at the time of his application for transfer

⁶⁹ 5. That no further or other legal proceedings relating to the offense or any other offense are pending in the Transferring State.

อำนาจอธิปไตยของตน การรักษาความปลอดภัยสาธารณะหรือคำสั่งของรัฐหรือ ผู้กระทำความผิด
ยังเป็นคนชาติของรัฐที่ทำการถ่ายโอน⁷⁰

มาตรการโอนตัวนักโทษ ประเทศอังกฤษ

สำหรับการโอนตัวนักโทษนั้นมีบัญญัติไว้ในกฎหมาย Agreement between
the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and
the Government of the Kingdom of Thailand on the Transfer of Offenders and Co-
Operation in the Enforcement of Penal Sentences. Bangkok , 22 January 1990 มาตรา
2⁷¹ บุคคลที่ถูกตัดสินให้มีความผิดในรัฐภาคี อาจถูกส่งไปอีกรัฐหนึ่งได้ก็ต่อเมื่อมีการทำข้อตกลง
กันเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาคัดสินไป

---

⁷⁰ 6. That, in the case of imprisonment, confinement or other form of deprivation of liberty, the offender shall, at the time of transfer, have served in the Transferring State any minimum period of the sentence stipulated by the law of the Transferring State.

7. That the transfer may be refused if

- (a) it is considered by the Transferring State to jeopardize its sovereignty, its security or its public order; or
- (b) offender is also a national of the Transferring State.

⁷¹ Article 2, headed "General Principles" provides:

"A person sentenced in the territory of one Party may be transferred to the territory of the other Party in accordance with the provisions of this Agreement in order to serve the sentence imposed กำหนด on him".

Article 3 The application of this Agreement shall be subject to the following condition , namely that

a the act or omissions on account of which the sentence has been imposed conditions the essentials elements of a criminal offence if committed on its territory

b the offender is a national of the receiving State

c the offender was not sentenced in a respect of an offence under the law of Thailand

I against the internal or external security of the state

ii against the monarch , his consort or his sons or daughter or

iii against the legislation protecting national art treasures.

d the sentence imposed on the offender is one of imprisonment confinement or any other formeprivation of Liberty in any institutin

i for life

ii for an indeterminate period on account of mental incapacity or

iii for a fixed period of which at least one year remains to be served at the time of request for transfer

e an offender may not be transferred unless he has served in the transferring state any rminimum period of Imprisonment confinement or deprivation of liberty stipulate by the law of the transferring state

ซึ่งมีขอบเขต การกระทำหรือการละเว้นที่ถูกตัดสินให้เป็นความผิด ผู้กระทำผิด เป็นคนชาติของรัฐที่ได้รับ ผู้กระทำผิดไม่ได้ถูกตัดสินจำคุกในฐานความผิดของประเทศไทยใน ความผิดต่อไปนี้ การรักษาความปลอดภัย ความมั่นคง ทั้งภายในและภายนอกรัฐ กำหนดให้ ผู้กระทำผิดต้องรับความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งจนถึงลงโทษถูกจำคุกตลอดชีวิต หรืออาจจะอย่างน้อยที่สุดคือ 1ปี ยังสามารถส่งตัวนักโทษได้ ผู้กระทำผิดอาจไม่ได้รับอินเวินแต่ การอินเวินนั้นจะ อินเวินได้ต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่น หรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้น คดีอาญาขึ้นพิจารณาคดีใหม่ในประเทศผู้โอน คำพิพากษาเป็นที่สิ้นสุดและไม่มี การดำเนินการ ตามกฎหมายต่อไปหรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดหรือการกระทำอื่น ๆ ที่ค้างอยู่ใน รัฐผู้โอน ถ้าอินเวินและรัฐที่รับอินเวินและผู้กระทำผิดทั้งหมดตกลงที่จะอินเวินให้ว่าที่ในมุมมองของอายุ หรือวัยนี้ของเขาหรือสภาพทางกายหรือทางจิตอย่างใดอย่างหนึ่งพรรคพิจารณาว่าจำเป็นต้อง ได้รับความยินยอมผู้กระทำผิด หรืออาจได้รับโดยผู้มีสิทธิที่จะกระทำในของเขา ตัวแทน

มาตรการลงโทษ ประเทศอินเดีย

ประเทศไทยและอินเดียได้มีการลงนามและสัตยาบันสนธิสัญญาระหว่าง ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยการโอนตัวผู้ต้องโทษตามพิพากษา ในวันที่ 25 มกราคม 2555 โดยสาระสำคัญของร่างสนธิสัญญา มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับสนธิสัญญาใน เรื่องเดียวกันที่ประเทศไทยจัดทำกับประเทศต่าง ๆ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตาม พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษา คดีอาญา พ.ศ. 2527 (แก้ไข พ.ศ. 2530) ทุกประการ โดยกำหนดเงื่อนไขและขั้นตอนในการขออิน เวินและการรับอินเวินตัวผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาระหว่างรัฐคู่สัญญา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ 1. ผู้ ต้องโทษตามคำพิพากษาที่ถูกพิพากษาลงโทษในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งอาจถูกอินเวินตัวไปยัง ดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้เพื่อรับโทษที่เหลืออยู่⁷² . ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาอาจถูกอินเวินตัว ได้ถ้าถูกพิพากษาลงโทษจำคุก⁷³ การกระทำอันเป็นมูลเหตุของการมีคำพิพากษาให้ลงโทษเป็น ความผิดทางอาญาตามกฎหมายของรัฐผู้รับหรือถือได้ว่าเป็นความผิดทางอาญาหากได้กระทำใน ดินแดนของรัฐผู้รับ⁷⁴ ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาที่อาจถูกอินเวินตัวต้องเป็นคนชาติของรัฐผู้รับและ

---

f the judgement is final and no further or other legal proceeding relating to the offence or any other offence are pending in the transferring State

⁷² สนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยการโอนตัวผู้ต้องโทษตามพิพากษา

⁷³ มาตรา 7 แห่งสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยการโอนตัวผู้ต้องโทษตามพิพากษา

⁷⁴ มาตรา 8 แห่งสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยการโอนตัวผู้ต้องโทษตามพิพากษา

มิได้เป็นคนชาติของรัฐผู้โอน⁷⁵ รัฐผู้โอน รัฐผู้รับ และผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาต่างเห็นพ้องให้มีการโอนตัวได้ ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาซึ่งกระทำความผิดต่อความมั่นคงภายในและภายนอกของรัฐ ต่อประมุขของรัฐ หรือสมาชิกในครอบครัวโดยตรงของประมุขของรัฐ หรือต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสมบัติที่มีค่าทางศิลปะของชาติ รวมทั้งความผิดต่อกฎหมายทหาร จะไม่ได้รับบริการอินตัว หากกฎหมายของรัฐผู้โอนกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำในการจำคุกผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาที่อาจถูกโอนตัวจะต้องได้รับโทษในรัฐผู้โอนมาแล้วเป็นระยะเวลาขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษายังคงเหลือระยะเวลาในการรับโทษตามคำพิพากษาอีกอย่างน้อย 1 ปี ในขณะที่ได้รับคำร้องขอให้โอนตัว รัฐผู้โอนยังคงไว้ซึ่งเขตอำนาจแต่ผู้เดียวเกี่ยวกับคำพิพากษาของรัฐผู้โอน รวมทั้งโทษตามคำพิพากษาที่กำหนดโดยศาลของรัฐผู้โอนในการที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกคำพิพากษาของศาลตน แต่รัฐผู้รับมีอำนาจในการอุทธรณ์โทษผู้ต้องโทษตามคำพิพากษา การบังคับโทษตามคำพิพากษาต่อภายหลังการโอนตัว ให้เป็นไปตามกฎหมายและวิธีการของรัฐผู้รับ

มาตรการโอนตัวนักโทษ ประเทศศรีลังกา

การโอนนักโทษ (Prisoners Transfer) คือ การที่นักโทษประเทศหนึ่งถูกย้ายไปรับโทษจำคุกในประเทศที่ตนมีสัญชาติ โดยรัฐบาลแห่งประเทศผู้โอนและนักโทษซึ่งได้รับการโอนต่างให้ความเห็นชอบในเรื่องนี้ การโอนนักโทษจะกระทำต่อเมื่อมีสนธิสัญญาการโอนนักโทษ (Convention on the Transfer of Sentenced Persons) ต่อกัน เพราะเป็นหลักการพิเศษที่ไม่อาจใช้หลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันตามกฎหมายระหว่างประเทศได้

ประเทศศรีลังกามีการทำสนธิสัญญาการโอนตัวนักโทษกับหลายประเทศ แต่ขณะนี้ยังไม่ได้ทำสนธิสัญญากับไทย แต่จะเทียบเคียงได้จากการทำข้อตกลงระหว่างรัฐบาลของสหราชอาณาจักรและรัฐบาลของศรีลังกา Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka on the Transfer of Prisoners ซึ่งได้ตกลงทำสัญญากัน ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2003 และข้อตกลงนี้มีผลบังคับเมื่อ 24 มีนาคม 2004 โดยมีสาระสำคัญในมาตรา 2⁷⁶ กำหนดไว้ว่า คนถูกตัดสินจำคุกในอาณาเขตของรัฐภาคีหนึ่งอาจถูกโอนไปยังดินแดน

⁷⁵ Ibid มาตรา 9

⁷⁶ Article 2 of Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka on the Transfer of Prisoners

ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามบทบัญญัติเพื่อที่จะส่งตัวนักโทษไปยังรัฐผู้รับ การโอนอาจถูกร้องขอทั้งของรัฐผู้โอนหรือรัฐผู้รับโอน

โดยมีเงื่อนไขในการโอน บัญญัติไว้ใน มาตรา 3 ⁷⁷ โดยมีหลักการโอน อาทิเช่น นักโทษเป็นพลเมืองของรัฐผู้รับโอน การตัดสินเป็นที่สิ้นสุดหรือนักโทษที่ได้รับการยกเว้นสิทธิใด ๆ ในเวลาที่ได้รับการร้องขอสำหรับการโอน นักโทษต้องมีโทษอย่างน้อย 6 เดือน หรือยังไม่ได้ตัดสิน การกระทำหรือการละเว้นทางอาญาตามกฎหมายของรัฐผู้รับหรือจะเป็นการกระทำทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับดินแดนของตน รัฐผู้โอนและรัฐผู้รับโอนต้องตกลงกัน

หลังจากที่มีการทำสัญญาตกลงกันแล้วจะต้องมีการแจ้งข้อมูลไปยังประเทศผู้รับโอน มาตรา 4 ดังนี้ นักโทษ จะต้องได้รับการแจ้งโดยรัฐผู้โอน หากนักโทษได้รับการโอนในรัฐผู้โอน รัฐนั้นต้องแจ้งรัฐผู้รับทันทีที่มีการตัดสินขั้นสุดท้าย ข้อมูลที่จะต้องแจ้ง ให้หมายความรวมถึง ชื่อ วันที่และสถานที่เกิดของนักโทษ ที่อยู่ ถ้ามีในรัฐที่รับโอน

ในเรื่องกฎหมายที่จะบังคับใช้นั้น ได้บัญญัติใน มาตรา 10⁷⁸ คือ รัฐผู้รับโอนจะต้องบังคับตามกฎหมายรัฐผู้โอนที่ได้ตัดสินแล้ว อย่างไรก็ตามหากคำพิพากษาที่ศาลได้ตัดสิน

1. A person sentenced in the territory of one Party may be transferred to the territory of the other Party in accordance with the provisions of this Agreement in order to serve the sentence imposed on him. To that end, he may express his interest to the transferring State or to the receiving State in being transferred under this Agreement.

2. Transfer may be requested by either the transferring State or the receiving State

⁷⁷ Article 3 of Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka on the Transfer of Prisoners

A prisoner may be transferred under this Agreement only on the following conditions, namely that:

- (a) the prisoner is a national of the receiving State;
- (b) the judgment is final, or the prisoner has waived any rights of appeal;
- (c) at the time of receipt of the request for transfer, the prisoner still has at least six months of the sentence to serve or the sentence is indeterminate
- (d) consent to the transfer is given by the prisoner or, where in view of his age or physical or mental condition either Party considers it necessary, by a person authorised to act on his behalf;
- (e) the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed constitute a criminal offence according to the law of the receiving State or would constitute a criminal offence if committed on its territory; and
- (f) the transferring and receiving State agree to the transfer

⁷⁸ Article 10 Continued Enforcement

1. Subject to paragraph 2 of this Article, the receiving State shall be bound by the legal nature and duration

ส่งผลถึงรัฐผู้รับ จะต้องลงโทษที่เป็นมาตรการเดียวกัน มีการลงโทษตามคำพิพากษา ซึ่งไม่สามารถลงโทษมากกว่าเดิม ลงโทษไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กฎหมายของรัฐผู้รับกำหนดไว้ นอกจากนี้ในมาตรา 12⁷⁹ ยังบัญญัติไว้ว่ารัฐผู้โอนมีอำนาจในการตัดสินการกระทำความผิด

กล่าวโดยสรุป จากการที่ผู้เขียนได้ศึกษาในเรื่องการโอนตัวนักโทษ ประเทศสมาชิกก็มีบทบัญญัติที่รองรับพันธกรณีอนุสัญญาฯ⁷⁹ ซึ่งบัญญัติในสนธิสัญญาที่ได้ทำระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการโอนตัวนักโทษระหว่างอเมริกาและประเทศไทยนั้นได้มีการทำสนธิสัญญาการโอนตัวนักโทษระหว่างกัน ซึ่งได้ให้ความหมายดังนี้สนธิสัญญาการโอนตัวนักโทษระหว่างอเมริกาและไทย ค.ศ.1988 ได้ให้ความหมายการโอนตัวนักโทษ

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการโอนตัวนักโทษ ไว้ ปราบกฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการโอนตัวนักโทษ

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
มาตรการโอนตัวนักโทษ	1.กำหนดให้รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอให้มีการโอนตัวนักโทษที่ถูกกักขังหรือนักโทษที่รับโทษสามารถที่จะ 2. เมื่อได้มีการโอนตัวนักโทษ	(ประเทศสหรัฐอเมริกา) TREATY ON COOPERATION IN THE EXECUTION OF PENAL SENTENCES BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAI-LAND

of the sentence as determined by the transferring State.

2. If, however, this sentence is by its nature or duration incompatible with the law of the receiving State, or its law so requires, that State may, by a court or administrative order, adapt the sanction to the punishment or measure prescribed by its own law for a similar offence. As to its nature, the punishment or measure shall as far as possible correspond with that imposed by the sentence to be enforced. It shall not aggravate by its nature or duration the sanction imposed in the transferring State nor exceed the maximum prescribed by the law of the receiving State.

⁷⁹ Article 12 Review of Judgment

The transferring State alone shall have the right to decide on any application for review of the judgment.

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการค้าการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
	<p>แล้ว รัฐที่ได้รับโอนตัวนักโทษมีพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวนักโทษไปไว้ในที่คุมขังเว้นแต่จะได้รับ การร้องขอหรือได้รับมอบหมายเป็นอย่างอื่น</p> <p>3. ห้ามบุคคลซึ่งถูกโอนตัวไปถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพของตน ในอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นได้รับการโอนตัวมาสำหรับการกระทำหรือความผิดที่มีขึ้นก่อนการเดินทางออกนอกอาณาเขตของรัฐที่โอนตัวผู้นั้น</p>	<p>-รัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องอาญา</p> <p>-นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาใหม่หรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาคดีใหม่ในประเทศผู้โอน</p> <p>-การโอนตัวนักโทษจะต้องได้รับโทษขั้นต่ำเป็นอย่างน้อยตามกฎหมายของรัฐที่ทำการโอน</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Thailand on the Transfer of Offenders and Co-Operation in the Enforcement of Penal Sentences. Bangkok , 22 January 1990</p> <p>-บุคคลที่ถูกตัดสินให้มีความผิดในรัฐภาคี อาจถูกส่งไปอีกรัฐหนึ่งได้ก็ต่อเมื่อมีการทำข้อตกลงกันเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาตัดสินไป</p> <p>-กรณีของรูปแบบการคุมขัง, จำคุกหรือวิธีอื่น ๆ ของการกีดกันซึ่งเสรีภาพ ผู้กระทำผิดดังกล่าวในขณะที่มีการถ่ายโอนจะต้องได้รับโทษขั้นต่ำเป็นอย่างน้อยตามกฎหมายของรัฐที่ทำการโอน</p> <p>-การโอนนั้นจะโอนได้ต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่น หรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาคดีใหม่ในประเทศผู้โอน</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการค้า ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>สนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐ อินเดียว่าด้วยการโอนตัวผู้ต้องโทษตามคำพิพากษา</p> <ul style="list-style-type: none"> -ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาที่ถูกพิพากษาลงโทษใน ดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งอาจถูกโอนตัวไปยังดินแดนของ ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้เพื่อรับโทษที่เหลืออยู่ - การบังคับโทษตามคำพิพากษาต่อภายหลังการโอน ตัว ให้เป็นไปตามกฎหมายและวิธีการของรัฐผู้รับ - รัฐผู้โอนยังคงไว้ซึ่งเขตอำนาจแต่ผู้เดียวเกี่ยวกับคำ พิพากษาของรัฐผู้โอน รวมทั้งโทษตามคำพิพากษาที่ กำหนดโดยศาลของรัฐผู้โอนในการที่จะแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกคำพิพากษาของศาลตน แต่รัฐ ผู้รับมีอำนาจในการอภัยโทษผู้ต้องโทษตามคำพิพากษา <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>เทียบเคียงได้จากการทำข้อตกลงระหว่างรัฐบาลของส หราชอาณาจักรและรัฐบาลของศรีลังกา Agreement bet- ween the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Demo-cratic Socialist Republic of Sri Lanka on the Transfer of Prisoners ซึ่งได้ตกลง ทำสัญญากัน ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2003 โดยมี สาระสำคัญใน คนถูกตัดสินจำคุกในอาณาเขตของรัฐ ภาคีหนึ่งอาจถูกโอนไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ตามบทบัญญัติของความตกลงนี้เพื่อที่จะส่งตัวนักโทษไป ยังรัฐผู้รับโอนอาจถูกร้องขอทั้งของรัฐผู้โอนหรือรัฐผู้รับโอน</p> <ul style="list-style-type: none"> -เงื่อนไขในการโอน นักโทษเป็นคนชาติของรัฐผู้รับ

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการค้า ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>โอนการตัดสินใจเป็นที่สิ้นสุดหรือนักโทษที่ได้รับการยกเว้นสิทธิใดๆ</p> <p>-รัฐผู้รับโอนจะต้องบังคับตามกฎหมายรัฐผู้โอนที่ได้ตัดสินใจแล้ว อย่างไรก็ตามหากคำพิพากษาที่ศาลได้ตัดสินส่งผลถึงรัฐผู้รับ จะต้องลงโทษที่เป็นมาตรการเดียวกัน มีการลงโทษตามคำพิพากษา ซึ่งไม่สามารถลงโทษมากกว่าเดิม ลงโทษไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กฎหมายของรัฐผู้รับกำหนดไว้</p>

3.1.6 มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศต่างๆ สามารถให้ความร่วมมือเพื่อช่วยในการส่งข้อมูลที่ถูกต้องสำหรับในอเมริกานั้นได้มีกรบัญญัติใน The Electronic Freedom of Information Act Amendments of 1996 ซึ่งอเมริกามีการทำงาน และมีการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ และกฎหมายที่ค่อนข้างรัดกุม จะเห็นได้ว่ามีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องในเรื่องข้อมูลข่าวสารกับใน Title 5 of the United States Code , section 552⁸⁰ ข้อมูลที่เป็นข้อมูลสาธารณะ

⁸⁰ § 552. Public information; agency rules, opinions, orders, records, and proceedings

(a) Each agency shall make available to the public information as follows:

(1) Each agency shall separately state and currently publish in the Federal Register for the guidance of the public- (A) descriptions of its central and field organization and the established places at which, the employees (and in the case of a uniformed service, the members) from whom, and the methods whereby, the public may obtain information, make submittals or requests, or obtain decisions;

.....

(e) each amendment, revision, or repeal of the foregoing.

Except to the extent that a person has actual and timely notice of the terms thereof, a person may not in any manner be required to resort to, or be adversely affected by, a matter required to be published in the Federal Register and not so published. For the purpose of this paragraph, matter reasonably available to the class of persons affected thereby is deemed published in the Federal Register when incorporated by reference therein with the approval of the Director of the Federal Register.

กฎระเบียบของหน่วยงาน ความคิดเห็น คำสั่งซื้อและระเบียบการดำเนินการ โดยแต่ละหน่วยงานของรัฐจะต้องให้ข้อมูลแก่สาธารณะ อาทิเช่น การอธิบายข้อมูลต่างๆ ขององค์กรกลางของตน เผยแพร่ให้แก่ประชาชน ซึ่งกฎระเบียบต่างๆ ควรออกให้สอดคล้องและพร้อมที่จะให้ประชาชนตรวจสอบ นอกจากนี้อเมริกายังมีรัฐบัญญัติว่าด้วยการปฏิรูปข่าวกรองและป้องกันการค้าการร้ายฉบับปี 2004 ได้มีการจัดทำบันทึกช่วยจำนโยบายแลกเปลี่ยนข้อมูลภายในหน่วยงานของกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งด้านการก่อการร้าย การบังคับใช้กฎหมาย และการรักษาความปลอดภัย ความลับของข้อมูล จะเห็นได้จากตัวอย่างคดีที่มีการเผยแพร่ข้อมูลที่มีแนวโน้มในการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้น ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เตรียมตัวรับมือ

ตัวอย่างคดี ในเดือนมิถุนายน 2007 สำนักงานสอบสวนกลางและหน่วยข่าวกรองแห่งสหรัฐอเมริกาได้เปิดเผยรายชื่อของนาย แอดแนม กูลเซียร์ เอลชูกรี จูมาฮ์ ซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้นำการปฏิบัติการเพื่อพัฒนาแผนงานสำหรับใช้อาวุธนิวเคลียร์ระเบิดในเมืองของอเมริกาหลายๆ เมืองอย่างต่อเนื่องเอนดู เจ แพตเตอร์สัน กล่าวว่าการที่นาย อาเลกซานเดอร์ ลิตวิเนนโก ซึ่งถูกวางยาพิษด้วยสารพลูโตเนียมเป็นจุดกำเนิดที่เป็นกลางของการเริ่มต้นแห่งยุคการก่อการร้าย⁸¹

มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประเทศอังกฤษ

ก่อนที่ประเทศ อังกฤษ จะเข้าเป็นภาคี ในด้านข้อมูลข่าวสารนั้นได้มีการใช้พระราชบัญญัติข่าวกรอง 1994 (Intelligence Services Act 1994) ซึ่ง จำทำขึ้นเพื่อให้การบริการด้านกับข่าวกรองลับในการติดต่อสื่อสารใช้งานโดยมีระบบรักษาความปลอดภัย และหลังจากได้เข้าเป็นภาคี อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์แล้วก็ยังใช้พระราชบัญญัติแห่งนี้ แต่ได้ปรับปรุงแก้ไขบางมาตรา เพื่อให้ เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยมีบทบัญญัติ ดังนี้ มาตรา 1⁸² หน่วยสืบราชการลับ มีหน้าที่หาข้อมูลและให้ข้อมูลที่

⁸¹ Sual Ben. Defining Terrorism in International Law (Oxford: University press, 2008) Page 54-55

⁸² Intelligence Services Act 1994

1.—(1) There shall continue to be a Secret Intelligence Service (in this The SecretAct referred to as "the Intelligence Service") under the authority of the Intelligence Secretary of State; and, subject to subsection (2) below, its functions shall be-

(a) to obtain and provide information relating to the actions or intentions of persons outside the British Islands; and

(b) to perform other tasks relating to the actions or intentions of such persons.

เกี่ยวข้องกับกระทำการก่อการร้ายที่อยู่นอกประเทศ รวมถึงผลประโยชน์ของการรักษาความปลอดภัยอันนโยบายการป้องกันประเทศ นอกจากนี้ยังให้บริการในความสนใจ ในการสนับสนุนการป้องกันหรือการตรวจจับของอาชญากรรมที่ร้ายแรงโดยมีการดำเนินงานข่าวกรองภายใต้การควบคุมของหัวหน้าในการให้บริการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หน่วยข่าวกรองจะต้องรับผิดชอบประสิทธิภาพของการบริการนั้น และต้องมีการเตรียมการสำหรับการรักษาความปลอดภัยที่ได้จากการบริการของหน่วยสืบราชการลับยกเว้น มีเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันหรือการตรวจสอบอาชญากรรมร้ายแรงหรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินคดีอาญาใด ๆ และหน่วยข่าวกรองไม่ดำเนินการใดเกี่ยวกับผลประโยชน์ของบุคคลใดๆ ในทางการเมือง

การดำเนินการนั้นจะต้องเปิดเผยข้อมูล⁸³ โดยเปิดเผยข้อมูลถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการที่เหมาะสม การทำงานของหน่วยข่าวกรองว่ามั่นคงประกอบด้วย การเปิดเผยข้อมูลของระเบียบต่างๆการเปิดเผยเรื่องไปและสอดคล้องกับการเตรียมการได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ

นอกจากนี้ยังได้กำหนดหน้าที่ของหน่วยข่าวกรอง หรือ Secret Intelligence Service (SIS) กับ GCHQ หรือ Government Communication Headquarters อีกด้วย ซึ่งหน่วยข่าวกรองทำหน้าที่เน้นไปทางข่าวกรองต่างประเทศ ทำหน้าที่ดักฟัง การสื่อสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะผ่านทางโทรศัพท์ หรือ e-mail นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการออกแบบระบบรักษาความปลอดภัย

(2) The functions of the Intelligence Service shall be exercisable only

(a) in the interests of national security, with particular reference to the defence and foreign policies of Her Majesty's Government in the United Kingdom; or 2 c. 13 Intelligence Services Act 1994

(b) in the interests of the economic well-being of the United Kingdom; or

(c) in support of the prevention or detection of serious crime. The Chief of the 2.—(1) The operations of the Intelligence Service shall continue to be Intelligence under the control of a Chief of that Service appointed by the Secretary of State.

⁸³ Article (2) The Chief of the Intelligence Service shall be responsible for the efficiency of that Service and it shall be his duty to ensure

(a) that there are arrangements for securing that no information is obtained by the Intelligence Service except so far as necessary for the proper discharge of its functions and that no information is disclosed by it except so far as necessary

.....

(b) that the Intelligence Service does not take any action to further the interests of any United Kingdom political party.

ของข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ของรัฐบาลอีกด้วย และสืบหาข่าวลับความมั่นคง ด้านการ
ประเทศ และด้านเศรษฐกิจ ในพื้นที่นอกประเทศอังกฤษ ต่อต้านการก่อการร้าย ขัดขวางการ
สะสมแลทดลองอาวุธร้ายแรงของอาชญากรรมระดับชาติ โดยเฉพาะขบวนการก่อการร้ายกึ่งชาติ
ไอริชบนเกาะอังกฤษซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศ

มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประเทศประเทศอินเดีย

อินเดียได้กำหนดไว้ว่า การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องมีการจัดการ
เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
ใด ๆ ที่ได้รับอนุมัติในการเขียนของเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าอันดับของผู้กำกับกับการตำรวจที่อาจ
จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจของรัฐบาลกลาง⁸⁴ หรือ รัฐบาลของรัฐหรือผู้มีอำนาจใน
ประเทศหรือธนาคารหรือ บริษัท หรือ บริษัท หรือสถาบันอื่น ๆ , การจัดตั้งองค์กรหรือบุคคลที่จะ
จัดให้มีข้อมูลในความครอบครองของพวกเขาในความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดดังกล่าวใด ๆ
บนจุดหรือเรื่องที่เจ้าหน้าที่มี เหตุผลที่เชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์สำหรับหรือที่เกี่ยวข้อง
กับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ต้องถูกลงโทษกับโทษจำคุกซึ่งอาจขยายไปถึง 3ปีหรือทั้ง
จำคุกและปรับ นอกจากนี้อินเดียยังมีกฎหมาย THE RIGHT TO INFORMATION ACT, 2005 ซึ่ง
เป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของการเข้าถึงข้อมูล โดยอยู่ภายใต้การ
ควบคุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อที่จะส่งเสริมความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการทำงาน โดย
ได้บัญญัติถึงเรื่องข้อมูลที่เปิดเผยได้ หรือเป็นข้อมูลสาธารณะ สามารถเปิดเผยได้⁸⁵ ถ้าไม่ส่งผล
กระทบต่ออำนาจอธิปไตย ของอินเดีย การเปิดเผยซึ่งอาจเป็นการดูหมิ่นศาลใด ๆ ข้อมูลการ
เปิดเผยซึ่งจะทำให้เกิดการละเมิดสิทธิของรัฐบาลหรือสถานิติบัญญัติแห่งชาติรวมถึงข้อมูลความ
เชื่อมั่นทางการค้าความลับทางการค้าหรือทรัพย์สินทางปัญญาเปิดเผยซึ่งจะเป็นอันตรายต่อ

⁸⁴ Article 14 Obligation to furnish information . Prevention of Terrorism Act 2002 .[March 28, 2002](1) Notwithstanding anything contained in any other law, the officer investigating any offence under this Act, with prior approval in writing of an officer not below the rank of a Superintendent of Police, may require any officer or authority of the Central Government or a State Government or a local authority or a bank, or a company, or a firm or any other institution, establishment, organisation or any individual to furnish information in their possession in relation to such offence, on points or matters, where the investigating officer has reason to believe that such information will be useful for, or relevant to, the purposes of this Act.

⁸⁵ Article 9 Without prejudice to the provisions of section 8, a Central Public Information Officer or a State Public Information Officer, as the case may be, may reject a request for information where such a request for providing access would involve an infringement of copyright subsisting in a person other than the State.

ตำแหน่งการแข่งขันของบุคคลที่สามเว้นแต่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเป็นที่พอใจว่ามีขนาดใหญ่
ใบสำคัญแสดงสิทธิผลประโยชน์ของประชาชนการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว⁸⁶

มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประเทศศรีลังกา

ในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลมีการบัญญัติใน กฎหมาย Freedom of Information Act 2004 (ยกเลิกแล้ว) หลังจากที่ได้เข้าเป็นภาคีแล้วประเทศศรีลังกาได้ปรับปรุงกฎหมายและได้ใช้กฎหมาย Freedom of Information Act, No. 2010 แทน มีสาระสำคัญดังนี้ มาตรา 2 กำหนดไว้ว่าภายใต้บทบัญญัติของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัตินี้ทุกคนจะต้องมีสิทธิของการเข้าถึงข้อมูลซึ่งอยู่ในครอบครองดูแลหรือการควบคุมของรัฐ ในมาตรา 4⁸⁷ บัญญัติไว้ว่า เจ้าหน้าที่ในรัฐทุกคนต้องตัดสินใจในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อคนโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องเปิดเผยเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผลของการตัดสินใจดังกล่าว สำหรับมาตรการในการรักษาข้อมูล⁸⁸ บัญญัติ

⁸⁶ Article 8

A Information, disclosure of which would prejudicially affect the sovereignty and integrity of India, the security, strategic, scientific or economic interests of the State, relation with foreign State or lead to incitement of an offence;

B Information which has been expressly forbidden to be published by any court of law or tribunal or the disclosure of which may constitute contempt of court

C Information, the disclosure of which would cause a breach of privilege of Parliament or the State Legislature;

⁸⁷ Article 4 of Freedom of Information Act, No. 2010

4. Every officer in any public authority giving a decision which affects any person in any way shall be required on request made in that behalf by the person concerned, to disclose to that person in writing the reasons for arriving at such decision.

⁸⁸ Article 5 of Freedom of Information Act, No. 2010

5. (1) Subject to the provisions of subsections (2) and (3) of this section a request under this Act for access to official information shall be refused, where –

(a) the disclosure of such information would constitute an invasion of personal privacy of any person, unless the person has consented in writing to such disclosure;

(b) disclosure of such information –

(i) would cause serious harm to the defence of the State or its territorial integrity or national security;

(ii) would cause serious danger to life or safety of any person; or

(iii) would be or is likely to be seriously prejudicial to Sri Lanka's relations with any State or international organization, where such information was given by or obtained from such State or international organization, in confidence;

ไว้ว่า การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ จะไม่เปิดเผยข้อมูลอันการการบุกรุกความเป็นส่วนตัวของบุคคลใด ๆ เว้นแต่บุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมเพื่อการเปิดเผยข้อมูล ไม่เปิดเผยข้อมูลที่จะทำให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อการป้องกันของรัฐหรือบูรณภาพดินแดนของตนหรือระดับชาติ การรักษาความปลอดภัย จะทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือ จะเป็นหรือส่งผลต่อความสัมพันธ์ของศรีลังกากับรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศ

หน้าที่ของคณะกรรมการเป็นไปตามบัญญัติในมาตรา 14⁸⁹ ตรวจสอบประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ให้คำแนะนำสำหรับการปฏิรูปทั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจโดยเฉพาะ วางแผนอย่างสมเหตุสมผล รวมถึงเปิดเผยข้อมูลอย่างเป็นทางการภายใต้การตรวจสอบข้อมูลและ ระบุลักษณะข้อมูลและปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาและการดำเนินงานให้บริการแก่ประชาชน ประสานงานกับหรือประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพนี้พระราชบัญญัติและเผยแพร่ข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้ตลอดจนสิทธิของบุคคล

จากการศึกษาข้างต้นแล้วจะเห็นได้ว่า งานด้านข่าวกรองเป็นงานที่มีความสำคัญเพื่อช่วยให้ประเทศได้มีการป้องกันภัยคุกคามจากการก่อการร้ายที่มีมาในหลายรูปแบบ มาตรการที่เกี่ยวกับข่าวกรองนั้นไม่ว่าจะเป็นกฎหมายภายในในอเมริกานั้นได้มีการบัญญัติใน The Electronic Freedom of Information Act Amendments of 1996 ซึ่งอเมริกามีการทำงาน และมีการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ และกฎหมายที่ค่อนข้างรัดกุม จะเห็นได้ว่ามีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องในเรื่องข้อมูลข่าวสารกับใน Title 5 of the United States Code , section 552 ข้อมูลที่เป็นข้อมูลสาธารณะ กฎระเบียบของหน่วยงาน ความคิดเห็น คำสั่งชี้แจงและระเบียบการดำเนินการ โดยแต่ละหน่วยงานของรัฐจะต้องให้ข้อมูลแก่สาธารณะ อาทิเช่น

⁸⁹ Duties and functions of the Commission.

14. The duties and functions of the Commission shall be, to –

- (a) monitor the performance and ensure the due compliance by public authorities, of the duties cast on them under this Act;
- (b) make recommendations for reform both of a general nature and directed at any specific public authority;
- .....
- (g) co-operate with or undertake training activities for public officials on the effective implementation of this Act; and
- (h) publicise the requirements of this Act and the rights of individuals under it.

การอธิบาย ข้อมูลต่างๆ ขององค์กรกลางและสาขาของตนเผยแพร่ให้แก่ประชาชน ซึ่งกฎระเบียบต่างๆ ควรออกให้สอดคล้องและพร้อมที่จะให้ประชาชนตรวจสอบ อินเดียได้กำหนดไว้ว่า การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องมีจัดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ใด ๆ ที่ได้รับอนุมัติในการเขียนของเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าอันดับของผู้กำกับตำรวจที่อาจจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจของรัฐบาลกลาง 61 อินเดียยังมีกฎหมาย THE RIGHT TO INFORMATION ACT, 2005 ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของการเข้าถึงข้อมูล โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อที่จะส่งเสริมความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการทำงาน โดยได้บัญญัติถึงเรื่องข้อมูลที่เปิดเผยได้ หรือเป็นข้อมูลสาธารณะ สามารถเปิดเผยได้ ถ้าไม่ส่งผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตย 63 ของอินเดีย การรักษาความปลอดภัย หลังจากที่ได้เข้าเป็นภาคีแล้วประเทศศรีลังกาได้ปรับปรุงกฎหมายและได้ใช้กฎหมาย Freedom of Information Act, No. 2010 แทน ซึ่งบทบัญญัติส่วนใหญ่ของรัฐภาคีก็จะคล้ายๆกัน อาจจะมีพิเศษตรงที่การดำเนินงานตามกฎหมายเหล่านี้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานภายในของรัฐภาคีนั้นๆ อย่างเช่น สหรัฐอเมริกา หน่วยข่าวกรอง CIA FBI :ในด้านการรักษาวัสดุภัณฑ์มั่นคงนั้นเราจะดูเพียงมาตราเบื้องต้น เพื่อให้เห็นว่ามีบทบัญญัติที่รองรับมาตรการเหล่านี้อย่างไรบ้าง

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการข่าวกรองไว้ ปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการข่าวกรอง

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
มาตรการข่าวกรอง	1. กำหนดให้รัฐภาคีร่วมมือโดยดำเนินมาตรการต่างๆ และปรับกฎหมายภายในหากจำเป็น เพื่อป้องกันและต่อต้าน เกี่ยวกับการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์	(ประเทศสหรัฐอเมริกา) Title 5 of the United States Code , section 552มีสาระสำคัญดังนี้ ข้อมูลที่เป็นข้อมูลสาธารณะ กฎระเบียบของหน่วยงาน ความคิดเห็น คำสั่งซื้อและระเบียบการดำเนินการ โดยแต่ละหน่วยงานของรัฐจะต้องให้ข้อมูลแก่สาธารณะ

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
	<p>ทั้งภายในและภายนอก อาณาเขตของตน</p> <p>2. จัดให้มีการแลกเปลี่ยน ตามกฎหมายภายในเกี่ยวกับ ข้อสนเทศที่ถูกต้องและได้รับ การพิสูจน์ยืนยันแล้วและใน ลักษณะตามเงื่อนไขที่ระบุ ณ ที่นี้ และโดยประสาน มาตรการทางปกครองและ มาตรการอื่นๆ ที่ดำเนินไป ตามความเหมาะสม</p>	<p>(ประเทศอังกฤษ) Intelligence Services Act 1994 กำหนดไว้ว่า หน่วยงานสืบราชการลับ เพื่อทำหน้าที่หาข้อมูล และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ที่อยู่ต่างประเทศ รวมถึงผลประโยชน์ของการ รักษาความปลอดภัยนโยบายการป้องกันประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินการนั้นจะต้องเปิดเผยข้อมูล3โดย ไม่กระทบต่อเหตุการณ์ข้างต้นการเปิดเผยข้อมูล ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการที่เหมาะสม การ ทำงานของหน่วยข่าวกรองว่ามันประกอบด้วย(ก) การเปิดเผยข้อมูลของระเบียบต่างๆ <p>(ประเทศอินเดีย) THE RIGHT TO INFORMATION ACT, 2005 บัญญัติถึงเรื่องข้อมูลที่เปิดเผยได้ หรือเป็นข้อมูล สาธารณะ สามารถเปิดเผยได้ ถ้าไม่ส่งผลกระทบต่อ ต่ออำนาจอธิปไตยของอินเดีย การรักษาความ ปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> -การเผยแพร่ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องทั้งหมดใน ขณะที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญหรือการ ประกาศการตัดสินใจที่มีผลต่อสาธารณะ ซึ่งต้องมี การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลขึ้น <p>(ประเทศศรีลังกา) ประเทศศรีลังกาได้ปรับปรุงกฎหมายและได้ใช้ กฎหมาย Freedom of Information Act, No. 2010</p> <ul style="list-style-type: none"> -ทุกคนจะต้องมีสิทธิของการเข้าถึงข้อมูลซึ่งอยู่ ในครอบครองดูแลหรือการควบคุมของรัฐ -เจ้าหน้าที่ในรัฐทุกคนต้องตัดสินใจในเรื่องที่ ส่งผลกระทบต่อคนโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้อง เปิดเผยเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผลของการ

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ตัดสินใจดังกล่าว</p> <p>-การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ(1)ไม่เปิดเผยข้อมูลอันการการบุกรุกความเป็นส่วนตัวของบุคคลใด ๆ เว้นแต่บุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมเพื่อการเปิดเผยข้อมูล ไม่เปิดเผยข้อมูลที่จะทำให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อการป้องกันของรัฐหรือบูรณภาพดินแดนของตนหรือระดับชาติการรักษาความปลอดภัยจะทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือ จะเป็นหรือส่งผลต่อความสัมพันธ์ของศรีลังกากับรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศ</p>

3.1.7 มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี

มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ประเทศสหรัฐอเมริกา

กฎหมายหลักที่กักดูแลการใช้วัสดุนิวเคลียร์และอุปกรณ์นิวเคลียร์ ได้แก่ The Atomic Energy Act 1954 ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีบทบัญญัติรับรองเกี่ยวกับเรื่องการดูแลรักษาและการป้องกันวัสดุนิวเคลียร์ ซึ่งได้บัญญัติไว้ใน ซึ่งในเรื่องมาตรการ ในมาตรา 81 (a)⁹⁰ 1 ก็ได้มีการกำหนดหลักทั่วไปในการจำหน่ายภายในประเทศ ดังนี้ 1ห้ามบุคคลโอนหรือรับในการค้าระหว่างมลรัฐ สร้าง ผลิต โอน ได้มาซึ่งเป็นเจ้าของ ครอบครอง นำเข้าหรือส่งออกวัสดุพลอยได้ใดเว้นแต่มีอำนาจตามมาตรานี้ มาตรา 82 หรือ 84 81 (a) 4 ห้ามคณะกรรมการอนุญาตการจำหน่ายวัสดุพลอยได้ใดแก่ผู้รับใบอนุญาตและต้องเรียกคืน หรือสั่งเรียกคืนวัสดุที่จำหน่ายไปแล้วจากผู้รับใบอนุญาต ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบความปลอดภัยมาตรฐาน การจำหน่ายถ่ายวัสดุพลอยได้ไปต่างประเทศ

⁹⁰ 42 USC 2014 Chapter 8–BYPRODUCT MATERIAL

Sec. 81. Domestic Distribution.No person may transfer or receive in interstate commerce, manufacture, produce, transfer, acquire, own, possess, import, or export any byproduct material, except to the extent authorized by this section, section 82 or section 84.

นอกจากนี้มาตรา 82 (a) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจร่วมมือกับต่างประเทศโดยการจำหน่าย หรือเพื่อจำหน่ายวัสดุพลอยได้ ตามข้อกำหนดในสัญญาร่วมมือที่ ทำขึ้นตามมาตรา 123⁹¹

มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ประเทศอังกฤษ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้วัสดุนิวเคลียร์จริงๆแล้วมีหลายฉบับ คือไม่ได้อยู่ในกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ประกอบด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับคือ The Atomic Energy Act 1946 ซึ่ง Atomic Energy Act of 1946 มาตรา 5⁹² ผู้ที่ได้รับให้มีอำนาจในการตรวจสอบว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเชื่อมกับวัสดุกัมมันตรังสี ให้เป็นไปตามความปลอดภัยมาตรา 10⁹³ การควบคุมการผลิต การซื้อกิจการ , การผลิต, การรักษาความครอบคลุมของการใช้งานการจำหน่ายส่งออกหรือนำเข้า มาตรา 11⁹⁴ การเปิดเผยข้อมูลจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัสดุกัมมันตรังสี และที่เกี่ยวข้องกับวัสดุกัมมันตรังสี

---

⁹¹ Sec 82 The Commission is authorized to issue general or specific licenses to applicants seeking to use byproduct material for research or development purposes, for medical therapy, industrial uses, agricultural uses, or such other useful applications as may be developed. The Commission may distribute, sell, loan, or lease such byproduct material as it owns to qualified applicants 83 with or without charge: *Provided, however,* That, for byproduct material to be distributed by the Commission for a charge, the Commission shall establish prices on such equitable basis as, in the opinion of the Commission, (a) will provide reasonable compensation to the Government for such material.

⁹² The Atomic Energy Act 1946 Article 5 Power of entry and inspection.

(1) Any person authorised by the Minister may, on producing, if so required, some duly authenticated document showing his authority, enter any premises where he has reasonable grounds for believing that work is being carried out for the purpose of or in connection with the production or use of atomic energy or research into matters connected therewith, or that any of the prescribed substances, or any minerals from which any such substance can be obtained, or any such plant as is mentioned in paragraph (c) of subsection (1) of the last foregoing section are situated, and may inspect the premises and any articles found therein.

⁹³ Article 10 Control of production and use of atomic energy.

(1) The Minister may by order provide for prohibiting, except under the authority of a licence granted by the Minister,—

(a) the working of any minerals specified in the order, being minerals from which in the opinion of the Minister any of the prescribed substances can be obtained;

(b) the acquisition, production, treatment, possession, use, disposal, export or import, of any of the prescribed substances

⁹⁴ Article 11 Restriction on disclosure of information relating to plant.

(1) Subject to the provisions of this section, any person who without the consent of the Minister

มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ประเทศอินเดีย

ประเทศอินเดียมีมาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ในกฎหมาย THE ATOMIC ENERGY ACT, 1962 ได้มีบทบัญญัติไว้ดังนี้ รัฐมีอำนาจในการผลิต ใช้ ผ่านหน่วยงานแต่ต้องเป็นไปด้วยความปลอดภัย⁹⁵ รัฐบาลกลางอาจต้องใช้อาคารหรือสถานที่เพื่อเก็บรักษากัมมันตรังสี โดยต้องคำนึงถึงหลักความปลอดภัย⁹⁶ และนอกจากนี้ รัฐบาลต้องมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสีให้แก่ประชาชน⁹⁷

มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ประเทศศรีลังกา

ประเทศศรีลังกา มีมาตรการเรื่องการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี บัญญัติไว้ในกฎหมาย ATOMIC ENERGY AUTHORITY ACT 1969 ซึ่งได้มีผลบังคับใช้ใน มิถุนายน 1969

---

communicates to any other person except an authorised person any document, drawing, photograph, plan, model or other information whatsoever which to his knowledge describes, represents or illustrates— (a) any existing or proposed plant used or proposed to be used for the purpose of

⁹⁵ 3. General powers of the Central Government

Subject to the provisions of this Act, Central Government shall have power

(a) to produce, develop, use and dispose of atomic energy either by itself or through any authority or Corporation established by it or a Government company and carry out research into any matters connected therewith;

⁹⁶ 17. Special provisions as to safety

(1) The Central Government may, as regards any class or description of premises or places, being premises or places, in which radioactive substances are manufactured, produced, mined, treated, stored or used or any radiation generating plant, equipment or appliance is used, make such provision by rules as appear to the Central Government to be necessary

(a) to prevent injury being caused to the health of persons employed at such premises or places or other persons either by radiations, or by the ingestion of any radioactive substance;

⁹⁷ 18. Restriction on disclosure of information

(1) The Central Government may by order restrict the disclosure of information, whether contained in a document, drawing, photograph, plan, model or in any other form whatsoever, which relates to, represents or illustrates

ในมาตรา 13⁹⁸ ได้เน้นเรื่องของมาตรการที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล โดยได้กล่าวถึงรายละเอียดว่า 1 รัฐภาคีที่ได้ตกลงในการทำสัญญา สามารถเปิดเผยข้อมูลในที่ประชุมได้ และ 2 การเปิดเผยข้อมูลใดๆที่จะทำการกระทำโดยสมาชิกจะต้องถูกบันทึกไว้ จากสมาชิกรัฐภาคี

ในเรื่องข้อมูลนั้นได้บัญญัติใน มาตรา 17⁹⁹ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นต้องมีรายละเอียดที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์มันตรังสี ดังกล่าวที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้งในความครอบครองหรือภายใต้การควบคุมของเขา ข้อมูลที่เกี่ยวกับการครอบครองของเขาหรือภายใต้การควบคุมการผลิตหรือการใช้พลังงานปรมาณูหรือการวิจัย ข้อมูลอื่น ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของเขาที่เกี่ยวกับการทำงานใด ๆ ดำเนินการโดยเขาหรือในนามของเขาหรือภายใต้การดูแลของเขาเชื่อมโยงกับการผลิตหรือการใช้พลังงานปรมาณูหรือการวิจัย

---

⁹⁸ Article 13 of ATOMIC ENERGY AUTHORITY ACT 1969

(1) A member of the Authority who is directly or indirectly interested in a contract made or proposed to be made by the Authority shall, as soon as possible after the relevant circumstances have come to his knowledge, disclose the nature of his interest at a meeting of the Authority.

(2) Any disclosure made by a member of the Authority under subsection (1) shall be recorded in the minutes of the Authority and that member-

⁹⁹ Article 17 of ATOMIC ENERGY AUTHORITY ACT 1969

(1) Any officer authorized in that behalf by the Authority may by written notice served on any person require such person to make such returns, at such times, and containing such particulars as may be specified in the notice, of all or any of the following:-

(a) any such radioactive material specified in the notice as is in his possession or under his control;

(b) any plant in his possession or under his control designed or adapted for the production or use of atomic energy or research into matters connected therewith;

(c) any contract entered into by him or any right granted by or to him relating to the production or use of atomic energy or research into matters connected therewith ; and

(d) any other information in his possession relating to any work carried out by him, or on his behalf or under his direction, in connexion with the production or use of atomic energy or research into matters connected therewith.

(2) Any person who -

(a) fails to comply with any notice served on him under subsection(1), or

(b) knowingly makes any untrue statement in any return made in pursuance of such notice, shall be guilty of an offence.

นอกจากนี้ ยังมีข้อกำหนดมาตรการการรักษาคความปลอดภัย และการใช้วัสดุ
กัมมันตรังสี ในมาตรา 15¹⁰⁰ โดยได้ระบุถึงอำนาจในการดำเนินการ (1) การผลิต 1 จะต้องมีการ
เตรียมการสำหรับดำเนินการในการผลิตพลังงานจากปริมาณรวมถึงวัสดุนิวเคลียร์ด้วย 2 การใช้
ประโยชน์ของวัสดุนิวเคลียร์ 3 การป้องกันสุขภาพในระหว่างการวิจัยและพัฒนาดังกล่าว 4 การ
ป้องกันอันตรายทางสุขภาพจากวัสดุกัมมันตรังสี 5 การใช้และการป้องกันสุขภาพ 6 การคุ้มครอง
สุขภาพของผู้ขนส่งวัสดุกัมมันตรังสี

(2) การเตรียมการในการป้องกันอันตรายจากการระเบิดซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิต
และทรัพย์สิน และต้องการให้มีการตรวจสอบของการทำงานนั้นๆ ด้วย ซึ่งมาตรการรักษาความ
ปลอดภัยที่ได้มีการบัญญัติไว้ นั่นถือเป็นสิ่งที่ป้องกันการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

คดีตัวอย่าง ในเดือนสิงหาคม 2002 สหรัฐอเมริกาได้เริ่มโครงการในการรักษา
ความปลอดภัยของแร่ยูเรเนียมความเข้มข้นสูงปลอดภัยซึ่งมาจากเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ของไซ
เวียต 24 เครื่อง ใน 16 ประเทศ เพื่อที่จะลดความเสี่ยงจากสารเหล่านั้นที่จะตกไปอยู่ในมือของ
ผู้ก่อการร้าย หรือรัฐเกเร การดำเนินการขั้นแรก คือ โครงการวินกา กล่าวคือ เป็นความพยายาม
ของภาครัฐ เอกชน และนานาชาติ ที่จะเคลื่อนย้ายสารนิวเคลียร์จากสถาบันวิจัยยูโกสลาเวียที่มี
ความปลอดภัยต่ำ โครงการนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็น ความสำเร็จในการป้องกันการแพร่กระจาย
กับ ศักยภาพที่จะแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการทำความสะอาดโลกมากขึ้นเพื่อจัดการกับ
ปัญหาความเชื่อมโยงที่อ่อนแอในห่วงโซ่การหยุดการแพร่กระจายนิวเคลียร์ เช่น โรงงานวิจัย
นิวเคลียร์พลเรือนที่มีคุ้มครองปลอดภัยอย่างไม่เพียงพอ เพื่อที่จะลดอันตรายจากการโจมตีด้วย
การใช้กากสารนิวเคลียร์ กรรมการสหภาพยุโรป เสนอแนะว่า ในเดือนพฤศจิกายน 2002 ควรจะ

¹⁰⁰ Article 15 of ATOMIC ENERGY AUTHORITY ACT 1969

15. (1) The Authority shall undertake and make arrangements for the conduct of research and development activities relating to-

(a) the production of atomic energy, including processes, materials, and devices relating to such production ;

(b) the utilization of fissionable and radioactive materials for medical, agricultural, industrial and other peaceful purposes;

(c) the protection of health during such research and development activities;

(d) the protection of health of persons employed at premises or places in which any radioactive materials are manufactured, produced, treated, stored or used or any irradiating apparatus is used, and the prevention of injury caused by ionizing radiations to the health of other persons;

(e) the protection of health of persons transporting radioactive materials.

สร้างมาตรฐานร่วมกันสำหรับการฝังเพื่อทิ้งกากนิวเคลียร์ในสหภาพยุโรป โดยเฉพาะในรัฐสมาชิกใหม่ ที่ดำเนินการเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ในยูเครน ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2007 ได้มีห้วงโหมยไม่ทราบเจตนาแฝงตัวเข้าไปในโรงงานวิจัยนิวเคลียร์ ฟลินดาบาใกล้พีริโทเนีย อเมริกาได้แต่สุดท้ายห้วงโหมยก็ถูกจับ¹⁰¹

ประเทศต่างๆย่อมมีมาตรการรองรับความร่วมมือในทางระหว่างประเทศ ซึ่งได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 16 (5)¹⁰² มีการทำข้อตกลงระหว่างสถาบันหรือบุคคล ที่อยู่ในประเทศ ศรีลังกา และประเทศอื่นๆรวมถึงหน่วยงานรัฐบาลเพื่อดำเนินการการวิจัยในเรื่องพลังงานปรมาณูหรือวัสดุกัมมันตรังสีและด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีที่กำหนดในการปรึกษาหารือกับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในเรียกเก็บจากเรื่องของเงินทุนเพื่อให้เงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่ มหาวิทยาลัยและสถาบันอื่น ๆ หรือบุคคลและหน่วยงานรัฐบาลร่วมในการการผลิตหรือการใช้พลังงานปรมาณูหรือวัสดุกัมมันตรังสีหรือในการวิจัยเป็นสิ่งที่เชื่อมต่อกับพลังงานปรมาณูหรือวัสดุกัมมันตรังสี และให้ความร่วมมือในการดำเนินการต่างๆ

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ไว้ ปรากฏตามตารางที่ 8

¹⁰¹ Sual Ben. Defining Terrorism in International Law, p. 56-58

¹⁰² Article 16 of ATOMIC ENERGY AUTHORITY ACT 1969

16. The Authority shall have power

(e) to make arrangements with universities and other institutions or persons both in Sri Lanka and abroad and Government Departments for the conduct of research into matters connected with atomic energy or radioactive materials and, with the approval of the Minister given in consultation with the Minister in charge of the subject of Finance, to make grants or loans to universities and other institutions or persons and Government Departments engaged in the production or use of atomic energy or radioactive materials or in research into matters connected with atomic energy or radioactive materials

ตารางที่ 8 ตารางสรุปสาระสำคัญของบรรดารัฐที่กำหนดลักษณะความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เรื่องมาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
<p>มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี</p>	<p>1. มาตรการต่อวัสดุกัมมันตรังสีและอุปกรณ์อย่างปลอดภัย (Nuclear Safety) รัฐภาคีต้องพยายามหามาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันวัตถุกัมมันตรังสี โดยคำนึงตามข้อเสนอแนะและหน้าที่ของ International Atomic Energy Agency</p> <p>2. หลักความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก เมื่อมีการยึดหรือการควบคุมของสารกัมมันตรังสี จะต้องปฏิบัติดังนี้ ทำให้วัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานปฏิบัติการนิวเคลียร์ ดังกล่าวไม่เป็นอันตราย</p> <p>3. รัฐภาคีซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการจำหน่ายจ่ายไอออน หรือ กักกันวัสดุกัมมันตรังสี เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสถานที่ทางนิวเคลียร์ ตามมาตรานี้ จะต้องแจ้งให้กับผู้อำนวยการใหญ่ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศถึงวิธีการในการควบคุมและจัดเก็บวัสดุ ถึงวิธีการจำหน่ายจ่ายไอออนข้อมูลนี้แก่รัฐภาคีอื่น ๆ</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>The Atomic Energy Act of 1954 ห้ามคณะกรรมการอนุญาโตการจำหน่ายวัสดุพลอยได้ใดแก่ผู้รับใบอนุญาตและต้องเรียกคืน หรือคืนวัสดุที่จำหน่ายไปแล้วจากผู้รับใบอนุญาตซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัย</p> <p>-กำหนดหลักทั่วไปในการจำหน่ายภายในประเทศ ดังนี้ ห้ามบุคคลโอนหรือรับในการค้าระหว่างมลรัฐ สว่าง ผลิต ไอออน ได้มาซึ่งเป็นเจ้าของ ครอบครอง นำเข้าหรือส่งออกวัสดุพลอยได้</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>Atomic Energy Act of 1946 กำหนดไว้ว่าผู้ที่ได้รับให้มีอำนาจในการตรวจสอบว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเชื่อมกับวัสดุกัมมันตรังสีให้เป็นไปตามความปลอดภัย</p> <p>-การควบคุมการผลิต การซื้อกิจการ, การผลิต, การรักษาความปลอดภัย การใช้งานการจำหน่ายส่งออกหรือนำเข้า</p> <p>-การเปิดเผยข้อมูลจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัสดุกัมมันตรังสี และที่เกี่ยวข้องกับ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>วัสดุแก๊สมันตรังสี</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>THE ATOMIC ENERGY ACT, 1962</p> <p>- รัฐมีอำนาจในการผลิต ใช้ ผ่าน หน่วยกลางแต่ต้องเป็นไปด้วย ความปลอดภัย</p> <p>- รัฐบาลกลางอาจต้องใช้อาคาร หรือสถานที่เพื่อเก็บรักษา แก๊สมันตรังสีโดยต้องคำนึงถึงหลัก ความปลอดภัย</p> <p>- รัฐบาลต้องมีการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัสดุแก๊สมันตรังสีให้แก่ ประชาชน</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>บัญญัติไว้ในกฎหมาย ATOMIC ENERGY AUTHORITY ACT 1969</p> <p>- เน้นเรื่องของมาตรการที่ เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล โดยได้ กล่าวถึงรายละเอียดว่า รัฐภาคีที่ ได้ตกลงในการทำสัญญา สามารถ เปิดเผยข้อมูลในที่ประชุมได้ และ การเปิดเผยข้อมูลใดๆที่จะทำ กระทำโดยสมาชิกจะต้องถูกบันทึก ไว้</p> <p>- ผู้มีอำนาจจะต้องแจ้งเป็นลาย ลักษณ์อักษร และจำเป็นต้องมี รายละเอียดเกี่ยวกับวัสดุ แก๊สมันตรังสี ดังกล่าวที่ระบุไว้ใน</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		หนังสือแจ้ง - ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองของเขาหรือภายใต้การควบคุมการผลิตหรือการใช้พลังงานปรมาณูหรือการวิจัย ข้อมูลอื่น ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของเขาที่เกี่ยวกับการทำงานใด ๆ ดำเนินการโดยเขาหรือในนามของเขาหรือภายใต้การดูแลของเขาเชื่อมโยงกับการผลิตหรือการใช้พลังงานปรมาณูหรือการวิจัย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเจตนาหรือคำสั่งจะต้องถูกลงโทษ

3.2 แนวปฏิบัติของรัฐภาคี

การก่อการร้ายเป็นภัยคุกคามที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ดังนั้นแต่ละประเทศจึงต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อที่จะต่อต้านการก่อการร้ายที่เกิดขึ้น โดยมีแนวปฏิบัติในแต่ละรัฐภาคีแตกต่างกันไป ดังนี้

แนวปฏิบัติ ประเทศสหรัฐอเมริกา

การรักษาความปลอดภัยในเมืองเป็นส่วนหนึ่งในการทำสงครามต่อต้าน การก่อการร้ายของสหรัฐอเมริกา และถือเป็นต้นแบบของประเทศต่าง ๆ ที่ให้ความสำคัญกับการต่อต้านการก่อการร้าย เช่น อังกฤษ และญี่ปุ่น เป็นต้น ทั้งนี้มาตรการรักษาความปลอดภัยในเมืองต่าง ๆ จะสามารถป้องกันการก่อการร้ายและคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้มีความปลอดภัย การป้องกันการก่อการร้ายของสหรัฐอเมริกานั้นเป็นการดำเนินการภายในประเทศ สหรัฐอเมริกาดำเนินการอย่างจริงจัง โดยได้ออกรัฐบัญญัติรักษาความมั่นคงแห่งมาตุภูมิปี 2002 เพื่อป้องกันสหรัฐอเมริกาจากการก่อการร้าย โดยเฉพาะการก่อการร้ายขนาดใหญ่ นอกจากนี้ สหรัฐอเมริกาได้ออกพระราชบัญญัติป้องกันการก่อการร้ายและปฏิรูปข่าวกรองปี 2004 เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถในการแลกเปลี่ยนข่าวกรองและข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการติดต่อ

ประสานงานเพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขเหตุการณ์ตั้งแต่แรกเริ่ม ตลอดจนเสริมมาตรการการป้องกันชายแดนและขนส่ง

หนึ่งในมาตรการที่สำคัญคือ การออกกฎหมายเกี่ยวกับหนังสือเดินทางเข้าเมืองสำหรับผู้เดินทางเข้าสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรกและครั้งต่อไป ต่อมาสหรัฐอเมริกาได้ออกพระราชบัญญัติ SAFE SPORT ปี 2006 เพื่อรักษาความปลอดภัยท่าเรือ ปรับปรุงการสืบสวนคลังสินค้า และการติดตั้งเครื่องตรวจจ็ับรังสี เป็นต้น

จากบัญญัติต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาแสดงให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญต่อพื้นที่ของการรักษาความปลอดภัยในเมือง โดยอาจแบ่งพื้นที่ออกเป็น ภายนอกสหรัฐอเมริกา เป็นการต่อต้านการก่อการร้าย และการดำเนินการมาตรการรักษาความปลอดภัยด้วยการแสวงหาความร่วมมือจากประเทศต่าง ๆ และภายในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่พรมแดนของประเทศ เขตเมืองเล็ก และเมืองใหญ่ ในรัฐต่าง ๆ มาตรการดังกล่าวล้วนส่งผลให้การรักษาความปลอดภัยในเมืองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการจัดตั้งกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ (Department of Homeland Security- DHS) ซึ่งมีเป้าหมาย 5 ประการ 1.) ป้องกันบุคคลที่เป็นภัยเดินทางเข้าประเทศ 2.) ป้องกันคลังสินค้านำให้เป็นที่มาของภัยอันตราย 3.) ป้องกันโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่ง 4.) เตรียมรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน 5.) สร้างความเข้มแข็งของ DHS และการจัดการ

มาตรฐานการป้องกันโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

หลักการของมาตรการนี้ก็คือ การป้องกันทรัพย์สินที่มีค่ายิ่งของสาธารณชนให้รอดพ้นจากภัยคุกคามที่ร้ายแรงที่สุด สหรัฐอเมริกาได้จัดประเภทของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญยิ่งไว้ 17 หมวด ในแผนการป้องกันโครงสร้างพื้นฐานแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุมการปฏิบัติงานร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน โดยจัดลำดับความสำคัญมาตรการที่มีประสิทธิภาพและหน่วยรับผิดชอบได้อย่างชัดเจน แผนการดังกล่าวยังครอบคลุมถึงการปกป้องรักษาทรัพยากรที่สำคัญอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ในการรักษาความปลอดภัยโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง จำเป็นต้องรักษาความปลอดภัยสภาพแวดล้อมของโครงสร้างดังกล่าวด้วย และจัดเข้ามาเป็นองค์ประกอบของการรักษาความปลอดภัย อาทิเช่น การรักษาความปลอดภัยการบิน จากบทเรียน 9/11 สหรัฐอเมริกาได้เพิ่มมาตรการป้องกันการขนส่งมิให้ตกเป็นเป้าหมายของการก่อการร้ายได้โดยง่าย มาตรการเหล่านี้ที่สำคัญได้แก่ การฝึกเจ้าหน้าที่ในการเฝ้าตรวจวัตถุระเบิดที่จุดตรวจ การจัดหน่วยงานการตรวจวัตถุระเบิด การตรวจกระเป๋าสัมภาระและการตรวจคลังสินค้า มาตรการป้องกันการประกอบ

ระเบิด (Science and Technology Directorate) ได้จัดตั้งหน่วยรองรับภารกิจเฉพาะ ในการต่อต้านภัยคุกคามจากการประกอบวัตถุระเบิดภายในประเทศ

ภายหลังเหตุการณ์ 9/11 สหรัฐอเมริกาได้เร่งจัดทำยุทธศาสตร์แห่งชาติเพื่อป้องกันมาตุภูมิ และจัดทำพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยแห่งมาตุภูมิ (Homeland Security Act 2002) เพื่อรองรับการถูกโจมตีจากกลุ่มก่อการร้าย โดยเป็นการรวบรวมภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงภาคเอกชนเพื่อร่วมมือกันดูแลความปลอดภัย พ.ร.บ. ดังกล่าวมีภารกิจรับผิดชอบในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่ง (Critical Infrastructure – CI) และทรัพยากรที่สำคัญ (Key Resources – KR) ของสหรัฐอเมริกา โดยเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลกลาง รัฐบาลของรัฐ หน่วยงานของรัฐในท้องถิ่นต่าง ๆ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ

เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ (Strategic Goals) ของกระทรวงดังกล่าวได้แก่ การระมัดระวัง (Awareness) โดยเป็นการพิสูจน์ทราบและเข้าใจถึงภัยคุกคาม การป้องกัน (Prevent) โดยการสืบสวนและตรวจสอบภัยคุกคาม การคุ้มครอง (Protect) โดยมีจุดมุ่งหมายครอบคลุมเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่ง ทรัพย์สิน และเศรษฐกิจของชาติให้พ้นจากการก่อการร้าย ภัยพิบัติ และเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ ความรับผิดชอบ (Respond) ในการรองรับและประสานงานตาม พ.ร.บ.ต่อต้านการก่อการร้ายเพื่อจัดการกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และเหตุฉุกเฉินอื่น การฟื้นฟู (Recover) หน่วยงานระดับท้องถิ่นรัฐ และระดับชาติ รวมทั้งภาคเอกชนจะต้องเร่งฟื้นฟูสภาพสังคมให้กลับสู่ภาวะปกติโดยเร็ว การบริการ (Service) ดำเนินการเพื่อให้การค้าการเข้าเมือง และการเดินทางเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้เป้าหมายต่าง ๆ บรรลุผล สหรัฐอเมริกาจำเป็นต้องจัดตั้งองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการจัดการดูแลแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ

แนวปฏิบัติ ประเทศอังกฤษ

ในการต่อต้านการก่อการร้ายประเทศอังกฤษ มี แผนยุทธศาสตร์ในการต่อต้านการก่อการร้ายของสหราชอาณาจักรถูกเรียกว่า Contest Strategy ซึ่งมีกำหนดระยะเวลา 5 ปี โดยมีวัตถุประสงค์ในการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการในการลดความเสี่ยงจากภัยก่อการร้ายเพื่อให้ประชาชนในประเทศมีชีวิตรอดอย่างปกติสุขและมั่นใจในการดำเนินชีวิต

ยุทธศาสตร์นี้มีคำหลักอยู่ 4 คำด้วยกัน กล่าวคือ ป้องกัน ปฏิบัติการ คุ่มครอง และเตรียมการ (Prevention Pursuit Protection & Preparation) หรือเรียกกันง่าย ๆ ว่า ยุทธศาสตร์ 4 P โดยอธิบายได้ว่า หากต้องการลดความเสี่ยงของภัยคุกคามดังที่กล่าวไปแล้ว จะต้องลดอำนาจของภัยคุกคาม และลดจุดอ่อนของหน่วยงานรัฐ การลดอำนาจภัยคุกคามนั้นเราจะใช้มาตรการด้านการป้องกันและการปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ Prevention และ Pursuit

การป้องกัน (Prevention) คือการหาต้นเหตุของปัญหาและหาทางขจัดเสีย ส่วน การปฏิบัติการ (Pursuit) นั้นคือการขัดขวางกลุ่มก่อการร้ายโดยใช้มาตรการด้านการบังคับใช้กฎหมาย สำหรับการลดจุดอ่อนของหน่วยงานรัฐนั้น จะดำเนินการโดยผ่านมาตรการการคุ้มครอง และการเตรียมการ (Protection and Preparation) นั่นคือ ต้องมีมาตรการในการคุ้มครอง เป้าหมายของกลุ่มก่อการร้ายอย่างแข็งขันและเข้มงวด ส่วนการเตรียมการนั้นจะต้องมีการ เตรียมการตอบโต้ต่อภัยคุกคามและการฟื้นฟูหลังจากเกิดภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและ รวดเร็ว

นอกจากมาตรการหลัก 4 ด้าน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในยุทธศาสตร์การต่อต้านการ ก่อการร้ายในรูปแบบของประเทศอังกฤษแล้ว ยังมีประเด็นอื่นๆ ที่สำคัญไม่น้อยกว่ามาตรการหลัก ที่แผนยุทธศาสตร์นี้จำเป็นต้องคำนึงถึงได้แก่ ต้องแสวงหาการใช้ประโยชน์จากความ เจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศเพื่อแสวงหา ความรู้และความเชี่ยวชาญอันจะทำให้แผนยุทธศาสตร์เป็นแผนที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด ต้องมี การพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างต่อเนื่อง ต้องพัฒนาการรวบรวม การ วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร พัฒนาด้านระบบกฎหมาย ตลอดจนงบประมาณต้องได้รับการสนับสนุน อย่างเพียงพอ

แนวทางการบริหารงานในยุทธศาสตร์ 4P

หัวหน้าผู้ปฏิบัติการในแผนยุทธศาสตร์นี้เรียกว่า Gold Commander ซึ่งจะเป็นผู้ ตัดสินใจสั่งการและกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ในภาพรวม ผู้ที่รับนโยบายและคำสั่งมาวางแผน ปฏิบัติการ รวมทั้งสามารถบริหารใช้ทรัพยากรภายในหน่วยงานให้เป็นไปตามนโยบายเรียกว่า Silver Commander ส่วนผู้ปฏิบัติการตามคำสั่งอย่างแท้จริงได้แก่ Bronze Commander ถ้า เปรียบ Gold Commander เป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแล้ว Silver Commander ก็คงเป็น ระดับผู้บัญชาการ และ Bronze Commander ก็คือ ผู้บังคับการนั่นเอง

เมื่อมีภัยคุกคามเกิดขึ้นในประเทศ อังกฤษ หัวหน้าตำรวจสูงสุดจะทำหน้าที่เป็น Gold Commander ทำหน้าที่ในการรายงานและประสานงานกับนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลให้ทราบถึงเหตุการณ์และความคืบหน้าในการปฏิบัติงาน รวมทั้งรับนโยบายระดับสูงนำมาสังเคราะห์ นอกจากนี้ หากภัยคุกคามเป็นเรื่องละเอียดอ่อนในสังคม ที่อาจต้องการความรู้ด้านความรู้ลึกนึกคิดหรือวัฒนธรรมในชุมชนเป็นการเฉพาะแล้ว Gold Commander ยังต้องเป็นผู้ประสานงานกับกลุ่มที่ปรึกษาซึ่งสมาชิกในกลุ่มนี้จะมาจากผู้แทนจากชุมชนต่างๆในสังคมที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งเรียกกลุ่มที่ปรึกษานี้ว่า Independent Advisory Group: IAG

สำหรับในภาคของ Silver นั้นมีที่สำคัญอยู่ 2 ภาคส่วนด้วยกัน กล่าวคือ Silver Intelligence ซึ่งรับผิดชอบด้านการข่าวกรอง และ Silver Investigation ซึ่งรับผิดชอบการสืบสวนสอบสวน การปฏิบัติการของทั้งสองภาคส่วนนี้จะต้องประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยแนวทางการปฏิบัติการทั้งหมดจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการข่าวที่ดีที่สุด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทั้งสองหน่วยงานต้องเป็นหน่วยงานเดียวกันหรือมีเจ้าหน้าที่ชุดเดียวกัน ต้องไม่ลืมว่า การสืบสวนสอบสวนเสร็จสิ้นเมื่อคดีสิ้นสุด หรือเมื่อคดีถูกนำขึ้นสู่ศาล แต่สำหรับการข่าวแล้วไม่มีวันสิ้นสุด นอกจากนี้ การข่าวบางอย่างไม่อาจสามารถเปิดเผยได้ คงใช้เป็นเพียงปัจจัยนำทางการสืบสวนสอบสวนเท่านั้น สำคัญที่สุด แหล่งข่าวจะต้องถูกปกปิด มีความปลอดภัย มิฉะนั้น จะไม่มีใครกล้าให้ข่าวหรือทำหน้าที่เป็นแหล่งข่าวอีกต่อไป¹⁰³

แนวปฏิบัติ ประเทศอินเดีย

ประเทศอินเดียมีเจ้าหน้าที่พิทักษ์ความมั่นคงแห่งชาติอินเดีย (NSG) คือกองกำลังปฏิบัติการพิเศษแบบเร่งด่วนที่มีภารกิจโดยเฉพาะด้านการปราบปรามกลุ่มกองกำลัง กลุ่มปล้นสดมภ์และกลุ่มลักพาตัว ยุทธศาสตร์หลายขั้นตอนของอินเดียเพื่อปราบปรามกองโจรของกลุ่มกบฏและกลุ่มก่อการร้ายได้ผลเป็นอย่างดี โยอินเดียได้ดำเนินการดังนี้ แผนงานนี้ไม่ได้กำหนดแนวทางเฉพาะเพียงแนวทางเดียว แต่ได้กำหนดกรอบการดำเนินงานไว้อย่างกว้าง ๆ 4 แนวทางได้แก่ 1 การใช้กองกำลังต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อดูแลความมั่นคงในเบื้องต้นสำหรับพื้นที่ที่มีปัญหา 2 ปรับปรุงความมั่นคงตามแนวชายแนวและจุดตรวจอย่างจริงจังเพื่อป้องกันไม่ให้อินเดียไม่ประสงค์ดีเล็ดลอดเข้าพรมแดนได้ 3 การใช้ขั้นตอนทางการเมืองเพื่อหาทางประนีประนอมกับกลุ่มปฏิปักษ์ต่าง ๆ 4. การพัฒนาการฝึกอบรมและอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับกองกำลังปฏิบัติการ

¹⁰³ อินเทอร์เน็ต, การจัดการด้านการสืบสวนสำหรับการต่อต้านการก่อการร้ายในระดับภูมิภาค [ออนไลน์] 25 มิถุนายน 2555 , แหล่งที่มา: <http://www.interpolbangkok.com/การก่อการร้าย>

พิเศษ ครอบคลุมการฝึกอบรมด้านการก่อการร้าย การจับตัวประกันและปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคง

แนวทางเหล่านี้มีลักษณะใกล้เคียงกับยุทธศาสตร์ของ พล.อ. เดวิด เพทราอัสของสหรัฐฯ ในปฏิบัติการที่ตอนกลางของอิรักระหว่างปี พ.ศ. 2550 และ พ.ศ. 2551 พล.อ.เพทราอัส ได้รวมหน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ รวมทั้งกองกำลังพิเศษที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี พร้อมกับการปรับปรุงระบบข่าวกรองและการเจรจาต่อรองกับผู้นำชนเผ่าต่าง ๆ

แนวทางสี่รูปแบบของอินเดียก็ให้ผลที่น่าพอใจไม่แพ้กัน ยกตัวอย่างเช่น พื้นที่แนวพรมแดนสามารถป้องกันกลุ่มอิสลามมุจาฮิดีนไม่ให้ส่งกองกำลังแทรกซึมเข้ามาได้ในเขตจามมูและแคชเมียร์ที่มีชาวมุสลิมเป็นส่วนใหญ่ การเสริมความเข้มแข็งตามแนวพรมแดนโดยกองกำลังความมั่นคงต่าง ๆ ช่วยป้องกันภัยคุกคามให้แก่อินเดียได้ในระดับหนึ่ง

ในจุดที่มีกองโจรปฏิบัติการอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ทหารที่มีอาวุธเบาและผ่านการฝึกอบรมมาบ้างเล็กน้อยเป็นจำนวนมากได้ถูกส่งออกไปปฏิบัติการในพื้นที่ และพบว่าสามารถดูแลความสงบในพื้นที่ได้ในระดับที่น่าพอใจ

ทั้งนี้การส่งกองกำลังไปยังพื้นที่ที่มีปัญหาอาจไม่ใช่แนวทางใหม่แต่อย่างใด อีกทั้งยังมีค่าใช้จ่ายสูงเนื่องจากต้องใช้กำลังพลเป็นจำนวนมากพร้อมกับยุทโธปกรณ์และเครื่องมือในการสื่อสาร ไม่เว้นแม้แต่การดูแลเรื่องอาหารและเครื่องแบบ

อย่างไรก็ตาม พบว่าการส่งกำลังพลเป็นจำนวนมากเข้าไปในบางพื้นที่เป็นสิ่งจำเป็นและได้ผลดี เช่น กรณีที่รัสเซียใช้ยุติความขัดแย้งในเชชเนีย หรือที่ซาอุดีอาระเบียใช้เพื่อปราบปรามกลุ่มอัลกออิดะห์ เป้าหมายคือการส่งกองกำลังเป็นจำนวนมากร่วมกับหน่วยปฏิบัติการด้านความมั่นคงอื่น ๆ เพื่อปกป้องพลเรือน และเพื่อปิดกั้นพื้นที่สำคัญ ๆ อย่างรวดเร็ว หลังจากถูกโจมตีโดยผู้ก่อการร้ายนอกเหนือจากการกำหนดมาตรการความปลอดภัยที่เข้มงวดตามแนวพรมแดนและในจุดต่าง ๆ อินเดียยังมีการเจรจากับกลุ่มต่อต้านต่าง ๆ และพยายามผลักดันแนวทางทางการทูตอย่างสร้างสรรค์ แนวทางดังกล่าวถือว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจเช่นกัน โดยพบว่า เหตุความรุนแรงโดยรวมในภาคกลางอย่างมากนับจากทั้งสองกลุ่มลงนามในข้อตกลงปรองดองร่วมกับรัฐบาลกลางของสหประชาชาติ-นาคา (FGN/NNC) เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2552

การปฏิบัติการของกองกำลังพิเศษให้ผลเป็นที่น่าพอใจด้านมาตรการความมั่นคงโดยรวม เช่น เหตุความไม่สงบที่นาคาในอินเดียตะวันออกเฉียงใต้ลดลงอย่างมากภายหลังกองกำลังพิเศษเข้าปฏิบัติการ เหตุความไม่สงบโดยกลุ่มเหมาอิดส์ (Maoist) ในแถบชายฝั่งตะวันออกของอินเดียที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนานเริ่มลดบทบาทความสำคัญลงอย่างมากจนถึงต้นปี พ.ศ. 2555

ชนเผ่าต่าง ๆ ในเขตอิทธิพลของกลุ่มเหมาอิดส์เริ่มต่อต้านปฏิบัติการของกลุ่มเหมาอิดส์มากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในโอดิชาหรือโอริสสาเดิม หลังจากมีการตอบโต้กรณีเหตุสังหาร จากบ้านกู มัชชี่ นักกฎหมายที่คนจำนวนมากให้การยอมรับเมื่อเดือนกันยายนปี พ.ศ. 2554 เชื่อกันว่ากลุ่มเหมาอิดส์อยู่เบื้องหลังการสังหารนายมัชชี่ โดยการเคลื่อนไหวของกลุ่มเหมาอิดส์ลดบทบาททางการเมืองลงอย่างมากหลังการเสียชีวิตของนักกฎหมายรายนี้

นอกจากนี้กองกำลังความมั่นคงของอินเดียยังประสบความสำเร็จในการไล่ล่าและสังหาร กีเชนจี ผู้นำกลุ่ม Maoist ในเขตจังกาลมาฮาลของเบงกอลตะวันออกเฉียงใต้แห่งข่าวภายในของรัฐบาลอินเดียเปิดเผยว่าการปฏิบัติการกรีนฮันต์ (Green Hunt) ครั้งใหญ่เป็นความร่วมมือทางการทหารเพื่อปราบปรามกลุ่มเหมาอิดส์ในอินเดียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2552 และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี¹⁰⁴

อีกหนึ่งสัญญาณสำคัญของการลดบทบาทของกลุ่มเหมาอิดส์ คือระบบข่าวกรองที่ดีขึ้นทำให้สามารถไล่ล่าผู้นำกลุ่มและฐานปฏิบัติการได้หลายแห่งตามแหล่งข้อมูลจากเจ้าหน้าที่สายความมั่นคงของอินเดีย

แนวปฏิบัติ ประเทศศรีลังกา

ดังนั้นด้วยปัจจัยต่างๆ ในยุคปัจจุบันจึงก่อให้เกิดสงครามและการก่อการร้ายอย่างมากมายในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาเพื่อแย่งชิงดินแดนและทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงแหล่งการค้าที่สำคัญ ซึ่งกลุ่มองค์กรที่สำคัญคือ LTTE นั่นถือได้ว่าเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นผู้ริเริ่มใช้ความรุนแรงทางอาวุธในการสังหารหมู่พลเรือน ซึ่งกลุ่มอัลเคดาได้นำมาใช้ต่อมา และพยายามล้างสมองเด็ก ๆ โดยปลูกฝังความเชื่อที่ผิดๆ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างมากและได้คร่าชีวิตผู้คนไปกว่า 60000 คน ในปี 1991 LTTE ได้ทำการวางระเบิดลอบสังหารนายกรัฐมนตรีอินเดีย ปี 1993 ก็ยังได้กระทำการเช่นเดียวกันนั้นกับประธานาธิบดีศรีลังกา ปี 1996 เดือนมกราคมก็ยังได้

¹⁰⁴ บอร์ด Saedang, อินเดียกำหนดยุทธศาสตร์สี่ขั้นตอนเพื่อปราบปรามการกบฏ [ออนไลน์] 25 มิถุนายน 2555 แหล่งที่มา :<http://www.free-webboard.com/view.php?nm=saedang&qid=2744>

กระทำการสังหารหมู่ที่ธนาคารกลางของศรีลังกา และในปีต่อมาภายในวัดของพระพุทธศาสนาที่เมือง kandy¹⁰⁵ นับว่าเป็นตัวอย่างเพียงเล็กน้อยในการก่อการร้ายของกลุ่ม LTTE ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรที่อ้างว่าเป็นตัวแทนของประชาชนชาวทมิฬเพื่อต่อสู้กับกลุ่มอื่นๆ ในด้านเชื้อชาติและประเพณีที่แตกต่างกันมาโดยตลอดในช่วง 20 ปีหลังมานี้ และมีรายงานฉบับหนึ่งชื่อว่า 'Military Balance 2007' ได้กล่าวอ้างถึงความเป็นไปได้ในความเกี่ยวพันเชื่อมโยงกันทางการเงินระหว่างกลุ่มอัลเคดาและLTTE และยังมีหลักฐานยืนยันด้วยอีกว่าก็ยังมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มมุจาฮิดีนในอัฟกานิสถานมาตั้งแต่ปี 1987 แล้ว อีกทั้งผู้นำระดับสูงขององค์กรเหล่านั้นก็มีความเกี่ยวข้องกันมีการไปมาหาสู่กันอยู่เรื่อยๆ เช่นก่อนหน้าที่จะเกิดเหตุความรุนแรงต่างๆ ซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ 9 /11 อีกด้วย ประเทศศรีลังกานั้นมักมีการก่อการร้ายที่มาจากกลุ่มการก่อการร้ายทมิฬอีแลม กลุ่มพยัคฆ์ทมิฬอีแลม (Liberation Tiger of Tamil Eelam: LTTE) ถือเป็นกลุ่มก่อการร้ายที่อันตรายที่สุดในประเทศศรีลังกา LTTE ก่อตั้งโดยนาย Velupillai Prabhakaran ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1976 โดยถือเป็นกองกำลังทหารที่มีฝีมือ ทว่า กองกำลังนี้พ่ายแพ้แก่กองทัพศรีลังกาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2009 กลุ่มพยัคฆ์ทมิฬอีแลมนั้นสังหารนักการเมืองที่มีชื่อเสียงของอินเดียและศรีลังกาไปมากมาย นอกจากนี้ยังเป็นเหตุผลหลักในสงครามกลางเมืองของศรีลังกาด้วย¹⁰⁶

ในประเทศศรีลังกานั้น ได้มีการกำหนดและการดำเนินการของกลยุทธ์เกี่ยวกับการป้องกันและการปกป้องบูรณภาพดินแดนและอธิปไตยของศรีลังกา. ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบถึงการประสานงานและการดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ วัตถุประสงค์ การฟื้นฟูจากการได้รับความเสียหาย การรักษาความปลอดภัยและการป้องกันประเทศของศรีลังกาจากการก่อการร้าย ซึ่งมีการดำเนินงานการป้องกันการก่อการร้ายตาม บทบัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับที่ 48 ของ 1979 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับที่ 10 ของ 1982¹⁰⁷ กระทรวงกลาโหมจะต้องดำเนินงานตามนโยบาย รวมถึงหน่วยงาน ดังนี้ 1.กรมทหาร 2.กรมทหารเรือ 3.กรมกองทัพอากาศ 4.กรมตำรวจ 5. กรมตรวจคนเข้าเมือง 6.กรมทะเบียนของบุคคล 7.โรงเรียนนายร้อย ซึ่งที่หน้าที่สำคัญคือ การป้องกันภัยอันตรายต่างๆ โดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานย่อยในแต่ละหน่วยงาน

¹⁰⁵ Daily News, Sri Lanka's Foreign and Security Policy: The Challenge of Terrorism [online] 12 Oct 2012 Available from: http://www.defence.lk/new.asp?fname=20070310_02

¹⁰⁶ Ibid.

¹⁰⁷ Earthwit, Top 10 terrorist groups in the world [online] 12 Nov 2012 Available from: <http://www.topyaps.com/top-10-terrorist-groups-in-the-world/>

นอกจากกรมต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังต้องอาศัยหน่วยงานข่าวกรองทั้งภายในและจากข่าวกรองต่างประเทศสืบราชการลับภายในการบริหารงาน¹⁰⁸ การอบรมและจ้างเจ้าหน้าที่ต่างประเทศมาฝึกอบรมและให้ความรู้แก่บุคลากรที่ทำงานในแต่ละหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นกองกำลังทหาร กรมตำรวจ และสร้างความร่วมมือกับกองทัพบก กองทัพเรือศรีลังกา กองทัพอากาศ รวมถึงจัดโครงการ ภายใต้โครงการ 5 โครงการ ดังนี้ 1 การดำเนินงานการรักษาความปลอดภัยพิเศษ 2 โครงการของหน่วยสืบราชการลับภายใน 3 โครงการหน่วยสืบราชการลับในต่างประเทศ 4 โครงการภายใต้การดูแลของพลแห่งชาติโรงเรียนนายร้อย 5 การป้องกันนการก่อการร้ายพื้นที่ส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อประชาชน โดยมีการประชุมและเผยแพร่ข้อมูลแก่ประชาชนในการป้องกันนการก่อการร้าย¹⁰⁹ นอกจากนี้ศรีลังกายังปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายให้ทันเหตุการณ์มากขึ้นและด้านข่าวกรองให้มีการรักษาความลับข้อมูล ในส่วนกฎหมายก็มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความทันสมัยและสามารถใช้ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ในส่วนของสถาบันนั้น อาทิ เช่น กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และตำรวจ ต้องมีการฝึกอบรมเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น กองตำรวจ ในส่วนของเจ้าหน้าที่นั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ให้ดีที่สุด อาทิ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องปฏิบัติตามภารกิจ ในด้านการสื่อสารนั้น เนื่องจากบางครั้งมีการสื่อสารเข้าใจผิด ทำให้ความหมายที่สื่อสารกันไม่เข้าใจกันได้ จึงจัดอบรม ให้ความรู้แก่บุคลากรทั้งในส่วนกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ตำรวจ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลในการป้องกันนการก่อการร้าย และเข้าใจประชาชนมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะอบรมภาษาทมิฬ

ในส่วนภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายที่สุดก็คือ ตำรวจ ซึ่ง เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาความปลอดภัยของประชาชน ตลอดจนประสานงานก็ได้จัดระบบให้เคร่งครัดมากขึ้น มีการอบรมการเตรียมความพร้อม และการทำงานของตำรวจ ซึ่งมีกฎหมายเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัย ฉบับที่ 45 ปี 1985 ซึ่งช่วยกำกับดูแลการบริการของตำรวจได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม ก็ต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและหากพบสิ่งผิดปกติก็ต้องแจ้งข้อมูลแก่ทางราชการ

จากการที่ผู้เขียนได้ศึกษากฎหมายและแนวปฏิบัติของประเทศสมาชิก ทั้งที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาเพื่อนำมาเป็นตัวอย่างและแนวทางในการปรับปรุง

¹⁰⁸ Ministry of Defence and Urban Development, Responsibilities and Functions [online] 13 Dec 2012 Available from: http://www.defence.lk/main_abt.asp?fname=resp_funcions

¹⁰⁹ Ministry of Defence and Urban Development, Administration Division [online] 12 Apr 2012 Available from: http://www.defence.lk/main_abt.asp?fname=orgstr

กฎหมาย หากไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ ไทยจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงทางกฎหมายต่างๆ เพื่อที่จะได้มีกฎหมายสอดคล้อง ซึ่งจะเห็นจากกฎหมายในประเทศที่พัฒนาแล้วมีกฎหมายที่รองรับครอบคลุมกว่าประเทศที่กำลังพัฒนา แม้ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอาจจะต้องดูในประเทศที่กำลังพัฒนาพอๆ ไทย ประกอบกับประเทศที่มีกฎหมายพัฒนาแล้วไปด้วย

เรื่องคำนิยาม ดั่งนี้จะเห็นได้ว่า ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ อินเดีย ศรีลังกา ได้มีการให้คำนิยามของการก่อการร้าย โดยมีการกำหนดลักษณะของการกระทำไว้อย่างเดียวกัน กล่าวคือ ต้องเป็นการกระทำที่มีความรุนแรง หรือเป็นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ โดยมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน หรือเป็นการข่มขู่หรือบังคับเพื่อสร้าง อิทธิพลเหนือรัฐบาล หรือโดยมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดการทำลายล้างที่ร้ายแรง การลอบสังหาร หรือ การลักพาตัว แต่ทั้งนี้การให้คำนิยามของการก่อการร้ายระหว่างประเทศ กับการก่อการร้าย ภายใน มีความแตกต่างกันตรงที่เขตแดนที่ใช้บังคับ กล่าวคือ การก่อการร้ายระหว่างประเทศนั้น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนนั้นได้กระทำขึ้นในเขตอำนาจของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือ รัฐใด ๆ ก็ได้

สำหรับการก่อการร้ายในประเทศนั้น ถือเอาเฉพาะกรณีที่มีการกระทำนั้นเกิดขึ้น ในเขตอำนาจของประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น และนอกจากนี้แล้วเห็นได้ชัดเจนว่าการให้คำ นิยามตามกฎหมายฉบับนี้ของสหรัฐอเมริกา มีความเคร่งครัดมาก โดยไม่มีการกล่าววกเวียนถึง การกระทำที่เป็นการประทุรัง หรือการนัดหยุดงาน ซึ่งมีได้เป็นผลมาจากการก่อการร้ายแต่อย่าง ใด ดั่งนี้แล้วอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนในกรณีดังกล่าวได้ แต่ อย่างไรก็ตามยังไม่มีพระราชบัญญัติที่ครอบคลุมถึงการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

การลงโทษ การลงโทษขึ้นอยู่กับการวางโทษตามกฎหมายภายใน ซึ่งจะลงโทษ หนักเบาแตกต่างกันออกไปส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นประเทศประเทศสหรัฐอเมริกา จะมีโทษประหาร ชีวิต ส่วน อังกฤษ อินเดีย ศรีลังกา ก็ตาม บทลงโทษก็คล้ายๆ กันคือ จำคุกตลอดชีวิต หรือ จำคุก 10 ปีและปรับ

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ผู้เขียนได้ทำการศึกษาแล้วนั้นจะพบว่า สหรัฐอเมริกา อังกฤษ อินเดีย และศรีลังกา ก็มีบทบัญญัติที่เพียงพอและสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ที่กล่าวไว้ใน เรื่อง การไม่ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนกรณีที่มีโทษประหารชีวิต สืบเนื่องมาจากแนวความคิดที่ว่าโทษ ประหารชีวิตเป็นการตัดโอกาสที่ผู้นั้นจะได้ปรับปรุงตัว แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันได้มีทางออก สำหรับปัญหาดังกล่าว นั่นคือ รัฐผู้รับคำร้องและรัฐผู้มิร้องขอต่างยอมรับถึงการมีอยู่ของโทษ

ประหารชีวิตและเพื่อให้มีความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่กันได้แม้จะเป็นความผิดที่มีโทษประหารชีวิต จึงได้มีการกำหนดให้รับผู้ร้องขอต้องดำเนินการบัญญัติกฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันว่า รัฐผู้ร้องขอจะไม่มีคำพิพากษาลงโทษประหารชีวิต หรือ แม้จะมีคำพิพากษาดังกล่าวก็จะต้องไม่มีการลงโทษเช่นนั้น หากรัฐที่ได้รับการ ร้องขอจะให้ความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ ซึ่งข้อตกลงที่มีบทบัญญัติดังกล่าว อาทิ เช่น สนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสหรัฐ

ความร่วมมือทางอาญา ถือว่ามีกฎหมายที่ได้การรองรับในเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ ที่ส่งเสริมให้มีการร่วมมือกัน ไม่ว่าจะเป็นในประเทศสหรัฐอเมริกา ราชอาณาจักร อินเดีย และปากีสถาน ก็มีกฎหมายรองรับเช่นเดียวกัน โดยเมื่อพิจารณาแล้ว ก็บัญญัติในเรื่อง การให้ความร่วมมือทางด้านอาญากับประเทศต่างๆ เช่น การให้ความช่วยเหลือ การให้ความร่วมมือ การสืบสวน สอบสวน การฟ้องคดี

การโอนตัวนักโทษ การที่ผู้เขียนได้ศึกษาในเรื่องการโอนตัวนักโทษ รัฐภาคีส่วนใหญ่ก็มีบทบัญญัติที่รองรับพันธกรณีอนุสัญญานี้ ซึ่งบัญญัติในสนธิสัญญาที่รัฐภาคีได้ทำระหว่างกันไม่ว่าจะเป็นการโอนตัวนักโทษระหว่างอเมริกาและประเทศไทยนั้นได้มีการทำสนธิสัญญาการโอนตัวนักโทษระหว่างกัน หรือจะเป็นประเทศอื่นๆ ด้วย ซึ่งถือว่ามีกฎหมายเฉพาะรองรับอยู่แล้ว

ข่าวกรอง ในและประเทศก็มีบทบัญญัติรองรับอยู่แล้ว หน้าที่ของหน่วยข่าวกรองเป็นหน่วยราชการลับมีหน้าที่ หาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำก่อการร้าย หรือการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ทั้งนอกประเทศ เพื่อดำเนินงานรวมถึงดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือผลประโยชน์ของรักษาความปลอดภัยแห่งชาติที่มีการอ้างอิงโดยเฉพาะนโยบายการป้องกันประเทศ ด้านเศรษฐกิจ การสนับสนุนการป้องกันและตรวจจับอาชญากรรมที่ร้ายแรง

มาตรการวัสดุกัมมันตรังสี ซึ่งส่วนใหญ่ก็มีบทบัญญัติไว้เพื่อดำเนินการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ตลอดจน การรักษาความปลอดภัย และมีมาตรการในการที่ยึดสิ่งที่ยังสลับเป็วัสดุที่ร้ายแรงหรือวัสดุกัมมันตรังสีอย่างครอบคลุม

แนวปฏิบัติ การดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นอเมริกา สหราชอาณาจักร อินเดีย ศรีลังกาแล้วมีแนวปฏิบัติที่ป้องกัน และปราบปรามการคุกคามจากการก่อการร้าย ถึงแม้ว่าจะมียุทธศาสตร์หลากหลายแต่ก็ยังไม่สามารถป้องกันการก่อการร้ายได้อย่างแท้จริง ดังนั้นทุกประเทศ

จะต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันและหันเพื่อที่จะปราบปรามผู้ก่อการร้ายให้เหลือน้อยที่สุดและหมดไป

จากที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นได้ว่าการก่อการร้ายเป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของมวลมนุษยชาติ การก่อการร้ายมีการพัฒนารูปแบบไปมากมาย ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องศึกษากันอย่างจริงจัง ซึ่งประเทศสมาชิกบางประเทศที่ได้เข้าเป็นภาคี อย่างสหราชอาณาจักร อินเดีย ศรีลังกา นั้นได้มีกฎหมายออกมารับรองการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ รวมถึงมาตรการอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความร่วมมือทางอาญา การโอนตัวนักโทษ ซึ่งมีบทบัญญัติที่รับรองบางส่วน และถ้าหากไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค .ศ..2005 ประเทศไทยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายในประเทศไทยได้

ดังนั้นหากไทยจะเข้าเป็นภาคีโดยจะต้องให้สัตยาบันต่อไปแล้วจำเป็นที่ไทยจะต้องวิเคราะห์กฎหมายที่มีในขณะนี้ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาดังกล่าว ปรับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพมากขึ้นและในการพิจารณาถึงความเกี่ยวพัน และความสอดคล้องกันระหว่างกฎหมายไทยและเนื้อหาสาระสำคัญหรือบทบัญญัติตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา ตลอดจนมาตรการอื่นๆด้วย ซึ่งจะกล่าวในบทต่อไป

บทที่ 4

มาตรการเกี่ยวกับการอนุวัติการกฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการ เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

จากการที่ได้ศึกษาถึงขั้นตอน และมาตรการป้องกันและปราบปรามการก่อการ
ร้ายของประเทศรัฐภาคีในบทที่ผ่านมา ทำให้เราได้ทราบว่าประเทศรัฐภาคีได้มีขั้นตอนและบว
นการ และการพิจารณา รวมทั้งผลกระทบที่ประเทศไทยควรจะได้รับจากการเข้าเป็นภาคี
อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 แม้ว่าไทยจะ
มิใช่เป้าหมายในการก่อการร้ายระหว่างประเทศ แต่ก็มีใช่ว่าประเทศไทยจะตกเป็นเป้าหมายใน
การก่อการร้ายมิได้เลย จะเห็นได้ว่าประเทศไทยนั้นเป็นประเทศเปิด จึงมีโอกาสเสี่ยงอย่างยิ่งที่จะ
ถูกใช้ประโยชน์ในการหลบซ่อนตัวของผู้ที่กระทำความผิดฐานก่อการร้ายได้

ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีขบวนการก่อการร้ายหลายกลุ่ม ประกอบกับ
ภาคใต้ของไทยก็มีการก่อความไม่สงบบ่อยครั้ง เบื้องหลังการก่อการร้ายและความไม่สงบนั้นมักมี
ความโยงใยกับองค์กรการก่อการร้ายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น กลุ่มอัลเคด้า กลุ่มเจไอ การก่อการร้าย
นั้นมีหลายรูปแบบยากแก่การดำเนินการที่คาดเดาได้ แม้ว่าในขณะนี้ผู้นำกลุ่มอัลเคด้า ซึ่งก็คือ
นายไอซามา บิน ลาเดน เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งและหัวหน้าอัล-กออิดะห์ เป็นผู้ต้องสงสัยว่าอยู่
เบื้องหลังการก่อวินาศกรรม 11 กันยายน พ.ศ. 2544 และเป็นหนึ่งในสิบบุคคลที่สำนักงานสืบสวน
กลางแห่งสหรัฐอเมริกา (เอฟบีไอ) ต้องการตัวมากที่สุด และเมื่อมีการสังหารนายไอซามา บิน ลา
เดน แม้จะปิดฉากลงไปแล้ว แต่ในเรื่องขององค์กร อัล ไคดา รวมถึงการต่อสู้กับกลุ่มก่อการร้าย
นั้นจะเป็นอย่างไร ซึ่งรูปแบบการดำเนินงานของ อัล ไคดา เป็นการทำงานที่มีการวางแผนอย่างดี
และมักจะเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของส่วนต่างๆ ขององค์กรที่ซับซ้อน ที่มีการกระตุ้นให้การ
ปฏิบัติการเข้าไปถึงเป้าหมาย นาย ไอซามา บิน ลาเดน และผู้นำในลำดับ 2 นาย Ayman al-
Zawahiri ได้กลายเป็นสัญลักษณ์มากกว่าที่จะเป็นคนออกคำสั่งและผู้ควบคุมการปฏิบัติการของ
องค์กร อัล ไคดา ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ดังนั้นการฆ่า นาย บิน ลาเดน จึงเป็นเพียงการลบภาพ
ผู้นำเท่านั้น แต่อาจจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่มีพลังในสายตาของกลุ่มคนหัวรุนแรงอีกมากมาย
องค์กรเหล่านี้มีการจัดตั้งมาอย่างดี มีการปฏิบัติการใกล้ชิดกับเครือข่ายผู้ก่อการร้ายในเยเมน ใน
แอฟริกาเหนือ และในที่อื่นๆ มีคำเตือนจากผู้นำหลายประเทศด้วยว่า การเสียชีวิตของบิน ลาเดน
อนาคตความขัดแย้งยังคงมีต่อไปตราบใดที่ยังมีมนุษย์ ซึ่งยังคงคาดเดาไม่ได้ว่าจะรุนแรงมากหรื
น้อยขึ้นอยู่กับสถานการณ์เป็นตัวกำหนด และไทยเองก็เป็นเพียงประเทศเล็ก ๆ ที่ทำได้แค่แสดง

ความคิดเห็นเท่านั้น แม้วันนี้สันติภาพของโลกยังไม่เกิดแจ่มชัดนัก รวมถึงในประเทศของเราและเพื่อนบ้าน แต่สิ่งหนึ่งที่มุ่งหวังก็คือ ขอให้การกดขี่มีให้น้อยเท่าที่จะเป็นไปได้ สงครามอาจกลับมาอีกครั้งเหมือนในอดีต ประกอบกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่มีความรุนแรงหลายพันเท่าจากการใช้วัสดุนิวเคลียร์มาทำเป็นอาวุธนิวเคลียร์ต่อสู้กัน

ซึ่งที่ผ่านมาประเทศไทยเองก็ได้แสดงท่าทีที่ชัดเจนในการประณามการก่อการร้ายดังจะเห็นได้จากคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2544 เห็นชอบในหลักการต่อการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศ และพิธีสารเกี่ยวกับการก่อการร้ายฉบับต่าง ๆ ที่ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคี โดยให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณาตรวจสอบว่า จะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายในประเด็นใดหรือไม่ในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฉบับนั้น ๆ และให้ความเห็นชอบต่อการลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ สำหรับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศและพิธีสารเกี่ยวกับการก่อการร้าย กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเป็นไปอย่างรอบคอบและสอดคล้องกับพันธกรณีของไทยที่มีตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ 1373 (ค.ศ. 2001) กระทรวงการต่างประเทศจึงเห็นควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ โดยมีอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ เป็นประธาน ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ เป็นกรรมการและเลขานุการ และมีกรรมการอื่นอีก 15 คน¹

นอกจากนี้แล้วไทยยังเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายซึ่งกำหนดพิจารณาการลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 (International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism) ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ แล้วมีมติอนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ในช่วงการประชุม High-Level Plenary Meeting ของสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญที่ 60 ในเดือนกันยายน 2548 นี้ สหประชาชาติกำหนดจัด Treaty Event ขึ้นในช่วงระหว่างวันที่ 14-16 กันยายน 2548 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก โดยเชิญชวนให้บรรดาประเทศต่าง ๆ ลงนาม และให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติสนธิสัญญาที่เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้เก็บ

¹ เอ็บโป, สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 25 กุมภาพันธ์ 2545 [ออนไลน์] 25 มิถุนายน 2555 แหล่งที่มา : <http://www.eppo.go.th/admin/cab/cab-2545-02-25.html#>

รักษา โดยอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์เป็นหนึ่งในบรรดาสนธิสัญญาที่เปิดให้มีการลงนาม คณะกรรมการเพื่อพิจารณาการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายระหว่างประเทศได้มีมติเห็นชอบให้ไทยลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2548

ปัจจุบันอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 ฉบับนี้ กำลังอยู่ในระหว่างขั้นตอนของการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบว่าประเทศไทยมีกฎหมายภายในรองรับอนุสัญญานี้เพียงพอหรือไม่ ก่อนที่จะเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติการให้สัตยาบันสารต่อไป ดังนั้น ในบทที่ 4 จะเป็นบทที่พิจารณา และเปรียบเทียบถึงความผิด และบทบัญญัติส่วนต่าง ๆ ของกฎหมายภายในของประเทศไทย ซึ่งปรากฏในประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีอาญา พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.2504 และร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. .... พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527 พระราชบัญญัติข้าราชการแห่งชาติ พ.ศ. 2528 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 เป็นสำคัญ โดยเปรียบเทียบความผิด และบทบัญญัติของอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 และบทบัญญัติต่างๆ ตามกฎหมายภายในของประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาต่อไปว่ากฎหมายภายในของประเทศไทยหลายๆ ฉบับดังกล่าวนี้จะต้องมีการปรับปรุง หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง และการดำเนินการในขั้นตอนต่อไปอย่างไร เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวสอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ค.ศ.2005

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการดำเนินการของประเทศไทยในกรณีในประเทศไทย จะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ค.ศ. 2005 นอกจากการปรับตัวทางด้านกฎหมายภายในของตนแล้ว การปรับตัวในด้านอื่นๆ ก็ยังคงจำเป็นเช่นกัน อาทิ การปรับตัวในด้านเจ้าพนักงาน และเจ้าหน้าที่ การปรับตัวด้านการดำเนินการด้านการต่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศ อีกด้วย โดยจะแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

4.1 กระบวนการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินาศกรรม ค.ศ.2005 กับ มาตรา 190

4.1.1 มาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

หลักกฎหมายมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญา สันติภาพ สัญญาสงบศึกและสัญญาอื่นกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ

หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว

ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย เมื่อลงนามในหนังสือสัญญาตามวรรคสองแล้ว ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผล ผูกพันคณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และในกรณีที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าว ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมคณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็วเหมาะสมและเป็นธรรม ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศ อย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า หรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าว โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป

ในกรณีที่มีปัญหาตามวรรคสองให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 154 (1) มาใช้บังคับกับการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ โดยอนุโลมหรือต้องออกพระราชบัญญัติรองรับ²

4.1.1.1 บทวิเคราะห์

(1) ประเด็นความหมายของหนังสือสัญญา จากม. 190 ข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงการให้ประชาคมมีส่วนร่วมในกระบวนการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ตาม ม.190 วรรค1 ประเด็นความหมายของหนังสือสัญญา หรือสัญญาอื่น หมายถึงหนังสือสัญญา ซึ่งทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ หรือ กับองค์การระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเรียกชื่อหนังสือสัญญาหรือสัญญาเช่นว่านั้นอย่างไรก็ตามและเป็นหนังสือสัญญาหรือสัญญาที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายระหว่างประเทศ มิใช่อยู่ใต้บังคับของกฎหมายภายในของรัฐใดรัฐหนึ่ง

(2) หนังสือสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

เมื่อเราพิจารณา ม. 190 วรรค 2 ซึ่งได้ระบุประเภทของหนังสือสัญญาที่ไทยทำกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาไว้ 5 ประเภท ด้วยกันกล่าวคือ 1. หนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย 2. หนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ 3. หนังสือสัญญาที่จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา 4. หนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง 5. หนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ จะเห็นได้ว่าอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ปี 2005 เป็นหนังสือสัญญาอยู่ในกรอบ ม. 190 วรรค 2 ประเภทที่ 3 คือ หนังสือสัญญาที่จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในกรณีนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว หนังสือสัญญาที่จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญานี้เป็นกรณีของหนังสือสัญญาที่จะต้องมีการอนุวัติการ (Implementation) โดยการออกพระราชบัญญัติโดยรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งได้แก่หนังสือสัญญาซึ่งจะมีผลกระทบต่อพระราชบัญญัติซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่แล้วเพราะหนังสือสัญญาเช่นว่านั้นเป็นการเปลี่ยนแปลง

² มาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ซึ่งจะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือ
แม้กระทั่งยกเลิกพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหน้านั้น ในกรณีอย่างนี้ต้องออก
พระราชบัญญัติเพื่ออนุมัติหนังสือเช่นนั้นด้วย

(3) การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและการชี้แจงต่อรัฐสภา

ถือเป็นเงื่อนไขใหม่ซึ่งถือเป็นการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดย
คณะรัฐมนตรีต้องทำก่อนคือ การให้ข้อมูลประชาชนและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
หลังจากนั้นคณะรัฐมนตรีต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้นโดยคณะรัฐมนตรีต้อง
เสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ ประการแรกเท่าที่ผ่านมาข้อมูลเกี่ยวกับการ
ทำสนธิสัญญามักจะไม่มีเปิดเผยและถูกรักษาเป็นความลับทำให้ประชาชนไม่ทราบว่า
หน่วยงานของรัฐกำลังทำอะไรอยู่และจะไปทำหนังสือสัญญาหรือไม่อย่างไร ประการที่สอง
คณะรัฐมนตรีต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้นด้วย โดยคณะรัฐมนตรีต้องเสนอ
กรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วยซึ่งเป็นคนละกรณีกับการขอความเห็นชอบ
ตามมาตรา 190 วรรค 2

(4) การให้ประชาชนเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญา และการแก้ไขเยียวยา
ผู้ได้รับผลกระทบจากหนังสือสัญญา

ตามอนุสัญญากรุงเวียนนาทั้งสองฉบับรวมทั้งการแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันตาม
มาตรา 190 วรรคสี่ นี้ด้วย ไม่จำเป็นต้องมีการลงนาม (signature) ก่อนเสมอไป เพราะการลงนาม
เพียงอย่างเดียวก็สามารถมีผลเท่ากับเป็นการยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญาตามอนุสัญญา
กรุงเวียนนาทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้นได้อยู่แล้วตามมาตรา 190 วรรคสี่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ทั้งนั้น
ขึ้นอยู่กับข้อตกลงกันระหว่างรัฐที่เข้าทำสนธิสัญญาเป็นสำคัญว่าต้องการจะใช้วิธีใดเพื่อให้มีผล
เป็นการให้ความยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา เช่น การลงนาม การแลกเปลี่ยนตราสารอัน
ก่อให้เกิดสนธิสัญญา การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบ การภาคยานุวัติ หรือ
วิธีการอื่นใดที่รัฐซึ่งเข้าร่วมในการทำสนธิสัญญาดตกลงกัน ขึ้นตอนตามมาตรา 190 วรรคสี่นี้ เป็น
เพียงเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้นๆ เท่านั้น ไม่มีกระบวนการรับฟัง
ความคิดเห็นของประชาชนและขอความเห็นชอบของรัฐสภาอีก

(5) การออกกฎหมายกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาและการ
แก้ไขเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติการตามหนังสือสัญญา

มาตรา 190 วรรคห้า ข้างต้นนี้ นับว่าเป็นเรื่องใหม่และแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาที่ดี ที่ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้าหรือการลงทุน รวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์จากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้น และประชาชนทั่วไป กฎหมายที่จะออกตามมาตรา 190 วรรคห้า นี้ นับว่ามีความสำคัญมากเพราะจะเป็นกฎหมายที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องใช้ในการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดว่าอะไรคือหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมประเทศอย่างกว้างขวางหรือมีผลผูกพันด้านการค้าหรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อสังเกตสำหรับมาตรา 190 วรรคห้านี้ ก็คือกฎหมายที่จะออกดังกล่าวจำกัดเฉพาะหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวางหรือมีผลผูกพันด้านการค้าหรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งการแก้ไขเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวเท่านั้น ซึ่งโดยถ้อยคำที่ใช้ในมาตรา 190 วรรคห้า นี้ น่าจะหมายถึงผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวางหรือที่มีผลผูกพันด้านการค้าหรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญเท่านั้น ไม่รวมถึงหนังสือสัญญาอื่นๆตาม มาตรา 190 วรรคสอง ที่มีดังกล่าวถึงไว้ในมาตรา 190 วรรคห้า และไม่รวมถึงหนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันด้าน “งบประมาณ” ด้วย เพราะไม่มีการกล่าวถึงหนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันด้าน งบประมาณไว้ในมาตรา 190 วรรคห้า แต่ประการใด

อนึ่ง การออกกฎหมายตามมาตรา 190 วรรคห้านี้ คณะรัฐมนตรีจะต้องจัดทำให้เสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบาย มีรายละเอียดเกี่ยวข้องกับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยที่มีความเป็นอิสระ

(6) เขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 วรรคสอง

การกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาตามมาตรา 190 วรรคสอง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 190 วรรคห้า ทำให้เกิดความชัดเจนในการวินิจฉัยชี้ขาดใน

กรณีที่มีความคิดเห็นแตกต่างระหว่างคณะรัฐมนตรีกับรัฐสภาว่าหนังสือสัญญาใดเป็นหนังสือที่ต้องได้รับความเห็นชอบของ³ รัฐสภาตามมาตรา 190 วรรคสองหรือไม่ โดยให้นำมาตรา 154(1) มาใช้บังคับการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม ซึ่งจะทำให้ฝ่ายนิติบัญญัติมีช่องทางที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นในการควบคุมการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารในการทำหนังสือสัญญา เพราะในช่วงที่ผ่านมาฝ่ายบริหารมักอ้างว่าหนังสือสัญญาที่ฝ่ายบริหารทำกับต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้นไม่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาเพราะไม่ต้องด้วยเงื่อนไขที่จะต้องได้รับความเห็นชอบดังกล่าว

4.1.2 มาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2554

จากความไม่ชัดเจนในเรื่องของประเภทของหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาจะปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งจากส่วนราชการที่เสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและจากส่วนราชการที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ดังที่ได้หยิบยกมาเป็นตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะในกรณีหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ⁴ ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือสัญญาทั้งสองประเภทนี้เป็นบทบัญญัติที่เกิดขึ้นใหม่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และเมื่อได้บังคับใช้รัฐธรรมนูญดังกล่าวมาระยะหนึ่งนั้น พบว่าอย่างไรก็ตาม ทางออกของปัญหาดังกล่าวก็คือ การแก้ไขบท บัญญัติในรัฐธรรมนูญ ซึ่งการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถือเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างความชัดเจนให้ เกิดขึ้น ประกอบกับประชาชนเห็นด้วยที่จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 โดย พบว่ามีประชาชนร้อยละ 46.4 เห็นด้วยที่จะให้ มีการแก้ไขการจัดทำหนังสือสัญญาในประเด็นที่ เกี่ยวกับประเภทของหนังสือสัญญาว่ามีเรื่องใด บ้างที่ต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังนั้น จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 255 4 ให้เกิดความ ชัดเจนขึ้น โดยได้มีการเพิ่มในบทบัญญัติวรรค 5 ดังนี้ “ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดประเภท กรอบการเจรจา ขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้าน

³ ลาวัญย์ ถนัดศิลป์กุล, บทบาทของรัฐสภากับกระบวนการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศและปัญหาตามมาตรา 190 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, วารสารกฎหมายสุโขทัยธรรมมาธิราช 20 : 5-20

⁴ ชนิตา อึ้งผาสุก , การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 : มาตรา 190 วรรคสอง [ออนไลน์] 27 มิถุนายน 2555, แหล่งที่มา: www.sanpakomsarn.com/backend/magazine.../file1307587317.pdf

การค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าว โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป”⁵

ดังนั้นจากการวิเคราะห์ข้างต้นในหัวข้อที่ผ่านมาจะทำให้พิจารณาได้ว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เป็นกรณีที่มีผลกระทบอย่างกว้างต่อความมั่นคงและสังคม ดังนั้น จาก 190 วรรค 5 ก็ควรจะเพิ่มกฎหมายซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อรองรับพันธกรณีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

4.2 มาตรการทางกฎหมาย

4.2.1 คำนิยามการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

เนื่องจากปัจจุบันก็ยังไม่มีการกำหนดคำนิยามของการก่อการร้ายไว้เป็นสากลอันจะเป็นที่ยอมรับกันเป็นการทั่วไป ทั้งนี้สาเหตุประการสำคัญมาจากทัศนคติเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงเป็นการยากที่จะหาข้อสรุปในการให้คำนิยามอันเป็นสากลได้ ประกอบกับการก่อการร้ายนั้นเป็นประเด็นที่มีความซับซ้อนและมีความละเอียดอ่อน หากมีการกำหนดคำนิยามการก่อการร้ายอย่างเป็นทางการอย่างเป็นสากลขึ้นมาอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาทางการเมืองได้ แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะไม่ได้มีการกำหนดหรือให้คำนิยามของการก่อการร้ายเอาไว้เป็นการสากล แต่ที่ผ่านมาก็ได้มีการกำหนดกรอบความผิดของการกระทำการก่อการร้ายเอาไว้ในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเองก็ได้มีข้อมติ ที่ 1566 (2004) กำหนดขอบเขตของการก่อการร้ายเอาไว้ว่า เป็นการกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งรวมไปถึงการกระทำต่อประชาชน โดยเจตนาให้เสียชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง โดยเจตนาพิเศษต้องการให้ประชาชน หรือกลุ่มบุคคลใด ๆ เกิดความหวาดกลัว ซึ่งมีการคุกคามโดยข่มขู่ เพื่อให้ประชาชนหรือรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศกระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดๆ ทั้งนี้จะถือได้ว่ามีความผิดได้ก็ต่อเมื่อมีการกระทำภายในขอบเขตความผิดตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารระหว่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าการร้าย และไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทางการเมือง ทัศนคติ ปรัชญา เชื้อชาติ วัฒนธรรมและศาสนาก็ไม่อาจใช้เป็นเหตุผลในการกระทำได้⁶

⁵ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2554

⁶ United Nation Security Council 1566 (2004)

โดยในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ได้มีการกำหนดให้รัฐภาคีมีพันธกรณีที่จะต้อง กำหนดให้ความติดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ เป็นความผิดอาญาร้ายแรงและมีการกำหนด โทษที่เหมาะสม ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีด้วย กล่าวคือ อนุสัญญาฯ ฉบับนี้กำหนดให้รัฐ ภาคีแต่ละรัฐจะต้องกำหนดให้การกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เป็นความผิดอาญาร้ายแรง ตามกฎหมายภายในและมีบทลงโทษที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้รัฐภาคีสามารถที่จะลงโทษผู้กระทำความ ผิดตามอนุสัญญาฯ ได้ตามกระบวนการทางกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นๆ โดยความผิด เกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามที่อนุสัญญาฯ กำหนดว่าเป็นความผิดนั้น มีฐานความผิด ดังต่อไปนี้

1. การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม
2. การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้ เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ ชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อมหรือ
3. การใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุ กัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทาง นิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่าง ประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ หรือ
4. การกระทำภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อย กัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด รวมทั้งการข่มขู่ว่าจะใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย หรือการแสดง ความต้องการที่จะมีวัสดุนิวเคลียร์โดยการคุกคามว่าจะใช้กำลัง
5. การพยายามกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1 – 3 ข้างต้น)

6. การกระทำที่เป็นการเข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1 – 5 ข้างต้น)

7. การกระทำอันเป็นการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1 – 5 ข้างต้น)

8. การกระทำอันมีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะในทางใดในการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญาฯ (ตามข้อ 1 – 5 ข้างต้น) โดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีความมุ่งประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมเช่นนั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนาหรือเป็นการกระทำโดยจุดมุ่งหมายที่จะขยายการกระทำความผิดทางอาญา หรือความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่ม หรือการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำความผิด หรือ การกระทำที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ ก็จะต้องมีกฎหมายภายในที่สามารถรองรับและสอดคล้องกับฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งต้องมีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำความผิดดังกล่าวในแต่ละฐานความผิดด้วย เมื่อพิจารณากฎหมายภายในไทย ที่เกี่ยวข้องในการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายคือ ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2546 มาตรา 135/1 – 135/4 อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

มาตรา 135/1 ผู้ใดกระทำการอันเป็นความผิดอาญาดังต่อไปนี้

(1) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการใดอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรืออันตรายอย่างร้ายแรงต่อร่างกาย หรือเสรีภาพของบุคคลใด ๆ

(2) กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบการขนส่งสาธารณะ ระบบโทรคมนาคม หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ

(3) การกระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหนึ่งรัฐใด หรือของบุคคลใดหรือต่อสิ่งแวดล้อม อันก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือเพื่อสร้างความปั่นป่วนเพื่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชนผู้นั้น กระทำความผิดฐานก่อการร้าย ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุก

ตั้งแต่สามปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท การกระทำในการเดินขบวน ชุมนุมประท้วง โต้แย้ง หรือเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องให้รัฐช่วยเหลือหรือให้ได้รับความเป็นธรรมอันเป็นการใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย

มาตรา 135/2 ผู้ใด

(1) ชูเชิญว่าจะกระทำการก่อการร้าย โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้น จะกระทำการตามที่ชูขึ้นจริง หรือ

(2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการ ก่อการร้าย ตรีเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกันเพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชนให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามี ผู้ก่อการร้ายและกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือปกปิดไว้ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปี ถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 135/3 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 135/1 หรือ มาตรา 135/2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น ๆ

มาตรา 135/4 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อ การร้ายและรัฐบาลไทยได้ประกาศให้ความรับรองมติหรือประกาศดังกล่าวด้วยแล้ว ผู้นั้นต้อง ระวางโทษ จำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท”⁷

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1-135/4 ดังกล่าวแล้ว ก็ จะพบว่าตามประมวลกฎหมายอาญามีได้ให้คำนิยาม “การก่อการร้าย” เอาไว้เป็นการเฉพาะแต่ อย่างไม่เป็นเพียงการกำหนดฐานความผิดเอาไว้อย่างกว้าง ๆ เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม แม้ในประมวลกฎหมายอาญาจะมีได้ให้คำนิยามของการก่อการ ร้ายเอาไว้ก็ตาม แต่ทั้งนี้ในระยะเวลานี้ในระบอบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.2552 ได้มีการให้ความหมายของการก่อการร้ายเอาไว้ดังนี้ “การก่อการร้าย” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สร้างความปั่นป่วนให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัวหรือเพื่อชูเชิญหรือบีบบังคับ

⁷ ประมวลกฎหมายอาญา ม135/1-135/4

รัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินที่สำคัญ⁸ ซึ่งจะเห็นได้ว่ายังคงเป็นการให้ความหมายเอาไว้อย่างกว้าง ๆ มิได้กำหนดลักษณะการก่อการร้ายเอาไว้เป็นการเฉพาะเจาะจงแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาความผิดฐานก่อการร้ายที่ใช้นิเวศสิทธิ์ตามอนุสัญญาฉบับนี้ที่ประเทศไทยได้ลงนามไปแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าตามอนุสัญญา มีการกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ที่ใช้นิเวศสิทธิ์เอาไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง แตกต่างจากความผิดฐานก่อการร้ายโดยทั่วไป ตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย ซึ่งสามารถทำการเปรียบเทียบฐานความผิดตามอนุสัญญา กับประมวลกฎหมายอาญาได้ดังต่อไปนี้

ในการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับความผิดฐานก่อการร้ายในมาตราดังกล่าวนั้น ประเทศไทยได้กำหนดฐานความผิดใน ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2546 มาตรา 135/1 – 135/4 เนื่องด้วย กฎหมายอาญานั้นต้องมีการตีความอย่างเคร่งครัด หมายความว่า เมื่อรัฐได้ออกบทบัญญัติระบุถึงการกระทำหรือการไม่การกระทำอย่างใดเป็นความผิดทางอาญาแล้ว ก็จะต้องว่าเฉพาะกรณีนั้น ๆ เท่านั้นที่เป็นความผิด จะไปตีความรวมถึงกรณีอื่น ๆ ด้วยไม่ได้ นั่นคือหลักการตีความโดยเคร่งครัดนี้ หมายถึง จะนำเอาบทกฎหมายใกล้เคียง (analogy) มาใช้ให้เป็นผลร้ายมิได้ กล่าวคือ บทบัญญัติแห่งกฎหมายอาญาซึ่งกำหนดความผิดหรือบัญญัติโทษไว้ จะต้องใช้บังคับตามตัวอักษร จะลงโทษบุคคลเพราะได้กระทำการอันคล้ายคลึงกันกับที่ได้มีกฎหมายบัญญัติไว้นั้นมิได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ หลักการตีความอย่างเคร่งครัดนี้เป็นการห้ามมิให้ศาลตีความโดยขยายความบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อลงโทษบุคคลตามใจชอบนั่นเอง⁹

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่า การตีความกฎหมายอาญาจะไม่สามารถตีความโดยนำเอาบทกฎหมายใกล้เคียง (analogy) มาใช้ให้เป็นโทษมิได้ก็ตาม แต่ทั้งนี้ก็ไม่ห้ามการตีความโดยการขยายความ (extensive interpretation) แต่อย่างใด แม้ว่า การตีความโดยขยายความดังกล่าว นั้น จะเป็นการตีความเพื่อเป็นโทษก็ตาม ทั้งนี้ก็เพื่อให้บทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว ครอบคลุมการกระทำความผิดที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ เนื่องจากย่อมเป็นการยากที่ผู้ร่างกฎหมายจะคาดการณ์และเล็งเห็นกรณีต่าง ๆ ล่วงหน้าได้หมดทุกอย่าง ดังนั้นหากประสงค์ที่จะให้บทบัญญัตินั้น ๆ มีผลให้บังคับได้อย่างแท้จริงสมดังเจตนารมณ์ของผู้ร่างแล้ว จึงควรยอมให้มี

⁸ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 126 ตอนพิเศษ 39 ง. วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2552, น.3

⁹ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, พิมพ์ครั้งที่ 8, (กรุงเทพมหานคร: จีระการพิมพ์, 2546), หน้า 22.

การตีความโดยการขยายความได้แม้แต่ในกรณีกฎหมายที่มีโทษทางอาญาก็ตาม นอกจากนี้ยังอาจกล่าวได้ว่า การตีความโดยการขยายความนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ แต่อย่างใด หากแต่เป็นการทำให้ความหมายที่ขาดไปมีความสมบูรณ์ตรงตามเจตนารมณ์ของผู้ร่างเท่านั้น แม้ว่าจะเป็นการขยายความเพื่อเป็นโทษก็ตาม¹⁰

ดังนั้นเมื่อพิจารณาความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย มาตรา 135/1 - 135/4 ก็จะพบว่ายังมีได้มีการกำหนดความผิดฐานก่อการร้ายในลักษณะต่าง ๆ เอาไว้เป็นการเฉพาะเพื่อเป็นการรองรับฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้แต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เป็นการวางฐานความผิดเอาไว้อย่างกว้าง ๆ เพื่อเป็นการรองรับการกระทำการก่อการร้ายในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั่นเอง ด้วยเหตุนี้เพื่อที่จะให้บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาในมาตราดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้อย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของผู้ร่างแล้ว จำเป็นที่จะต้องมีการตีความโดยการขยายความ แต่ทั้งนี้ การตีความโดยการขยายความดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ หากแต่เป็นการตีความเพื่อให้ความหมายที่ขาดไป มีความสมบูรณ์ตรงตามเจตนารมณ์ของผู้ร่างเท่านั้น

ดังนั้นเพื่อทำการเปรียบเทียบฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้ กับความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา สามารถทำการวิเคราะห์และอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม¹¹

จะเห็นได้ว่า ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ ในข้อนี้กำหนดให้การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เป็นความผิดโดยไม่จำเป็นต้องมีการนำไปใช้ก่อน หรือไม่จำเป็นต้องมีเจตนาพิเศษเพื่อบังคับบุคคล นิติบุคคล หรือองค์การระหว่างประเทศ หรือรัฐ ให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ร่วมด้วยแต่อย่างใด

ซึ่งเมื่อพิจารณบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย ก็ไม่พบว่ามีมีการกำหนดให้ “การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือ

¹⁰ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, หน้า 24-25

¹¹ Article 2(1)(a)(i),(ii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

สิ่งแวดลอม” เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาแต่อย่างใด และเมื่อพิจารณาบทบัญญัติ มาตรา 135/1 อันเป็นบทบัญญัติหลักของประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการก่อการร้าย ซึ่ง กำหนดไว้ว่า “ผู้ใดกระทำการอันเป็นความผิดอาญาดังต่อไปนี้

(1) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือการกระทำการใดอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือ อันตรายอย่างร้ายแรงต่อร่างกาย หรือเสรีภาพของบุคคลใด

(2) กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบการขนส่ง สาธารณะ ระบบโทรคมนาคม หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ

(3) บัญญัติว่า กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหนึ่ง รัฐใด หรือของบุคคลใด หรือต่อสิ่งแวดลอม... ผู้ที่กระทำความผิดฐานก่อการร้าย”

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1 ข้างต้น ไม่สามารถตีความให้สอดคล้องกับฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้ ซึ่งกำหนดให้การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่าง ร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดลอม เป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย มาตรา 135/1 จึงยังไม่รองรับฐาน ความผิดตามอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้แต่อย่างใด

ดังนั้นหากมีการร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ฉบับ พ.ศ..... เพื่อมารองรับอนุสัญญานี้ก็อาจร่าง ควรเพิ่มการกระทำการก่อการร้ายให้ครอบคลุม ถึงการครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสีที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดลอมด้วย

2. การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้ เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ ชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดลอม¹²

¹² Article 2(1)(a)(i),(ii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

เช่นเดียวกับกรณีในข้อ 1 กล่าวคือ เพียงแต่ ผู้ใดทำการมิไว้ในครอบครัวยุบกรณ์ ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุบกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุ ที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ก็ถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้แล้วโดยไม่จำเป็นต้องมีการนำไปใช้ก่อน หรือไม่จำเป็นต้องมีเจตนาพิเศษเพื่อบังคับบุคคล นิติบุคคล หรือ องค์การระหว่างประเทศ หรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ร่วมด้วยแต่ อย่างใด

ซึ่งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา 135/1 อันเป็นบทบัญญัติหลักของประมวล กฎหมายอาญาเกี่ยวกับการก่อการร้าย ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ผู้ใดกระทำการอันเป็นความผิดอาญา ดังต่อไปนี้

- (1) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือ การกระทำการใดอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือ อันตรายอย่างร้ายแรงต่อร่างกาย หรือ เสรีภาพของบุคคลใด
- (2) กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบการขนส่ง สาธารณะ ระบบโทรคมนาคม หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ
- (3) บัญญัติว่า กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหนึ่งรัฐ ใดหรือของบุคคลใด หรือต่อสิ่งแวดล้อม...ผู้ันั้นกระทำความผิดฐานก่อการร้าย”

ดังนั้นก็เห็นได้ว่า บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1 ข้างต้น ไม่ สามารถตีความให้สอดคล้องกับฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้ ซึ่งกำหนดให้มีการไว้ ในครอบครองอุบกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุบกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของ วัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีโดยมีเจตนา ทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เป็นความผิดตาม อนุสัญญาฯ บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทยมาตรา 135/1 จึงยังไม่ รองรับฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้แต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทำการพิจารณา ต่อไปใน มาตรา 135/2 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใด

- (2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สินให้หรือรับการฝึกการ ก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วน ของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชนให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามี

ผู้ก่อการร้ายและกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือปกปิดไว้ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท”

จะเห็นได้ว่า มาตรา 135/2 ได้กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการสะสมอาวุธเพื่อก่อการร้าย เอาไว้ด้วย ซึ่งคำว่า “อาวุธ” ตามประมวลกฎหมายอาญานั้น สามารถแบ่งออกเป็นสองกรณี ดังต่อไปนี้ คือ

1) กรณีเป็นอาวุธโดยสภาพ กล่าวคือ ชัดเจนโดยสภาพของตัวมันเองว่าเป็นอาวุธหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น เช่น ปืน ดาบ หอก เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ในกรณีนี้กำหนดให้ การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุแกมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยแกมมันตรังสีโดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ดังนั้นหากมีการมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามที่ได้มีการกำหนดไว้ข้างต้น ที่มีลักษณะเป็นอาวุธโดยสภาพยกตัวอย่างเช่น การมีไว้ในครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ ระเบิดนิวเคลียร์ หรือซีปนาวุธห้วงนิวเคลียร์ โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงถือได้ว่าเป็นการสะสมอาวุธเพื่อก่อการร้ายตามมาตรา 135/2(2) ได้ เนื่องจากอาวุธนิวเคลียร์ ระเบิดนิวเคลียร์ หรือซีปนาวุธห้วงนิวเคลียร์เป็นอาวุธโดยสภาพในตัวมันเองอยู่แล้ว

1) กรณีที่ไม่ได้เป็นอาวุธโดยสภาพแต่ได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ¹³ หมายถึง เป็นสิ่งซึ่งโดยสภาพที่ปรากฏให้เห็นนั้น มิใช่อาวุธโดยสภาพของตัวมันเอง แต่ย่อมถือว่าเป็นอาวุธโดยทันทีที่มีการใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุร้ายร่างกายให้ถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ

ดังนั้น หากจะนำไปพิจารณาประกอบกับ การมีไว้ในครอบครองวัสดุแกมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม อันเป็นฐานความผิดในอนุสัญญาฯ ตามข้อ 1 ข้างต้น ก็จะพบว่ายังไม่ถือได้ว่าเป็นการมีไว้ในครอบครองอาวุธที่ไม่ได้เป็นอาวุธโดยสภาพแต่ได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ เนื่องจากการจะพิจารณาว่า เป็นอาวุธตาม

¹³ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 1(5) “อาวุธ” ว่าหมายความรวมถึง สิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพแต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ

ความหมายนี้ได้ก็ต่อเมื่อมีการใช้แล้วเท่านั้น แต่ความผิดฐานมีไว้ในครอบครองวัสดุกัมมันตรังสีตามอนุสัญญาฯ ในข้อ 1 ข้างต้นนั้นเพียงแต่ทำการมีไว้ในครอบครองก็มีความผิดแล้วไม่จำเป็นต้องนำออกไปใช้

ด้วยเหตุนี้เอง จึงถือได้ว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2(2) กำหนดฐานความผิดไว้ครอบคลุมถึง “การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี ” หากอุปกรณ์ดังกล่าวนั้นโดยลักษณะเป็นอาวุธโดยสภาพ ซึ่งครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ในข้อนี้บางส่วนเท่านั้น หากเป็นอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้มีลักษณะเป็นอาวุธโดยสภาพ ก็ไม่สามารถใช้ประมวลกฎหมายอาญาในส่วนนี้ลงโทษผู้กระทำการก่อการร้ายในลักษณะดังกล่าวได้แต่อย่างใด

ดังนั้นหากมีการร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ฉบับ พ.ศ.....เพื่อมารองรับอนุสัญญานี้ ควรเพิ่มการกระทำการก่อการร้าย ให้ครอบคลุมถึง ผู้ใดสะสมมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง

3. การใช้วัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการใด ๆ¹⁴

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ ในข้อนี้ คือ การใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือมีการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี ทั้งนี้ การใช้หรือการทำลายดังกล่าวต้องมีวัตถุประสงค์ถึงขั้นมุ่งหมายเพื่อจะกระทำการก่อการร้ายด้วยนั่นคือ เป็นการใช้หรือทำลายโดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่าง

¹⁴ Article 2 (1)(b)(i), (ii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

ร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการใด ๆ

จะเห็นได้ว่าลักษณะของฐานความผิดมีความแตกต่างจากในฐานความผิดในข้อ 1 และ 2 กล่าวคือ มีการลงมือใช้แล้ว ดังนั้นเมื่อพิจารณาองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/1(1) ซึ่งกำหนดความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายไว้ว่า ผู้ใดกระทำการอันเป็นความผิดอาญาต่อไปนี้

(1) ใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการใดอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรืออันตรายอย่างร้ายแรงต่อร่างกาย หรือเสรีภาพของบุคคลใด ๆ

(2) กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ระบบการขนส่งสาธารณะ ระบบโทรคมนาคม หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ

(3) การกระทำการอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหนึ่งรัฐใด หรือของบุคคลใดหรือต่อสิ่งแวดล้อมอันก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างสำคัญ ถ้าการกระทำนั้นได้กระทำโดยมีความมุ่งหมายเพื่อขู่เข็ญหรือบังคับรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือเพื่อสร้างความปั่นป่วนเพื่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน ผู้ซึ่งกระทำความผิดฐานก่อการร้าย... ” เมื่อพิจารณาแล้วก็จะพบว่า ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/1 ได้ กำหนดให้การใช้กำลังประทุษร้าย หรือการลงมือกระทำการอื่นใดอันก่อให้เกิดความเสียหายดังที่ได้กล่าวมาเป็นการกระทำการก่อการร้ายตามมาตรา นี้ ซึ่งความหมายของการ “ใช้กำลังประทุษร้าย ” ก็คือ ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ไม่ว่าจะโดยให้ยาทำให้มีเมสอะกดจิตหรือวิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน¹⁵

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/1 ได้ กำหนดองค์ประกอบความผิดไว้ครอบคลุมถึงการใช้อาวุธกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี

¹⁵ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(6)

ไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมแล้ว

สำหรับในส่วนของการใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ฯ โดยมีเจตนาบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการใด ๆ นั้น แม้ว่า

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1 จะมีได้กำหนดการกระทำการก่อการร้ายที่มีลักษณะเป็นการบังคับ

บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลไว้โดยตรง เช่นเดียวกับการบังคับรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือไม่กระทำการใด ก็ตาม แต่เมื่อทำการพิจารณาบัญญัติในมาตรา 135/1(1) ก็จะพบว่า มีการกำหนดองค์ประกอบความผิดเกี่ยวกับ “...การกระทำการใดอันก่อให้เกิดอันตราย...ต่อเสรีภาพของบุคคลใด ” เอาไว้ ดังนั้นจึงต้องทำการพิจารณาว่า สามารถครอบคลุมถึงการบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการใดตามอนุสัญญาฯ หรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพในมาตรา 309 “ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใดไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใดโดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเอง หรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลัง ประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้นไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น...”

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การกระทำการใดอันก่อให้เกิดอันตรายต่อเสรีภาพของบุคคลใดตามนัยของมาตรา 135/1(1) ก็คือ “การข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเองหรือ ของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลัง ประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้นไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ” ซึ่งถือได้ว่าสามารถรองรับการกระทำผิดตามอนุสัญญาฯในส่วนของการใช้หรือการทำลายวัสดุนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ฯ โดยมีเจตนาที่จะบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการใด ๆ แล้ว

ดังนั้นหากมีการ ร่างพระราชบัญญัติ การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ฉบับพศ ..... เพื่อมารองรับอนุสัญญานี้สามารถนำบทบัญญัติที่มีไปบัญญัติได้ ดังนี้ “ ผู้กระทำความผิดฐาน

ก่อการร้าย จาก การใช้วัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุ กัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทาง นิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหาย แก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือองค์การ ระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการใด ผู้นั้นต้องระวางโทษ”

4. การกระทำภายใต้สภาพการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ รวมทั้งการข่มขู่ว่าจะใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย หรือการ แสดงความต้องการที่จะมีวัสดุนิวเคลียร์โดยการคุกคามว่าจะใช้กำลัง¹⁶

ฐานความผิดความอนุสัญญาในประเด็นนี้คือ ต้องเป็นการกระทำภายใต้ สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมี “การคุกคาม (threatens)” โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ รวมทั้งการข่มขู่ว่าจะใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิด การแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี รวมทั้งสำหรับความผิดฐานนี้นั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2(1) ได้บัญญัติว่า “ผู้ใด...ขู่เข็ญว่าจะกระทำการก่อการร้าย โดยมีพฤติการณ์อันควร เชื่อได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำการตามที่ขู่เข็ญจริง...” ดังนี้จึงต้องทำการพิจารณาว่า “การขู่เข็ญ” ว่า จะกระทำการก่อการร้าย ซึ่งเป็นความผิดตามอนุสัญญานั้น ครอบคลุมถึง “การคุกคาม” ว่าจะ กระทำการก่อการร้ายตามอนุสัญญาฯ หรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วก็จะพบว่า จากความหมายของ “การขู่เข็ญ” ตามประมวลกฎหมายอาญานั้น สามารถแปลเป็นการแสดงความต้องการที่จะมีวัสดุ นิวเคลียร์โดยการคุกคามว่าจะใช้กำลัง ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย ภาษาอังกฤษ โดยใช้คำว่า “threaten” เช่นเดียวกัน ดังนี้จะเห็นได้ว่า ประมวลกฎหมายอาญามาตราดังกล่าว ครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาในส่วนนี้แล้ว

ดังนั้นหากมีการร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ฉบับ พ.ศ.....เพื่อมารองรับอนุสัญญานี้ สามารถนำ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2(1)ไป ประยุกต์ใช้ได้

¹⁶ Article 2 (2)(a), (b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

5. การพยายามกระทำความผิดตามข้อ 1-3 ข้างต้น¹⁷

กรณีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญามีได้วางบทบัญญัติที่กำหนดให้การพยายามกระทำการก่อการร้ายเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1-135/2เอาไว้โดยตรง คงมีก็แต่เพียงการกำหนดให้การเตรียมการกระทำการก่อการร้ายเป็นความผิด ตามมาตรา 135/2 (2) กล่าวคือ “ผู้ใด...สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย เตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชนให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามีผู้ก่อการร้ายและกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือปกปิดไว้ ผู้นั้นต้องระวางโทษ...” ซึ่งถือได้ว่าเป็นการกำหนดให้การเตรียมการก่อการร้ายเป็นความผิดเพิ่มเติมจากเดิม ซึ่งในประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทยแต่เดิมมีเพียงสองฐานความผิดเท่านั้นที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าเพียงแค่นั้นเตรียมการก็เป็นความผิดแล้ว นั่นคือ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 107 และความผิดฐานเตรียมการวางเพลิง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 219 ดังนี้จึงอาจพิจารณาได้ว่าผู้ร่างเห็นว่าภัยจากการก่อการร้ายนั้นมีความรุนแรงซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดให้เป็นความผิดตั้งแต่ขั้นเตรียมการ อันถือเป็นการป้องปรามและระงับเหตุก่อนที่จะถึงขั้นลงมือกระทำความผิด

ดังนั้นแล้วจะสามารถพิจารณาได้หรือไม่ว่า การที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 นี้กำหนดให้การเตรียมการก่อการร้ายเป็นความผิดนั้น ครอบคลุมถึงการพยายามกระทำความผิดแล้ว

เนื่องจากหากพิจารณาถึงการพยายามกระทำความผิดก็จะพบว่า การพยายามกระทำความผิดนั้นเป็นการกระทำที่เลยขั้นตอนของการเตรียม และเข้าขั้นลงมือกระทำความผิดแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเตรียมการก่อการร้ายในมาตราดังกล่าวมาปรับใช้ลงโทษฐานพยายามกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯได้

ดังนั้น เมื่อตามประมวลกฎหมายอาญาไม่มีบทบัญญัติเฉพาะที่กำหนดให้การพยายามกระทำการก่อการร้ายเป็นความผิดก็ต้องทำการพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญาภาคทั่วไป ตามมาตรา 80, มาตรา 81 และมาตรา 82 ประกอบกับมาตรา 135/1 ซึ่งถือได้ว่าเป็น

¹⁷ Article 2(3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

ฐานความผิดหลักของกฎหมายป้องกันการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา 135/2 (2) โดยการพยายามกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

“มาตรา 80 ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด

ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”

“มาตรา 81 ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่นอน เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำหรือเหตุแห่ง

วัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด แต่ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่างมงายศาลจะไม่ลงโทษก็ได้”

“มาตรา 82 ผู้ใดพยายามกระทำความผิด หากยังเสี่ยงเองไม่กระทำการให้ตลอดหรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น แต่ถ้าการที่ได้กระทำไปแล้วต้องตามบทกฎหมายที่บัญญัติเป็นความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ”¹⁸

นอกจากนี้แม้ว่าในอนุสัญญาที่กำหนดให้การพยายามกระทำความผิดก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญา ก็จะได้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดตามอนุสัญญาแล้วเช่นกัน¹⁹ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตามอนุสัญญานี้ด้วย แต่ไม่ได้กำหนดไว้ว่า ต้องรับโทษเช่นเดียวกับการลงมือกระทำความผิดแต่อย่างใด

ดังนั้นแม้ประมวลกฎหมายอาญาของไทยจะมีได้กำหนดให้ความผิดฐานพยายามก่อการร้ายเป็นความผิดไว้โดยตรงในหมวดของความผิดฐานก่อการร้าย แต่ก็สามารถนำบททั่วไป

¹⁸ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80-82

¹⁹ Article 2 (3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005. “...Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article

ว่าด้วยการพยายามกระทำความผิด ในมาตรา 80,81 และมาตรา 82 ประกอบกับความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1 และมาตรา 135/2 มาใช้ลงโทษแก่การพยายามกระทำการก่อการร้ายตามอนุสัญญาฯ ได้ ด้วยเหตุนี้จึงถือได้ว่าประมวลกฎหมายอาญามีบทบัญญัติความครอบคลุมและเหมาะสมกับการกระทำความผิดในส่วนนี้แล้วแต่อย่างไรก็ตาม จากกรณีปัญหาที่ประมวลกฎหมายอาญายังไม่มีความครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ได้ทั้งหมด ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 1-4 ก็ย่อมส่งผลถึงการปรับใช้บทบัญญัติมาตรา 80,81 และ 82 ไปด้วยเช่นกัน

6. การกระทำที่เป็นการเข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญา

²⁰

อนุสัญญาฯ กำหนดให้การกระทำอันเป็นการเข้าร่วมในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในอนุสัญญาฯ มีความผิดด้วย ซึ่งในกรณีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดฐานความผิดไว้อย่างเหมาะสมและครอบคลุมตามอนุสัญญาฯ แล้ว โดยมีการบัญญัติไว้ในมาตรา 135/2 ว่า ผู้ใด “...(2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชนให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามีผู้ก่อการร้ายและกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือปกปิดไว้ ผู้นั้นต้องระวางโทษ...”

ดังนั้นหากมีการร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วิเคเลียร์ฉบับ พ.ศ..... เพื่อมารองรับอนุสัญญานี้ สามารถนำ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 ไปประยุกต์ใช้ได้

7 การกระทำอันเป็นการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญา

นอกจากการกระทำอันเป็นการเข้าร่วมในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในอนุสัญญาฯ มีความผิดแล้ว ในอนุสัญญาฯ ยังกำหนดให้ การกระทำอันเป็นการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ เป็นความผิดด้วย ซึ่งในกรณีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดฐานความผิดไว้อย่างเหมาะสมและครอบคลุมตามอนุสัญญาฯ แล้วเช่นกัน โดยมีการบัญญัติไว้ในมาตรา 135/2 ว่า ผู้ใด “...(2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สินให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการ

²⁰ Article 2(4)(a) of International Convention of the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

ร้าย หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชน ให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามีผู้ก่อการร้ายและกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือปกปิดไว้ ผู้นั้นต้องระวางโทษ...”

ดังนั้นหากมีการร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วิเคเลียร์ฉบับ พ.ศ..... เพื่อมารองรับอนุสัญญาฯ นี้ สามารถนำ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/2 ไปประยุกต์ใช้ได้

8. มีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะในทางใดในการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญาฯ โดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีความมุ่งประสงค์ร่วมกันทั้งนี้การมีส่วนร่วมเช่นว่านั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนา หรือเป็นการกระทำโดยจุดมุ่งหมายที่จะขยายการกระทำความผิดทางอาญา หรือความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่ม หรือการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำความผิด หรือการกระทำเกี่ยวข้อง

การกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้ก็คือ การกระทำอันมีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะจะเป็นความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญาฯ โดยกลุ่มบุคคลต่าง ๆ อันได้แก่องค์กรก่อการร้าย ลัทธิก่อการร้ายหรือขบวนการก่อการร้ายต่าง ซึ่งกระทำการโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ดังเช่นการกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะขยายความผิดทางอาญา หรือ เพื่อความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่มบุคคล หรือเป็นการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มบุคคลที่จะกระทำความผิดดังกล่าว โดยการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเช่นว่านั้นต้องเป็นไปโดยเจตนา และเป็นไปตามกรณีใดกรณีหนึ่ง ซึ่งในกรณีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดฐานความผิดไว้ครอบคลุมกรณีนี้แล้ว ตามมาตรา 135/3 และมาตรา 135/4 ดังต่อไปนี้

“มาตรา 135/3 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 135/1 หรือมาตรา 135/2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น ๆ”

“มาตรา 135/4 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายและรัฐบาลไทยได้ประกาศให้ความรับรองมติหรือประกาศดังกล่าวด้วยแล้ว ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท

ดังนั้นหากมีการร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ฉบับ พ.ศ.....เพื่อมารองรับอนุสัญญานี้ สามารถนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/3 และ 135/4 ไปประยุกต์ใช้ได้

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ กับประมวลกฎหมายอาญา ตลอดจนแนวทางการร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พ.ศ...ขึ้นมารองรับ ดังต่อไปนี้ ตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ตารางเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับ ประมวลกฎหมายอาญา

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พศ.....
1.การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม	มาตรา 135/1 ยังไม่รองรับฐานความผิดตามอนุสัญญานี้	-ควรเพิ่มการกระทำการก่อการร้ายให้ครอบคลุมถึงการครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี ที่ทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรงหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม
2.การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรงหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม	ไม่มีบทบัญญัติกำหนดความผิดไว้โดยตรง แต่มีการบัญญัติ การกระทำที่เป็นการก่อการร้าย ในมาตรา 135/1 ,135/2	-ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ ไม่ครอบคลุมความผิด -หากมีการร่างควรเพิ่มบทบัญญัติ ดังนี้ “ ผู้ใดสะสมมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง”

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
<p>3.การใช้ วัสดุแก๊สมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุแก๊สมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยแก๊สมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้ประโยชน์หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ</p>	<p>135/1 ได้กำหนดองค์ประกอบความผิดไว้ครอบคลุมถึงการใช่วัสดุแก๊สมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยแก๊สมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมแล้ว</p>	<p>-ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอในการรองรับแล้ว</p> <p>-หากมีการร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติม “ การใช้ประโยชน์จากวัสดุแก๊สมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุแก๊สมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยแก๊สมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้ประโยชน์หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย ....”</p>
<p>4.การกระทำภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้ประโยชน์</p>	<p>มีบทบัญญัติกำหนดฐานความผิด</p>	<p>- ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอในการรองรับแล้ว</p>
<p>5.การพยายามกระทำความผิดตามข้อ 1-4 ข้างต้น</p>	<p>ไม่มีบทบัญญัติกำหนดฐานความผิดในส่วนนี้โดยตรง แต่มีเพียง มาตรา 135/2 (2) กล่าวคือ “ผู้ใด...สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย เตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย ประกอบกับ บทที่ว่าด้วยการพยายามกระทำความผิด ในมาตรา 80 ,81 , 82 ประกอบกับความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>หากร่างพรบใหม่สามารถนำ มาตรา 135/2 ประกอบกับ มาตรา 80,81,82ได้เพราะเป็นความผิดฐานพยายาม</p>

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
6.การกระทำที่เป็นการเข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ	มีบทบัญญัติกำหนดฐานความผิด มาตรา 135/2 ว่า ผู้ใด “...(2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย เตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย	-ประมวลกฎหมายอาญา รองรับพันธกรณีตามข้อนี้แล้วสามารถนำมาบัญญัติมาปรับใช้ในพรบ.ที่จะร่าง
7.การกระทำอันเป็นการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ	มีบทบัญญัติที่เพียงพอในการกำหนดฐานความผิดโดยมีการบัญญัติไว้ใน มาตรา 135/2 ว่า ผู้ใด “...(2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย เตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย	ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอที่รองรับความผิดตามอนุสัญญาฯ
8.การกระทำอันมีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะมีความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญาฯโดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ดังเช่นการกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะขยายความผิดทางอาญา หรือเพื่อความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่มบุคคล หรือเป็นการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มบุคคลที่จะกระทำความผิดดังกล่าว ความรู้ของกลุ่ม การมีส่วนในการกระทำความผิดเช่นว่านั้นต้องเป็นไปโดยเจตนา	มีบทบัญญัติกำหนดฐานความผิดในส่วนนี้ -มาตรา 135/3 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 135/1 หรือ มาตรา 135/2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น ๆ” -มาตรา 135/4 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีภารกิจอันเป็นการก่อการร้ายและรัฐบาลไทยได้ประกาศให้ความรับรองมติ ผู้นั้นต้องรับโทษ	ประมวลกฎหมายอาญารองรับพันธกรณีตามข้อนี้แล้วสามารถนำมาบัญญัติมาปรับใช้ในพรบ.ที่จะร่าง

4.2.2 การตรากฎหมายสารบัญญัติเพื่อกำหนดโทษการกระทำความผิด

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดโทษที่เหมาะสมตามสภาพความร้ายแรงสำหรับความผิดตามอนุสัญญา

เนื่องจากการก่อการร้ายถือได้ว่าเป็นภัยคุกคามที่ร้ายแรง ดังนั้นการกำหนดโทษแก่ผู้ก่อการร้ายจึงถือได้ว่าเป็นมาตรการที่สำคัญในการป้องกันและปราบปรามการความสูญเสียชีวิตและความเสียหายที่จะเกิดจากการก่อการร้าย รวมทั้งเพื่อให้เกิดความชัดเจนและยำเกรงในการกระทำความผิด

เมื่อพิจารณากฎหมายภายในของรัฐภาคีบางประเทศซึ่งมีกฎหมายเพื่อลงโทษบุคคลที่กระทำความผิด อาทิ เช่น

โดยทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงการกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทยนั้น จะเห็นได้ว่าการกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานก่อการร้ายไว้อย่างรุนแรง แยกเป็นกรณีได้ดังต่อไปนี้ คือ

- หากกระทำตามมาตรา 135/1 นั้นผู้กระทำความผิดจะต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท ถือได้ว่าการกำหนดโทษสูงสุดที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดเอาไว้คือโทษประหารชีวิต และ

- ในกรณีที่เป็นการขู่เข็ญ ตระเตรียมการ การสะสมกำลังพลหรืออาวุธ มาตรา 135/2 ได้กำหนดให้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท

- ส่วนการเป็นผู้สนับสนุนในการก่อการร้าย ตามมาตรา 135/3 ได้กำหนดให้ผู้ที่สนับสนุนการก่อการร้าย ตามมาตร 135/1-2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ที่เป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น และ

- ในมาตรา 135/4 ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ที่เป็นสมาชิกของคณะบุคคลที่ตามมติคณะรัฐมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ กำหนดให้เป็นบุคคลที่เป็นผู้ก่อการร้าย และรัฐบาล

แต่อย่างไรก็ตาม จากปัญหากฎหมายอาญาที่ยังไม่มีความครอบคลุมฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ ดังที่ได้กล่าวมาในข้อ 1-5 อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการกำหนดขอบเขตของความผิดในลักษณะต่าง ๆ ได้ หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีและยังไม่ได้ดำเนินการแก้ไขกฎหมายอาญาให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ดังที่กล่าวมาเบื้องต้น ปัญหาที่ตามมาอีกประการก็คือ อัตราส่วนโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดก็必将มีความแตกต่างกันในฐานความผิดเดียวกันอีกด้วย ยกตัวอย่าง เช่น ความผิดตามอนุสัญญาฯ เกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครองวัสดุกัมมันตรังสีหรือมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ซึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 135/1(1) บัญญัติครอบคลุมเฉพาะการลงมือใช้เท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมถึงการมีไว้ในครอบครองวัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ฯตามอนุสัญญาฯ แต่อย่างใด จะมีก็แต่เพียงตามมาตรา 135/2 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใด...(2)สะสมกำลังพลหรืออาวุธจัดการหรือรวบรวมทรัพย์สินให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย เตรียมการอื่นใด หรือสมคบกันเพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชนให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามีผู้ก่อการร้ายและกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือปกปิดไว้ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท”

อันจะเห็นได้ว่า ครอบคลุมบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ในข้อนี้บางส่วน กล่าวคือ ครอบคลุมถึง “ การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี ” หากอุปกรณ์ดังกล่าวนี้โดยลักษณะเป็นอาวุธโดยสภาพ ซึ่งครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ในข้อนี้บางส่วนเท่านั้น หากเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี เหล่านี้โดยลักษณะแล้วมิใช่อาวุธโดยสภาพในตัวของมันเอง เช่น สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่าง ๆ เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ เป็นต้น ดังนี้แล้วก็จะไม่สามารถใช้ประมวลกฎหมายอาญาในส่วนนี้ลงโทษผู้กระทำการก่อการร้ายในลักษณะดังกล่าวได้แต่อย่างใด

นอกจากนี้หากพิจารณาถึง วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ นั้น คือวัสดุนิวเคลียร์ซึ่งโดยสภาพเป็นทรัพย์สินที่มีอันตรายและหากนำมาใช้ในทางที่ผิดจะมีอานุภาพในการทำลายล้างสูงอาจก่อให้เกิดความเสียหายที่เป็นวงกว้าง กระทบทั้งชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ

ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม แตกต่างจากทรัพย์สินอื่น ๆ ทั่วไปแม้กระทั่งวัตถุระเบิดก็ตาม ดังนั้นกฎหมายอาญาของไทยจึงควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดเฉพาะจากความรับผิดชอบทางอาญาทั่วไป ดังเหตุผลดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายที่นำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการกระทำความผิด ให้เกิดประสิทธิภาพอันสูงสุดและเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินประชาชน รวมถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการป้องกันความเสียหายอย่างร้ายแรงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าวไว้ล่วงหน้า อันเป็นการสอดคล้องกับลักษณะพิเศษของการก่อการร้ายอันสูงส่งมาเพื่อเป็น “เครื่องมือบังคับก่อน (pre-emptive instrument)” กล่าวคือ เป็นการก่อการร้ายที่ขึ้นมาก่อนเพื่อป้องกันการก่อการก่อการร้ายในลักษณะนี้ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตนั่นเอง

โดยในหลักการของบทบัญญัติมาตรา 135/1-135/4 ก็มีได้เป็นบทเฉพาะที่จะป้องกันและปราบปรามกรณีของการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ที่สามารถสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคมได้ ด้วยเหตุนี้การกำหนดความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายในมาตรา 135/1-135/4 จึงยังไม่มี ความเหมาะสม และยังไม่สอดคล้องกับการกำหนดฐานความผิดของการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 ด้วย

ดังนั้นหากจะร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พศ... จำต้องแยกโทษในความผิดแต่ละส่วนหนักเบาต่างกันไป

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญ ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ กับประมวลกฎหมายอาญา ตลอดจนแนวทางการ ร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พศ... ขึ้นมารองรับในเรื่องโทษดังต่อไปนี้ ตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับประมวลกฎหมายอาญา เรื่องโทษ

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่างพ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....
<p>1.ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดโทษที่เหมาะสมตามสภาพความร้ายแรงสำหรับความผิดตามอนุสัญญา</p>	<p>มีบทบัญญัติไว้ใน มาตรา 135/1 นั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท ถือได้ว่าการกำหนดโทษสูงสุดที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดเอาไว้คือโทษประหารชีวิต และในกรณีที่เป็นการชู้เชิญ ตระเตรียมการ การสะสมกำลังพลหรืออาวุธ</p> <p>มาตรา 135/2 ได้กำหนดให้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ 40,000 บาท ถึง 200,000 บาท</p> <p>มาตรา 135/3 ได้กำหนดให้ผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการก่อการร้าย ตามมาตรา 135/1-2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวผู้ที่เป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น</p>	<p>เป็นดุลยพินิจรัฐภาคีที่จะลงโทษให้เหมาะสม</p> <p>-หากร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พ.ศ. .... ควรกำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดเฉพาะจากความรับผิดชอบทางอาญาทั่วไป โดยลงโทษที่เหมาะสมตามสภาพความรุนแรงที่ได้กระทำ</p>
	<p>มาตรา 80 ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด</p> <p>ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”</p> <p>“มาตรา 81 ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่นอนเพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำหรือเหตุ</p>	<p>เป็นดุลยพินิจรัฐภาคีที่จะลงโทษให้เหมาะสม</p>

ฐานความผิดตาม อนุสัญญาฯ	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่างพ.ร.บ. การ ปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์.....
	<p>แห่งวัตถุประสงค์มุ่งหมายกระทำต่อให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด แต่ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p> <p>ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่างมงงายศาลจะไม่ลงโทษก็ได้</p> <p>มาตรา 82 ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้นๆ</p>	

4.2.3 มาตรการให้ความช่วยเหลือในด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน หมายถึง การส่งมอบตัวบุคคลอย่างเป็นทางการโดยรัฐหนึ่งให้แก่อีกรัฐหนึ่ง เพื่อการฟ้องคดี หรือเพื่อลงโทษคดี ทั้งนี้ รัฐไม่มีพันธะกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งกันและกัน เว้นแต่จะมีสนธิสัญญาระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือต่างฝ่ายต่างยึดถือหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติ (Reciprocity) ต่อกัน²¹

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นครั้งแรกโดยการทำสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกรุงสยามกับอังกฤษ ร.ศ.129 นอกจากนี้ยังได้มีการทำสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศอื่นๆอีก อาทิเช่น สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสยามกับเบลเยียม ค.ศ.1937 สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ค.ศ.1983 เป็นต้น ในเวลาต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2472 ออกมาใช้บังคับจนกระทั่งได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน โดยในปี พ.ศ.2551 ได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551²² ขึ้นและให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2472 ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลายาวนานถึง 79 ปีแล้ว

²¹ พรชัย ตำนวิวัฒน์, กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2555) หน้า 27

²² พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551 . ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125/ตอนที่ 32 ก/หน้า 36/11 กุมภาพันธ์ 2551

ประเทศไทยได้ยึดมั่นและปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติซึ่งเรียกร้องให้ประชาคมโลกร่วมกันต่อต้านการก่อการร้าย โดยเน้นเรื่องการมีกรอบทางกฎหมายและความร่วมมือระหว่างประเทศในการต่อสู้กับการก่อการร้ายระหว่างประเทศมาโดยตลอด²³ โดยไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายแล้ว 5 ฉบับ ฉบับล่าสุด คือ อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ.1999 (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism) ซึ่งไทยได้ยื่นสัตยาบันสารเข้าเป็นภาคีแล้วเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2547 และขณะนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการตรวจสอบกฎหมายภายในทั้งหมด ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายอื่นๆ ที่เหลืออีก 7ฉบับ นอกจากนั้น ไทยยังมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (extradition treaty) กับประเทศต่างๆ 14 ประเทศ ได้แก่ อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย มาเลเซีย ฟิจิ เบลเยียม อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สหรัฐอเมริกา จีน เกาหลีใต้ ลาว บังกลาเทศ และกัมพูชา และสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในเรื่องทางอาญา (treaty on mutual assistance in criminal matters) กับประเทศต่างๆ 6 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ฝรั่งเศส นอร์เวย์ และอินเดีย และเสร็จสิ้นการเจรจาทำความตกลงในเรื่องนี้กับจีน เกาหลี ไปแลนต์ ศรีลังกา ออสเตรเลีย และเบลเยียมแล้ว แม้ว่าไทยจะยังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายทั้งหมด และยังไม่มีความตกลงว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ในเรื่องทางอาญากับทุกประเทศ แต่ไทยก็อาจให้ความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญากับต่างประเทศได้ หากต่างประเทศพร้อมจะให้ความร่วมมือกับไทยเป็นการตอบแทน (reciprocity) ทั้งนี้ เพื่อประกันว่า “ผู้ก่อการร้ายจะต้องไม่สามารถหลบหนีจากกระบวนการยุติธรรมและใช้ประเทศใดๆ เป็นแหล่งหลบภัยได้”

สนธิสัญญาที่ไทยทำกับอเมริกา ก็ได้กำหนดความผิดที่ ประเทศสาธารณรัฐอเมริกาได้มีการทำสนธิสัญญากับไทยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตั้งแต่ปี 2533 การส่งผู้ร้ายข้ามแดน²⁴ หมายถึง ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภาคีคู่สัญญาตกลงที่จะส่งให้แก่กันและกัน และ ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ซึ่งได้กระทำขึ้นภายนอกดินแดนของรัฐที่ร้องขอ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะส่งผู้ร้ายข้ามแดน

²³ อารยชาติเก่า ,กระทรวงการต่างประเทศร่วมกับสำนักงานอัยการสูงสุดจัดการประชุม ระดับภูมิภาคว่าด้วยความร่วมมือด้านกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้าย ระหว่างวันที่ 17-19 มกราคม 2548 ที่โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพฯ [ออนไลน์] 28 พฤศจิกายน 2555 แหล่งที่มา : <http://www.ryt9.com/s/ryt9/8369>

²⁴ Treaty between the government of the kingdom of Thailand and the government of the United State of America relating to extradition

นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีความตกลงพหุภาคี ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวข้องกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เช่น อนุสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดในคดีอาญา ค.ศ. 1912 อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 (UN Convention against Transnational Organized Crime), ธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ (Rome Statute of the International Criminal Court), อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการตอบโต้ผู้ก่อการร้าย (ASEAN Convention on Counter Terrorism) เป็นต้น

ซึ่งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551²⁵ กำหนดให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องเป็นความผิดที่กฎหมายไทยกำหนดโทษจำคุกไว้ไม่ต่ำกว่า 1 ปี ตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 มาตรา 7 จะเห็นได้ว่าประเทศไทยใช้หลักที่ว่าความผิดซึ่งบุคคลผู้ถูกร้องขอให้ส่งตัวข้ามแดนได้นั้นต้องเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาที่สามารถลงโทษได้ทั้งในประเทศที่ร้องขอและประเทศที่รับคำร้องขอด้วย (Double Criminality) ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นความผิดที่กำหนดไว้ในหมวดเดียวกัน หรือเรียกชื่อความผิดเป็นอย่างเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

นอกจากนี้พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 มาตรา 10 ต้องไม่ใช่คดีศาลของประเทศผู้ร้องขอได้พิจารณาและพิพากษาให้ปล่อยหรือได้รับโทษในความผิดที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนมาแล้ว

ประกาศสุดท้ายพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 มาตรา 9 ได้กล่าวไว้ว่า ต้องมิใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือการที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น ความจริงมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเอาตัวไปลงโทษอย่างอื่นที่มีลักษณะทางการเมือง และนอกจากนี้ต้องไม่ใช่ความผิดทางการเมือง

การที่ประเทศไทยมีการบัญญัติความผิดฐานก่อการร้ายไว้ในกฎหมายอาญามาตรา 135/1-135/4 ดังนี้หากมีการกระทำความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 นี้ขึ้น ก็จะสามารถทำการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ เป็นไปตามมาตรา 13 ของอนุสัญญาฯนี้ที่กำหนดให้ความผิดในการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ และเนื่องจากอนุสัญญาฯนี้ได้มีการกำหนดว่าห้ามมิให้ถือว่าการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯนี้เป็นความผิดเกี่ยวกับการเมือง ซึ่งใน

²⁵ พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551

พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 9 ให้ความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง ไม่รวมถึงการกระทำความผิดที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาซึ่งประเทศเป็นภาคี ดังนั้นหากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯนี้ก็จะสามารถดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดตามอนุสัญญาฯได้

แต่อย่างไรก็ตาม หากมีการกระทำการก่อการร้ายตามอนุสัญญาฯนี้เกิดขึ้นจริง และประเทศไทยมีเขตอำนาจที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดด้วยแล้ว ซึ่งหากจะพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดตามกฎหมายภายในของประเทศไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน ก็จะพบว่า ตามประมวลกฎหมายอาญามีการกำหนดโทษของผู้ที่กระทำการก่อการร้ายเอาไว้ว่า ผู้นั้นต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท ดังนั้นในทางปฏิบัติอาจก่อปัญหาขึ้นได้เนื่องจากว่า หากบุคคลดังกล่าวหลบหนีไปอยู่ประเทศอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ไม่มีการลงโทษประหารชีวิตแล้ว ดังนั้นก็จะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้²⁶ กล่าวคือ ประเทศเหล่านั้นอาจจะปฏิเสธการส่งตัวบุคคลนั้นข้ามแดนมาให้ประเทศไทยด้วยเหตุที่ว่าบุคคลนั้นจะต้องได้รับโทษประหารชีวิต แต่อย่างไรก็ตามในกรณีที่มีการส่งตัวผู้กระทำความผิดนั้นข้ามแดนได้ หากประเทศไทยได้ทำการรับรองว่าเมื่อส่งตัวผู้นั้นมาให้ประเทศไทยแล้ว ประเทศไทยจะไม่ลงโทษประหารชีวิตผู้นั้น ซึ่งหากประเทศไทยต้องการให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยยินยอมทำคำรับรองว่าจะไม่ลงโทษประหารชีวิต ดังนั้นก็อาจก่อให้เกิดปัญหา Double Standard ได้เนื่องจากหากเป็นกรณีที่มีการร่วมกันกระทำความผิดเป็นขบวนการแล้วผู้ที่อยู่ในประเทศได้รับการลงโทษประหารชีวิต ในขณะที่ร่วมกระทำความผิดด้วยกันและหลบหนีข้ามประเทศไม่ได้รับการลงโทษประหารชีวิต เนื่องจากการทำคำรับรองดังกล่าว นั่นเอง

นอกจากนี้ในเรื่องของ ปัญหาข้อยกเว้นในการที่จะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่กันเกี่ยวกับหลักการไม่ส่งคนชาติข้ามแดน ในการนี้เมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 มาตรา 13 จะพบว่าประเทศไทยถือหลักไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเนื่องจากมีการบัญญัติถึงการดำเนินการส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดนก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้ บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งข้ามแดน หรือเป็นการส่งข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศผู้ร้องขอ อันเป็นการแก้ไขปัญหาในการส่งคนชาติข้ามแดนตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2472 ฉบับเดิมที่มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 13 ซึ่งได้วางหลักไว้ว่าศาลจะยกฟ้องและปล่อยตัวจำเลยไปถ้า

²⁶ สัมภาษณ์ นายศิริศักดิ์ ตียะพรรณ , อธิบดีอัยการฝ่ายต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด, 12 มกราคม 2554

จำเลยยกเรื่องสัญชาติไทยมาเป็นข้อต่อสู้ แต่ถ้าจำเลยไม่ยกเรื่องสัญชาติไทยมาเป็นข้อต่อสู้ก็ไม่เป็นปัญหาซึ่งก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติ

อย่างไรก็ตามหากประเทศไทยปฏิเสธที่จะไม่ส่งคนสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดฐานก่อการร้าย ประเทศไทยก็ต้องมีการดำเนินคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดดังกล่าวตามความเหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกันพันธกรณีในอนุสัญญาด้วย ซึ่งในกรณีนี้แต่เดิมในพระราชบัญญัติผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2472 มิได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาก่อการร้ายที่ไทยเป็นภาคีแล้ว ให้รัฐที่ได้รับการร้องขอเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ฟ้องคดีต่อไป ซึ่งปัญหานี้ได้รับการแก้ไขแล้วโดยในพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551 ได้มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 25 ว่า “หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นตามกฎหมายไทยต่อไป “แต่อย่างไรก็ตามหากการไม่ส่งมอบตัวผู้ถูกกล่าวหาว่าการกระทำความผิดเป็นผู้ร้ายข้ามแดนนั้น เพราะขัดกับหลักนิติธรรม อาทิ คดีขาดอายุความ เป็นการฟ้องซ้อน เป็นต้น ในกรณีนี้รัฐภาคีก็ไม่อาจดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวได้

หากมีการร่าง พ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้เนวิเคลียร์ ..... ก็สามารถนำบทบัญญัติที่มีไปปรับใช้ได้ ไม่ว่าจะกรณีของรัฐผู้รับและรัฐผู้ส่งมีการทำสนธิสัญญาว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน การดำเนินตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

- 1) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้
- 2) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
- 3) เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ หรือมาตรา 9 กล่าวไว้ว่า ต้องมิใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญ ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้เนวิเคลียร์ กับพ.ร.บ.การส่งผู้ร้ายข้ามแดน 2551 ตลอดจนแนวทางการร่าง พ.ร.บ.การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้เนวิเคลียร์ พ.ศ..... ขึ้นมารองรับ ดังต่อไปนี้ ตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคิลียร์ ค.ศ. 2005 กับ พ.ร.บ. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน 2551

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	พ.ร.บ. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน 2551	แนวทางการร่างพ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้วินเคิลียร์.....
<p>1.กรณีรัฐผู้รับและรัฐผู้ส่งมีการทำสนธิสัญญาว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน</p> <p>2. มาตรา 13 (2)กรณีรัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน</p> <p>3 กรณีที่รัฐภาคีมิได้กำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน ความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน ได้โดยทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดไว้โดยกฎหมายของรัฐที่ถูกร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>4.ห้ามมิให้เป็นความผิดทางการเมืองหรือเป็นความผิดที่เกิดจากมูลเหตุจูงใจทางการเมือง (มาตรา 15)</p>	<p>มาตรา 12 การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>12 (1) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้</p> <p>12 (2) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>12(3)เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ</p> <p>มาตรา 9 กล่าวไว้ว่า ต้องมิใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือการที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น</p>	<p>มีกำหนดไว้แล้ว ดังนั้นสามารถนำบทบัญญัติที่มีอยู่มาปรับใช้ได้ ดังนี้</p> <p>“การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>1) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้</p> <p>2) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>3)เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ</p> <p>4.)ต้องมีใช่ความผิดทางการเมือง”</p>

4.2.4 มาตรการให้ความร่วมมือทางอาญา

นอกจากพระราชบัญญัติการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว ประเทศต่างๆยังให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งจะมีการทำสนธิสัญญาว่าด้วยความ

ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในเรื่องทางอาญา (treaty on mutual assistance in criminal matters) กับประเทศต่างๆ 6 ประเทศได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ฝรั่งเศส นอร์เวย์ และอินเดีย ซึ่งเนื้อความส่วนใหญ่จะมีกฎเกณฑ์ที่เหมือนกัน อาทิเช่น การทำสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างอเมริกาและไทย (Treaty between the government of the United States of America and the government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters) Signed at Bangkok, March 19, 1986

สำหรับประเทศไทยมีพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ.2535²⁷ เป็นกรอบในการดำเนินความร่วมมือทางอาญาระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ²⁸ ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดและหลบหนีออกนอกประเทศ หรือเมื่อความผิดดังกล่าวเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน แต่พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศไทยในเรื่องอาญาเป็นการกำหนดพื้นฐานในการให้ความร่วมมือกันทางด้านอาญากันประเทศต่างๆ เช่น การให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องของการสอบสวนและพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการฟ้องร้องผู้ต้องหาเป็นต้น โดยทั้งนี้จะต้องตั้งอยู่บนหลักการ Double Criminality กล่าวคือ ความผิดอาญาที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องเป็นความผิดอาญาทั้งในประเทศที่ขอความช่วยเหลือทางอาญาและประเทศที่ให้ความช่วยเหลือทางอาญาด้วยและนอกจากนี้ยังต้องอยู่บนหลักการต่างตอบแทนและหลักการให้ความยินยอมซึ่งเป็นการขยายความช่วยเหลือทางอาญาด้วยมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียของแต่ละประเทศโดยอาจมีการทำความตกลงที่แตกต่างกันออกไป จึงมีลักษณะที่มีความสากหลมากกว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้ประสานงานกลางซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาขอและให้ความร่วมมือทางอาญาระหว่างไทยกับประเทศต่างๆ

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัตินี้จะพบว่ามีข้อจำกัดบางประการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดี การสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี การริบทรัพย์สินและการดำเนินกรอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ที่จำกัดแต่เพียงเป็นการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐเท่านั้น ไม่ได้หมายความรวมถึงองค์การระหว่างประเทศแต่อย่างใด ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ดังที่ได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา 2 ของ

²⁷ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 40 วันที่ 7 เมษายน พ.ศ.253, น.27 – 38

²⁸ ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางอาญา โดยได้มีสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางอาญากับประเทศต่างๆ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา นอร์เวย์ โปแลนด์ เบลเยียม ออสเตรเลีย อินเดีย ศรีลังกา จีน เกาหลีใต้

อนุสัญญาที่ว่า"...โดยมีเจตนาบังคับบุคคลหรือนิติบุคคล หรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดๆ..." ดังนี้จะพบว่าผู้เสียหายมิได้มีแต่เพียงรัฐเท่านั้น องค์การระหว่างประเทศก็สามารถเป็นผู้เสียหายจากการกระทำดังกล่าวได้ ดังนั้นการบัญญัติตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญาฯ ดังกล่าวจึงยังไม่ครอบคลุมตามอนุสัญญานี้ ซึ่งควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ฟ้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นองค์การระหว่างประเทศด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในความร่วมมือระหว่างประเทศในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางอาญา

ซึ่งในปัจจุบันได้มีดำเนินการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญา พ.ศ. 2535 ซึ่งร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2552 กำลังอยู่ในระหว่างการส่งเรื่องให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากร่างฯฉบับดังกล่าวแล้ว ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องที่กล่าวมาแต่อย่างใด มีแต่เพียงการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้เท่านั้น²⁹

1 แก้ไขเพิ่มเติมเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ(แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 12)

2 กำหนดให้ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจส่งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินใดไปให้ต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือการพิจารณาคดี ในศาลแม้ประเทศนั้นยังมีได้ร้องขอ(เพิ่มเติมมาตรา 14/1)

3 แก้ไขเพิ่มเติมให้ศาลส่งบันทึกคำเบิกความของพยานรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปยังพนักงานอัยการผู้ยื่นคำร้องเพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 17 วรรคสาม)

4 แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการค้น อายัด หรือยึดทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน และเพื่อประโยชน์ขั้นที่สุดในการริบทรัพย์สินหรือในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินในกรณีที่ศาลต่างประเทศยังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้อายัด หรือ

²⁹ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...เรื่องเสร็จที่ 277/2552 [ออนไลน์] 21 มกราคม 2556 แหล่งที่มา : <http://web.krisdika.go.th/data/news/news756.pdf>

ยึดทรัพย์สินนั้น แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการค้น อายัด หรือยึดจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมส่วนที่ 5 มาตรา 23 และมาตรา 24 และเพิ่มเติมมาตรา 23/1)

5 แก้ไขเพิ่มเติมการโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังให้ครอบคลุมถึงการโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีทั้งชั้นเจ้าพนักงานและชั้นศาล(แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ 6 มาตรา 26 มาตรา 27 และมาตรา 28)

6 กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้บุคคลซึ่งถูกควบคุมโดยประเทศผู้ร้องขอ หรือประเทศที่สามเดินทางผ่านประเทศไทยเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลในประเทศผู้ร้องขอ (เพิ่มมาตรา 29/1)

7 แก้ไขเพิ่มเติมการริบหรือการยึดทรัพย์สินให้ครอบคลุมการอายัดทรัพย์สินและการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ

8 กำหนดให้ถือว่าบรรดาพยานหลักฐาน เอกสาร และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41)

จะเห็นได้ว่า เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการในการดำเนินคดี อันเป็นการแก้ไขข้อจำกัดที่มีมาแต่เดิมในเรื่องเกี่ยวกับ พยานหลักฐาน การให้ความช่วยเหลือการดำเนินคดี การสืบสวนสอบสวน การริบทรัพย์สิน ให้มีความชัดเจนและเพิ่มความสะดวกรวดเร็วและเป็นธรรมในการดำเนินกระบวนการพิจารณามากขึ้นตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป³⁰

แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อพิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติม ในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็ยังไม่ครอบคลุมถึง การดำเนินการต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้โดยที่ผู้เสียหาย หรือผู้ร้องขอคือองค์การระหว่างประเทศ ตามที่ได้มีการเสนอไปแล้วนั้น ด้วยเหตุนี้ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญาฯ ดังกล่าวจึงยังไม่ครอบคลุมตามอนุสัญญาฯ นี้

³⁰ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...เรื่องเสร็จที่ 277/2552 [ออนไลน์] 21 มกราคม 2556 แหล่งที่มา : <http://web.krisdika.go.th/data/news/news756.pdf>

ดังนั้น หากมีการร่างพ.ร.บ.การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคิลีย์พศ ...
 ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติม 1.ในกรณีที่ผู้ที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นองค์การระหว่างประเทศ
 เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในความร่วมมือระหว่างประเทศในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกัน
 และกันในทางอาญาต่อไป 2.การร้องขอช่วยเหลือมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือ
 ลงโทษบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่ไม่รวมถึง การร้องขอที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดำเนินคดี หรือ
 ลงโทษผู้ที่กระทำความผิดตามลักษณะ ศาสนา ชาติกำเนิดของเผ่าพันธุ์ หรือความคิดเห็น
 ทางการเมือง

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญ ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อ
 การร้ายที่ใช้วินเคิลีย์ กับพ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่...)พ.ศ. ...
 ตลอดจนแนวทางการร่างพ.ร.บ.การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคิลีย์ พศ ... ขึ้นมารองรับ
 ดังต่อไปนี้ ตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการ
 ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคิลีย์ ค.ศ. 2005 กับ ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือ
 ระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ร่างพ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...	ร่างพ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้วินเคิลีย์.....
ข้อ 14 (1).ให้รัฐภาคีจัดให้มีมาตรการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้มากที่สุดในการสืบสวนสอบสวนทางอาญา (2)กรณีรัฐภาคีมีสนธิสัญญาหรือข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญาระหว่างกันอยู่แล้วก็ให้ถือว่าปฏิบัติตามหลักการในสนธิสัญญานั้นแต่ในกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ก็สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้	-ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 4 สำหรับความหมาย “ความช่วยเหลือ ” หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวนสอบสวน ฟ้องคดี ริบทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา -นอกจากนี้ในมาตรา 10 ประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทยหากประสงค์จะขอความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้	ร่างพ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...ที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอในการรองรับแล้ว แต่ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นองค์การระหว่างประเทศด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในความร่วมมือระหว่างประเทศในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ร่างพ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...	ร่างพ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้วินโดวส์.....
ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นๆนั่นเอง	ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอโดยวิธีทางการทูต	
ข้อ16 การร้องขอความช่วยเหลือมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่ไม่รวมถึง การร้องขอที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดำเนินคดี หรือลงโทษผู้ที่กระทำความผิดตามลักษณะ ศาสนาชาติกำเนิดของเผ่าพันธุ์ หรือความคิดเห็นทางการเมือง	ในส่วนของข้อยกเว้นนั้น ในมาตรา 9(3) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง	-ควรเพิ่มบทบัญญัติให้สอดคล้องกับพันธกรณี หากมีการร่างพระราชบัญญัติสามาถใช้อาติเช่น การร้องขอ ช่วยเหลือมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่ไม่รวมถึง การร้องขอที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดำเนินคดี หรือลงโทษผู้ที่กระทำความผิดตามลักษณะ ศาสนาชาติกำเนิดของเผ่าพันธุ์ หรือความคิดเห็นทางการเมือง
ข้อ15 การร้องขอความช่วยเหลือจะไม่รวมถึง การร้องขอที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือมีการลงโทษ ในการกระทำความผิดในเรื่องเกี่ยวของกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดที่เชื่อมโยงกับความผิดที่มีเหตุจูงใจทางการเมือง	ได้บัญญัติความผิดในมาตรา 9(3) ซึ่งประเทศไทยปฏิเสธ อาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง	รองรับพันธกรณี และถ้าหากร่างพรบ การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินโดวส์ ก็สามารรถประยุกต์ใช้ได้ “ .....การร้องขอความช่วยเหลือไม่รวมถึง การร้องขอที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือมีการลงโทษ ในการกระทำความผิดในเรื่องเกี่ยวของกับความผิดทางการเมือง ”

4.2.5 มาตรการโอนตัวนักโทษ

การโอนนักโทษ (Prisoners Transfer) คือการที่นักโทษประเทศหนึ่งถูกย้ายไปรับโทษจำคุกในประเทศที่ตนมีสัญชาติ โดยรัฐบาลแห่งประเทศผู้โอนและนักโทษซึ่งได้รับการโอนต่างให้ความเห็นชอบใน เรื่องนี้ การโอนนักโทษจะกระทำได้ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาการโอนนักโทษ (Convention on the Transfer of Sentenced Persons) ต่อกัน เพราะเป็นหลักการพิเศษที่ไม่อาจใช้หลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันตามกฎหมาย ระหว่างประเทศได้

หลักการของความร่วมมือในการโอนตัวนักโทษ คือ เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเป็นชาวต่างประเทศและถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกในรัฐหนึ่งได้รับการโอนตัวไปรับโทษจำคุกในรัฐเดิมของผู้นั้นได้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าแต่ละประเทศต่างมีผลประโยชน์ส่วนได้เสียในการดูแลประชาชนของตนที่อยู่ในต่างประเทศ การที่ประชาชนของรัฐต้องถูกจำคุกในต่างประเทศทำให้บุคคลนั้นรวมตลอดทั้งครอบครัวได้รับความทุกข์ยาก โดยมนุษยธรรมแล้วย่อมถือว่าเป็นการสมควรที่ประเทศผู้เป็นเจ้าของสัญชาติจะต้องดำเนินการดูแลช่วยเหลือคนในรัฐของตน และการที่สามารถโอนผู้กระทำความผิด (นักโทษ) กลับมาประเทศตนเองนั้นย่อมทำให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสที่จะปรับปรุงตนเองในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคยในบ้านเมืองของตน รวมทั้งยังมีปัญหาในด้านภาษาในการที่จะติดต่อสื่อสารและความลำบากในเรื่องความเป็นอยู่เนื่องมาจากปัญหาความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี การโอนตัวนักโทษจะช่วยให้การแก้ไขฟื้นฟูและการกระทำผิดทำได้ง่ายขึ้น และทำให้นักโทษปรับตัวเข้ากับสังคมของนักโทษได้ง่ายเมื่อพ้นโทษแล้ว ทั้งนี้เพื่อเหตุผลทางด้านมนุษยธรรมดังกล่าว แต่การโอนตัวนักโทษจะต้องเป็นไปตามความสมัครใจของตัวเองเป็นสำคัญ คือถ้านักโทษไม่ยินยอมการโอนตัวนักโทษก็จะไม่สามารถกระทำได้ และการโอนตัวนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบร่วมกันระหว่างประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอน ด้วยเหตุนี้จึงมีการทำสนธิสัญญาโอนตัวนักโทษซึ่งกันและกันขึ้น นอกจากนี้ประเทศทั้งหลายในโลกต่างมีผลประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การโอนตัวนักโทษเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นเด่นชัดถึงการร่วมมือระหว่างประเทศอย่างใกล้ชิดในคดีอาญาหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว กล่าวคือ ความร่วมมือระหว่างประเทศนั้นสามารถมีได้ตั้งแต่ในระดับสืบสวนสอบสวน (คือความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา) ในช่วงการจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษ (คือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน) ในชั้นศาล (คือความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาอีกเช่นกัน) และในช่วงที่มีคำพิพากษาแล้ว (คือการโอนตัวนักโทษ) เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการร่วมมือทางอาญาอย่างอื่นที่เคยปฏิบัติกันมาแล้ว

การทำสนธิสัญญาไอนตัวนักโทษถือว่าเป็นเรื่องใหม่มากสำหรับประเทศไทย และนักโทษต่างประเทศที่ถูกจำคุกอยู่ในประเทศไทยก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ประเทศไทยจึงได้รับการทาบตามขอทำสนธิสัญญาดังกล่าวจากต่างประเทศ เนื่องจากประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวแห่งหนึ่งในทวีปเอเชีย จึงทำให้ผู้ก่ออาชญากรรมในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีนักโทษฐานความผิดเหล่านี้มากขึ้น รัฐบาลต่างประเทศจึงทำทุกวิถีทางที่จะพยายามนำตัวนักโทษของตนกลับคืนสู่ประเทศตนโดยวิธีการทางทูต ก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญาพ.ศ.2527 ประเทศไทยไม่ยินยอมให้นักโทษต่างประเทศไปรับโทษต่อต่างประเทศ แต่ก็มีวิธีการอภัยโทษที่จะทำให้ให้นักโทษพ้นผิดได้³¹

การไอนตัวนักโทษถือว่าเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะเรียกว่าเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศในขั้นตอนสุดท้ายก็ว่าได้ คือเมื่อผู้กระทำความผิดได้ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแล้ว โดยเฉพาะถ้านักโทษเป็นคนต่างด้าวด้วยแล้ว รัฐซึ่งนักโทษนั้นถือสัญชาติอยู่ก็จะต้องเข้ามาดูแลการต้องโทษของนักโทษซึ่งเป็นไปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ว่ารัฐมีหน้าที่คุ้มครองคนสัญชาติของรัฐตน เมื่อนักโทษได้ถูกจองจำอยู่ในระยะหนึ่งแล้วเกิดความประสงค์ที่จะกลับไปรับโทษในประเทศของตน ซึ่งอาจจะมีเหตุผลอยู่หลายประการ เช่น สถานที่คุมขัง สวัสดิการที่จะได้รับ หรือความคุ้นเคยในบ้านเกิดเมืองนอนของตน ซึ่งอาจจะมีเหตุผลอยู่หลายประการ เช่น สถานที่คุมขัง สวัสดิการที่จะได้รับ หรือความคุ้นเคยในบ้านเกิดเมืองนอนของตน ด้วยเหตุนี้จึงเกิดหลักการไอนตัวนักโทษซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การปฏิบัติความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญาเพราะโดยหลักดินแดนแล้ว เมื่อผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดในดินแดนของรัฐใดก็ต้องรับโทษในดินแดนรัฐนั้นไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีสัญชาติใด เมื่อรัฐที่ผู้ผู้นั้นถือสัญชาติอยู่ก็ต้องการที่จะให้คนของตนไปรับโทษในรัฐที่ผู้นั้นมีสัญชาติอยู่ จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องทำความตกลงในเรื่องสนธิสัญญาเพื่อความร่วมมือในการไอนตัวนักโทษระหว่างกัน

การไอนตัวนักโทษจึงเป็นพัฒนาการของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามอาชญากรรมที่อาจถือได้ว่าได้ว่าเป็นกลไกหรือก้าวใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีอาญามักกระทำเป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เรียกว่า “ สนธิสัญญาการไอนตัวนักโทษ ”

³¹ วันชัย รุจนวงศ์ และคณะ. รายงานวิจัยสมบูรณ เรื่อง การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2) (กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2548) หน้า 4- 6

หลักเกณฑ์และวิธีการโอนนักโทษกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527 เหตุผลในการตรา พ.ร.บ.ฉบับนี้ขึ้นสืบเนื่องจากได้มีบุคคลสัญชาติไทยซึ่งรับโทษอยู่ในต่างประเทศและบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยซึ่งรับโทษอยู่ในประเทศไทยอยู่เป็นจำนวนมากสมควรที่จะกำหนดมาตรการให้มีการโอนตัวผู้กระทำความผิดดังกล่าวให้ได้รับ โทษต่อในประเทศที่ผู้นั้นมีสัญชาติได้ เพื่อประโยชน์ในการที่แต่ละประเทศจะ ได้ให้การอบรมแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้กลับเป็นพลเมืองดีต่อไป อีกทั้งเห็นการลดภาระการเลี้ยงดูนักโทษต่างประเทศที่มีอยู่เป็นจำนวนมากลงไปได้บ้าง

หลักการสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

1. ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกันในเรื่องความร่วมมือในการดำเนินให้เป็นไปตามคำพิพากษาคดีอาญา
2. การโอนนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอน และนักโทษซึ่งได้รับการโอน
3. ความผิดที่นักโทษหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโอนต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน (Double Criminality) เว้นแต่ในกรณีที่สนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะมีได้กำหนดข้อความดังกล่าวไว้หรือมีเงื่อนไขกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
4. นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่น หรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาคดีใหม่ในประเทศผู้โอน
5. การโอนตัวนักโทษจะต้องเป็นผลดีหรือเป็นประโยชน์แก่นักโทษผู้นั้น
6. เมื่อโอนตัวนักโทษแล้วจะมีผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรมและความรู้สึกของประชาชนในประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอน

ทั้งนี้การดำเนินการโอนเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาโอนนักโทษ ซึ่งมีปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน โดยในส่วนกระทรวงการต่างประเทศมีอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมายเป็นกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

สำหรับนักโทษไทยซึ่งประสงค์จะขอโอนมารับโทษต่อในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการ กำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยที่มีอำนาจหน้าที่ประจำประเทศผู้โอน หรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กระทรวงการต่างประเทศแล้วแต่กรณี ซึ่งปัจจุบันกองสัญชาติและนิติกร กรมการกงสุลเป็นผู้ปฏิบัติและรับผิดชอบงานการโอนนักโทษ

ในการยื่นคำขอโอนนักโทษไทย ผู้ยื่นคำขอจะต้องใช้แบบพิมพ์ของทางราชการ “แบบคำขอโอนนักโทษไทย” พร้อมทั้งส่งเอกสารประกอบดังนี้

1. หลักฐานแสดงสัญชาติของนักโทษ เช่น สูติบัตร บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่น
2. สำเนาคำพิพากษาของศาล
3. ทะเบียนประวัติการต้องโทษ สำเนายหมายจำคุกหรือกักขังเมื่อคดีถึงที่สุด และถ้ามีหมายลดโทษให้แนบมาด้วย
4. ในกรณีที่นักโทษไม่ได้ยื่นคำขอด้วยตนเอง ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงหลักฐานความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนักโทษ เมื่อได้รับคำขอพร้อมเอกสารครบถ้วนแล้ว พนักงานจะส่งคำขอและเอกสารต่อคณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษพิจารณา คณะกรรมการจะรับพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการโอนนักโทษไทย โดยเร็ว แล้วชี้แจงคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด สำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการโอนนักโทษผู้ยื่นคำขอคือตัวนักโทษเอง สามี ภริยา ญาติหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักโทษต้องเป็นผู้จ่ายเองทั้งสิ้น

ตารางที่ 13 ตารางแสดงประเทศที่มีสนธิสัญญาโอนตัวนักโทษกับประเทศไทย

ประเทศ	วันที่มีผลบังคับใช้
1. ฝรั่งเศส	11 สิงหาคม 2528
2. สเปน	20 พฤศจิกายน 2530
3. แคนาดา	11 กรกฎาคม 2531
4. สหรัฐอเมริกา	7 ธันวาคม 2531

ประเทศ	วันที่มีผลบังคับใช้
5. อิตาลี	9 กุมภาพันธ์ 2533
6. สวีเดน	1 มิถุนายน 2533
7. อังกฤษ	6 กุมภาพันธ์ 2534
8. ฟินแลนด์	3 เมษายน 2535
9. เยอรมนี	26 พฤษภาคม 2536
10. โปรตุเกส	7 มกราคม 2537
11. ออสเตรเลีย	1 สิงหาคม 2537
12. อิสราเอล	11 มิถุนายน 2541
13. โปแลนด์	22 เมษายน 2542
14. เดนมาร์ก	17 มีนาคม 2543
15. ฮังการี	9 สิงหาคม 2543
16. สวิตเซอร์แลนด์	10 ตุลาคม 2543
17. นอร์เวย์	1 มกราคม 2544
18. ออสเตรีย	4 กันยายน 2544
19. ฟิลิปปินส์	7 พฤษภาคม 2545

อนุสัญญาฯ นี้ได้กำหนดให้รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอให้มีการโอนตัวนักโทษที่ถูกกักขังหรือนักโทษที่รับโทษอยู่ในเขตอำนาจของรัฐนั้น สามารถที่จะดำเนินการโอนตัวนักโทษไปยังรัฐที่ร้องขอเพื่อนำตัวนักโทษผู้นั้นไปให้การเพิ่มเติมในทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี หรือเพื่อเป็นการช่วยเหลือให้ได้พยานหลักฐานเพิ่มเติมสำหรับการสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องร้องดำเนินคดี แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของอนุสัญญาฯ ที่ว่า บุคคลนั้น (นักโทษที่ถูกร้องขอให้มีการโอนตัว) ได้รับความยินยอมโดยรู้ข้อเท็จจริงและโดยสมัครใจและเจ้าพนักงานของรัฐภาคีทั้งสองมี

ความเห็นตรงกันตามเงื่อนไขที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม³² โดยเมื่อได้มีการโอนตัวนักโทษแล้ว รัฐที่ได้รับโอนตัวนักโทษมีพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวนักโทษไปไว้ในที่คุมขังเว้นแต่จะได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบหมายเป็นอย่างอื่น และจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีโดยไม่ชักช้าในการส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังสถานที่ที่ได้ตกลงกันได้³³

ในการโอนตัวนักโทษ ห้ามมิให้รัฐที่ได้รับการโอนตัวนักโทษ(รัฐผู้ร้องขอ)เรียกร้องให้รัฐที่โอนตัว นำบุคคลผู้กระทำความผิดหรือนักโทษดังกล่าวไปเริ่มกระบวนการในการขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพื่อมีการส่งนักโทษนั้นคืนอีก และในระหว่างที่มีการโอนตัวบุคคลดังกล่าว บุคคล ที่ถูกโอนตัวไปนั้นต้องได้รับการนับระยะเวลาไว้โทษในรัฐที่ได้โอนตัวไปสำหรับระยะเวลาที่ถูกควบคุมในรัฐที่ตนได้รับการโอนตัวมาเดินทางออกนอกอาณาเขตของรัฐที่โอนตัวผู้นั้น ไม่ว่าจะมีส่วนสัญชาติใด เว้นแต่รัฐภาคีจะโอนตัวบุคคลนั้นตามไปด้วย³⁴

นอกจากนี้ห้ามมิให้บุคคลซึ่งถูกโอนตัวไปถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพของตน ในอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นได้รับการโอนตัวมาสำหรับการกระทำหรือความผิดที่มีขึ้นก่อน

ซึ่งมีการบัญญัติเรื่องการโอนตัวนักโทษในพระราชบัญญัติ การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527 ดังต่อไปนี้

มาตรา 6 การโอนนักโทษไทยในต่างประเทศเพื่อมารับโทษต่อในราชอาณาจักร หรือการโอนนักโทษต่างประเทศในราชอาณาจักรเพื่อไปรับโทษต่อในต่างประเทศ³⁵ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกันในเรื่องความร่วมมือในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาคดีอาญา

(2) การโอนนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอน และนักโทษซึ่งจะได้รับการโอน

³² Article 17(1) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

³³ Article 17(2) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

³⁴ Article 17(3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

³⁵ รก.2527/132/1พ/27 กันยายน 2527_แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

(3) ความผิดที่นักโทษไทยหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน

(4) นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการ ดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่นหรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณา ใหม่ในประเทศผู้โอน

(5) การโอนนักโทษจะทำให้เกิดผลดีหรือเป็นประโยชน์แก่นักโทษผู้นั้น

(6) การโอนนักโทษจะมีผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรมและความรู้สึกของประชาชนในประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนเพียงใดหรือไม่ เมื่อคำนึงถึงลักษณะและความรุนแรงของการกระทำความผิด

ความใน (3) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนมิได้กำหนดข้อความดังกล่าวไว้ หรือมีเงื่อนไขกำหนดไว้เป็นประการอื่น

จะเห็นได้ว่าความผิดที่อาจมีการโอนตัวนักโทษได้นั้นจะต้องเป็นความผิดอาญาของรัฐภาคีในสนธิสัญญาทั้งสองประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปในการโอนตัวนักโทษที่ประชาคมระหว่างประเทศยอมรับ ซึ่งไทยมีกฎหมายรองรับบัญญัติไว้ใน มาตรา 6 ของพระราชบัญญัติ การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527 เมื่อประเทศไทยมีกฎหมายเพื่อรับรองเรื่องการจัดทำความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องการโอนตัวนักโทษนั้น อาจพิจารณาได้ว่ากฎหมายเท่าที่มีอยู่น่าจะเพียงพอที่จะรองรับอนุสัญญาได้ เพราะเมื่อใดที่ไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ไทยก็จะต้องยอมรับความผิดต่างๆที่อนุสัญญานี้กำหนดเป็นความผิดซึ่งสามารถลงโทษในไทยและรัฐภาคีทุกรัฐด้วย อันทำให้สามารถโอนตัวนักโทษตามกฎหมายได้โดยที่ไม่ต้องแก้ไขกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติการปฏิบัติความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญาพ.ศ. 2527 (แก้ไขเพิ่มเติม 2530) แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากนั้นความหมายของอนุสัญญาก็คือชี้ให้รัฐภาคีต่างไปจัดทำสนธิสัญญาโอนตัวนักโทษกันต่อไป สำหรับรัฐที่ต้องใช้สนธิสัญญาในการโอนตัวนักโทษ สำหรับรัฐที่ต้องใช้สนธิสัญญาในการโอนตัวนักโทษ ซึ่งไทยอยู่ในข่ายนี้จึงเป็นประเด็นของฝ่ายบริหารที่จะพิจารณาว่าจะทำสนธิสัญญา

ดังนั้นหากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี และจะร่างพ .ร.บ.การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วันเคลียร์พ.ศ....เพื่อมารองรับ สามารถใช้บทบัญญัติเดิมได้และมีการปรับเปลี่ยนลง ดังนี้ การโอนนักโทษ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ 1.ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะต้อง

มีสนธิสัญญาระหว่างกัน 2. การโอนนักท่องเที่ยวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอน 3. ความผิดที่นักท่องเที่ยวหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญ ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้า การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ กับพ.ร.บ. การโอนตัวนักโทษ พ.ศ. 2527 ตลอดจนแนวทางการร่างพ.ร.บ. การปราบปรามการค้า การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พ.ศ. ... ขึ้นมารองรับ ดังต่อไปนี้ ตามตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการค้า การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 กับ พ.ร.บ. การโอนตัวนักโทษ พ.ศ. 2527

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	พ.ร.บ. การโอนตัวนักโทษ พ.ศ. 2527	ร่างพ.ร.บ. การปราบปรามการค้า การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์
<p>ข้อ 17 (1) กำหนดให้รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอให้มีการโอนตัวนักโทษที่ถูกกักขังหรือนักโทษที่รับโทษสามารถที่จะดำเนินการโอนตัวนักโทษไปยังรัฐที่ร้องขอเพื่อนำตัวนักโทษผู้นั้นไปให้การเพิ่มเติม</p> <p>ข้อ 17 (2) เมื่อได้มีการโอนตัวนักโทษแล้ว รัฐที่ได้รับโอนตัวนักโทษมีพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวนักโทษไปไว้ในที่คุมขังวันแต่จะได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบหมายเป็นอย่างอื่น</p> <p>ข้อ 17 (3) ห้ามบุคคลซึ่งถูกโอนตัวไปถูกฟ้องดำเนินคดี คุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพของตน ในอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นได้รับการโอนตัวมาสำหรับการกระทำหรือความผิดที่มีขึ้นก่อนการเดินทางออกนอกอาณาเขตของรัฐที่โอนตัวผู้นั้น</p>	<p>ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 6 การโอนนักโทษไทยในต่างประเทศเพื่อมารับโทษต่อในราชอาณาจักร หรือการโอนนักโทษต่างประเทศในราชอาณาจักรเพื่อไปรับโทษต่อในต่างประเทศ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้</p> <p>- ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกัน</p> <p>- การโอนนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอน</p> <p>- ความผิดที่นักโทษไทยหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน</p> <p>- นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการ ดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่นหรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณา ใหม่ใน</p>	<p>มีบทบัญญัติเพียงพอในการรองรับอนุสัญญา สามารถนำไปปรับใช้ได้ ดังนี้</p> <p>การโอนนักโทษ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้</p> <p>1. ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกัน</p> <p>2. การโอนนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอน</p> <p>3. ความผิดที่นักโทษไทยหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน</p>

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	พ.ร.บ.การโอนตัวนักโทษ พ.ศ.2527	ร่างพ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์
ไม่ว่าจะมีสัญชาติใด เว้นแต่รัฐภาคีจะโอนตัวบุคคลนั้นตามไปด้วย	ประเทศผู้โอน	

4 .2.6 มาตรการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

การที่อนุสัญญากำหนดมาตรการทั้งที่เป็นมาตรการป้องกันและมาตรการที่จำเป็นตามความเหมาะสมเอาไว้เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินตามกฎหมายภายในและการดำเนินความร่วมมือระหว่างรัฐที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายระหว่างประเทศนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการให้ความร่วมมือกันระหว่างรัฐภาคีในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการร่วมมือกันในการดำเนินการกับผู้ก่อการร้าย และกลุ่มก่อการร้ายต่างๆ ที่บางกลุ่มอาจมีเครือข่ายโยงใยไปทั่วโลก ดังนั้นลำพังเพียงรัฐใดรัฐหนึ่งจึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับประเทศไทย มีพระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528 ตามมาตรา 4(6) มาตรา 4 ให้มีสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(6) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานกิจการการข่าวกรองและการต่อต้านข่าวกรองกับหน่วยข่าวกรองของต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ³⁶

กำหนดให้ สำนักงานข้างกรองแห่งชาติ ได้รับมอบหมายให้ร่วมมือกับต่างประเทศในเรื่องเกี่ยวกับข่าวสารต่างๆ รวมไปถึง การก่อการร้ายด้วย นอกจากนี้ทางด้านนโยบายต่อต้านการก่อการร้าย ยังกล่าวไว้ว่า การก่อการร้ายเป็นภัยคุกคามต่อมวลมนุษยชาติและสังคมโลกจะต้องให้ความร่วมมือระหว่างประเทศด้วย ดังนี้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันและการตรวจตราเตือนภัยต่างๆ เอาไว้ล่วงหน้า จึงเป็นนโยบายหลักของการดำเนินการของหน่วยงานต่างๆ ของประเทศไทย

นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ ปี 2540 ได้กำหนดไว้ว่า ข้อมูลข่าวสารราชการอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ว่าจะเป็น การเปิดเผยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือการคลัง

³⁶ พระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528 ตามมาตรา 4(6)

ของประเทศ³⁷ หรือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะ เป็นเกี่ยวกับการฟ้องคดีการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือ การรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม³⁸ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

ดังนั้นหากไทยจะเข้าเป็นภาคี และจะร่างพระราชบัญญัติเพื่อมารองรับการกระทำคามผิดการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ สามารถนำบทบัญญัติเดิมมาใช้ได้

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญ ในอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ กับพ.ร.บ.ข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ.2528 ตลอดจนแนวทางการร่างพ.ร.บ.การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พ.ศ....ขึ้นมารองรับ ดังต่อไปนี้ ตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ตารางการเปรียบเทียบความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์กับ พ.ร.บ.ข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	พ.ร.บ.ข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528	ร่างพ.ร.บ.การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....
1. กำหนดให้รัฐภาคีร่วมมือโดยดำเนินมาตรการต่างๆและปรับกฎหมายภายในหากจำเป็น เพื่อป้องกันและต่อต้าน เกี่ยวกับการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์	- ให้มีสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง การข่าวกรองทางการสื่อสาร กระจายข่าวกรองที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติให้หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสม	บทบัญญัติรองรับพันธกรณีไว้เพียงพอแล้วสามารถไปประยุกต์ใช้ได้
2. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนตามกฎหมายภายในเกี่ยวกับข้อสนเทศ ที่ถูกต้องและได้รับการพิสูจน์ยืนยันแล้วและในลักษณะตามเงื่อนไขที่	- เป็นหน่วยงานหลักในการประสานกิจการการข่าวกรองและการต่อต้านข่าวกรองกับหน่วยข่าวกรองของต่างประเทศในเรื่องที่	บทบัญญัติรองรับพันธกรณีไว้เพียงพอแล้วสามารถไปประยุกต์ใช้ได้

³⁷ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. 2540 ตามมาตรา 15 (1)

³⁸ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. 2540 ตามมาตรา 15 (2)

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	พ.ร.บ.ข้าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528	ร่างพ.ร.บ.การปราบปรามการก่อกอง การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์.....
ระบุน ุณ ี่นี้ และโดยประสาน มาตรการทางปกครองและ มาตรการอื่นๆ ที่ดำเนินไปตาม ความเหมาะสม	เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ	

4.2.7 มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี

ตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.....เมื่อทำการพิจารณากฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับวัสดุกัมมันตรังสี จะพบว่า มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมาย 2 ฉบับ นั่นคือ

- 1.) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535
  - 2.) พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.2504
- 1.) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535

ซึ่งได้กล่าวถึงวัสดุกัมมันตรังสี ไว้ทั้งนี้เนื่องจาก แม้ในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 มาตรา 4 (6)³⁹ จะกำหนดให้วัตถุอันตราย หมายรวมถึง วัสดุกัมมันตรังสี ด้วยก็ตาม แต่ทั้งนี้เมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา 15 ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า หากวัตถุอันตรายใดมี

³⁹ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535 “มาตรา4 ในพระราชบัญญัตินี้ วัตถุอันตรายหมายความว่า วัตถุดังต่อไปนี้

- (1) วัตถุระเบิดได้
- (2) วัตถุไวไฟ
- (3) วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์
- (4) วัตถุมีพิษ
- (5) วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
- (6) วัสดุกัมมันตรังสี
- (7) วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม
- (8) วัตถุกัดกร่อน
- (9) วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง
- (10) วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็ยเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม...”

กฎหมายบัญญัติควบคุมไว้เป็นการเฉพาะอยู่แล้ว ก็ให้ใช้บังคับกฎหมายนั้นต่อไป แต่เมื่อ คณะกรรมการวัดถุอันตรายเห็นว่า ควรให้วัดถุอันตราย ดังกล่าวอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติ วัดถุอันตราย พ.ศ.2535 ก็ให้ขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายในเรื่องเฉพาะ นั้น โดยให้มีมตินำบทบัญญัติตามกฎหมายฉบับนี้ไปใช้เป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่กฎหมายเฉพาะ นั้นได้

ดังนี้เมื่อ “วัสดุแก๊มมันตรังสี ” คือ ความหมายของวัสดุพลอยได้ ตามที่ พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติได้บัญญัติให้ความหมายไว้ในมาตรา 3 ซึ่งถือได้ว่าเป็น กฎหมายเฉพาะที่บัญญัติควบคุมวัสดุแก๊มมันตรังสีอยู่แล้ว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติพลังงาน ปรมาณูเพื่อสันติพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติบังคับแก่วัสดุแก๊มมันตรังสีต่อไปโดยใน กรณีนี้คณะกรรมการวัดถุอันตรายจึงมิได้มีการกำหนดให้นำบทของโทษทางอาญาที่เกี่ยวกับวัสดุ แก๊มมันตรังสี ตามพระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ.2535 มาบังคับใช้เพิ่มเติมหรือแทนที่ พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.2504 ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ เองการปรับใช้บทของโทษที่เกี่ยวกับวัสดุแก๊มมันตรังสีจึงตกอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติพลังงาน ปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.2504 ผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนก็จะต้องถูกดำเนินคดีตาม พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.2504

พระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ.2535 “มาตรา 15 ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วย การใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้า มีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายด้วยการนั้น อาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่กฎหมาย ว่าด้วยการนั้น ทั้งนี้จะกำหนดระยะเวลาหรือ อย่างไรในมตินั้นก็ได้

2.)พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ

เมื่อทำการพิจารณาเจตนารมณ์ในการร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อ สันติ พ.ศ.2504 ขึ้นนั้น ก็พบว่าเป็นการร่างขึ้นเพื่อต้องการที่จะกำกับดูแลการใช้พลังงานปรมาณู หรือพลังงานนิวเคลียร์ไปในทางสันติ ด้วยเหตุนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีภารกิจหนักในการ กำกับดูแลการใช้ มีไว้ในครอบครองวัสดุต่างๆตามพระราชบัญญัติฯให้เกิดความปลอดภัยและ จำกัดอยู่แต่เพียงการใช้พลังงานนิวเคลียร์ไปในทางที่สันติเท่านั้น มิได้มุ่งหมายจะคุ้มครองป้องกัน การกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์แต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวประกอบ กับพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บังคับใช้มาเป็นระยะเวลานานแล้วและบทบัญญัติบางมาตราไม่

สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ เทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางด้านนิวเคลียร์ ด้วยเหตุผลนี้จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไข ปรับปรุงพระราชบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อรองรับเทคโนโลยี ด้านพลังงานนิวเคลียร์ และกฎเกณฑ์ในทางสากลเกี่ยวกับพลังงานนิวเคลียร์ด้วย ซึ่งในปัจจุบัน กำลังอยู่ในระหว่างพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ (ฉบับที่) พ.ศ. ...ฉบับ ใหม่

ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อ สันติ พ.ศ...กับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามเมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2548 นั้น

มติวรรคหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นประกาศในราช กิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.2504 นั้นได้ กำหนดความผิดเกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครอง การผลิต และการใช้วัสดุกัมมันตรังสีโดยไม่ได้รับ อนุญาตไว้ในมาตรา 12 ความว่า “ห้ามมิให้ผู้ใด

(1) ผลิตมีไว้ในครอบครอง หรือ ใช้ วัสดุนิวเคลียร์พิเศษ พลังงานปรมาณู วัสดุพลอย ได้ หรือ วัสดุต้นกำลัง ซึ่งพ้นจากสภาพ ที่เป็นอยู่ ตามธรรมชาติ ในทางเคมี

(2) การกระทำด้วยประการใดๆ แก่ วัสดุ ต้นกำลัง ให้พ้นจากสภาพ ที่เป็นอยู่ ตามธรรมชาติในทางเคมีทั้งนี้ เว้นแต่ จะได้รับ ใบอนุญาต จากคณะกรรมการ...”⁴⁰

และนอกจากนี้ มาตรา 21 ได้มีการกำหนดโทษของการฝ่าฝืนไว้ กล่าวคือ จะต้อง ระวังโทษจำคุกไม่เกิน1ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนี้จะเห็นได้ว่าตาม พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณู พ.ศ.2504 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน กำหนดความผิดไว้แต่เพียง การผลิต หรือการมีไว้ในครอบครอง หรือการใช้วัสดุนิวเคลียร์ พลังงานปรมาณู หรือวัสดุพลอย ได้เท่านั้นไม่มีการกำหนดถึง การมี ไว้ในครอบครองหรือใช้ อุปกรณ์หรือสถานปฏิบัติการทาง นิวเคลียร์ร่วมด้วยแต่อย่างใด และยิ่งไปกว่านั้นความผิดที่กำหนดไว้ยังไม่สามารถตีความ ครอบคลุมความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาได้ฯ

⁴⁰ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 78 ตอนที่36 วันที่25 เมษายน พ.ศ.2504, น. 423-436.

เมื่อทำการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ก็พบว่ามีการแก้ไขมาตรา 12 เดิม และเพิ่มมาตรา 12/1 และมาตรา 12/2 กล่าวคือ มีการกำหนดไว้ในมาตรา 12 “ห้ามมิให้ผลิตหรือมีไว้ในครอบครองหรือใช้วัสดุนิวเคลียร์พิเศษ พลังงานปรมาณู วัสดุแก๊สมันตรังสี วัสดุต้นกำลังซึ่งพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติในทางเคมี”⁴¹ และกำหนดไว้ในมาตรา 12/1 “ห้ามมิให้ดำเนินการมีไว้ในครอบครองหรือใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์”

รวมทั้งกำหนดไว้ในมาตรา 12/2 “ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือสมคบกันกระทำให้เกิดการใช้วัสดุแก๊สมันตรังสี หรือวัสดุนิวเคลียร์ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดๆ”⁴² ซึ่งใน มาตรา 22/1 ได้มีการกำหนดโทษของการฝ่าฝืน มาตรา 12/1 และ 12/2 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ... บัญญัติเพิ่มเติมฐานความผิดครอบคลุมมากกว่าพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณู พ.ศ. 2504 ฉบับเดิม

⁴¹ ร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ...

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

มาตรา 12 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ผลิต มีไว้ในครอบครองหรือใช้วัสดุนิวเคลียร์พิเศษ พลังงานปรมาณู วัสดุแก๊สมันตรังสี วัสดุต้นกำลังซึ่งพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติในทางเคมี

⁴² ร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ...

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 12/1 และมาตรา 12/2 แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504

“มาตรา 12/1 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

(1) ดำเนินการก่อสร้าง การเริ่มดำเนินงาน การมีไว้ในครอบครองหรือใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ หรือการยกเลิกดำเนินงาน เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์

(2) ดำเนินการจัดการกากกัมมันตรังสีตามประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด...”

“มาตรา 12/2 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ หรือสมคบกันกระทำให้เกิดการใช้วัสดุแก๊สมันตรังสี หรือวัสดุนิวเคลียร์เพื่อก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดๆภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 10 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ถ้าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 12/1 นี้ แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(1) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(2) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ (3) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่กระทำความผิดขึ้นภายในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน

จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบถึงฐานความผิดตามอนุสัญญาประกอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งยังไม่มีลักษณะเป็นบทเฉพาะเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์แต่อย่างใด ยังคงมุ่งเน้นแต่การมีไว้ครอบครอง ผลิต วัสดุกัมมันตรังสี หรือเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือใช้วัสดุกัมมันตรังสีอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น เท่านั้น บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ... จึงยังไม่ครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญานี้ทั้งหมด กล่าวคือ ยังขาดบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามอนุสัญญาโดยสามารถแยกเป็นข้อๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ขาดบทบัญญัติที่กำหนดถึงการมีไว้ครอบครอง หรือ การผลิตวัสดุกัมมันตรังสีไปในทางก่อการร้าย กล่าวคือ โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

2. ขาดบทบัญญัติที่กำหนดถึงการมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไปในทางก่อการร้าย กล่าวคือ โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

3. ขาดบทบัญญัติที่กำหนดถึงการใช้ วัสดุกัมมันตรังสี และอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไปในทางก่อการร้าย กล่าวคือ โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาเพื่อบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำการใดหรือไม่กระทำการใด ซึ่งตามร่างอนุสัญญากำหนดไว้แต่เพียง “ห้ามมิให้...ดำเนินการมีไว้ในครอบครอง หรือใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์...” โดยไม่ได้กำหนดไปถึงการมีไว้ครอบครองหรือไปใช้ในทางก่อการร้าย ดังกล่าว และแม้ว่าในมาตรา 1/2 จะกำหนด “ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือสมคบกันกระทำให้เกิดการใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุนิวเคลียร์ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดๆ” ก็ยังไม่ครอบคลุมถึงการอุปกรณ์ที่ใช้ให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี ไปในทางก่อการร้ายตามอนุสัญญานั้นคือ โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือมีเจตนาเพื่อบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำการใดหรือไม่กระทำการใด

4. ขาดการในส่วนของการใช้หรือทำลายเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์เพื่อให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีอีกด้วย

5. นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครอบคลุมเพียงแต่การใช้หรือสมคบกันกระทำให้เกิดการใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุนิวเคลียร์ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดๆ เท่านั้นยังไม่มีการกำหนดถึงการกระทำอันเป็นการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด การสั่งการให้กระทำความผิด หรือการให้ความช่วยเหลือในการกระทำความผิด ตามอนุสัญญาฯ แต่อย่างใด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ... หรือแม้กระทั่งในพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ที่กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณานั้น ก็ยังไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ในหลายส่วน เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดการกระทำความผิดเกี่ยวกับการมีไว้ครอบครอง การผลิตหรือการใช้วัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวกับนิวเคลียร์ไปในทางการก่อการร้าย ที่เห็นได้เด่นชัดคือยังขาดการให้ความคุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมจากการกระทำดังกล่าวและการกระทำความผิดดังกล่าวโดยมีเจตนาที่จะบังคับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล รัฐ หรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำหรือไม่กระทำการใดและโดยเฉพาะอย่างยิ่งโทษของการฝ่าฝืนก็มีความแตกต่างจากโทษที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายหลายเท่าที่กำหนดให้ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของวัสดุนิวเคลียร์นั้น สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติได้ร่างระเบียบคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ว่าด้วย วิธีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของวัสดุพลอยได้ตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 พ.ศ. .... ซึ่งขณะนี้อยู่ในช่วงพิจารณาของกฤษฎีกาว่าร่างระเบียบตัวนี้มีมาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยตามที่ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) กำหนดไว้ เพียงพอหรือไม่ หากพิจารณาแล้วร่างระเบียบมีความปลอดภัยมั่นคงเพียงพอก็เป็นการประกันความปลอดภัยทั้งต่อคนและสิ่งแวดล้อม เพื่อไม่ให้เกิดการรั่วไหลของสารกัมมันตรังสีได้ เหตุการณ์โรงไฟฟ้านิวเคลียร์รั่วไหลในญี่ปุ่นที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานนี้ ทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ได้ส่งคณะผู้เชี่ยวชาญราว 20 คน ออกเดินทางจากออสเตรียไปยังญี่ปุ่น เพื่อตรวจหาข้อเท็จจริงที่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะ-ไดอิจิ โดยคณะจะทำการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยของ

โรงงาน⁴³ ซึ่งได้รับความเสียหายอย่างหนักจากแผ่นดินไหวและสึนามิเมื่อเดือนมีนาคม อย่างไรก็ตาม ร่องรอยที่ปรากฏขึ้นนั้นยังอยู่ในช่วงพิจารณาไตร่ตรอง ซึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า พระราชบัญญัติลักษณะความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้ นิเวศสิทธิ์ตามอนุสัญญาฯ นี้ ได้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เป็นการเฉพาะเพิ่มเติมเข้าไปด้วยก็ อาจจะส่งผลดีในแง่ของการรวบรวมการกระทำ ความผิดดังกล่าวไว้ในกฎหมายฉบับเดียวไม่ กระจัดกระจายอยู่ตามกฎหมายอื่นๆ ซึ่งความผิดในลักษณะก่อการร้ายที่ใช้นิเวศสิทธิ์นี้เป็น ความผิดที่มีลักษณะเฉพาะและครอบคลุมการกระทำ ความผิดโดยทั่วไปตามกฎหมายอาญาหลาย ลักษณะ อีกทั้งประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันเป็นบทบัญญัติที่เป็นบทลงโทษต่อการกระทำ ความผิดที่มีลักษณะเป็นเรื่องของศีลธรรมโดยทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ แต่ลักษณะของการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้บางลักษณะกำหนดขึ้นให้เป็นความผิดในทางเทคนิคอยู่ด้วย ดังนั้น หากมีการขยายขอบเขตเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ไปในทางที่ป้องกันและปราบปรามการ ก่อการร้ายที่ใช้นิเวศสิทธิ์ด้วย ไม่จำเป็นต้องกำกับดูแลเฉพาะการใช้พลังงานนิวเคลียร์ไป ในทางที่สันติเท่านั้น ก็จะมีผลครอบคลุมและมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนได้สรุปสาระสำคัญของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อ การร้ายที่ใช้นิเวศสิทธิ์ ค.ศ. 2005 กับ ร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ... และ ข้อเสนอแนะในการร่างพรบ .การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิเวศสิทธิ์พศ .... ดังปรากฏใน ตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ตารางเปรียบเทียบฐานความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการ ก่อการร้ายด้วยนิเวศสิทธิ์ ค.ศ. 2005 กับร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ...

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ร่างพระราชบัญญัติพลังงาน ปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ...	ร่าง พรบ.การปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิเวศสิทธิ์พศ.....
1. การมีไว้ในครอบครองหรือผลิต วัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำ ให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อ ร่างกาย อย่างร้ายแรง หรือ ทำ	มาตรา 12 “ห้ามมิให้...ผลิตหรือมี ไว้ในครอบครองหรือใช้	-บทบัญญัติยังไม่ครอบคลุมการมีไว้ใน ครอบครองหรือผลิตโดยมีวัตถุประสงค์ ในการก่อการร้าย -ดั่งนี้จึงยังไม่สอดคล้องและรองรับการ

⁴³ หนังสือพิมพ์มติชน, ล้างพิษโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ “ฟูกูชิม่า” อีก 30 ปีปลดกัมมันตรังสี [ออนไลน์] 25 มิถุนายน 2555, แหล่งที่มา: http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1325504253&gripid=&catid=

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ร่างพระราชบัญญัติพลังงาน ปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ...	ร่าง พรบ.การปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์พศ.....
ให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ⁴⁴		กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ -ให้ใช้มาตราในกฎหมายอาญาในการ บัญญัติ
2.การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการ แพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีหรือ วัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมี เจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือ บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ⁴⁵	มาตรา 12/1 “ห้ามมิให้ ... ดำเนินการมีไว้ในครอบครองหรือ ใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์...”	-บทบัญญัติยังไม่ครอบคลุมการมีไว้ใน ครอบครอง โดยมีวัตถุประสงค์ในการ ก่อการร้าย -ดังนั้นจึงยังไม่สอดคล้องและรองรับการ กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ
3.การใช้ประโยชน์จากวัสดุ กัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้ เกิดการแพร่กระจายของวัสดุ กัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อย กัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการ ใช้ประโยชน์หรือทำลายสถาน ปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อ การแผ่รังสี โดยมีวัตถุประสงค์ ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนา ทำให้ถึงแก่ชีวิต หรือบาดเจ็บต่อ ร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้ เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนา บังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือ องค์การระหว่างประเทศหรือรัฐ	มาตรา 12/1 “ห้ามมิให้ ... ดำเนินการมีไว้ในครอบครองหรือ ใช้เครื่องปฏิกรณ์ นิวเคลียร์...” มาตรา12/2 “ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือ หรือสมคบกันกระทำให้เกิดการ ใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุ นิวเคลียร์ให้เกิดอันตรายต่อ ร่างกายหรือความเสียหายต่อ ทรัพย์สินของ บุคคลใดๆ ...”	-บทบัญญัติยังไม่ครอบคลุมการใช้ โดย มีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้ายในส่วน ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม และการใช้เพื่อบังคับ(compel)ให้บุคคล หรือรัฐ หรือองค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการใด -ดังนั้นจึงยังไม่สอดคล้องและรองรับการ กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ

⁴⁴ Article 2(1)(a)(i),(ii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

⁴⁵ Ibid.

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ร่างพระราชบัญญัติพลังงาน ปริมาณเพื่อสันติ พ.ศ...	ร่าง พรบ.การปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์พศ.....
ให้กระทำการหรืองดเว้นการ กระทำการใดๆ ⁴⁶		
4.การกระทำภายใต้สถานการณ์ อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้ประโยชน์ จากวัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ รวมถึงการข่มขู่ว่าจะใช้ประโยชน์ หรือทำลายสถานปฏิบัติการทาง นิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการ แผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อร ร้าย ⁴⁷	(ไม่มีบทบัญญัติกำหนดฐาน ความผิดในส่วนนี้แต่อย่างใด)	-ยังไม่มีบทบัญญัติที่รองรับการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯในส่วนนี้
5.การพยายามกระทำความผิด ตามข้อ 1-4 ข้างต้น ⁴⁸	(ไม่มีบทบัญญัติกำหนดฐาน ความผิดในส่วนนี้แต่อย่างใด)	-ยังไม่มีบทบัญญัติที่รองรับการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้
6.การกระทำที่เป็นการเข้าร่วมใน ฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิด ตามอนุสัญญาฯ ⁴⁹	มาตรา12/2 “ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือ สมคบกันกระทำให้เกิดการใช้ วัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุ นิวเคลียร์ให้เกิดอันตรายต่อ ร่างกายหรือให้เกิดความเสียหาย ต่อทรัพย์สินของบุคคลใดๆ...”	ให้ใช้ในประมวลกฎหมายหมายอาญา ในการ ปรับใช้
7.การกระทำอันเป็นการจัดการ หรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ ⁵⁰	(ไม่มีบทบัญญัติกำหนดฐาน ความผิดในส่วนนี้แต่อย่างใด)	-ยังไม่มีบทบัญญัติที่รองรับการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ

⁴⁶ Article 2(1)(b)(i),(ii) and (iii) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

⁴⁷ Article 2(2)(a),(b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

⁴⁸ Article 2(3) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

⁴⁹ Article 2(4)(a) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

⁵⁰ Article 2(4)(b) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005.

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ร่างพระราชบัญญัติพลังงาน ปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ...	ร่าง พรบ.การปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์พศ.....
8. การกระทำอันมีส่วนช่วยเหลือ ในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะ เป็นความผิดธรรมดาหรือ หลายกรรมตามอนุสัญญาฯโดย กลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมี วัตถุประสงค์ร่วมกัน ดังเช่นการ กระทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะ ขยายความผิดทางอาญา หรือ เพื่อความมุ่งประสงค์ทางอาญา ของกลุ่มบุคคล หรือเป็นการ กระทำโดยผู้ถึงเจตนาของกลุ่ม บุคคลที่จะกระทำความผิด ดังกล่าว ความรู้ของกลุ่ม การมี ส่วนในการกระทำความผิดเช่น ว่านั้นต้องเป็นไปโดยเจตนา และ เป็นไปตามกรณีใดกรณีหนึ่ง ⁵¹	(ไม่มีบทบัญญัติกำหนดฐาน ความผิดในส่วนนี้แต่อย่างใด)	-ยังไม่มีบทบัญญัติที่รองรับการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯในส่วนนี้

4.3 แนวปฏิบัติของไทยเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

ไทยมีการประณามการก่อการร้ายทุกรูปแบบและพร้อมที่จะร่วมมือกับพันธมิตรระหว่างประเทศ ในการปราบปรามการก่อการร้ายในกรอบของสหประชาชาติ นอกจากนี้ ไทยยังยึดมั่นในพันธกรณี ที่จะปฏิบัติตามข้อมติต่างๆ ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในการต่อต้านการก่อการร้าย สำหรับด้านการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายนั้น ไทยอยู่ในระหว่างกระบวนการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำนวนหลายฉบับ นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2544 คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติการตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงฯ ที่ 1737 (2001) ซึ่งเน้นการปราบปรามการให้การสนับสนุนทางการเงินต่อกลุ่มก่อการร้าย ได้แก่ การควบคุมการตรวจคนเข้าเมือง การอายัดทรัพย์สินและห้ามการรวบรวมเงินทุนเพื่อสนับสนุนการก่อการร้าย การแลกเปลี่ยนข่าวสารและความร่วมมือด้านอาญา เป็นต้น ปัจจุบันไทยได้ลงนามในอนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายแล้วหลายฉบับ ในกรอบของอาเซียน ไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนได้ร่วมมือกัน

⁵¹ Article 2(4)(c) of International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism 2005

ต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติอย่างใกล้ชิด โดยเน้นความร่วมมือในการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และได้กำหนดแผนปฏิบัติการร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกในการต่อต้านการก่อการร้าย เช่น การเสริมสร้างสมรรถนะของกลไกการต่อต้านการก่อการร้ายภายในประเทศและระหว่างประเทศสมาชิก การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร/ข่าวกรอง รวมทั้งการร่วมมือกับประเทศและภูมิภาคอื่นๆ เป็นต้น

4.3.1 การจัดตั้งหน่วยงานที่มีบทบาทการดำเนินการเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์

สำหรับประเทศไทย ได้จัดตั้ง คณะกรรมการนโยบายและอำนาจการแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล (นอภ.) ซึ่ง ประกอบด้วย กรรมการ ๑๘ ตำแหน่ง มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เลขาธิการสภาความมั่นคง เป็นกรรมการและเลขานุการ ส่วนกรรมการอื่นๆ คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย การคลัง การต่างประเทศ คมนาคม เลขาธิการนายกรัฐมนตรี อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการสามเหล่าทัพ ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ และเจ้ากรมยุทธการทหาร นอกจากนี้ ยังให้มี องค์การประสานการปฏิบัติ เรียกว่า ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายสากล (ศตภ.) อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา⁵² ของกองบัญชาการกองทัพไทย ทำหน้าที่ประสานการปฏิบัติและสนับสนุนหน่วยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งทางด้านบุคลากรและยุทธโศปกรณ์ โดยให้ส่วนราชการต่าง ๆ โดยเฉพาะ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถือเป็นความเร่งด่วนระดับต้น และให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณให้ตามความเหมาะสม และเพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหการก่อการร้ายสากลเป็นไปอย่างมีเอกภาพสอดคล้องกับข้อบังคับ กฎหมาย และพันธกรณีระหว่างประเทศ รัฐบาลไทยจึงได้กำหนดมาตรการดำเนินการดังนี้

1. ไม่ยินยอมต่อข้อเรียกร้องของกลุ่มก่อการร้ายใด ๆ
2. ให้มีการยึดหยุ่นในการเจรจาและใช้มาตรการแก้ไขจากเบาไปหาหนัก โดยให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ ชื่อเสียง และเกียรติภูมิ พันธกรณีระหว่างประเทศ และผลกระทบกระเทือนทุกด้าน

⁵² พรสวรรค์ วัฒนางกูร, ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและนโยบายความมั่นคง มุมมองของไทย ยุโรป และนานาชาติ (กรุงเทพฯ: ศูนย์ยุโรปศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544) หน้า 100

3. ให้มีการประสานงานกับต่างประเทศในการแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล
4. ผู้ก่อการร้ายที่กระทำต่อทรัพย์สินและชีวิตคนไทยในต่างประเทศ จะดำเนินการลงโทษโดยศาลไทย
5. หากมีปัญหาในการปฏิบัติ รัฐบาลจะเป็นผู้ตัดสินใจและสั่งการเป็นกรณี ๆ ไป ตามความเหมาะสมของสถานการณ์
6. ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ยึดถือแนวความคิดในการดำเนินการตามนโยบาย การแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล เป็นหลัก และจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร อาวุธยุทโธปกรณ์ และระบบการข่าวที่สามารถเตรียมพร้อม และเผชิญหน้าได้ตลอดเวลา โดยมีศักยภาพและ ประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ

4.3.2. การดำเนินการของหน่วยงาน

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเปิดเสรี มีปัจจัยดึงดูดชาวต่างชาติเข้ามาใน ไทยโดยเฉพาะประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย ไม่ว่าจะเป็นพม่า ลาว กัมพูชา ปากีสถาน และอื่น ๆ นอกจากนี้สภาพความสับสนวุ่นวายของโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและ การบริการของเมือง ยังเป็นแรงดึงดูดเครือข่ายองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายเข้า มาที่พิกังในไทย ทำให้ไทยยังต้องเผชิญปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่รุนแรงและส่งผลต่อความ ปลอดภัยของประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นจุดอ่อนอย่างยิ่งในการ สู้รบระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มก่อความไม่สงบ ดังนั้นประเทศไทยโดยผู้รับผิดชอบจึงได้มีนโยบาย และแผนการดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับกำกับการป้องกันปราบปราม และต่อต้านการก่อการร้าย ดังนี้

1.1. นโยบายและแผนการในการป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ของประเทศไทยในระดับภายในประเทศ

เนื่องมาจากว่าการที่รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นว่าการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์เป็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ แม้ไทยจะไม่ใช่ว่าประเทศที่เป็น เป้าหมาย แต่ก็ยังมีกลุ่มก่อการร้ายที่ใช้เส้นทางในการลักลอบขนส่งวัตถุอันตรายหรือวัตถุดิบในการใช้ อาวุธที่มีความร้ายแรงสูง ประเทศไทยจึงเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงพอสมควร แม้ยังไม่มี การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ประเทศไทยก็ควรมีนโยบายหรือ มาตรการต่าง ๆ ในการป้องกันไว้ล่วงหน้า และปรับปรุงมาตรการที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1) มีการตั้งหน่วยงาน และคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาในการก่อการร้ายระหว่างประเทศ รวมไปถึงการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์

ก คณะกรรมการนโยบาย และอำนาจการแก้ไขปัญหาก่อการร้ายระหว่างประเทศ (นอก)

ข คณะอนุกรรมการอำนาจการแก้ไขปัญหาก่อการร้ายระหว่างประเทศ(อกสร)

ค ศูนย์ประสานงานความร่วมมือต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และอาชญากรรมข้ามชาติแห่งชาติ (ศกอช)

ง ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ (ศตก) โดยอยู่ภายใต้สังกัดของกองบัญชาการกองทัพอไทย

2) การมอบหมายให้กองทัพอไทยโดยกองทัพอไทย โดยกองทัพอเรือ หรือทหารเรือเตรียมการเพื่อรับมือการก่อการร้ายระหว่างประเทศ โดยจัดทำแผนป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ เพื่อปฏิบัติการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานทั้งหลายในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก การป้องกันการก่อการร้าย

เป็นขั้นตอนที่ทหารเรือ บก อากาศ ตำรวจ และหน่วยปฏิบัติการพิเศษเหล่านี้จะมีการฝึก และให้ความรู้เพื่อที่จะทำการป้องกันการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย โดยเฉพาะความชำนาญด้านการข่าว และความรู้ในเรื่องระเบิดนิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพและการด้านยุทธวิธีร่วมกัน

ข การต่อต้านการก่อการร้าย

เป็นขั้นตอนที่หน่วยงานในพื้นที่สามารถชี้ชัดได้แล้วว่าภายในพื้นที่ตนเองมีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายเกิดขึ้น ทั้งนี้ในหน่วยงานในพื้นที่ดังกล่าวต้องรายงานถึงการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายเกิดขึ้น ทั้งนี้ในหน่วยงานในพื้นที่ดังกล่าวต้องรายงานถึงการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายขึ้นไปตามลำดับจนถึงชั้นรัฐบาล โดยนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจสั่งการในการดำเนินการอย่างใด ๆ เพื่อเป็นการต่อต้านการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย

ค ขั้นตอนการฟื้นฟู

โดยกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทัพเรือ กองทัพบก กองทัพอากาศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ และได้รับการฝึกปฏิบัติการปฏิบัติการภายหลังจากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายจบสิ้นแล้ว

3) การนำแผนไปใช้

การนำแผนตามที่กำหนดในข้อ 1.2 ข้างต้น มาฝึกเพื่อป้องกัน และต่อต้านการก่อการร้ายในพื้นที่ต่าง ๆ โดยการฝึกดังกล่าวจะฝึกในพื้นที่ที่ถือว่าเสี่ยงภัยในการก่อการร้าย

4) การจัดหาอุปกรณ์

การจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้พอเพียง และฝึกบุคลากรที่สามารถปฏิบัติการได้ เพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีในการป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่นิวเคลียร์

1.2 นโยบายและแผนการในการป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ของประเทศไทยในระดับระหว่างประเทศ

ในการดำเนินการเพื่อป้องกัน และต่อต้านการก่อการร้ายในระดับระหว่างประเทศของไทยนั้น ประเทศไทยได้มีความร่วมมือ และดำเนินการดังกล่าวทั้งในระดับทวิภาคี อาทิ การมีความร่วมมือในระดับทวิภาค เช่น ความร่วมมือระหว่างราชอาณาจักรไทยกับเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และอินเดีย และความร่วมมือในระดับภูมิภาค เช่น ความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบและมาตรการต่าง ๆ เพื่อนำมาบังคับใช้ และการร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในการทำข้อตกลงร่วมกัน แยกอธิบายได้ดังนี้

1.2.1 ความร่วมมือในระดับทวิภาคีของประเทศไทย

ก ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีความร่วมมือกับมาเลเซียในการตรวจหาความปลอดภัยในแนวพรมแดน และพรมแดนทางทะเล ทั้งบริเวณอ่าวไทย และบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อป้องกันการก่อการร้ายและการทำอันตรายต่าง ๆ ในทางทะเล

ข ในปี พ.ศ. 1988 ประเทศไทย และประเทศเวียดนามได้มีข้อตกลงในการป้องกันความรุนแรงในบริเวณอ่าวไทย โดยประเทศไทย และประเทศเวียดนามได้มีการตกลงกันในการตรวจตราพรมแดนทางทะเลในระดับนานาชาติ ทั้งนี้รวมไปถึงการตรวจตรา ดูแล

ควบคุมในส่วนอื่นๆ อาทิ การป้องกัน และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลของทั้งประเทศไทย และประเทศเวียดนามจากการเอาเปรียบของประเทศที่สาม การปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเล การป้องกันการปล้นเรือ การลักลอบขนถ่ายสินค้าอาวุธนิวเคลียร์ การลักลอบการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ซึ่งอาจเป็นการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

ค. ในปี ค.ศ.2003 ประเทศไทย และประเทศอินเดียได้มีการลาดตระเวนทางน้ำ และทางทะเลเพื่อป้องกันภัยในการกระทำอันเป็นอันตรายต่อการเดินเรือทางทะเล รวมทั้งมีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อให้ดำเนินการตามข้อตกลงดังกล่าวข้างต้น บรรลุผล และมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ง. ประเทศไทยได้มีความร่วมมือทวิภาคีกับประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างเร่งรีบเพื่อป้องกันผลกระทบอันเกิดจากการก่อการร้ายซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการค้า การเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว รวมไปถึงการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ทั้งนี้ได้มีการนำระบบประเมิน และชี้ชัดบุคคล (Personal Identification Secure Comparison and Evaluation System : PISCES) มาใช้⁵³ นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีท่าเรือแหลมฉบัง ได้ริเริ่มเอาโครงการการค้าที่มีประสิทธิภาพ และความปลอดภัย (Best) มาใช้บังคับกับเรือขนส่งสินค้าที่จะมุ่งหน้าไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย โดยระบบดังกล่าวนี้สามารถทำให้ผู้ประกอบการ หรือแม้กระทั่งท่าเรือเองสามารถที่จะติดตามตู้คอนเทนเนอร์ที่ส่งออกไป หรือนำเข้ามาจากท่าเรือที่แหลมฉบัง ในเส้นทางท่าเรือแหลมฉบัง ในเส้นทางท่าเรือแหลมฉบังไปยังเมืองซีแอตเทิลประเทศสหรัฐอเมริกาได้

ในปัจจุบันไทยยังมีโครงการเมกะพอร์ท สกัต์อาวุธนิวเคลียร์เข้า-ออก หลังจากเหตุการณ์ 11 กันยายน สหรัฐฯ ซึ่งตกเป็นเป้าของกลุ่มก่อการร้ายได้ประสานขอความร่วมมือจากท่าเรือขนาดใหญ่ทั่วโลก 20 แห่ง เพื่อติดตั้งเครื่องตรวจจับกัมมันตภาพรังสีอาร์พีเอ็ม (Radiation portal monitors: RPM) ซึ่งเป็นด่านแรกของการสกัดกั้นวัสดุนิวเคลียร์และวัสดุกัมมันตรังสีที่จะลักลอบเข้าสู่สหรัฐฯ และท่าเรือแหลมฉบังของ ไทยซึ่งเป็นท่าเรือขนาดใหญ่อันดับที่ 19 ของโลกก็เป็นหนึ่งในท่าเรือที่ต้องติดตั้งเครื่องตรวจจับกัมมันตภาพรังสีดังกล่าว ซึ่งเริ่มใช้งานในปี 2550 โดยสหรัฐฯ ได้ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค ติดตั้งอุปกรณ์ และฝึกอบรมบุคลากร

⁵³ เพ็ญพิรุฬห์ เจริญคำ. อนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล.ศ.1988 : ศึกษาการเข้าเป็นภาคีของประเทศไทย (นิติศาสตร์มหาบัณฑิต นิติ ศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2550) น. 75-76

โครงการเมกะพอร์ทนี้ได้รับการช่วยเหลือจาก กระทรวงพลังงานของสหรัฐฯ ได้ตั้งโครงการติดตั้งเครื่องตรวจจับกัมมันตภาพรังสีที่ทำเร็ว เพื่อเป็นการป้องกันอาวุธนิวเคลียร์ก่อนเข้าประเทศ และได้ให้ประโยชน์แก่ประเทศเจ้าของท่าเรือในการป้องกันวัสดุนิวเคลียร์และวัสดุ กัมมันตภาพรังสีเข้าสู่ประเทศนั้นๆ ด้วย

นับแต่เริ่มโครงการเมกะพอร์ท นายกิตติพงษ์กล่าวว่าเจ้าหน้าที่ ปส.ยังไม่เคยได้รับการประสานงานให้เข้าเก็บกู้ เนื่องจากสินค้าที่มีรังสีส่วนใหญ่เป็นกล้วยและเซรามิกที่มีรังสีตามธรรมชาติอยู่แล้ว ส่วนเรื่องการลักลอบนำขยะนิวเคลียร์มาทิ้งนั้น ทางปส.ไม่มีข้อมูลว่าการลักลอบดังกล่าว เมื่อใดที่มีการลักลอบต้องผ่านด่านตรวจของกรมศุลกากร และแม้มีความเป็นไปได้ที่จะมีการทิ้งขยะนิวเคลียร์ลงทะเล แต่การใช้งานรังสีมีกฎหมายควบคุมทั้งระหว่างประเทศและภายในประเทศ ดังนั้น โอกาสที่จะมีการเด็ดลอดจึงเป็นได้น้อยมาก นอกจากการตรวจตามขั้นตอนปกติของระบบแล้ว ในบางครั้งอาจต้องมีการสุ่มตรวจหาวัสดุกัมมันตรังสี

แม้ว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการลักลอบขนส่งวัสดุนิวเคลียร์หรือการขนขยะนิวเคลียร์ไปทิ้งในเส้นทางอื่นๆ แต่การมีระบบป้องกันที่ทำเรือขนาดใหญ่ก็เป็นอีกหนึ่งมาตรการที่จะป้องกันการลักลอบทำผิดกฎหมายอย่างโจ่งแจ้ง อย่างน้อยก็เป็นอีกหนึ่งมาตรการที่จะเพิ่มความลำบากให้แก่ผู้ก่อการร้ายได้⁵⁴

๑ ประเทศไทยได้มีการทำความร่วมมือระหว่างกันกับออสเตรเลีย โดยการร่วมมือระหว่างกันดังกล่าวได้มีการนำระบบฐานข้อมูลของผู้โดยสาร (Advanced Passenger Processing System :APP) มาใช้บังคับเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดตามการเคลื่อนไหวของบุคคลหรือผู้โดยสารทั้งที่เข้าและออกจากประเทศไทย

1.2.2 ความร่วมมือในระดับภูมิภาคของประเทศไทย

ในระดับภูมิภาคนั้นไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกของประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Asean) ก็ได้มีความร่วมมือรวมกันกับประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาทิ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศบรูไน ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชาประเทศมาเลเซีย เป็นต้น เพื่อทำการป้องกันและต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย ทั้งนี้ ได้มีการดำเนินการในลักษณะต่างๆ อาทิ

⁵⁴ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ, 'เมกะพอร์ท' สกัดอาวุธนิวเคลียร์เข้า-ออกตั้งแต่ท่าเรือ , [ออนไลน์] 21 มกราคม 2554, แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Science/ViewNews.aspx?NewsID=9530000082608>

ก การจัดประชุมระหว่างประเทศในหัวข้อเรื่องการกระทำอันเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาแนวทางแก้ไข ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และมาตรการต่าง ๆ เช่นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข การดำเนินการเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งรวมถึงประเทศไทย โดยประเทศต่าง ๆ ล้วนมีหน้าที่ในการร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสารในส่วนการก่อการร้ายให้กับประเทศสมาชิก

ค การจัดตั้ง GICNT เป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระชับความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันภัยจากการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ โดยเฉพาะการป้องกันการจัดหา การครอบครอง การขนส่งวัสดุนิวเคลียร์ และวัสดุแก๊สมันตรังสี และการพัฒนาวัสดุดังกล่าว เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการก่อการร้าย รวมทั้งการป้องกันการโจมตีสถานที่ทางนิวเคลียร์ โดยมีเป้าหมายในการรวมแนวปฏิบัติด้านการไม่แพร่ขยายอาวุธและการต่อต้านการก่อการร้ายเข้าไว้ด้วยกันและสร้างความ เป็นบูรณาการในการต่อต้านการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประเทศที่เข้าร่วมได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้อีก

4.4 มาตรการในด้านอื่น ๆ

นอกจากปรับเปลี่ยนตัวบทกฎหมายแล้ว ในกรณีที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005

1. การดำเนินการด้านบุคลากร

การดำเนินการในด้านบุคลากรนี้ จะเป็นการดำเนินการในด้านเจ้าพนักงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกฎหมายที่อนุวัติตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005 เช่น เจ้าหน้าที่ทหารเรือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ พนักงานศาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการจับกุมผู้กระทำความผิด โดยการดำเนินการด้านบุคลากรดังกล่าวนี้ หน่วยงานราชการที่บุคคลเหล่านี้สังกัดอยู่ จะต้องเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของอนุสัญญา และประชาสัมพันธ์เจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานของตนในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำหน้าที่ เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้นมีความรู้ ความชำนาญ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการ การปรับใช้กฎหมาย และการบังคับตามกฎหมายเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

2. การปรับตัวทางด้านการต่างประเทศ

อันเนื่องมาจากอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวยอร์ก ค.ศ. 2005 ได้กำหนดให้รัฐภาคีต่างมีหน้าที่ที่จะต้องให้ความร่วมมือในการป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวยอร์ก หรือการกระทำ อันเป็นความผิดตามที่ กำหนดไว้ในอนุสัญญา ทั้งนี้ประเทศภาคีจะต้องดำเนินการ ในการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสาร อันสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งการจัดให้มีซึ่งความร่วมมือระหว่างกันในด้าน ของการจัดการต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดให้มีซึ่งมาตรการอื่นๆ ที่จำเป็น และเหมาะสม เพื่อป้องกันมิ ให้การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางนิวยอร์กเกิดขึ้น ดังนั้น ในด้านการต่างประเทศ ผู้ที่มี หน้าที่ความรับผิดชอบจะต้องดำเนินการประการต่าง ๆ ให้การดำเนินนโยบายเป็นไปตามที่กำหนด ไว้ในอนุสัญญา อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

3. การปรับตัวในด้านการให้ความรู้แก่ประชาชน

หากประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวยอร์ก ค.ศ. 2005 ไม่ว่าจะด้วยประการใด รวมทั้งไม่ว่าจะ ดำเนินการอย่างไรก็ตามเพื่อให้กฎหมายภายในของไทยมีความสอดคล้องไปกับอนุสัญญา ฉบับ ดังกล่าว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้นเพื่อให้กฎหมายสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง ดังนั้น องค์การภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องจึงสมควรที่จะให้ ความรู้กับประชาชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่จะออกใหม่ หรือแม้กระทั่งการแก้ไขกฎหมาย ฉบับเดิมที่มีอยู่เดิม เนื่องจากแท้จริงแล้ว บุคคลที่ใช้กฎหมายมากที่สุดคือประชาชนนั่นเอง

กล่าวโดยสรุป แม้ว่าไทยจะมีใช้เป้าหมายในการก่อการร้ายระหว่างประเทศ แต่ก็ มิใช่ว่าประเทศไทยจะตกเป็นเป้าหมายในการก่อการร้ายมิได้เลย จะเห็นได้ว่าประเทศไทยนั้นเป็น ประเทศเปิด จึงมีโอกาสเสี่ยงอย่างยิ่งที่จะถูกใช้ประโยชน์ในการหลบซ่อนตัวของผู้ที่กระทำ ความผิดฐานก่อการร้ายได้ การดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวยอร์ก ซึ่งหากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี จะต้องพิจารณาทั้งมาตรการทางกฎหมาย และ แนวทางปฏิบัติ มาตรการทางกฎหมายควร เพิ่มกฎหมายซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของพระราชบัญญัติ ขึ้นมาเพื่อรองรับพันธกรณีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวยอร์ก โดยบัญญัติกฎหมายภายในตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ เป็นความผิดอาญาร้ายแรงและมีการ

กำหนดโทษ ตลอดจนการเพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการ ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความร่วมมือทางอาญา การโอนตัวนักโทษ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่ง นอกจากการปรับตัวทางด้านกฎหมายภายในของตนแล้ว การปรับตัวในด้านอื่นๆ ก็ยังคงจำเป็นเช่นกัน อาทิ การปรับตัวในด้านเจ้าพนักงาน และเจ้าหน้าที่ การปรับตัวด้านการดำเนินการด้านการต่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศอีกด้วย

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ในปัจจุบันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศได้เป็นภัยอย่างหนึ่งที่กำลังก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงต่อนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย จนถือได้ว่าเป็นอันตรายในลำดับต้นๆ ของมนุษยชาติ เนื่องจากเป็นการกระทำที่มุ่งทำลายต่อชีวิต และทรัพย์สินของบุคคลผู้บริสุทธิ์ โดยการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายนั้นมีในรูปแบบต่าง ๆ ในช่วงสิบปีที่ผ่านมาในรูปแบบการก่อการร้ายก็รุนแรงขึ้นเป็นลำดับ

จากสถานการณ์ก่อการร้ายระหว่างประเทศที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากอดีตมาจนถึงปัจจุบันนั้น แม้ที่ผ่านมาประเทศไทยอาจมิใช่เป้าหมายสำคัญลำดับต้น ๆ ของผู้ก่อการร้ายระหว่างประเทศก็ตาม แต่ก็มีใช้ว่าประเทศไทยจะตกเป็นเป้าหมายในการก่อการร้ายมิได้เลย ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าการก่อการร้ายระหว่างประเทศนั้นมีการพัฒนารูปแบบวิธีการตลอดจนเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการก่อการร้ายอยู่เสมอ หากที่จะคาดการณ์ใด ๆ ได้จนอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบและวิธีการของผู้ก่อการร้ายไม่เคยหยุดนิ่ง หากแต่จะก้าวหน้าไปพร้อม ๆ กับความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้เองสร้างความกังวลให้แก่ประชาคมโลกเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางด้านนิวเคลียร์ที่แม้ว่าโดยหลักแล้วจะเป็นการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางสันติและก่อให้เกิดประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติแล้ว ในทางกลับกันก็เป็นที่น่าวิตกอยู่แล้วว่าองค์ความรู้ดังกล่าวยังสามารถพัฒนาไปในทางที่อาจกระทบต่อสันติภาพและความมั่นคงของประชาคมโลกได้ด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น การนำเอาเทคโนโลยีด้านนิวเคลียร์มาใช้ผลิตอาวุธนิวเคลียร์ หรืออาจนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงแสนยานุภาพ เพื่อต่อรองกับประเทศมหาอำนาจต่าง ๆ และมีแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายอาจนำความรู้หรือเทคโนโลยีทางด้านนิวเคลียร์มาใช้ก่อการร้ายในอนาคตอีกด้วย

แม้ว่าอาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์ส่วนใหญ่จะอยู่ในความมีไว้ในครอบครองดูแลของรัฐ แต่ทั้งนี้ ก็ไม่อาจประมาทความสามารถของผู้ก่อการร้ายที่อาจแสวงหาอาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์มาไว้ในความมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ในการก่อการร้ายไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม อาทิ เช่น จากการขโมย หรือจากซื้อขายในตลาดมืด หรือจากการลักลอบแสวงหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านนิวเคลียร์ เป็นต้น แต่ประเด็นที่น่ากังวลมากที่สุด ก็คือ การที่ผู้ก่อการร้ายมุ่งโจมตีหรือทำลายสถานที่ ที่มีการจัดเก็บอาวุธนิวเคลียร์หรือวัสดุนิวเคลียร์ หรือ

สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั่วโลก ดังนั้นหากสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ต่าง ๆ ไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดพออาจส่งเสี่ยงต่อการโจมตีจากผู้ก่อการร้าย และจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบอย่างมหาศาลได้

ดังนั้นแนวทางสำคัญในการป้องกันมิให้อาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์ต่าง ๆ ไปตกอยู่ในความครอบครองของผู้ก่อการร้าย หรือตกเป็นเป้าหมายในการโจมตีและทำลายได้นั้น ประการสำคัญก็คือ ประชาคมโลกควรตระหนักถึงภัยดังกล่าว ร่วมสร้างมาตรการในการป้องกันและคุ้มครองอาวุธนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์อย่างมีประสิทธิภาพ และรัดกุมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือยิ่งไปกว่านั้นหากประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตอาวุธนิวเคลียร์มีจิตสำนึกเห็นถึงภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากอาวุธนิวเคลียร์เป็นประเด็นสำคัญว่าแสดงแสนยานุภาพของตน แข่งขันกันผลิตอาวุธนิวเคลียร์ก็สามารถที่จะลดความเสี่ยงจากภัยการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ลงได้อย่างมาก เนื่องจากภัยจากการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์มิใช่เป็นเพียงปัญหาระดับประเทศของรัฐใดรัฐหนึ่ง แต่ถือเป็นปัญหาระดับโลก ซึ่งไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยประเทศใดประเทศหนึ่งแต่เพียงประเทศเดียว ดังนั้นแล้วนานาประเทศควรให้ความสำคัญและเร่งประสานความร่วมมือในการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ขึ้นไม่ว่าจะด้วยสถานการณ์ใดและไม่ว่าจะเกิดขึ้น ณ ที่แห่งใดบนโลกใบนี้ก็ตาม

ด้วยเหตุนี้เองอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ฉบับนี้จึงจำเป็นต้องมีขึ้น หลังจากที่หลายประเทศยังคงมีการส่งสมวัสดุนิวเคลียร์และวัสดุนิวเคลียร์ทั้งที่มีอย่างเปิดเผยเป็นทางการ และที่คาดว่าอาจจะมิอย่างเปิดเผยเป็นทางการ ประกอบกับภัยคุกคามจากการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นประชาคมโลกจึงมีความพยายามที่จะสร้างกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ขึ้น เพิ่มเติมจากการก่อการร้ายในรูปแบบที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการป้องกัน สกัดกั้น และปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ ก่อนที่จะเกิดขึ้นจริงในอนาคต

แม้ว่าอนุสัญญาฯ ฉบับนี้จะมีได้กำหนดข้อห้ามใหม่ ๆ เกี่ยวกับการใช้อาวุธนิวเคลียร์ของรัฐสมาชิกก็ตาม และบทบัญญัติในอนุสัญญาฯ ยังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติบางประการ อาทิ เช่น ปัญหาจากการที่ผู้ร่างอนุสัญญาฯ ฉบับนี้หลีกเลี่ยงไม่กำหนดคำนิยามของการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์ไว้ในอนุสัญญาฯ จะมีก็แต่เพียงการกำหนดการกระทำอันเป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ เอาไว้ในมาตรา 2 เท่านั้น ทั้งนี้ก็สืบเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของการนิยามความหมายของการก่อการร้ายที่ยังคงเป็นประเด็นถกเถียงในเวทีระดับระหว่างประเทศอันส่งผลให้

ค่านิยมของการก่อการร้ายยังคงมีความคลุมเครือต่อไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความและขอบเขตของการกระทำความผิดตามอนุสัญญา ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาการตีความขอบเขตของการมีไว้ในครอบครองวัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ หรือการผลิตวัสดุกัมมันตรังสีว่าการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตในลักษณะใดหรือระดับใดจึงจะถือได้ว่ามีเจตนา มีไว้ในครอบครองหรือผลิตเพื่อก่อการก่อการร้าย และปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับอัตราส่วนโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐภาคี ตลอดจนปัญหาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่แต่ละประเทศย่อมมีการกำหนดข้อยกเว้นที่แตกต่างกัน รวมไปถึงปัญหาในการบังคับใช้อนุสัญญา ต่อรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์หรือวัสดุนิวเคลียร์ไว้ในครอบครองรวมทั้งรัฐอื่นที่มีได้เป็นภาคีในอนุสัญญา ฉบับนี้ ซึ่งในการนี้ก็อาจมีการแก้ไขปรับปรุงช่องว่างของอนุสัญญา ดังกล่าวเพิ่มเติมได้ในอนาคต

แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันอนุสัญญา ฉบับนี้ ก็ถือได้ว่าเป็นอนุสัญญาที่มีความสำคัญฉบับหนึ่งในทางระหว่างประเทศ ซึ่งมีการวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์เอาไว้โดยตรง อันมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนากรอบการทำงานของกฎหมายระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดหลักกฎหมายใหม่ๆ เกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ และอันตรายอันเกิดจากการก่อการร้าย ที่ใช้ นิวเคลียร์ การสร้างมาตรการป้องกันการก่อการร้าย ที่ใช้ นิวเคลียร์ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพรวมถึงการสร้างกลไกทางกฎหมายขึ้นเพื่อช่วยประสานงานเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ในทุกขั้นตอนระหว่างประเทศสมาชิก อันเป็นการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศตามเจตนารมณ์ของกฎบัตรสหประชาชาติ โดยอนุสัญญา ฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศที่ต่อต้านและปราบปรามกิจกรรมของผู้ก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ ซึ่งได้ออกแบบมาโดยเฉพาะ กล่าวคือ ร่างออกมาเพื่อป้องกันการกระทำที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต หรือที่เรียกว่า “เครื่องมือบังคับก่อน” (Pre-emptive instrument) ทั้งนี้เพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่มีลักษณะเฉพาะเช่นนี้เป็น การโดยตรงซึ่งถือได้ว่าเป็นลักษณะพิเศษของอนุสัญญา ฉบับนี้ ที่ทำให้แตกต่างจากอนุสัญญาปราบปรามการก่อการร้ายในกรอบของสหประชาชาติฉบับอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอนุสัญญา ที่ร่างขึ้นจากเหตุการณ์ก่อการร้ายที่ได้เกิดขึ้นแล้วในช่วงเวลานั้น ๆ

นอกจากนี้อนุสัญญา ฉบับนี้ยังมีลักษณะพิเศษแตกต่างกับอนุสัญญาก่อการร้ายฉบับอื่น ๆ อีก สืบเนื่องมาจากความร้ายแรงของนิวเคลียร์ที่มีอำนาจในการทำลายล้างที่สูงมาก อาจก่อให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้างต่อมนุษย์ ทรัพย์สิน รวมไปถึงสิ่งแวดล้อม ดังนั้นในอนุสัญญาฉบับนี้จึงมีการกำหนดฐานความผิดไว้เพียงแต่ผู้ก่อการร้ายมีไว้ในครอบครอง หรือ

ผลิตภัณฑ์นิวเคลียร์โดยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือเพียงแต่มีเหตุการณ์ปรากฏว่าได้มีการคุกคามโดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุกัมมันตรังสีในการก่อการร้าย หรือข่มขู่ว่าจะทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ ก็ถือได้ว่าเป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฯ ฉบับนี้แล้ว ไม่จำเป็นต้องรอให้ผู้ก่อการร้ายนำเอาวัสดุนิวเคลียร์ หรือสารตั้งต้นไปผลิตเป็นอาวุธนิวเคลียร์ก่อน เพื่อที่จะนำมาใช้ในการก่อการร้ายโดยตรงแต่อย่างใด เนื่องด้วยเหตุผลที่ว่า หากรอให้ถึงขั้นที่ผู้ก่อการร้ายใช้อาวุธนิวเคลียร์ซึ่งมีอนุภาพทำลายล้างสูงที่มากกว่าอาวุธประเภทอื่น ๆ แม้กระทั่งระเบิด ก็ย่อมเป็นการยากที่จะทำการเยียวยาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอันถือเป็นวาทกกฎหมายยับยั้งตัดตอนมิให้เกิดการลงมือกระทำความผิดเอาไว้ด้วย นั่นคือ เพียงแต่มีการดำเนินการดังต่อไปนี้ก็ถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ แล้ว

1. มีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือ
2. มีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือ
3. ใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ หรือ
4. กระทำการภายใต้สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่ว่าจะใช้วัสดุนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี รวมทั้งการข่มขู่ว่าจะใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสีโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย หรือการแสดงความต้องการที่จะมีวัสดุนิวเคลียร์โดยการคุกคามว่าจะใช้กำลัง

5.พยายามกระทำความผิดตามข้อ 1 – 4 ข้างต้น

6.เข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ

7.จัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ

8.กระทำการที่มีส่วนช่วยเหลือให้การกระทำความผิด ไม่ว่าจะในทางใดในการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญาฯ โดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีความมุ่งประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมเช่นว่านั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนา หรือเป็นการกระทำโดยจุดมุ่งหมายที่จะขยายการกระทำความผิดทางอาญา หรือความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่ม หรือการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำความผิด หรือการกระทำที่เกี่ยวข้อง

สำหรับประเทศไทยเองแม้จะเป็นประเทศที่มีได้มีอาวุธนิวเคลียร์ไว้มีไว้ในครอบครอง แต่ก็มีเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์หรือเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัยไว้ใช้งานด้วย โดยมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “เครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย-1 ปรับปรุงครั้งที่ 1 ” หรือ “ปปว.-1/1” ซึ่งเป็นเครื่องปฏิกรณ์ฯ ขนาด 2 เมกะวัตต์ ตั้งอยู่ที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ถนนวิภาวดีรังสิต ซึ่งประเทศไทยได้นำพลังงานนิวเคลียร์ที่ได้มาจากเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูฯ เพื่อใช้ประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการผลิตสารไอโซโทปรังสี เพื่อใช้ในการแพทย์ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ในการถนอมอาหาร การนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ในการศึกษาทางโบราณคดี ตลอดจนจนถึงการศึกษาวิจัยในด้านอื่น ๆ อีกมากมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในอนาคตประเทศไทยเองก็ได้มีการวางแผนไว้ว่าจะสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ 4,000 เมกะวัตต์ ในปี ค.ศ. 2020 ด้วย ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างมาตรการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่ดีพอ จึงสมควรอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้ เพื่อเป็นการสร้างมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะแม้ประเทศไทยเองอาจมิใช่เป้าหมายหลักในการก่อการร้ายระหว่างประเทศและที่ผ่านมายังไม่เคยดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดก่อการร้ายระหว่างประเทศก็ตาม แต่เพื่อความปลอดภัยของประเทศไทยเองจึงควรตระหนักถึงภัยที่อาจจะเกิดขึ้นดังกล่าว ซึ่งในด้านเทคนิคเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัยนั้นทางสำนักงานปรมาณูทั้งฝ่ายกฎหมายและฝ่ายวิศวกรรมก็ได้ช่วยกันวิจัยและยังอยู่ในขั้นพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งตามที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ มาแล้วในบทที่ 4 ก็จะได้เห็นว่า ยังไม่ครอบคลุมการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายรังสี อุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดการระเบิดหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตหรือ

บาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม เนื่องจากกฎหมายภายในของประเทศไทยที่มีอยู่ในส่วนของประมวลกฎหมายอาญานั้น มิได้มีการกำหนดให้การกระทำกรณีสืบไปในครอบครองฯ ดังกล่าวเป็นความผิดแต่อย่างใด ทำให้ไม่สามารถใช้ประมวลกฎหมายอาญาปรับบทลงโทษการกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้ได้ นอกจากนี้แล้วบทระวางโทษสำหรับความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันยังเป็นการบัญญัติโทษรวมกันไว้ มิได้มีการกำหนดแยกให้เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดก่อการร้ายในแต่ละลักษณะอีกด้วย ส่วนพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 นั้นเนื่องจากมีวัตถุประสงค์หลักในการกำกับดูแลการใช้พลังงานปรมาณูหรือพลังงานนิวเคลียร์ไปในทางที่สันติเท่านั้น มิได้มุ่งที่จะคุ้มครองป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์แต่อย่างใด ดังนั้นแล้วบทบัญญัติในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติฯ จึงยังไม่สามารถรองรับการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ตามอนุสัญญาฯ ได้เช่นกัน

ในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องมีความชัดเจนละมีความสอดคล้องกับหลักการใหม่ๆ และพันธกรณีระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดความผิดซึ่งสามารถทำการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ รวมไปถึงข้อยกเว้นของการไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และที่สำคัญยังมีการกำหนดขยายความเกี่ยวกับ ประเทศผู้ร้องขอให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ให้รวมถึง ดินแดน หรือ องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจตามสนธิสัญญาหรือ กฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามที่มีการร้องให้ประเทศไทยส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งแต่เดิมจำกัดแต่เพียงการร้องขอระหว่างรัฐเท่านั้น ดังนั้นถ้าหากมีการร้องขอโดยองค์การระหว่างประเทศให้มีการส่งตัวผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้ ก็จะสามารถดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้ได้

สำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ควรแก้ไขปรับปรุงโดยได้ขยายความเกี่ยวกับ ประเทศผู้ร้องขอให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งให้รวมถึง ดินแดน หรือ องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจตามสนธิสัญญาหรือ กฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามที่ร้องขอให้ประเทศไทยส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งแต่เดิมจำกัดแต่เพียงการร้องขอระหว่างรัฐเท่านั้น ดังนั้นหากมีการร้องขอโดยองค์การระหว่างประเทศให้มีการส่งตัวผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ ก็จะสามารถดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดตามอนุสัญญาฯ นี้ได้

ความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา จะเห็นได้ว่าความผิดที่อาจมีการโอนตัวนักโทษได้นั้นจะต้องเป็นความผิดอาญาของรัฐภาคีในสนธิสัญญาทั้งสองประเทศ

ประการสุดท้ายนั่นก็คือ การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านบุคคล การทหาร การพลเรือน และการให้ความรู้แก่ประชาชน ย่อมทำให้บุคคลเหล่านั้นสามารถที่จะเข้าใจในหลักการที่ปรากฏในอนุสัญญาได้ซึ่งย่อมส่งผลให้การนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวของอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์นำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของผู้เขียนในการที่ประเทศไทยจะพิจารณาเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005

1) ประเทศไทยได้สนับสนุนการจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์มาโดยตลอด และแสดงจุดยืนในการที่อยากจะเข้าร่วมอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งยังได้ลงนามในอนุสัญญานี้เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2548 ซึ่งในปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 115 ประเทศ ที่ลงนามและมีถึง 83 ประเทศที่ให้สัตยาบันทั่วโลก เพราะฉะนั้นในหลักการแล้วประเทศไทยควรให้การสนับสนุนอนุสัญญาฯต่อไป

2) ในขณะนี้เมื่ออนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการก่อการร้ายทั้งหมด 13 ฉบับซึ่งประเทศไทยได้ลงนามไปทั้งหมด และให้สัตยาบันไปถึง 9 ฉบับ ดังนั้น จะเห็นว่าประเทศไทยได้สนับสนุนในการปราบปรามการก่อการร้ายมาโดยตลอด

นอกจากนี้ผู้เขียนขอเสนอแนะกรณีการเตรียมความพร้อมของไทยหากจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005 ดังต่อไปนี้

ก) มาตรการทางกฎหมาย ประเทศไทยจะต้องมีการพิจารณาถึงผลกระทบต่างๆ ที่ตามมาจากการเข้าเป็นภาคี ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นด้านกฎหมาย เพราะเมื่อดำเนินการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาแล้ว ต้องพิจารณากฎหมายทั้งหมดที่มีอยู่ และจากการที่ได้ศึกษามาพบว่ากฎหมายไทยสามารถรองรับพันธกรณีตามอนุสัญญาได้บางส่วน คือ กฎหมายอาญา พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ.2535 ร่างพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ..... พระราชบัญญัติการ

ปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527
พระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528

ผู้เขียนมีความเห็นว่าประเทศไทยยังมีกฎหมายที่ไม่อาจใช้บังคับกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาได้ดีเพียงพอ เพราะการนำกฎหมายภายในอื่น ๆ มาปรับใช้นั้นก็อาจเกิดปัญหาในการตีความและการพิจารณาถึงเงื่อนไขของการบังคับใช้ได้ จำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายเฉพาะเพื่อนำมาใช้เป็นหลักกับอนุสัญญานี้ดังที่ประเทศสหราชอาณาจักร และอินเดีย ได้ออกพระราชบัญญัติเพื่อการดำเนินงานตามพันธกรณีทำให้ความเข้าใจของทุกภาคส่วนมีทิศทางและความเห็นที่ตรงกัน ส่วนกฎหมายที่มีอยู่เดิมก็ จะต้องมีการปรับปรุงเพื่อเพิ่มเติมให้ครอบคลุม และควรการแก้ไขความหมายหรือนัยยะสำคัญให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีปัจจุบัน จะทำให้เกิดความสะดวก และเป็นวิธีการที่น่าจะดีที่สุด

ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการปรับใช้กฎหมายหรือความชัดเจนในขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆก็ตามแต่ ทุกๆประเทศต่างก็ควรจะมีกฎหมายหรือแนวทางอันหนึ่งอันใดเพื่อให้เป็นที่แน่ชัด ดังนั้นผู้เขียนใคร่ขอเสนอแนวร่างพระราชบัญญัติใหม่ เพื่อที่จะสามารถเป็นประโยชน์ในการปรับใช้และเป็นแนวทางยึดถือของหน่วยงานต่างๆ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้จะต้องมีแนวทางการบังคับใช้สอดคล้องกับประเด็นและมาตรการต่างๆของอนุสัญญาดังที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงมาแล้วในบทก่อนหน้านี้ ดังมี 7 ประเด็นสำคัญที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่พึงมีคือ

1. คำนิยามการกระทำการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์
2. การตรากฎหมายสารบัญญัติเพื่อกำหนดโทษการกระทำความผิด
3. การให้ความช่วยเหลือในด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
4. ความร่วมมือทางอาญา
5. การโอนตัวนักโทษ
6. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
7. การกำหนดมาตรการการปฏิบัติต่อวัสดุแก๊สมันตรังสีและอุปกรณ์อย่างปลอดภัย

โดยเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้เขียนจะได้จัดทำตารางสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติของประเทศไทยที่ควรจะมี ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17 ตารางสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้
นิวเคลียร์ พศ ... และพันธกรณีของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้
นิวเคลียร์ ค.ศ.2005

อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ ค.ศ.2005	ร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ ....
1. คำนิยามการกระทำการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์	ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีการให้คำนิยามในลักษณะที่คล้ายคลึง กับในบทบัญญัติของอนุสัญญา แต่จะมีการลงรายละเอียดที่มากกว่า เพื่อที่จะอธิบายและขยายความให้ชัดเจน เพื่อป้องกันปัญหาในการ ตีความ เพิ่มบทบัญญัติ ให้ครอบคลุมถึง การกระทำการก่อการร้าย ที่มีไว้ใน ครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี , การใช้วัสดุกัมมันตรังสี การ ข่มขู่ การคุกคาม โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย โดยมีเจตนา ทำให้ถึงแก่ชีวิต หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนาบังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือองค์การ ระหว่างประเทศ
2. การตรากฎหมายสารบัญญัติเพื่อกำหนดโทษการกระทำความผิด	การกำหนดโทษนั้นก็จะมีความตราที่เป็นบทกำหนดโทษ ลงโทษแก่ผู้ผู้ฝ่า ฝืนบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติโดยให้สอดคล้องกับการกระทำ ความผิด หนักเบาแตกต่างกันไป
3. การให้ความช่วยเหลือในด้านการ ส่งผู้ร้ายข้ามแดน พันธกรณีของอนุสัญญา ระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005	ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะกำหนดให้มีบทบัญญัติการส่งผู้ร้ายข้าม แดน โดยให้ครอบคลุมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ได้กระทำการก่อ การร้ายที่ใช้นิวเคลียร์, ความร่วมมือกับรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคี รวมถึงรัฐ ที่ร้องขอ โดยขยายความให้รวมถึง นิติบุคคล องค์การระหว่าง ประเทศ ร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พศ ....
4. ความร่วมมือทางอาญา	ในความร่วมมือทางอาญา สามารถใช้บทบัญญัติที่มีอยู่ประกอบกับ เพิ่มบทบัญญัติให้ครอบคลุมถึงความร่วมมือกับรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคี , และรวมถึงรัฐที่ร้องขอ โดยขยายความให้รวมถึง นิติบุคคล องค์การ ระหว่างประเทศ
5. การโอนตัวนักโทษ	สามารถประยุกต์ใช้ พ.ร.บ.การโอนตัวนักโทษได้ เพิ่มเติมบทบัญญัติ ในส่วนของรัฐที่ร้องขอ โดยขยายความให้รวมถึง นิติบุคคล องค์การ ระหว่างประเทศ

อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ ค.ศ.2005	ร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ ....
6. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร	กำหนดมาตรการเกี่ยวกับกิจการการข่าวกรอง และกระจาย ข่าวกรอง ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่ง ชาติให้หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ตาม ความเหมาะสม รวมถึงเผยแพร่ข้อมูลในการป้องกันการก่อการร้าย
7. การกำหนดมาตรการการปฏิบัติ ต่อวัสดุกัมมันตรังสีและอุปกรณ์อย่าง ปลอดภัย	กำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อการป้องกันวัสดุกัมมันตรังสีโดย คำนึงถึงความเห็นแนะนำที่เกี่ยวข้องและหน้าที่ของทบวงการพลังงาน ปรมาณูระหว่างประเทศ โดยมีมาตรการการดูแลรักษา ป้องกัน ไม่ให้วัสดุกัมมันตรังสีตกไปอยู่ในมือผู้ก่อการร้าย
8 แนวปฏิบัติ	ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีการกำหนดให้มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบ และแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าวอย่างชัดเจน

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นความเห็นของผู้เขียนที่ควรจะมีการจัดทำขึ้นโดยนำหลักการสำคัญต่างๆของอนุสัญญา และหลักกฎหมายของต่างประเทศมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานภายในประเทศไทย และจะทำให้ปัญหาที่เกิดจากการไม่ครอบคลุมหรือพอเพียงของแนวทางหรือมาตรการต่างๆภายในประเทศหมดไปได้บ้างไม่มากก็น้อย และทั้งนี้ผู้เขียนใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ ฉบับเต็ม โดยมีทั้งหมด 18 มาตรา ไว้ในส่วนของภาคผนวก ค ทำyles่ม

ข) แนวทางปฏิบัติของไทย รัฐบาลจะต้องให้ความช่วยเหลือในการอนุวัติงบประมาณ แผนงานและโครงการต่างๆที่สามารถเริ่มต้นลงมือกระทำได้นอกจากนี้รัฐบาลควรขอประสานความร่วมมือและความช่วยเหลือจากประเทศต่างๆ รวมทั้งจากองค์การระหว่างประเทศ และองค์กรเอกชนให้ได้รับการตอบรับในการช่วยเหลือประเทศไทยอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมทั้งในทางด้านงบประมาณ การฝึกอบรมเทคนิค-เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆที่มีความทันสมัย และปลอดภัยในการดำเนินการกำจัดและกวาดล้างระเบิดพวง อีกทั้งประเทศไทยควรจะดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนพลเรือนทั่วไป ให้ความสนใจและความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ส่วนในเรื่องของการจัดตั้งหน่วยงานระดับชาตินั้นดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 แล้ว

หากประเทศไทยดำเนินการให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาที่มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ทั้งนี้เมื่อพิจารณาแล้วอาจมีข้อเสียในแง่ที่ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องขยายเขตอำนาจทางอาญาเหนือการกระทำความผิดตามอนุสัญญาเพิ่มขึ้นจากเดิม และมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น แต่ทั้งนี้หากพิจารณาข้อดีแล้วจะเห็นได้ว่า มีข้อดีหลายประการ ดังนี้ 1. แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยให้ความร่วมมือและส่งเสริมให้มีการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์อย่างจริงจังมากขึ้น 2. เป็นการสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงร่วมกับนานาประเทศในการผนึกกำลังต่อต้านและปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ เพื่อความสงบสุขและความปลอดภัยของประเทศไทยและประชาคมโลก 3. เป็นการสร้างความชัดเจนให้กับกฎหมายภายในไทย ซึ่งการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ควรมีการบัญญัติฐานความผิดเฉพาะ และกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน 4. เป็นการเพิ่มอำนาจศาลไทยให้มีเขตอำนาจเหนือการกระทำความผิดที่เป็นการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 5. ทำให้ประเทศไทยได้รับความไว้วางใจและได้รับการยอมรับจากประชาคมโลกมากขึ้น

จากที่ได้กล่าวมานั้น หากว่าประเทศไทยพิจารณาตกลงที่จะเข้าผูกพันเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ก็จะเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยเป็นอารยประเทศ ใฝ่สันติ มีความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ในฐานะประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ตลอดจนให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุนข้อตกลงในกิจการต่างๆ ของนานาชาติ อันจะเป็นผลดีต่อภาพลักษณ์ , และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อีกทั้งประเทศไทยจะมีสิทธิในการเข้าร่วมพิจารณากำหนดแนวทาง การปฏิบัติตามข้อผูกพันของบรรดาระัฐภาคีตามอนุสัญญา ดังนี้แล้วนานาประเทศควรให้ความสำคัญและเร่งประสานความร่วมมือกันในการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญา ฉบับนี้ ซึ่งแม้ว่าจะมิได้กำหนดข้อห้ามใหม่ๆ เกี่ยวกับการใช้อาวุธนิวเคลียร์ของรัฐสมาชิก และบทบัญญัติในอนุสัญญา ยังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติบางประการ แต่ทั้งนี้ก็อาจมีการแก้ไขปรับปรุงช่องว่างของอนุสัญญา ดังกล่าวเพิ่มเติมต่อไปได้ในอนาคต และหากไทยเข้าเป็นภาคีจริงก็ถือว่าการทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกและช่วยนานาชาติในการร่วมการป้องกันการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์อีกด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การต่างประเทศ, กระทรวง. ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม. [ออนไลน์].

2555. แหล่งที่มา : <http://www.mfa.go.th/web/202.php> [27 มิถุนายน 2555]

การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน. ลัทธิการก่อการร้ายและการก่อการร้ายในทฤษฎีของโซเวียต. วารสาร

รวมคำแห่ง 8 (พ.ศ. 2524- พ.ศ. 2525): 78.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: จีระการพิมพ์

, 2546

จุมพต สายสุนทร . กฎหมายระหว่างประเทศ เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

วิญญูชน, 2550

จตุรนต์ ธิระวัฒน์. กฎหมายระหว่างประเทศ (หน่วยที่ 6-10). ใน เอกสารการสอนมหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548

จตุรนต์ ธิระวัฒน์. กฎหมายระหว่างประเทศ, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2550

ชนิดา อังผาสุก . การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550: มาตรา

190 วรรคสอง. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา: www.sanpakornsarn.com/backend/magazine.../file1307587317.pdf [27 มิถุนายน 2555,]

บทความสมาคมนิวเคลียร์แห่งประเทศไทย. ระเบิดกัมมันตรังสี (Dirty Bomb). [ออนไลน์]. 2555.

แหล่งที่มา: <http://www.nst.or.th/article/article0124.htm> [14 มิถุนายน 2555]

บทความสมาคมนิวเคลียร์แห่งประเทศไทย. การลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปราม

การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ. 2005. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา: <http://www.nst.or.th/article/article143/article1451.htm> [15 มิถุนายน 2555]

บทความสมาคมนิวเคลียร์แห่งประเทศไทย. อาวุธนิวเคลียร์. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา:

<http://www.rmutphysics.com/CHARUD/specialnews/6/nuclear1/index2.htm> [15

มิถุนายน 2555]

บอริต Saedang. อินเดียกำหนดยุทธศาสตร์สี่ขั้นตอนเพื่อปราบปรามการกบฏ. [ออนไลน์]. 2555
แหล่งที่มา :<http://www.free-webboard.com/view.php?nm=saedang&qid=2744> [25
มิถุนายน 2555]

ประสพสุข บุญเดช . การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ, กรุงเทพฯ: ศาลอุทธรณ์พิมพ์,
2548

พงศ์ธร บุญอารีย์ . กฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
วิญญูชน, 2540

พรชัย ด่านวิวัฒน์. การก่อการร้ายระหว่างประเทศ ช้อยกเว้นความผิดทางการเมือง(ศึกษาเฉพาะ
กรณีความหมายตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา) วารสารอัยการ. 175 : 29-30.

พรสวรรค์ วัฒนางกูร . ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและนโยบายความมั่นคง มุมมองของไทย
ยุโรป และนานาชาติ, กรุงเทพฯ: ศูนย์ยุโรปศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544

เพ็ญพิรุฬห์ เจริญคำ. อนุสัญญาเพื่อปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความ
ปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล.ศ.1988 : ศึกษาการเข้าเป็นภาคีของประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะ นิติศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550

มานะ วิวัฒน์พงษ์. บทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงกับการรักษาสันติภาพและความมั่นคง
ระหว่างประเทศ: มุมมองทางกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545

ลาวัญญ์ ถนัดศิลปกุล. บทบาทของรัฐสภากับกระบวนการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศและ
ปัญหามาตรา 190 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. วารสาร
กฎหมายสุโขทัยธรรมมาธิราช. 20 : 5-20.

วรกร ไชยภานันท์ . มาตรการทางกฎหมายในการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544

วรวิทย์ ฤทธิพิศ. ความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาว่าด้วยการสืบพยานหลักฐานในศาล
ไทย.นิตยสารกระทรวงยุติธรรม.ตุลพาหะ 5 (เดือนกันยายน-ตุลาคม 2535) : 134-135

วันชัย รุจนวงศ์ และคณะ. รายงานวิจัยสมบูรณ์ เรื่อง พัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปราม
องค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2) กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ,
2548

สลิลลา กลั่นเรืองแสง . ทบทวนปริมาณระหว่างประเทศ (IAEA) กับปัญหาความชอบธรรมด้วย
กฎหมายของการคุกคามหรือการใช้อาวุธนิวเคลียร์ . กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552

ว่าที่ ร.ต.ทรงศักดิ์ ทองไชย , หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ . สัมภาษณ์, 5
พฤศจิกายน 2553

นายศิริศักดิ์ ตียะพรรณ , อธิบดีอัยการฝ่ายต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด . สัมภาษณ์, 12
มกราคม 2554

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา . บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่าง
พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่ ...)พ.ศ. ...เรื่อง
เสร็จที่ 277/2552 . [ออนไลน์] . 2556 แหล่งที่มา : [http://web.krisdika.go.th/data/
news/news756.pdf](http://web.krisdika.go.th/data/news/news756.pdf) [21 มกราคม 2556]

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ . ศัพท์นิวเคลียร์ ฉบับประชาชน , กรุงเทพฯ : งานเผยแพร่และการ
ประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารจัดการด้านพลังงานปรมาณู สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ,
2549.

สุรชาติ บำรุงสุข. การก่อการร้ายในศตวรรษที่ 21. จุลสารความมั่นคงศึกษา 4 (เมษายน 2549):7.

หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ . 'เมกะพอร์ท' สกัดอาวุธนิวเคลียร์เข้า-ออกตั้งแต่ท่าเรือ . [ออนไลน์] 2554 .
แหล่งที่มา: [http://www.manager.co.th/Science/ViewNews.aspx?NewsID=953
0000082608](http://www.manager.co.th/Science/ViewNews.aspx?NewsID=9530000082608) [21 มกราคม 2554]

หนังสือพิมพ์มติชน . ล้างพิษโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ "ฟูกูชิม่า" อีก 30 ปีปลอดภัยมั่นคงรังสี [ออนไลน์]
. 2555. แหล่งที่มา: [http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=132550
4253&grpId=&catid=\[25](http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1325504253&grpId=&catid=[25) มิถุนายน 2555]

อนิรุทธ์ ทรงจักรแก้ว. นโยบายทางอาญาเกี่ยวกับนิวเคลียร์และรังสี , วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2550

อาร์วายทีไนน์. การลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์
ค.ศ. 2055. [ออนไลน์]. 2555. แหล่งที่มา : <http://www.ryt9.com/s/cabt/15429> [14
มิถุนายน 2555]

อาร์วายทีไนน์. กระทรวงการต่างประเทศร่วมกับสำนักงานอัยการสูงสุดจัดการประชุม ระดับ
ภูมิภาคว่าด้วยความร่วมมือด้านกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้าย
ระหว่างวันที่ 17-19 มกราคม 2548 ที่โรงแรมสยามซิตี กรุงเทพมหานคร .[ออนไลน์] . 2555 .
แหล่งที่มา : <http://www.ryt9.com/s/ryt9/8369>[28 พฤศจิกายน 2555]

อินเตอร์โป . การจัดการด้านการสืบสวนสำหรับการต่อต้านการก่อการร้ายในระดับภูมิภาค
[ออนไลน์] 2555 . แหล่งที่มา: <http://www.interpolbangkok.com/การก่อการร้าย> [25
มิถุนายน 2555]

เอ็ปโป . สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 25 กุมภาพันธ์ 2545 [ออนไลน์] . 2555. แหล่งที่มา:
<http://www.eppo.go.th/admin/cab/cab-2545-02-25.html#> [25 มิถุนายน 2555]

โอเออีพี. ข้อควรรู้ : ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy
Agency: IAEA). [ออนไลน์] . 2554. แหล่งที่มา: http://www.oaep.go.th/dt_news
1.php?id=131 [12 พฤศจิกายน 2554]

ภาษาอังกฤษ

Aum Shinrikyo. Al Qaeda, and the Kinshasa Reactor, Implications of Three Case
Studies for Combating Nuclear Terrorism. [online]. 2012. Available from:
www.rand.org [14 June 2012]

BBC News. Q&A: Terrorism laws. [online]. 2012. Available from: http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/4715478.stm [25 June 2012]

Beyleveld Deryck. " Deterrence Research and Deterence Polities " in Principled
Sentencing - Reading on Theory& Policy. Oxford : Hart Publishing , 2000

CFO. the atomic of Hiroshima. [online]. 2011. Available from: <http://www.cfo.doe.gov/me70/manhattan/hiroshima.htm>[25 Apr 2011]

- Charles D. Ferguson. The Four Faces of Nuclear Terrorism. London: Routledge, 2005
- CNS. Inventory of International Nonproliferation Organizations & Regimes. [online]. 2012. Available from: <http://cns.miis.edu/inventory/index.htm>[15 June 2012]
- Commonwealth Secretariat. Model Legislative provisions on measures to combat terrorism. [online]. 2012. Available from: http://www.thecommonwealth.org/shared_asp_files/uploadedfiles/%7B32AF830D-F83A-4432-8051-750C789531A5%7D_final_terrorism_law.pdf[25 June 2012]
- Daily News. Sri Lanka's Foreign and Security Policy: The Challenge of Terrorism. [online]. 2012. Available from: http://www.defence.lk/new.asp?fname=20070310_02 [12 Oct 2012]
- Earthwit. Top 10 terrorist groups in the world .[online]. 2012. Available from: <http://www.topyaps.com/top-10-terrorist-groups-in-the-world/>[12 Nov 2012]
- Elagab omer & Elabab Jeehaan. International law Documentary Relating to Terrorism. third edition .New York : Cavendish Publishing ,2007
- Gavin Cameron. Nuclear Terrorism: Weapons for Sale or Theft?. [online]. 2011. Available from: <http://usinfo.state.gov/journals/its/0305/ijpe/cameron.htm>[12 July 2011]
- IAEA. Pillars of Nuclear Cooperation. [online]. 2011. Available from: <http://www.iaea.org/ourwork/index.html> [18 Oct 2011]
- ICSC. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material 1980. [online]. 2011. Available from: <http://apecthai.org/apec/th/profile1.php?continentid=2&country=T6>[20 Oct 2011]
- Jacqueline Ann Carberry. Terrorism : A Global phenomenon Mandating a Unified international Response .Indiana Journal of Global Legal Studies 685 (1999) :

- Jonathan R. white .Terrorism and Introduction. Canada : Wadsworth Thomsom Learning ,2001
- Law Reform Commission. Office of the Council of State, Treaty Between of the Kingdom of Thailand and The Government of the United Kingdom of great Britain and Northern Ireland on Mutual assistance in criminal matters. [online]. 2012. Available from: http://www.lawreform.go.th/lawreform/index.php?option=com_lawreform&task=e&Itemid=22#[25 June 2012]
- Legislation.gov.uk. Terrorism Act 2006. [online]. 2012. Available from: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2006/11/contents> [25 June 2012]
- Liberty. Alarm as terrorism bill rushed through parliament. [online]. 2012. Available from: <http://www.liberty-human-rights.org.uk/media/press/2005/alarm-as-terrorism-bill-rushed-through-parliament.php>[25 June 2012]
- M. Cherif Bassionuni & Ved P. Nanda, Eds. A Treatise on International Criminal Law Vol. 1 Crimes and Punishment. Springfield: ILL., Thomas, 1973
- McGill. CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL SEIZURE OF AIRCRAFT, SIGNED AT THE HAGUE, ON 16 DECEMBER 1970. [online]. 2012. Available from: www.mcgill.ca/files/iasl/hague1970.pdf [15 June 2012]
- Ministry of Defence and Urban Development. Responsibilities and Functions .[online] .2012. Available from: http://www.defence.lk/main_abt.asp?fname=resp_functions [13 Dec 2012]
- Ministry of Defence and Urban Development. Administration Division .[online]. 2012. Available from: http://www.defence.lk/main_abt.asp?fname=orgstr [12 Apr 2012]
- Nicolas K. Laos, Fighting Terrorism; What Can International Law Do?, V Journal of International Affairs No. 19(2000): 22.

- Odette Jankowitsch-Prevor. International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism. [online]. 2012. Available from: www.oecd-nea.org/law/nlb/nlb-76/007_029.pdf -[25 Oct 2012]
- Sual Ben. Defining Terrorism in International Law, Oxford: University press, 2008
- Time. The 'Dirty Bomb' Suspect: Lots of Questions, Few Answers. [online]. 2011. Available from : <http://www.time.com/time/nation/article/0,8599,261119,00.html#ixzz1T2GGQN3L> [15 Feb 2011]
- United Nations. Report of the Committee establish by General Assembly resolution 51//210 of 17 December 1996 , Document No.A/59/766 dated 4 April 2005. [online]. 2011. Available from: [http:// www.iaea.org/publication/Document/Treaties/unga040405 csant.pdf](http://www.iaea.org/publication/Document/Treaties/unga040405_csant.pdf)[22 Dec 2011]
- United Nations. Treaty Series Vol. 706. [online]. 2010. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv1.pdf> [5 October 2010]
- United Nations Treaty Collection. International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorim. [online]. 2012. Available from: http://treaties.un.org/Pages/ViewDetailsIII.aspx?&src=UNTSOnline&mtdsg_no=XVIII~15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants [25 June 2012]
- United Nation. Treaty Series, Vol. 974. [online]. 2012. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv3.pdf> [1 June 2012]
- United Nation. Treaty Series, Vol.1035. [online]. 2010. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv4.pdf>.[5 October 2010]
- United Nation. Treaty Series, Vol. 1316. [online]. 2010. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv5.pdf>.[5 October 2010]
- United Nation treaty collection. International convention for the suppression of acts of nuclear terrorism. [online]. 2011. Available from: <http://treaties.un.org/Pages/>

ViewDetailsIII.aspx?&src=UNTSOONLINE&mtdsg_no=XVIII~15&chapter=18&Temp=mtdsg3&lang=en#Participants[15 June 2011]

United Nation. Treaty Series, Vol. 1456. [online]. 2010. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv6.pdf>. [5 October 2010]

United Nation. The Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation. [online] 2012. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv7.pdf> [1 June 2012]

United Nation. General Assembly resolution 59/290 annex. [online]. 2011. Available from: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/Res/59/290. [6 Mar 2011]

United Nation. General Assembly resolution 54/109 annex. [online]. 2011. Available from: www.un.org/law/cod/finterr.htm [4 Feb 2011]

UNODC. General Assembly resolution 52/164 annex. [online]. 2011. Available from: www.unodc.org/unodc/terrorism_convention_terrorist_bombing.html. [14 Jan 2011]

United Nation. The Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation. [online]. 2012. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv8.pdf>. [1 June 2012]

Untreaty. The International Civil Aviation Organization Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection. [online]. 2011. Available from: <http://untreaty.un.org/English/Terrorism/Conv10.pdf>. [1 June 2011]

UNODC. Etats-Unis d' Amerique. [online]. 2012. Available from: https://www.unodc.org/tldb/fr/browse_country.html?pageNum=4&node=docs&cmd=add&country=USA [25 June 2012]

Yorum Schweitzer. Denying Responsibility and liability. [Online], 2001. Available from: <http://www.ict.org.il> [4 Oct 2001]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงประเทศสมาชิกของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้าย
ที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005

Participant	Signature, Succession to signature(d)	Approval(AA), Acceptance(A), Accession(a), Ratification
Afghanistan	29 Dec 2005	
Albania	23 Nov 2005	
Algeria		3 Mar 2011 a
Andorra	11 May 2006	
Antigua and Barbuda		1 Dec 2009 a
Argentina	14 Sep 2005	
Armenia	15 Sep 2005	22 Sep 2010
Australia	14 Sep 2005	16 Mar 2012
Austria	15 Sep 2005	14 Sep 2006
Azerbaijan	15 Sep 2005	28 Jan 2009
Bahrain		4 May 2010 a
Bangladesh		7 Jun 2007 a
Belarus	15 Sep 2005	13 Mar 2007
Belgium	14 Sep 2005	2 Oct 2009
Benin	15 Sep 2005	
Bosnia and Herzegovina	7 Dec 2005	
Brazil	16 Sep 2005	25 Sep 2009
Bulgaria	14 Sep 2005	
Burkina Faso	21 Sep 2005	
Burundi	29 Mar 2006	24 Sep 2008
Cambodia	7 Dec 2006	
Canada	14 Sep 2005	
Central African Republic		19 Feb 2008 a
Chile	22 Sep 2005	27 Sep 2010
China ¹	14 Sep 2005	8 Nov 2010
Colombia	1 Nov 2006	
Comoros		12 Mar 2007 a
Costa Rica	15 Sep 2005	
Côte d'Ivoire		12 Mar 2012 a
Croatia	16 Sep 2005	30 May 2007

Cuba		17 Jun 2009 a
Cyprus	15 Sep 2005	28 Jan 2008
Czech Republic	15 Sep 2005	25 Jul 2006
Democratic Republic of the Congo		23 Sep 2010 a
Denmark ²	14 Sep 2005	20 Mar 2007
Djibouti	14 Jun 2006	
Dominican Republic		11 Jun 2008 a
Ecuador	15 Sep 2005	
Egypt	20 Sep 2005	
El Salvador	16 Sep 2005	27 Nov 2006
Estonia	14 Sep 2005	
Fiji		15 May 2008 a
Finland	14 Sep 2005	13 Jan 2009 A
France	14 Sep 2005	
Gabon	15 Sep 2005	1 Oct 2007
Georgia		23 Apr 2010 a
Germany	15 Sep 2005	8 Feb 2008
Ghana	6 Nov 2006	
Greece	15 Sep 2005	
Guatemala	20 Sep 2005	
Guinea	16 Sep 2005	
Guinea-Bissau		6 Aug 2008 a
Guyana	15 Sep 2005	
Hungary	14 Sep 2005	12 Apr 2007
Iceland	16 Sep 2005	
India	24 Jul 2006	1 Dec 2006
Ireland	15 Sep 2005	
Israel	27 Dec 2006	
Italy	14 Sep 2005	
Jamaica	5 Dec 2006	
Japan	15 Sep 2005	3 Aug 2007 A
Jordan	16 Nov 2005	
Kazakhstan	16 Sep 2005	31 Jul 2008
Kenya	15 Sep 2005	13 Apr 2006
Kiribati	15 Sep 2005	26 Sep 2008

Kuwait	16 Sep 2005	
Kyrgyzstan	5 May 2006	2 Oct 2007
Latvia	16 Sep 2005	25 Jul 2006
Lebanon	23 Sep 2005	13 Nov 2006
Lesotho	16 Sep 2005	22 Sep 2010
Liberia	16 Sep 2005	
Libya	16 Sep 2005	22 Dec 2008
Liechtenstein	16 Sep 2005	25 Sep 2009
Lithuania	16 Sep 2005	19 Jul 2007
Luxembourg	15 Sep 2005	2 Oct 2008
Madagascar	15 Sep 2005	
Malawi		7 Oct 2009 a
Malaysia	16 Sep 2005	
Mali		5 Nov 2009 a
Malta	15 Sep 2005	26 Sep 2012
Mauritania		28 Apr 2008 a
Mauritius	14 Sep 2005	
Mexico	12 Jan 2006	27 Jun 2006
Monaco	14 Sep 2005	
Mongolia	3 Nov 2005	6 Oct 2006
Montenegro ³	23 Oct 2006 d	
Morocco	19 Apr 2006	31 Mar 2010
Mozambique	1 May 2006	
Nauru		24 Aug 2010 a
Netherlands	16 Sep 2005	30 Jun 2010 A
New Zealand	14 Sep 2005	
Nicaragua	15 Sep 2005	25 Feb 2009
Niger		2 Jul 2008 a
Nigeria		25 Sep 2012 a
Norway	16 Sep 2005	
Palau	15 Sep 2005	
Panama	21 Feb 2006	21 Jun 2007
Paraguay	16 Sep 2005	29 Jan 2009
Peru	14 Sep 2005	29 May 2009
Philippines	15 Sep 2005	

Poland	14 Sep 2005	8 Apr 2010
Portugal	21 Sep 2005	
Qatar	16 Feb 2006	
Republic of Korea	16 Sep 2005	
Republic of Moldova	16 Sep 2005	18 Apr 2008
Romania	14 Sep 2005	24 Jan 2007
Russian Federation	14 Sep 2005	29 Jan 2007
Rwanda	6 Mar 2006	
Sao Tome and Principe	19 Dec 2005	
Saudi Arabia	26 Dec 2006	7 Dec 2007
Senegal	21 Sep 2005	
Serbia	15 Sep 2005	26 Sep 2006
Seychelles	7 Oct 2005	
Sierra Leone	14 Sep 2005	
Singapore	1 Dec 2006	
Slovakia	15 Sep 2005	23 Mar 2006
Slovenia	14 Sep 2005	17 Dec 2009
Solomon Islands		24 Sep 2009 a
South Africa	14 Sep 2005	9 May 2007
Spain	14 Sep 2005	22 Feb 2007
Sri Lanka	14 Sep 2005	27 Sep 2007
St. Lucia		12 Nov 2012 a
St. Vincent and the Grenadines		8 Jul 2010 a
Swaziland	15 Sep 2005	
Sweden	14 Sep 2005	
Switzerland	14 Sep 2005	15 Oct 2008
Syrian Arab Republic	14 Sep 2005	
Tajikistan	14 Sep 2005	
Thailand	14 Sep 2005	
The former Yugoslav Republic of Macedonia	16 Sep 2005	19 Mar 2007
Timor-Leste	16 Sep 2005	
Togo	15 Sep 2005	
Tunisia		28 Sep 2010 a
Turkey	14 Sep 2005	24 Sep 2012

Turkmenistan		28 Mar 2008 a
Ukraine	14 Sep 2005	25 Sep 2007
United Arab Emirates		10 Jan 2008 a
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	14 Sep 2005	24 Sep 2009
United States of America	14 Sep 2005	
Uruguay	16 Sep 2005	
Uzbekistan		29 Apr 2008 a

ภาคผนวก ข

ตารางสรุปวิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติและมาตรการกฎหมายภายในของรัฐ
ภาคีอื่นกับพันธกรณีตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้
นิวเคลียร์

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
1. คำนิยามและลักษณะการ ก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์	<p>1. การมีไว้ในครอบครองหรือผลิต วัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความ เสียหายแก่ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อม</p> <p>2. การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการ แพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีหรือ วัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมี เจตนาทำให้</p> <p>3. การใช้ประโยชน์จากวัสดุ กัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิด การแพร่กระจายของวัสดุ กัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อย กัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้ ประโยชน์หรือทำลายสถาน ปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อ การแผ่รังสี</p> <p>4. การกระทำภายใต้สถานการณ์ อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการคุกคาม โดยการข่มขู่</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการให้ คำนิยามของการก่อการร้าย ทั้งที่เป็น การก่อการร้ายระหว่างประเทศ และ การก่อการร้ายในประเทศ โดยมีการ กำหนดลักษณะของการกระทำไว้อย่าง เดียวกัน ใน Title 18 ของ US. Code, section 2331 Title 18 ของ US. Code, section 2332 A แต่ยังไม่ ครอบคลุมความหมายถึงการมีไว้ใน ครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี การใช้วัสดุกัมมันตรังสี การครอบครอง วัสดุกัมมันตรังสี</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>Terrorism Act 2006 (ใช้จนถึง ปัจจุบัน) ซึ่งมีการเพิ่มบทบัญญัติให้ ขยายถึงการกระทำที่เป็นการก่อการ ร้ายที่มีการใช้วัสดุกัมมันตรังสี วัสดุ นิวเคลียร์ต่างๆ เพื่อทำการก่อการร้าย นอกจากนี้ ได้บัญญัติการห้ามทุกคนใช้ สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ เพื่อ กระทำการก่อการร้าย จากการเป็นที่ สถานที่ที่ฝึกอบรมที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ ในสหราชอาณาจักรหรือนอกสหราชอาณาจักร</p> <p>ดังนั้นในส่วนกฎหมายของสหราชอาณาจักรถือว่าได้มีการรองรับ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคเลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
	<p>5.การพยายามกระทำความผิดตามข้อ 1-4 ข้างต้น</p> <p>6.การกระทำที่เป็นการเข้าร่วมในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ</p> <p>7.การกระทำอันเป็นการจัดการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ</p> <p>8.การกระทำอันมีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็ความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรม</p>	<p>อนุสัญญานี้ และสามารถใช้เป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายได้</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>ประเทศอินเดียมีกฎหมายบัญญัติ Prevention of Terrorism Act 2002 ซึ่งได้ครอบคลุมถึงอาชญากรรมซึ่งก็รวมถึงการใช้วัสดุแก๊มมันตรังสีในการก่อการก่อการร้ายด้วย สามารถดูเป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายในการร่างพระราชบัญญัติของไทยฉบับใหม่เพื่อมารองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคเลียร์</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>จากการศึกษาประเทศศรีลังกามีบทบัญญัติกฎหมาย Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979 ที่รวมไปถึงกระสุนวัตถุระเบิดหรือหรือสิ่งที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด การมีอุปกรณ์ที่ไม่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นอาวุธปืน หรืออาวุธใด ๆ ที่คล้ายระเบิด หรือการมีไว้เพื่อใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการผลิตวัตถุระเบิด ถือได้ว่าครอบคลุมบทบัญญัติ แต่ถ้าตีความเคร่งครัดก็อาจจะเพิ่มเติมให้รวมถึงวัสดุแก๊มมันตรังสีให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่สามารถนำมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายของไทยได้</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวยอร์ก 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
2. มาตรการลงโทษ	1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดโทษที่เหมาะสมตามสภาพความร้ายแรงสำหรับความผิดตามอนุสัญญา	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>ใน Title 18 ของ US. Code, section 2332 ฎหมายได้กำหนดไว้ว่า “ ผู้ใดฆ่าคนสัญชาติอเมริกันนอกประเทศ ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าเป็นการฆ่าด้วยความสมัครใจตามที่กำหนด จะถูกจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าเป็นการฆ่าคนโดยไม่สมัครใจ จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือทั้งจำและปรับ ถูกโทษปรับภายใต้มาตรานี้หรือจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ” ในกรณีที่บุคคลที่อยู่นอกราชอาณาจักรพยายามที่จะฆ่า หรือ สมรู้ร่วมคิดในการฆ่า ความผิดในกรณีที่มีความพยายามกระทำการฆ่า จะถูกจำคุกไม่เกิน 20 ปี หรือทั้งจำและปรับ</p> <p>2. ในกรณีที่สมคบคิดกันโดยบุคคลสองคนหรือมากกว่าในการลงมือฆ่าซึ่งเป็นการฆาตกรรมดั่งนิยามในบทที่ 1 (a) ถ้าบุคคลคนเดียวหรือมากกว่านั้นกระทำการใดๆ ที่แจ้งชัดว่ามีผลกระทบต่อเจตนาของการสมคบคิด จะต้องโทษปรับหรือจำคุกก็ปีก็ได้หรือตลอดชีวิต หรือทั้งจำและปรับ</p> <p>(ประเทศ(ประเทศอังกฤษ))</p> <p>หลังเป็นภาคี สหราชอาณาจักรได้ใช้กฎหมาย Terrorism ACT 2006 มีการแก้ไขกฎหมายลงโทษบางมาตราโดยมีการเพิ่มลดโทษ เพื่อให้เหมาะสมกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติถึงการ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ลงโทษดังนี้ มาตรา 5 (3) หากผู้ใดมีเจตนาในการมีส่วนร่วมในการเตรียมการใด ๆ อันเป็นการกระทำการก่อการร้าย โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต มาตรา 9 (3) ห้ามการทำหรือการครอบครองของอุปกรณ์สารกัมมันตรังสีใด ๆ เช่นระเบิดสกปรก โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต มาตรา 11 (4) ห้ามคนจากการคุกคามที่จะเรียกร้องว่าพวกเขาจะได้รับสารกัมมันตรังสี โทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต นอกจากนี้ยังกำหนดโทษสูงส่งบัญญัติไว้ใน มาตรา 13 “ สำหรับความผิดที่มีการครอบครองเพื่อวัตถุประสงค์ใช้ในการก่อการร้ายนั้น ให้จำคุกเป็นเวลา 10ปี แทน 15ปี ” และหากมีการกระทำที่เป็นความผิดบางประการที่เกี่ยวข้องกับวัสดุนิวเคลียร์ ในมาตรา 14 “ ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ”</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>ประเทศอินเดียได้มีการกำหนดบทลงโทษในกฎหมาย Prevention of Terrorism Act 2002 เช่น บุคคลที่มีเจตนาให้ความช่วยเหลือการก่อการร้ายจะต้องถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือโทษปรับ บุคคลที่มีพยายามหรือเตรียมการที่จะกระทำผิด หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติกฎหมายใดๆ ต้องระวางโทษจำคุก10ปี หรือ จำคุกตลอดชีวิต (ประเทศศรีลังกา)</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคสเลอร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act No. 48 of 1979 ซึ่งบทลงโทษนั้นได้บัญญัติในมาตรา 2 (2) ได้กำหนดโทษไว้ตามความรุนแรงของความผิด โดยหากผู้กระทำความผิดทำให้บุคคลอื่นเสียชีวิต ไม่ว่าจะกระทำการลักพาตัวหรือโจมตีบุคคลดังกล่าวใด ๆ ที่กระทำจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา ได้รับโทษคือประหารชีวิต หรือจำคุก หรือ ทำให้พยานเสียชีวิต ลงโทษต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>
<p>3.มาตรการให้ความช่วยเหลือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p>	<p>1.กรณีที่มีรัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน</p> <p>2 .กรณีที่มีรัฐภาคีมิได้กำหนดให้ต้องมีสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน ความผิดที่ทำให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้โดยทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดไว้โดยกฎหมาย</p> <p>3.ห้ามมิให้เป็นความผิดทางการเมืองหรือเป็นความผิดที่เกิดจากมูลเหตุจูงใจทางการเมือง</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>บัญญัติไว้ใน Treaty between the government of the kingdom of Thailand and the government of the United State of America relating to extradition ARTICLE 1 Obligation to Extradite</p> <p>ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภาคีสัญญาตกลงที่จะส่งให้แก่กันและกัน และความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ซึ่งได้กระทำขึ้นภายนอกดินแดนของรัฐที่ร้องขอ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>ARTICLE 2 (1) Extraditable Offenses ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องเป็นความผิดที่ลงโทษได้ตามกฎหมายของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย</p> <p>ARTICLE 2 (3) Extraditable Offenses ไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนถ้า</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ความผิดนั้นเป็นความผิดทางการเมืองหรือมุ่งประสงค์ทางการเมือง หรือความผิดทางทหารโดยเฉพาะ</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>TREATY BETWEEN THE UNITED KINGDOM AND SIAM RESPECTING THE EXTRADITION OF FUGITIVE CRIMINALS March 4, 1911.</p> <p>ARTICLE 1 รัฐภาคีที่มีส่วนร่วมในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องมีการกระทำที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในเขตอำนาจของรัฐภาคี ภายใต้อนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ทำระหว่าง</p> <p>Article 2 ความผิดทางอาญาจะไม่ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าเป็นความผิดในแง่ของการเมือง</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>THE EXTRADITION ACT, 1962</p> <p>ARTICLE 1 ความผิดทั้งหมด หรือบางส่วนที่เกิดในรัฐต่างประเทศ หรือในอินเดีย แต่ผลกระทบนั้นนำมาซึ่งการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ โดยที่การส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดที่ส่งได้ในความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศที่เป็นรัฐสนธิสัญญา</p> <p>ARTICLE 3 ความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศที่อยู่ในบังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ด้วยความ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคเลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>เคารพกับความผิดที่ระบุไว้ในทิศทางที่มีผลในความสัมพันธ์กับรัฐเช่นถ้าเป็นรัฐสนธิสัญญา</p> <p>ARTICLE 31 จะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนกรณีที่เป็นความผิดทางการเมืองจากที่ได้มีคำพิพากษาตัดสินแล้ว</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>Sri Lanka Extradition Amendment Act 1999 ใช้กฎหมายฉบับนี้มาถึงปัจจุบัน ซึ่งบทบัญญัติบางข้อได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มีความสม มาตรา หลักๆ ดังนี้</p> <p>มาตรา 6 ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน “ บุคคลที่ถูกกล่าวหา หรือได้รับการตัดสินในรัฐนั้นหรือ รัฐอื่นใด จะผิดตามกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>(1) ในกรณีของความผิดต่อกฎหมายของรัฐสนธิสัญญาเป็นความผิดซึ่งได้บัญญัติในการจัดส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>(2) ในกรณีของความผิดต่อกฎหมายของประเทศหรือจักรภพที่กำหนดเป็นความผิดที่ได้อธิบาย ในกฎหมายที่ตกอยู่ภายใต้คำอธิบายที่กำหนดไว้ ”</p>
4. มาตรการให้ช่วยเหลือทางอาญา	<p>1. ให้รัฐภาคีจัดให้มีมาตรการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้มากที่สุดในการสืบสวนสอบสวนทางอาญา หรือกระบวนการพิจารณาความอาญา</p> <p>2. ในกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ก็สามารถ</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>มาตรการให้ความช่วยเหลือทางอาญามีบัญญัติไว้ในกฎหมาย Treaty between the government of the United States of America and the government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters) Signed at</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคสเลอร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
	<p>ดำเนินการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นๆนั้นเอง</p>	<p>Bangkok, March 19, 1986.</p> <p>มาตรา 1 ซึ่งในสนธิสัญญาได้ระบุเรื่องรัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องอาญา</p> <p>มาตรา 19 ความช่วยเหลือและกระบวนการที่ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้จะไม่จำกัดภาคีฝ่ายใดที่จะช่วยเหลือโดยบทบัญญัติของความตกลงระหว่างประเทศซึ่งรัฐนั้นเป็นรัฐภาคี หรือโดยอาศัยบทบัญญัติของกฎหมายภายในของตน</p> <p>มาตรา 2 ข้อจำกัดในการปฏิบัติตามคำร้องขอ 1. ภาคีผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอในกรณี (ก) คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งอื่น ๆ ของภาคีผู้รับคำร้องขอ หรือ (ข) คำร้องขอนั้นเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>Treaty between of the Kinddon and The Government of the United Kingdom of Great Briatain and Northern Ireland on Mutual Assistance in Criminal Matters</p> <p>มาตรา 1 ภาคีตกลงที่จะให้ความ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคสเลอร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องทางอาญา</p> <p>ข้อ 2 ภาควิธีรับคำร้องอาจปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอในกรณีที่กระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือ คำร้องขอนั้นเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย</p> <p>มาตรา 2 "ความผิดส่งผู้ร้ายข้ามแดน" หมายถึงความผิดที่กระทำหรือละเว้นกระทำเป็นการที่ตกอยู่ภายใต้หรือเกิดขึ้นภายในเขตอำนาจของปากีสถานจะก่อให้เกิดความผิดกับกฎหมายของประเทศ</p> <p>มาตรา 3 การปฏิเสธตามคำร้องขอรัฐอาจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอ หากพิจารณาเห็นว่า คำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนถึงความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของรัฐผู้รับคำร้องขอ รวมถึงคำร้องขอที่เกี่ยวข้องเนื่องทางการเมือง</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>Mutual Legal Assistance in</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>Criminal Matters Act 2002 ได้กล่าวถึงสาระสำคัญในส่วนของความช่วยเหลือทางอาญา</p> <p>มาตรา 2(3) ข้อตกลงที่ได้กระทำระหว่างประเทศศรีลังกาและรัฐภาคีใดให้คำเนิ่งถึงเงื่อนไขและข้อตกลง</p> <p>มาตรา 3 เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดหาและการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญาแก่ประเทศศรีลังกา ไม่ว่าจะเป็น สถานที่ของผู้ต้องสงสัยหรือพยาน การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอสำหรับการค้นหาและจับกุม</p>
5.มาตรการเอนตัวนักโทษ	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดให้รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอให้มีการเอนตัวนักโทษที่ถูกกักขังหรือนักโทษที่รับโทษ สามารถที่จะ เมื่อได้มีการเอนตัวนักโทษแล้วรัฐที่ได้รับเอนตัวนักโทษมีพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวนักโทษไปไว้ในที่คุมขังเว้นแต่จะได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบหมายเป็นอย่างอื่น ห้ามบุคคลซึ่งถูกเอนตัวไปถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพของตน ในอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นได้รับการเอนตัวมาสำหรับการกระทำหรือความผิดที่มีขึ้นก่อนการเดินทางออกนอกอาณาเขตของรัฐที่เอนตัวผู้นั้น 	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>มีกฎหมายรองรับ TREATY ON COOPERATION IN THE EXECUTION OF PENAL SENTENCES BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAI-LAND รัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องอาญา นักโทษซึ่งจะได้รับการเอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาใหม่หรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาคดีใหม่ในประเทศผู้เอน การเอนตัวนักโทษจะต้องได้รับโทษขั้นต่ำอย่างน้อยตามกฎหมายของรัฐที่ทำการเอน</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ตั้งนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอังกฤษ) กฎหมายที่รองรับคือ Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Thailand on the Transfer of Offenders and Co-Operation in the Enforcement of Penal Sentences. Bangkok , 22 January 1990 บุคคลที่ถูกตัดสินให้มีความผิดในรัฐภาคี อาจถูกส่งไปอีกรัฐหนึ่งได้ก็ต่อเมื่อมีการทำข้อตกลงกันเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาคัดสินไป การโอนนั้นจะโอนได้ต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่นหรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาคดีใหม่ในประเทศผู้โอน</p> <p>ตั้งนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอินเดีย) สนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยการโอนตัวผู้ต้องโทษตามคำพิพากษา ผู้</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคเลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ต้องโทษตามคำพิพากษาที่ถูกพิพากษาลงโทษในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งอาจถูกโอนตัวไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้เพื่อรับโทษที่เหลืออยู่ การบังคับโทษตามคำพิพากษาต่อภายหลังการโอนตัว ให้เป็นไปตามกฎหมายและวิธีการของรัฐผู้รับ</p> <p>ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้วินเคเลียร์</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>เทียบเคียงได้จากการทำข้อตกลงระหว่างรัฐบาลของสหราชอาณาจักรและรัฐบาลของศรีลังกา Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka on the Transfer of Prisoners ซึ่งได้ตกลงทำสัญญากัน ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2003 โดยมีสาระสำคัญใน คนถูกตัดสินจำคุกในอาณาเขตของรัฐภาคีหนึ่งอาจถูกโอนไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามบทบัญญัติของความตกลงนี้เพื่อที่จะส่งตัวนักโทษไปยังรัฐผู้รับโอนอาจถูกร้องขอทั้งของรัฐผู้โอนหรือรัฐผู้รับโอน</p> <p>ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์
6.มาตรการข่าวกรอง	<p>1.รัฐภาคีร่วมมือโดยดำเนินมาตรการต่างๆและปรับกฎหมายภายในหากจำเป็น เพื่อป้องกันและต่อต้าน เกี่ยวกับการกระทำ การก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ทั้งภายในและภายนอกอาณาเขตของตน</p> <p>2. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนตามกฎหมายภายในเกี่ยวกับข้อสนเทศที่ถูกต้องและได้รับการพิสูจน์ยืนยันแล้วและในลักษณะตามเงื่อนไขที่ระบุ ณ ที่นี้ และโดยประสาน มาตรการทางปกครองและ มาตรการอื่นๆ ที่ดำเนินไปตามความเหมาะสม</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>Title 5 of the United States Code , section 552มีสาระสำคัญดังนี้ ข้อมูลที่เป็นข้อมูลสาธารณะ กฎระเบียบของหน่วยงาน ความ คิดเห็น คำสั่งซื้อและระเบียบการ ดำเนินการ โดยแต่ละหน่วยงานของรัฐ จะต้องให้ข้อมูลแก่สาธารณะ ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>Intelligence Services Act 1994 กำหนดไว้ว่า หน่วยงานสืบราชการลับ เพื่อทำหน้าที่หาข้อมูลและให้ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับการกระทำการก่อการร้าย ที่อยู่นอกประเทศ รวมถึงผลประโยชน์ ของการรักษาความปลอดภัยนโยบาย การป้องกันประเทศ การดำเนินการนั้น จะต้องเปิดเผยข้อมูล3โดยไม่กระทบ ต่อเหตุการณ์ข้างต้นการเปิดเผยข้อมูล ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการที่ เหมาะสม การทำงานของหน่วยข่าว กรองว่ามันประกอบด้วย(ก) การ เปิดเผยข้อมูลของระเบียบต่างๆ</p> <p>ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>THE RIGHT TO INFORMATION ACT, 2005บัญญัติถึงเรื่องข้อมูลที่เปิดเผยได้ หรือเป็นข้อมูลสาธารณะสามารถเปิดเผยได้ ถ้าไม่ส่งผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของอินเดีย การรักษาความปลอดภัย การเผยแพร่ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในขณะที่มีการกำหนดนโยบายที่สำคัญหรือการประกาศการตัดสินใจที่มีผลต่อสาธารณะ ซึ่งต้องมีการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลขึ้น ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>ประเทศศรีลังกาได้ปรับปรุงกฎหมายและได้ใช้กฎหมาย Freedom of Information Act, No. 2010 ทุกคนจะต้องมีสิทธิของการเข้าถึงข้อมูลซึ่งอยู่ในครอบครองดูแลหรือการควบคุมของรัฐ เจ้าหน้าที่ในรัฐทุกคนต้องตัดสินใจในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อคนโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องเปิดเผยเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผลของการตัดสินใจดังกล่าว</p> <p>ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาาระหว่างประเทศเพื่อ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์
7.,มาตรการรักษาวัสดุกัมมันตรังสี	<p>1. มาตรการต่อวัสดุกัมมันตรังสีและอุปกรณ์อย่างปลอดภัย (Nuclear Safety) รัฐภาคีต้องพยายามหามาตรการที่เหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันวัสดุกัมมันตรังสี โดยคำนึงตามข้อเสนอแนะและหน้าที่ของ International Atomic Energy Agency</p> <p>2. หลักความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก เมื่อมีการยึดหรือการควบคุมของสารกัมมันตรังสี จะต้องปฏิบัติดังนี้ ทำให้ วัตถุ อุปกรณ์ หรือ สถานที่ ปฏิบัติการนิวเคลียร์ ดังกล่าวไม่เป็นอันตราย</p> <p>3. รัฐภาคีซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการจำหน่ายจ่ายไอออน หรือ กักกันวัสดุกัมมันตรังสี เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสถานที่ทางนิวเคลียร์ ตามมาตรานี้ จะต้องแจ้งให้กับผู้อำนวยการใหญ่ทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศถึงวิธีการในการควบคุมและจัดเก็บวัสดุ ถึงวิธีการจำหน่ายจ่ายไอออนข้อมูลนี้แก่รัฐภาคีอื่น ๆ</p>	<p>(ประเทศสหรัฐอเมริกา)</p> <p>The Atomic Energy Act of 1954 ห้ามคณะกรรมการอนุญาตการจำหน่ายวัสดุพลอยได้ใดแก่ผู้รับใบอนุญาตและต้องเรียกคืน หรือคืนวัสดุที่จำหน่ายไปแล้วจากผู้รับใบอนุญาตซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัยกำหนดหลักทั่วไปในการจำหน่ายภายในประเทศ ดังนี้ ห้ามบุคคลโอนหรือรับในการค้าระหว่างมลรัฐ สร้าง ผลิต ไอออน ได้มา ซึ่งเป็นเจ้าของครอบครอง นำเข้าหรือส่งออกวัสดุพลอยได้ ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอังกฤษ)</p> <p>Atomic Energy Act of 1946 กำหนดไว้ว่าผู้ที่ได้รับให้มีอำนาจในการตรวจสอบว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเชื่อมกับวัสดุกัมมันตรังสี ให้เป็นไปตามความปลอดภัย การควบคุมการผลิต การซื้อกิจการ , การผลิต, การรักษาความครอบครองการใช้งานการจำหน่ายส่งออกหรือนำเข้าการเปิดเผยข้อมูลจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัสดุกัมมันตรังสี และที่เกี่ยวข้องกับวัสดุกัมมันตรังสี ดังนั้นถือว่ามีบทบัญญัติที่รองรับ</p>

สาระสำคัญ	อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ ร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ 2005	มาตรการของบรรดารัฐ
		<p>อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์</p> <p>(ประเทศอินเดีย)</p> <p>THE ATOMIC ENERGY ACT, 1962 รัฐมีอำนาจในการผลิต ใช้ ผ่าน หน่วยงานแต่ต้องเป็นไปด้วยความ ปลอดภัย รัฐบาลกลางอาจต้องใช้ อาคารหรือสถานที่เพื่อเก็บรักษา กัมมันตรังสีโดยต้องคำนึงถึงหลักความ ปลอดภัย รัฐบาลต้องมีการเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสีให้แก่ ประชาชน</p> <p>(ประเทศศรีลังกา)</p> <p>บัญญัติไว้ในกฎหมาย ATOMIC ENERGY AUTHORITY ACT 1969 เน้นเรื่องของมาตรการที่เกี่ยวกับการ เปิดเผยข้อมูล โดยได้กล่าวถึง รายละเอียดว่า รัฐภาคีที่ได้ตกลงใน การทำสัญญา สามารถเปิดเผยข้อมูล ในที่ประชุมได้ และ การเปิดเผยข้อมูล ใดๆที่จะทำกระทำโดยสมาชิกจะต้อง ถูกบันทึกไว้ ผู้มีอำนาจจะต้องแจ้งเป็น ลายลักษณ์อักษร และจำเป็นต้องมี รายละเอียดเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสี ดังกล่าวที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้ง ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเจตนาหรือคำสั่ง จะต้องถูกลงโทษ ดังนั้นถือว่ามี บทบัญญัติที่รับรองตามอนุสัญญานี้ แล้ว</p>

ตารางวิเคราะห์อนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการก่อการร้าย ที่ใช้นิวเคลียร์ ค.ศ.2005
กับ กฎหมายในไทย และร่าง พ.ร.บ.การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พ.ศ. ....

ฐานความผิดตามอนุสัญญา ๗	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การ ปราบปรามการก่อการร้ายที่ ใช้นิวเคลียร์ พศ.....
<p>1.คำนิยาม</p> <p>1.การมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา 135/1 ยังไม่รองรับฐานความผิดตามอนุสัญญานี้</p>	<p>-ควรเพิ่มการกระทำการก่อการร้ายให้ครอบคลุมถึงการมีไว้ในครอบครองหรือผลิตวัสดุกัมมันตรังสีที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกาย อย่างร้ายแรงหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม</p>
<p>2.การมีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ไม่มีบทบัญญัติกำหนดความผิดไว้โดยตรง แต่มีการบัญญัติการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายในมาตรา 135/1 ,135/2</p>	<p>-ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ไม่ครอบคลุมความผิด</p> <p>-หากมีการร่างควรเพิ่มบทบัญญัติดังนี้ “ ผู้ใดสะสม มีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง”</p>
<p>3.การใช้วัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้ประโยชน์หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย</p>	<p>135/1 ได้กำหนดองค์ประกอบความผิดไว้ครอบคลุมถึงการใช้วัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน</p>	<p>-ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอในการรองรับแล้ว</p> <p>-หากมีการร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติม “ การใช้ประโยชน์จากวัสดุกัมมันตรังสีหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีไม่ว่าทางใด หรือการใช้ประโยชน์หรือทำลายสถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการ</p>

ฐานความผิดตามอนุสัญญา ๗	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การ ปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิต หรือบาดเจ็บต่อร่างกายอย่าง ร้ายแรง หรือ ทำให้เกิดความ เสียหายแก่ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อม หรือโดยมีเจตนา บังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือ องค์การระหว่างประเทศ	หรือสิ่งแวดล้อมแล้ว	แผ่รังสี โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อ การร้าย ....”
4.การกระทำภายใต้ สถานการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะ มีการคุกคามโดยการข่มขู่ว่าจะ ใช้ประโยชน์	มีบทบัญญัติกำหนดฐานความผิด	- ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ใน ปัจจุบันเพียงพอในการรองรับแล้ว
5.การพยายามกระทำความผิด ตามข้อ 1-4 ข้างต้น	ไม่มีบทบัญญัติกำหนดฐาน ความผิดในส่วนนี้โดยตรง แต่มี เพียง มาตรา 135/2 (2) กล่าวคือ “ผู้ใด...สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้ หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย ประกอบกับบททั่วไปว่าด้วยการ พยายามกระทำความผิด ในมาตรา 80,81, 82 ประกอบกับความผิด ฐานก่อการร้ายตามประมวล กฎหมายอาญา	หากร่างพรบใหม่สามารถนำมาตรา 135/2 ประกอบกับมาตรา 80 ,81,82 ได้เพราะเป็นความผิดฐานพยายาม
6.การกระทำที่เป็นการเข้าร่วม ในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ	มีบทบัญญัติกำหนดฐานความผิด มาตรา 135/2 ว่า ผู้ใด “...(2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการ หรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับ การฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียม การอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อ การร้าย	-ประมวลกฎหมายอาญารองรับ พันธกรณีตามข้อนี้แล้วสามารถนำมา บัญญัติมาปรับใช้ในพรบ.ที่จะร่าง
7.การกระทำอันเป็นการจัดการ	มีบทบัญญัติที่เพียงพอในการ	ประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่ใน

ฐานความผิดตามอนุสัญญาฯ	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
หรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามอนุสัญญาฯ	กำหนดฐานความผิดโดยมีการบัญญัติไว้ในมาตรา 135/2 ว่า ผู้ใด “...(2) สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดการหรือรวบรวมทรัพย์สินให้ หรือรับการฝึกการก่อการร้าย ตระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย	ปัจจุบันเพียงพอที่รองรับความผิดตามอนุสัญญาฯ
8.การกระทำอันมีส่วนช่วยเหลือในการกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็ความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมตามอนุสัญญาฯโดยกลุ่มบุคคลซึ่งกระทำการโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ดังเช่นการกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะขยายความผิดทางอาญา หรือเพื่อความมุ่งประสงค์ทางอาญาของกลุ่มบุคคล หรือเป็นการกระทำโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มบุคคลที่จะกระทำความผิดดังกล่าว ความรู้ของกลุ่ม การมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเช่นว่านั้น ต้องเป็นไปโดยเจตนา	มีบทบัญญัติกำหนดฐานความผิดในส่วนนี้ มาตรา 135/3 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 135/1 หรือ มาตรา 135/2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น ฯ” มาตรา 135/4 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีกรกระทำอันเป็นการก่อการร้ายและรัฐบาลไทยได้ประกาศให้ความรับรองมติ ผู้นั้นต้องรับโทษ	ประมวลกฎหมายอาญารองรับพันธกรณีตามข้อนี้แล้วสามารถนำมาบัญญัติมาปรับใช้ในพรบ.ที่จะร่าง
2. มาตรการลงโทษ	มีบทบัญญัติไว้ใน มาตรา 135/1 นั้นผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท ถือได้ว่ามีกำหนดโทษสูงสุดที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดเอาไว้คือโทษประหารชีวิต และในกรณีที่เป็นกรชู้ญ	เป็นดุลยพินิจรัฐภาคีที่จะลงโทษให้เหมาะสม หากร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พ.ศ. ... ควรกำหนดให้กรกระทำดังกล่าวเป็นความผิดเฉพาะจากความรับผิดชอบทางอาญาทั่วไป โดยลงโทษที่เหมาะสมตามสภาพความรุนแรงที่ได้กระทำ

ฐานความผิดตามอนุสัญญา ๗	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การ ปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
	<p>ตระเตรียมการ การสะสมกำลังพล หรืออาวุธ</p> <p>มาตรา 135/2 ได้กำหนดให้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สองปี ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ 40,000 บาท ถึง 200,000 บาท</p> <p>มาตรา 135/3 ได้กำหนดให้ผู้ที่สนับสนุนการก่อการร้าย ตามมาตรา 135/1-2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ที่เป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น</p> <p>มาตรา 80 ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด</p> <p>ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”</p> <p>“มาตรา 81 ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่นอน เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำหรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด แต่ให้ลงโทษไม่เกินครึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p> <p>ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรค</p>	<p>เป็นดุลยพินิจรัฐภาคีที่จะลงโทษให้เหมาะสม</p>

ฐานความผิดตามอนุสัญญา ๗	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การ ปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
	แรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่าง มงายศาลจะไม่ลงโทษก็ได้ มาตรา 82 ต้องรับโทษสำหรับ ความผิดนั้นๆ	
3.การส่งผู้ร้ายข้ามแดน	มาตรา 12 การดำเนินตามคำ ร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็น ผู้ร้ายข้ามแดน 12 (1) เมื่อมีสนธิสัญญาส่ง ผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทย กับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้ 12 (2) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่ง ผู้ร้ายข้ามแดน 12(3) เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ มาตรา 9 กล่าวไว้ว่า ต้องมิใช่ ความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง หรือการที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน นั้น	มีกำหนดไว้แล้ว ดังนั้นสามารถนำ บทบัญญัติที่มีอยู่มาปรับใช้ได้ ดังนี้ “การดำเนินตามคำร้องขอให้ส่งบุคคล สัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดน 1) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน ระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้อง ขอกำหนดไว้ 2) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งผู้ร้ายข้าม แดน 3)เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้ เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ไทยทำกับ ประเทศผู้ร้องขอ 4.)ต้องมีโทษความผิดทางการเมือง”
4. ความร่วมมือทางอาญา	-ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 4 สำหรับ ความหมาย “ความช่วยเหลือ ” หมายความว่า ความช่วยเหลือใน เรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการ สืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ธิบ ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา -นอกจากนี้ในมาตรา 10 ประเทศ ที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือ ระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กับประเทศไทยหากประสงค์จะขอ ความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ใน หมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำ	ร่างพ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญา(ฉบับที่...)พ.ศ. ...ที่มี อยู่ในปัจจุบันเพียงพอในการรองรับ แล้ว แต่ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นองค์การ ระหว่างประเทศด้วยเพื่อเป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพในความร่วมมือระหว่าง ประเทศในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในทางอาญา

ฐานความผิดตามอนุสัญญา ๗	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การ ปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
	<p>ร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้ ประสานงานกลาง แต่สำหรับ ประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าว กับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอโดย วิธีทางการทูต</p> <p>ในส่วนของข้อยกเว้นนั้น ในมาตรา 9(3) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้อง ขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอ นั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความ มั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่ สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือ เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการ เมือง</p>	<p>-ควรเพิ่มบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ พันธกรณี หากมีการร่าง พระราชบัญญัติสามารถใช้การร้องขอ ช่วยเหลือมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะ ฟ้องร้องดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคล หนึ่งบุคคลใด แต่ไม่รวมถึง การร้องขอ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดำเนินคดี หรือ ลงโทษผู้ที่กระทำความผิดตามลักษณะ ศาสนา ชาติกำเนิด หรือความคิดเห็น ทางการเมือง</p>
5 การโอนตัวนักโทษ	<p>ได้บัญญัติความผิดในมาตรา 9(3) ซึ่งประเทศไทยปฏิเสธ อาจปฏิเสธ คำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำ ร้องขอนั้นกระทบกระเทือน อธิปไตย ความมั่นคง หรือ สาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับ ความผิดทางการเมือง</p> <p>ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 6 การโอน นักโทษไทยในต่างประเทศเพื่อมา รับโทษต่อในราชอาณาจักร หรือ การโอนนักโทษต่างประเทศใน ราชอาณาจักรเพื่อไปรับโทษต่อใน ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>- ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับ โอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่าง</p>	<p>รองรับพันธกรณี และถ้าหากร่างพรบ การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ ก็สามารถประยุกต์ใช้ได้ “ .....การร้องขอความช่วยเหลือไม่ รวมถึงการร้องขอที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีหรือมีกร ลงโทษ ในการกระทำความผิดในเรื่อง เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง ”</p> <p>มีบทบัญญัติเพียงพอในการรองรับ อนุสัญญา สามารถนำไปปรับใช้ได้ ดังนี้</p> <p>การโอนนักโทษ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>1.ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอน จะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกัน</p> <p>2.การโอนนักโทษจะต้องได้รับความ เห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศ</p>

ฐานความผิดตามอนุสัญญา ๗	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การ ปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
	<p>กัน</p> <p>- การโอนนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอน</p> <p>- ความผิดที่นักโทษไทยหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน</p> <p>- นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการ ดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่นหรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ในประเทศผู้โอน</p>	<p>ผู้รับโอน</p> <p>3. ความผิดที่นักโทษไทยหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน</p>
6 การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร	<p>- ให้มีสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง การข่าวกรองทางการสื่อสาร</p> <p>กระจายข่าวกรองที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติให้หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสม</p> <p>- เป็นหน่วยงานหลักในการประสานกิจการการข่าวกรองและการต่อต้านข่าวกรองกับหน่วยข่าวกรองของต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ</p>	<p>บทบัญญัติรองรับพันธกรณีไว้เพียงพอแล้วสามารถไปประยุกต์ใช้ได้</p>
7 มาตรการรักษาวัสดุ กัมมันตรังสี	<p>มาตรา 12 “ห้ามมิให้ ...ผลิตหรือมีไว้ในครอบครองหรือใช้</p> <p>มาตรา 12/1 “ห้ามมิให้ ... ดำเนินการมีไว้ในครอบครองหรือใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์...”</p>	<p>บทบัญญัติยังไม่ครอบคลุมกรณีไว้ในครอบครองหรือผลิตโดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย ดังนั้นจึงยังไม่สอดคล้องและรองรับการกระทำ ความผิดตามอนุสัญญาฯ</p>

ฐานความผิดตามอนุสัญญา ๗	ประมวลกฎหมายอาญา	แนวทางการร่าง พ.ร.บ. การ ปราบปรามก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พศ.....
	มาตรา 12/2 “ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือ หรือสมคบกันกระทำให้เกิดการใช้ วัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุนิวเคลียร์ ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือ ความเสียหายต่อทรัพย์สินของ บุคคลใดๆ ...”	-บทบัญญัติยังไม่ครอบคลุมการมีไว้ใน ครอบครอง โดยมีวัตถุประสงค์ในการ ก่อการร้าย ดังนี้จึงยังไม่สอดคล้อง และรองรับการกระทำความผิดตาม อนุสัญญาฯ

ภาคผนวก ค

ร่าง....พระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์ พ.ศ.....

.....
 .....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้ นิวเคลียร์ พ.ศ. ...

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่ประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 คำนิยาม

1 “วัสดุแกมมันตรังสี” หมายถึง วัสดุนิวเคลียร์ และสารแกมมันตรังสี อื่นๆ ที่มีนิวเคลียสเป็น ส่วนผสม

2 “วัสดุนิวเคลียร์” หมายถึง พลูโทเนียม ยกเว้น พลูโทเนียมซึ่งมีความเข้มข้นของไอโซโทป พลูโทเนียม-238 หรือเกินร้อยละ 80 และยูเรเนียม -233 และยูเรเนียมเสริมสมรรถนะด้วยไอโซโทป ยูเรเนียม - 238 หรือยูเรเนียม -233 เหมือนกับที่มีอยู่ตามธรรมชาตินอกจากที่มีอยู่ในสภาพของสินแร่ หรือกากแร่และวัสดุ ใดๆ ที่มีวัสดุดังกล่าวข้างต้นอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่างเป็นส่วนผสมอยู่ และสำหรับยูเรเนียมเสริม สมรรถนะด้วยไอโซโทป -235 หรือยูเรเนียม -233 ให้หมายถึงยูเรเนียม -235 หรือยูเรเนียม -233 อย่างหนึ่งอย่าง ใดหรือทั้งสองอย่างเป็นส่วนผสมอยู่ โดยมีอัตราส่วนของปริมาณรวมของไอโซโทปดังกล่าวต่อปริมาณของ ไอโซโทป -238 สูงกว่าอัตราส่วนของไอโซโทปยูเรเนียม -235 ต่อไอโซโทปยูเรเนียม -238 ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ

3 “สถานปฏิบัติการทางนิวเคลียร์” หมายถึง เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ ซึ่งรวมถึงเครื่องปฏิกรณ์ ที่ติดตั้งบนหรือยานพาหนะเครื่องบิน หรือวัตถุอวกาศ ดังกล่าว หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ และโรงงานหรือ ยานพาหนะที่ใช้สำหรับการผลิต เก็บรักษา แปรสภาพ หรือขนส่งวัสดุกัมมันตรังสี

4 “ อุปกรณ์ ” หมายถึง อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดระเบิดนิวเคลียร์ หรือ อุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการ แพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสี หรือวัสดุที่ปล่อยกัมมันตรังสีอันอาจก่อให้เกิดการสูญเสียต่อชีวิตการบาดเจ็บ ต่อร่างกายอย่างร้ายแรง หรือความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่างเช่น ระเบิด นิวเคลียร์ อาวุธนิวเคลียร์ ขีปนาวุธหัวรบนิวเคลียร์ เป็นต้น

5. “สถานที่ของรัฐหรือของรัฐบาล ” หมายถึง สถานที่ที่มีลักษณะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว หรือพาหนะที่ถูกใช้ หรือครอบครองโดยผู้แทนของรัฐ สมาชิกของรัฐบาล สมาชิกสภานิติบัญญัติ หรือสมาชิกฝ่าย ตุลาการ หรือโดยเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของรัฐ หรือหน่วยงานใดของรัฐใด หรือองค์กรอื่นใด หรือโดยลูกจ้าง หรือ พนักงานขององค์กรระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลเหล่านั้น

6 “ กองกำลังทหารของรัฐใดรัฐหนึ่ง ” หมายถึง กองทัพของรัฐใดรัฐหนึ่งซึ่งมีการจัดองค์การ ได้รับการฝึกอบรมและติดอาวุธตามกฎหมายภายในของรัฐนั้น โดยมีความมุ่งประสงค์หลักเพื่อการป้องกัน ประเทศและความมั่นคงแห่งชาติ และบุคคลซึ่งปฏิบัติการสนับสนุนกองทัพเหล่านั้นซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับ บัญชา การควบคุมและความรับผิดชอบอย่างเป็นทางการของกองทัพเหล่านั้น

มาตรา 2 ผู้ใดกระทำผิดตามความหมายในพระราชบัญญัตินี้ หากผู้นั้น ทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายและโดยจงใจ

1 ครอบครองวัสดุกัมมันตรังสี หรือ ผลิตภัณฑ์หรือครอบครองเครื่องมือเครื่องใช้ โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บสาหัส หรือ โดยมีเจตนาทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม

2 ใช้ประโยชน์จากวัสดุกัมมันตรังสีหรือเครื่องมือเครื่องใช้ไม่ว่าในทางใด หรือใช้ประโยชน์หรือทำลายสถานที่ทางนิวเคลียร์ในทางที่ทำให้เกิดการแผ่รังสีหรือเสี่ยงต่อการแผ่รังสี โดยมีเจตนาทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บสาหัส หรือ ทำให้เกิดความเสียหายที่เป็นรูปธรรมแก่ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม โดยมีเจตนาบังคับบุคคลหรือนิติบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐให้กระทำหรืองดเว้นการกระทำใด

มาตรา 3 ผู้ใดก็ตามเป็นผู้กระทำผิดด้วย หากผู้นั้น

1 ช่มชู้ ภายใต้สถานการณ์อันเชื่อได้ว่าการคุกคาม

2 แสดงความต้องการมีวัสดุกัมมันตรังสี เครื่องมือเครื่องใช้ หรือสถานที่ทางนิวเคลียร์ โดยมีชอบด้วยกฎหมายและโดยจงใจ โดยการคุกคามภายใต้สถานการณ์อันเชื่อได้ว่าการคุกคาม หรือโดยการใช้กำลัง

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้จะไม่ใช้บังคับในเรื่องต่อไปนี้

1. เรื่องที่กระทบต่อสิทธิ พันธกรณี และความรับผิดชอบอื่นของรัฐ และปัจเจกชนตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความมุ่งประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ และกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

2. การดำเนินการของกองทัพในระหว่างการขัดกันด้วยอาวุธตามที่คำเหล่านั้นเป็นที่เข้าใจตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนั้น ไม่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญาฯ และการดำเนินการโดยกองกำลังทหารของรัฐภาคีรัฐใดรัฐหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ทางการของตน ตราบเท่าที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญาฯ

3. พระราชบัญญัตินี้มิได้แก้ปัญหามีอาชญากรรมได้ว่าเป็นการแก้ปัญหาของความถูกต้องตามกฎหมายของการใช้หรือขู่ว่าจะใช้อาวุธนิวเคลียร์โดยรัฐ

มาตรา 5 ให้ความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2 เป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของตน เพื่อกำหนดให้ความผิดเหล่านั้นสามารถลงโทษได้โดยโทษที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของความผิด

มาตรา 6 ให้รับเอามาตรการต่าง ๆ ตามที่จำเป็น ซึ่งในกรณีที่เหมาะสมรวมถึงกฎหมายภายในในกรณีที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าไม่ว่าการกระทำความผิดอาญาภายในขอบเขตของอนุสัญญาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการกระทำความผิดอาญาเช่นว่ามีเจตนาหรือคาดได้ว่าจะก่อให้เกิดภาวะแห่งความกลัวต่อสาธารณชน กลุ่มบุคคลใด ๆ หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่ว่าใน

มาตรา 7 เพื่อการป้องกันความผิดภายใต้อนุสัญญาฯ นี้ จะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการป้องกันวัสดุที่มีอันตรายซึ่งโดยคำนึงถึงความเห็นแนะนำที่เกี่ยวข้องและหน้าที่ของทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ

มาตรา 8 (1) ให้ดำเนินมาตรการเหล่านี้เท่าที่อาจจำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจเหนือความผิดที่อ้างถึงในข้อ 2 เมื่อ

(ก) ความผิดนั้นได้กระทำในอาณาเขตของรัฐนั้นหรือ

(ข) ความผิดได้กระทำบนเรือที่ชักธงของรัฐนั้นหรืออากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายของรัฐนั้นในขณะที่มีการกระทำความผิดหรือ

(ค) ความผิดได้กระทำโดยคนชาติของรัฐนั้น

(2) อาจจะกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดใด ๆ เมื่อ

(ก) ความผิดได้กระทำต่อคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(ข) ความผิดได้กระทำต่อรัฐ หรือสถานที่ของรัฐหรือรัฐบาลในต่างประเทศรวมทั้งสถานทูต หรือสถานที่ทางทูตหรือกงสุลอื่น ๆ ของรัฐนั้น หรือ

(ค) ความผิดได้กระทำโดยบุคคลไร้สัญชาติผู้มีที่อยู่อาศัยในดินแดนของรัฐนั้นหรือ

(ง) ความผิดได้กระทำโดยพยายามที่จะบังคับรัฐนั้นกระทำหรือดกระทำให้ใด ๆ หรือ

(จ) ความผิดได้กระทำบนอากาศยานซึ่งให้บริการโดยรัฐบาลของรัฐนั้น

3 ในทำนองเดียวกัน ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการเช่นว่าเท่าที่อาจจำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดที่กำหนดในข้อ 2 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตของตนและรัฐนั้นมิได้ส่งบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังรัฐภาคีใด ๆ ซึ่งได้กำหนดเขตอำนาจของตนไว้แล้วตามวรรค 1 หรือ วรรค 2 ของข้อนี้

4. พระราชบัญญัตินี้ไม่ตัดสิทธิในการใช้เขตอำนาจทางอาญาที่กำหนดตามกฎหมายภายใน

มาตรา 9 (1) เมื่อได้รับข้อ มูลที่เป็นความผิดตามข้อ 2 ได้กระทำหรือกำลังกระทำใน ไทย หรือบุคคลผู้กระทำหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้นอาจปรากฏตัวอยู่ในดินแดนไทย ประเทศไทยสามารถดำเนินมาตรการเช่นว่าเท่าที่จำเป็นตามกฎหมายภายในเพื่อสืบสวนข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในข้อสนเทศนั้น

2 เมื่อเป็นที่พึงพอใจว่ามีความจำเป็นตามพฤติการณ์ให้รัฐที่ผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตดำเนินมาตรการที่เหมาะสมภายใต้กฎหมายภายในของตนเพื่อประกันว่าบุคคลนั้นจะยังปรากฏตัวเพื่อความมุ่งประสงค์ของการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา 10 (1.) ในกรณีที่นำข้อ 9 มาใช้บังคับ หากรัฐซึ่งมีผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตไม่ส่งผู้นั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดน ให้รัฐนั้นมิพ้นกรณี โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ และไม่ว่าการกระทำความผิดนั้นเกิดขึ้นในอาณาเขตของตนหรือไม่ ส่งเรื่องโดยไม่ชักช้าเกินควรให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีโดยกระบวนการตามกฎหมายของรัฐนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เหล่านั้นตัดสินใจไปในการทำงานเดียวกับความผิดอื่น ๆ ที่มีสภาพความร้ายแรงตามกฎหมายของรัฐนั้น

(2). ในกรณีที่กฎหมายภายในให้รัฐภาคีสั่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งคนชาติของตนได้ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะว่าบุคคลนั้นจะถูกส่งตัวกลับมายังรัฐนั้นเพื่อรับโทษที่กำหนดโดยผลของการพิจารณาคดีหรือ

กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวบุคคลนั้น และรัฐภาคีนี้กับรัฐภาคีที่ร้องขอให้ส่งตัวบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเห็นชอบกับทางเลือกนี้และข้อกำหนดอื่นที่ทั้งสองฝ่ายอาจเห็นว่าเหมาะสม ให้ถือว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือการส่งตัวโดยมีเงื่อนไขดังกล่าวเพียงพอที่จะเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้

มาตรา 12 ให้นำบุคคลใดซึ่งถูกควบคุมหรือถูกดำเนินการตามมาตรการหรือกระบวนการหรือวิธีพิจารณาความอื่นตามอนุสัญญาที่ได้รับการประกันว่าจะได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม รวมถึงได้อุปโภคสิทธิและหลักประกันที่พึงปรารถนาตามกฎหมายของรัฐซึ่งบุคคลนั้นปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตและตามบทบัญญัติที่ใช้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายระหว่างประเทศด้วยสิทธิมนุษยชน

มาตรา 13 (1) ให้ถือว่าความผิดใดที่กำหนดไว้ในข้อ 2 รวมอยู่ในความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใดที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคีใดก่อนหน้าที่ยื่นอนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ ให้รัฐภาคีดำเนินการรวมเอาความผิดเช่นว่าเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่จะตกลงทำระหว่างกันต่อไป

(2) เมื่อรัฐภาคีใดรัฐภาคีหนึ่งซึ่งกำหนดให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีเงื่อนไขขึ้นอยู่กับการมีสนธิสัญญาได้รับคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งซึ่งมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ด้วย รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจเลือกที่จะพิจารณาให้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความที่กำหนดไว้ในข้อ 2 การส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องเป็นไปตามเงื่อนไขอื่น ๆ ซึ่งกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอของบัญญัติไว้

3 รัฐภาคีซึ่งมิได้กำหนดว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีเงื่อนไขขึ้นอยู่กับการมีสนธิสัญญา ต้องรับรองให้ความผิดที่กำหนดไว้ในข้อ 2 เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ระหว่างรัฐภาคีด้วยกัน ทั้งนี้เป็นไปตามเงื่อนไขซึ่งกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอของบัญญัติไว้

มาตรา 14 1. ให้มีมาตรการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้มากที่สุดในการสืบสวนสอบสวนทางอาญาหรือกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญาหรือกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่กำหนดไว้ในข้อ 2 รวมถึงความช่วยเหลือในการให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่อยู่ในครอบครองของตน ที่จำเป็นต่อกระบวนการวิธีพิจารณาความ

2. ให้ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนตามวรรค 1 ของข้อนี้ โดยสอดคล้องกับสนธิสัญญาใดหรือข้อตกลงอื่นว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายซึ่งอาจมีอยู่ระหว่างกัน หากไม่มีสนธิสัญญาหรือข้อตกลงเช่นว่า ให้บรรดารัฐภาคีให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอื่นตามกฎหมายภายในของตน

มาตรา 15 เพื่อความมุ่งประสงค์ของการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย ห้ามมิให้ถือว่าความผิดใด ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อ 2 เป็นความผิดทางการเมืองหรือความผิดที่เชื่อมโยงกับความผิดทางการเมืองหรือความผิดที่มีเหตุจูงใจทางการเมือง ดังนั้น จึงไม่อาจปฏิเสธคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายตามความผิดนี้ด้วยเหตุผลเพียงอย่างเดียวว่าเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมืองหรือความผิดที่เชื่อมโยงกับความผิดทางการเมืองความผิดที่มีเหตุจูงใจทางการเมือง

มาตรา 16 ไม่มีความผิดใดในอนุสัญญานี้ที่จะตีความได้ว่าเป็นการก่อให้เกิดพันธกรณีที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอมีเหตุหนักแน่นเชื่อได้ว่าคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดที่กำหนดไว้ในข้อ 2 หรือ คำร้องขอให้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายสำหรับความผิดเช่นว่าได้มีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการลงโทษผู้หนึ่งผู้ใดด้วยเหตุผลทางเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ ชาติพันธุ์ หรือความคิดเห็นทางการเมืองของผู้นั้น หรือการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการลงโทษที่สอดคล้องกับคำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนสถานะของผู้นั้นด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งเหล่านั้น

มาตรา 17(1) บุคคลซึ่งอยู่ระหว่างควบคุมหรือต้องโทษอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีรัฐใดรัฐหนึ่งซึ่งรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งร้องขอให้ไปปรากฏตัวเพื่อให้การชี้ตัวหรือให้ความช่วยเหลืออื่นในการให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานสำหรับการสืบสวนหรือฟ้องร้องดำเนินคดีต่อความผิดที่กำหนดไว้ภายใต้อนุสัญญานี้ สามารถได้รับการโอนตัวได้ หากบรรลุดังเงื่อนไขต่อไปนี้

(ก) ผู้นั้นให้ความยินยอมโดยรู้ข้อเท็จจริงและโดยสมัครใจ

(ข) พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งสองตกลงกันภายใต้เงื่อนไขที่รัฐทั้งสองอาจเป็น

สมควร

2 เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

(ก) ให้รัฐซึ่งได้รับการโอนตัวบุคคลนั้นมีอำนาจและพันธกรณีที่จะควบคุมตัวผู้ที่ได้รับการโอนตัวไว้ในที่ควบคุม เว้นแต่จะได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบอำนาจเป็นอย่างอื่นจากรัฐที่ได้โอนตัวผู้นั้นไป

(ข) ให้รัฐซึ่งได้รับการโอนตัวบุคคลนั้นปฏิบัติตามพันธกรณีของตนที่จะส่งตัวผู้นั้นคืนสู่การควบคุมของรัฐที่โอนตัวผู้นั้นไปโดยไม่ชักช้าตามที่ตกลงกันไว้ก่อนหรือตามที่ตกลงไว้เป็นอย่างอื่นโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจของทั้งสองรัฐ

(ค) ห้ามมิให้รัฐซึ่งได้รับการโอนตัวบุคคลนั้นมาเรียกร้องให้รัฐที่โอนตัวผู้นั้นไปเริ่มดำเนินกระบวนการขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการส่งตัวผู้นั้นคืน

(ง) บุคคลที่ได้รับการโอนตัวต้องได้รับการนับเวลารับโทษในรัฐที่ได้โอนตัวไปสำหรับระยะเวลาที่ถูกควบคุมในรัฐที่ตนได้รับการโอนตัวมา

3. ห้ามมิให้บุคคลไม่ว่าจะมีสัญชาติใดซึ่งจะถูกโอนตัวไป ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขัง หรือถูกจำกัดเสรีภาพของตนในอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นได้รับการโอนตัวมาสำหรับการกระทำหรือความผิดที่มีขึ้นก่อนการเดินทางออกนอกอาณาเขตของรัฐที่โอนตัวผู้นั้นไป เว้นแต่รัฐภาคีที่จะโอนตัวบุคคลนั้นไปตามข้อนี้เห็นด้วย

มาตรา 18 1. เมื่อเกิดการกระทำความผิดที่ระบุในข้อ 2 และเมื่อได้ยึดหรือควบคุมวัสดุ กัมมันตรังสี เครื่องมือเครื่องใช้ หรือสถานที่ทางนิวเคลียร์แล้วให้รัฐภาคี

(ก) ดำเนินการมิให้วัสดุ กัมมันตรังสี เครื่องมือเครื่องใช้ หรือสถานที่ทางนิวเคลียร์ ก่อให้เกิดอันตราย

(ข) ทำให้แน่ใจว่ามีการดูแลวัสดุ นิวเคลียร์ใด ๆ ตามมาตรการเพื่อความปลอดภัยที่ใช้บังคับได้โดยทบทวนพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ และ

(ค) คำนึงถึงคำแนะนำเพื่อการป้องกัน และมาตรฐานความปลอดภัยทางร่างกายซึ่งกำหนดโดยทบวง
การพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ

มาตรา 19 ตามกฎหมายภายในหรือกระบวนการพิจารณาความที่ใช้บังคับของตน ให้รัฐ
ภาคีซึ่งเป็นสถานที่ฟ่องร้องดำเนินคดีผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดแจ้งผลที่สุดของการดำเนินคดีให้
เลขาธิการสหประชาชาติทราบ ซึ่งจะส่งข้อสนเทศนั้นให้รัฐภาคีอื่นทราบ

ภาคผนวก ง

**INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF ACTS OF NUCLEAR
TERRORISM**

International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recognizing the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

Bearing in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of

terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to

Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Recalling also that, pursuant to General Assembly resolution 51/210, an ad hoc committee was established to elaborate, inter alia, an international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism to supplement related existing international instruments,

Noting that acts of nuclear terrorism may result in the gravest consequences and may pose a threat to international peace and security,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address those attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside of the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Radioactive material" means nuclear material and other radioactive

substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

2. "Nuclear material" means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;

Whereby "uranium enriched in the isotope 235 or 233" means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature.

3. "Nuclear facility" means:

(a) Any nuclear reactor, including reactors installed on vessels, vehicles, aircraft or space objects for use as an energy source in order to propel such vessels, vehicles, aircraft or space objects or for any other purpose;

(b) Any plant or conveyance being used for the production, storage, processing or transport of radioactive material.

4. "Device" means:

(a) Any nuclear explosive device; or

(b) Any radioactive material dispersal or radiation-emitting device which may, owing to its radiological properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

5. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State,

members of a Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

6. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;

(b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;

or

(iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.

2. Any person also commits an offence if that person:

(a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or

(b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.

3. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.

4. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 9, paragraph 1 or 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 7, 12, 14, 15, 16 and 17 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

3. The provisions of paragraph 2 of the present article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.

4. This Convention does not address, nor can it be interpreted as addressing, in any way, the issue of the legality of the use or threat of use of nuclear weapons by States.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

(a) To establish as criminal offences under its national law the offences set forth in article 2;

(b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of these offences.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 7

1. States Parties shall cooperate by:

(a) Taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their national law, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission within or outside their territories of the offences set forth in article 2, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or knowingly provide technical assistance or information or engage in the perpetration of those offences;

(b) Exchanging accurate and verified information in accordance with their national law and in the manner and subject to the conditions specified herein, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to detect, prevent, suppress and investigate the offences set forth in article 2 and also in order to institute criminal proceedings against persons alleged to have committed those crimes. In particular, a State Party shall take appropriate measures in order to inform without delay the other States referred to in article 9 in respect of the commission of the offences set forth in article 2 as well as preparations to commit such offences about which it has learned, and also to inform, where appropriate, international organizations.

2. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

3. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

4. States Parties shall inform the Secretary-General of the United Nations of their competent authorities and liaison points responsible for sending and receiving the information referred to in the present article. The Secretary-General of the United Nations shall communicate such information regarding competent authorities and liaison points to all States Parties and the International Atomic Energy Agency. Such authorities and liaison points must be accessible on a continuous basis.

Article 8

For purposes of preventing offences under this Convention, States Parties shall make every effort to adopt appropriate measures to ensure the protection of radioactive material, taking into account relevant recommendations and functions of the International Atomic Energy Agency.

Article 9

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State; or

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State; or

(b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or

(c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or

(d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its national law.

Article 10

1. Upon receiving information that an offence set forth in article 2 has been committed or is being committed in the territory of a State Party or that a person who has committed or who is alleged to have committed such an offence may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its national law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled:

(a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) To be visited by a representative of that State;

(c) To be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 9, paragraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 11

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 9 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its national law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1 of the present article.

Article 12

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 13

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2.
5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.
2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their national law.

Article 15

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 16

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 17

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent; and

(b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 18

1. Upon seizing or otherwise taking control of radioactive material, devices or nuclear facilities, following the commission of an offence set forth in article 2, the State Party in possession of such items shall:

(a) Take steps to render harmless the radioactive material, device or nuclear facility;

(b) Ensure that any nuclear material is held in accordance with applicable International Atomic Energy Agency safeguards; and

(c) Have regard to physical protection recommendations and health and safety standards published by the International Atomic Energy Agency.

2. Upon the completion of any proceedings connected with an offence set forth in article 2, or sooner if required by international law, any radioactive material, device or nuclear facility shall be returned, after consultations (in particular, regarding modalities of return and storage) with the States Parties concerned to the State Party to which it belongs, to the State Party of which the natural or legal person owning such radioactive material, device or facility is a national or resident, or to the State Party from whose territory it was stolen or otherwise unlawfully obtained.

3. (a) Where a State Party is prohibited by national or international law from returning or accepting such radioactive material, device or nuclear facility or where the States Parties concerned so agree, subject to paragraph 3

(b) of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities shall continue to take the steps described in paragraph 1 of the present article; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes; (b) Where it is not lawful for the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities to possess them, that State shall ensure that they are placed as soon as possible in the possession of a State for which such possession is lawful and which, where appropriate, has provided assurances consistent with the requirements of paragraph 1 of the present article in consultation with that State, for the purpose of rendering it harmless; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes.

4. If the radioactive material, devices or nuclear facilities referred to in paragraphs 1 and 2 of the present article do not belong to any of the States Parties or to a national or resident of a State Party or was not stolen or otherwise unlawfully obtained from the territory of a State Party, or if no State is willing to receive such items pursuant to paragraph 3 of the present article, a separate decision concerning its disposition shall, subject to paragraph 3 (b) of the present article, be taken after consultations between the States concerned and any relevant international organizations.

5. For the purposes of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, device or nuclear facility may request the assistance and cooperation of other States Parties, in particular the States Parties concerned, and any relevant international organizations, in particular the International Atomic Energy Agency. States Parties and the relevant international organizations are encouraged to provide assistance pursuant to this paragraph to the maximum extent possible.

6. The States Parties involved in the disposition or retention of the radioactive material, device or nuclear facility pursuant to the present article shall inform the Director General of the International Atomic Energy Agency of the manner in which such an item was disposed of or retained. The Director General of the International Atomic Energy Agency shall transmit the information to the other States Parties.

7. In the event of any dissemination in connection with an offence set forth in article 2, nothing in the present article shall affect in any way the rules of international law governing liability for nuclear damage, or other rules of international law.

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

States Parties shall conduct consultations with one another directly or through the Secretary-General of the United Nations, with the assistance of international organizations as necessary, to ensure effective implementation of this Convention.

Article 21

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its national law.

Article 23

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months of the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

1. This Convention shall be open for signature by all States from 14 September 2005 until 31 December 2006 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

1. A State Party may propose an amendment to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary, who circulates it immediately to all States Parties.

2. If the majority of the States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin no sooner than three months after the invitations are issued.

3. The conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted by a two-thirds majority of all States Parties. Any amendment adopted at the conference shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.

4. The amendment adopted pursuant to paragraph 3 of the present article shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance, accession or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their relevant instrument. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day after the date on which that State deposits its relevant instrument.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวชนนิกันต์ ณ พิกุล เกิดวันศุกร์ที่ 29 เดือน สิงหาคม 2529 เป็นลูกคนแรก ของอ.อภิชาติ ณ พิกุล และ คุณมยุรี ณ พิกุล มีน้องชาย 1 คน นายณัฐภัทร์ ณ พิกุล กำลัง ศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์การบินและอวกาศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 4

ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแผนก สายวิทย์ -คณิต จากโรงเรียนสามัคคี วิทยาคม จังหวัดเชียงราย ระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2552

ปัจจุบันกำลังศึกษาเนติบัณฑิตยสภา และทำงานที่บริษัท Klisler Klemier(Thailand)Co.,LTD ปัจจุบันทำงานที่บริษัท Besins Health Care(Thailand)Co.,LTD